

MIJN PRACHTIGE RELIGIE

2

MIJN PRACHTIGE RELIGIE

2

Faruk SALMAN
Nazif YILMAZ
Dr. Recep ÖZDİREK

IK LEER DE FUNDAMENTEN VAN HET GELOOF

Auteurs:

Faruk SALMAN

Nazif YILMAZ

Dr. Recep ÖZDİREK

Redactie:

Faruk SALMAN

Dr. Faruk KANGER

Grafisch-Omslag Ontwerp:

Ali KAYA

Illustraties:

İsmail ÖZEN

Revisie:

Ömer YALÇIN

Numan Nurullah ARAS

Adviescomité:

Ali Can TATLI

Faruk KANGER

İsmail GÜNDAY

Vertaalcommissie Islamitische Universiteit Rotterdam

Kâmile Altıok-Kurt

Suat Erdemsoy

Müsa Hoek

İstanbul

ISBN:

Druk:

Drukkerij Erkam

Alle rechten voorbehouden.

Ufuk Eğitim ve Danışmanlık Hizmetleri LTD. ŞTİ.

Gülfem Hatun Mh. Hüdayi Mahmud Sk. nr.:15 Kat: 4 Üsküdar / İstanbul

VOORWOORD

Geprezen zij onze Verheven Heer, Die ons met onze prachtige religie, de Islam, heeft vereerd. Moge vrede en zegeningen met onze meester de Profeet zijn, die de mensheid op de beste wijze onze religie heeft geleerd door deze zelf op de beste wijze in zijn leven uit te stralen, en met zijn familie en zijn metgezellen.

Onze geliefde jeugd!

Het grootste geluk dat wij in deze wereld hebben is geloof. Ons grootste doel is om een gelovig leven te leiden en met het geloof in onze harten en tot onze Heer terug te keren. De liefde van Allah, de grootste van alle liefdes, en het hebben van geloof en vertrouwen in Hem vormen het wezen van onze religie. Liefde begint in het hart en weerspiegelt zich in ons gedrag. De liefde voor Allah in onze harten leidt ertoe dat wij vriendelijke, evenwichtige menselijke wezens worden en dat wij de geboden en de verboden van Allah gehoorzamen. Daar tegenover staat, dat onze goede daden en onze aanbiddingen onze liefde en ons geloof vermeerderen.

Beste jongeren!

De mars van het geloof, die is begonnen met onze Profeet (moge zegeningen en vrede op hem rusten), heeft zich gedurende generaties voortgezet. Elke generatie heeft haar best gedaan om dit geloof te praktiseren en door te geven aan de volgende. Op die manier is islamitische kennis overgegaan van hand tot hand, van mond tot mond en van hart tot hart, ons tenslotte bereikend.

Jullie zijn degenen die deze mars van het geloof zullen voortzetten. Onze taak is om alle verheven boodschappen van onze religie, die alle leeftijden omvat, op de best mogelijke manier over te brengen. Ons werk, dat we met deze doelstelling zijn begonnen, zet zich nog altijd voort: veel dank aan Allah de Allerhoogste. Onze verantwoordelijkheid is dat wij jullie op deze gezegende mars voorbereiden en dat wij de verheven boodschappen van onze godsdienst, die alle tijden en plaatsen omvat, op de beste wijze aan jullie doorgeven. Ons werk dat wij vanuit deze doelstelling zijn begonnen zet zich nog altijd voort, God zij dank.

Het boek “Ik Leer Mijn Religieuze Rituelen” deel 1 uit de serie “Mijn Prachtige Religie” is reeds eerder gepubliceerd en heeft veel waardering van de lezers geoogst. Er hebben zich interessante ontwikkelingen voorgedaan, ontwikkelingen die wij niet voor mogelijk hadden gehouden. Het boek is inmiddels vertaald in het Nederlands, het Engels, het Georgisch, het Azerbeidzjaans, het Kazachs, het Oeigoers, het Chinees, het Frans en het Duits. Vertalingen in andere talen zijn in voorbereiding.

Het boek “Ik Leer de Fundamenten van Mijn Geloof” deel 3 en 4 uit de serie “Mijn Prachtige Religie”, dat je op dit moment in handen hebt, is bestemd en bedoeld om de basisonderwerpen van het geloof uit te leggen. In dit boek worden de meest belangrijke geloofsartikelen van het geloof behandeld, namelijk het geloof in Allah, in Zijn engelen, in Zijn boeken, in Zijn profeten, in de Dag des Oordeels en in de lotsbeschikking.

Tijdens de voorbereiding van dit boek hadden we het voordeel, dat we andere boeken konden raadplegen die over dezelfde onderwerpen zijn geschreven. Wij wilden de onderwerpen niettemin presenteren op een manier die een ander gevoel bij de lezers zou teweegbrengen. Daartoe hebben wij rekening gehouden met de volgende punten:

- Om de interesse voor het lezen van dit boek over onze prachtige religie te stimuleren, beginnen we elk onderwerp met een verhaal.
- Om de verzen van de Koran en de uitspraken van de Profeet Mohammed, de belangrijkste bronnen van onze religie, te benadrukken, worden deze gepresenteerd in speciale omlijstingen.
- De fundamenteën van het geloof dragen een aantal positieve aspecten bij aan ons leven. Wij hebben geprobeerd de schoonheid van deze aspecten in het licht van Koranverzen en uitspraken van onze geliefde Profeet zo helder mogelijk uit te leggen.
- We hebben getracht ieder hoofdstuk, ieder zelfstandig gedeelte van het boek te presenteren via korte, licht uitdagende en zoveel mogelijk pakkende ondertitels.
- We hebben zo veel mogelijk voorbeelden, verhalen, gelijkenissen, tekeningen en illustraties verwerkt, met de bedoeling om de onderwerpen voor de lezers visueel aantrekkelijker te maken en de leesbaarheid te vergroten.
- We hebben getracht om mooie herinneringen van onze Profeet (moge zegeningen en vrede op hem rusten), van zijn goede vrienden en van prominente figuren in de Islam in jullie harten op te roepen.
- Waar nodig hebben we de informatie met tabellen en grafieken uitgelegd.
- Wij hebben in bijna elk gedeelte een gedicht opgenomen, opdat jullie daarvan kunnen genieten en opdat jullie het gedicht eventueel memoriseren.
- Wij hebben bij het verklaren van de onderwerpen gekozen voor het gebruik van gemakkelijke en duidelijke woorden en zinnen. We hebben aan de onderwerpen alleen in beperkte mate details toegevoegd. Bovendien hebben wij geen onderwerpen behandeld waar jullie in de toekomst waarschijnlijk nog genoeg tijd voor zullen hebben om je er mee bezig te houden.
- Het gebed is een vorm van aanbidding waar onze verheven Heer erg veel van houdt. Daarnaast kunnen we via het gebed met onze Heer communiceren. Het gebed is de kern en het wezen van onze aanbidding. Het is het voornaamste teken van ons geloof. We hebben foto's opgenomen van vrienden die hun handen in gebed hebben opgeheven, opdat jullie met hun gebed mee kunnen doen.
- We hebben aan het eind van ieder hoofdstuk vragen toegevoegd om jullie kennis te testen.

We hopen dat jullie in jullie lieve gebeden degenen die inspanningen hebben geleverd om dit boek, **“Ik Leer de Fundamenteën van het Mijn Geloof”** deel 2 van de serie **“Mijn Prachtige Religie”**, samen te stellen en alle andere moslims niet zullen vergeten.

Wij bidden dat jullie harten worden gevuld met geloof, jullie leven met Islam en jullie ziel met oprechtheid. Moge de engelen jullie metgezellen zijn en goede mensen jullie vrienden.

Moge de Almachtige God jullie Geliefde en Helper zijn. Moge Allah jullie levensreis naar het Paradijs zo aangenaam en licht doen verlopen als mogelijk is.

Faruk SALMAN

Nazif YILMAZ

Recep ÖZDIREK

Januari 2009/ juni 2010 Üsküdar

INHOUDSOPGAVE

HET PAD DAT ONS NAAR ALLAH LEIDT:

RELIGIE / 9

Verhaal: TAHIR EN MAHIR	10
De mens en religie	15
De voordelen van religie voor de mens	18
Verhaal: ONGEBRUIKTE ZEEP	22
De ware godsdienst: Islam.....	24
Gedicht: MIJN RELIGIE.....	26
De kenmerken van de Islam.....	27
De voorbeeldige houding van de profeet in het geloof	30
VRAGEN	33

DE SLEUTEL TOT VREDE EN RUST IN DE WERELD EN TOT HET PARADIJS IN HET HIERNAMAALS:

GELOOF / 39

Verhaal: “IK WAS DUS EEN GELOVIGE, MAAR IK WAS ME DAARVAN NIET BEWUST”	38
Geloof (Imān)	40
Verhaal: ZIJN LEVEN VERANDERDE ZOMAAR.....	46
Mensen op basis van hun geloof.....	49
Waar dienen we op te letten in het geloof ?	51
Verhaal: HET GOEDE NIEUWS VAN DE PROFEET	53
Hoe kunnen we ons geloof versterken?	54
Gedicht: HET MEEST GEPREZEN WOORD	58
Verhaal: DE PERSOON DIE WEET HOE JE EEN VRAAG MOET STELLEN	61
De voordelen van het geloof	64
De oprechtheid van onze profeet in zijn geloof.....	67
Verhaal: DE MAN IN WITTE KLEDIJ	69
De beginselen van geloof.....	70
VRAGEN	71

DE HEER VAN HET UNIVERSUM: HET GELOOF IN ALLAH / 75

Verhaal: DE JONGEN DIE GELOOFDE IN ALLAH	76
Elk kunstwerk verwijst naar een kunstenaar	78
Gedicht: ALLAH.....	80
Verhaal: DE REACTIE VAN ABŪ HANĪFA	81
De perfecte harmonie tussen de interne en de externe wereld	83
Verhaal: ÉÉN ANTWOORD, OP DRIE VERSCHILLENDE VRAGEN	85
Wij leren allah kennen aan de hand van zijn eigenschappen	87
Verhaal: DE DOCHTER VAN DE MELKBOER	90
Mijn heer! Ik erken jou en ik geloof in jou met heel mijn hart.....	95
Verhaal: HET GELOOF VAN EEN JONGEMAN	97
De schoonste namen zijn de namen van Allah (al-asmā al-husnā)	100
De voordelen van het geloven in Allah	103
De liefde voor Allah	106
De levensader van onze aanbidding: Smeebede.....	108
Verhaal: HET VEGEN IS AAN MIJ EN HET BEWATEREN VAN HET LAND IS AAN JOU	110
Wat brengt onze islamitische identiteit met zich mee?.....	112
Verhaal: WIE ZAL JOU REDDEN?	113
Onze profeet hield zeer veel van Allah	114
VRAGEN	117

DE SYMBOLEN VAN GOEDHEID EN SCHOONHEID: GELOOF IN DE ENGELN / 121

Verhaal: DE STEM VAN DE ENGEL	122
Zichtbare en onzichtbare wezens	124
Het geloof in de engelen	125
De voordelen van het geloof in de engelen	129
Engelen bidden voor de gelovigen	133
Verhaal: ENGELN, SATAN EN DE MENS	135
De satan	138
De profeet en de engelen	141
VRAGEN	145

ONZE GIDS IN HET LEVEN: GELOOF IN DE BOEKEN VAN ALLAH / 149

Verhaal : MAAK DE VLEUGELS VAN JE VERBEELDING VAST!	150
Mensen hebben openbaring nodig	153
Goddelijke boeken	154
De Tawrat (De Thora)	155
De Zabūr van Dāwūd (de Psalmen van David).....	155
De Indjil (Het Evangelie)	156
De Heilige Koran	156
De voordelen van het geloven in de goddelijke boeken.....	157
Laten we kennismaken met ons heilige boek	160
De eerste openbaring	161
Het proces van opschrijven en memoriseren van de Heilige Koran	162
Compilatie van de Heilige Koran in de vorm van een Boek.....	163
Het vermeerderen van de Heilige Koran.....	164
De verdiensten van het reciteren van de Heilige Koran.....	165
De inhoud van de Koran	166
Onze profeet en de heilige Koran.....	170
VRAGEN	173

VOORBEELDIGE MENSEN: GELOOF IN DE PROFETEN / 179

Verhaal : PROFETEN (DE BOODSCHAPPERS VAN ALLAH)	180
Onze gidsen.....	185
De profeten en eigenschappen van de profeten.....	186
Gemeenschappelijke boodschappen van de profeten.....	188
De voordelen van het geloven in de profeten	189
In de levens van profeten zitten de beste voorbeelden	192
Ādam (vrede zij met hem)	192
Nūh (vrede zij met hem)	193
Ibrāhīm (vrede zij met hem).....	194
Yūsuf (Jozef, vrede zij met hem).....	195
Mūsā (Mozes, vrede zij met hem)	196
ʿIsā (Jezus, vrede zij met hem)	197
Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem).....	199
Onze profeet en de voorgaande profeten	202
VRAGEN	205

HET ECHTE LEVEN: HET GELOOF IN HET HIERNAMAALS / 211

Verhaal : HET EEUWIGE LEVEN	212
De grootste zegen door allah aan ons gegeven: Het leven in deze wereld	216
Het leven in deze wereld is een reis.....	216
De schoonheid van het leven in deze wereld is tijdelijk.....	216
Het leven in deze wereld is een test.....	217
Deze wereld is de akker van het Hiernamaals	217
Verhaal : HET GROENE KLEED	218
De tijd wanneer we de genoegens van de wereld verlaten: de dood.....	220
De poort van de wereld naar het hiernamaals: Het graf	222
Zijn wij klaar voor het Hiernamaals?	223
Verhaal : NACHTMERRIE	224
Ons echte en eeuwige leven: Het Hiernamaals.....	226
De Dag Des Oordeels.....	226
Wederopstanding	227
Het Laatste Oordeel.....	229
Verhaal : DE MAN DIE ALLAH EN HET HIERNAMAALS ONTKENDE	230
De ontvangst van de Boeken der Daden	232
De Mizān (de Weegschaal van het Hiernamaals)	234
De Brug naar het Paradijs.....	235
Het Paradijs	235
De Hel	236
De barmhartigheid en de genade van Allah zijn eindeloos.....	238
Verhaal : IBRAHIM'S ZORGEN	240
De voordelen van het geloven in het Hiernamaals	242
De balans tussen deze wereld en het hiernamaals in het leven van onze Profeet.....	246
VRAGEN	253

HET GODDELIJKE PROGRAMMA: DE VOORBESTEMMING, HET LOT / 259

Verhaal : LET OP MIJN WOORDEN	260
De voorbestemming en het lot	264
Verhaal : HET LOT VAN EMRE	266
De Kennis van Allah en Voorbestemming	269
Wilskracht: De Vrijheid van Keuze	269
Verhaal : IK VLUCHT VAN HET LOT VAN ALLAH NAAR HET LOT VAN ALLAH	271
Werk, levensonderhoud en vertrouwen	272
Verhaal : DE LEEUW EN DE VOS	277
Ziekte en dood	279
Gedicht : ALLAH MAAKT HET SLECHTE GOED	281
De voordelen van het geloven in het lot.....	282
De profeet vond alles mooi wat van allah afkomstig is	285
VRAGEN	289

HET PAD DAT ONS NAAR ALLAH LEIDT: RELIGIE

- *De definitie van religie*
- *De voordelen van religie voor de mens*
- *De kenmerken van de Islam*
- *De voorbeeldige houding van de Profeet in het geloof*

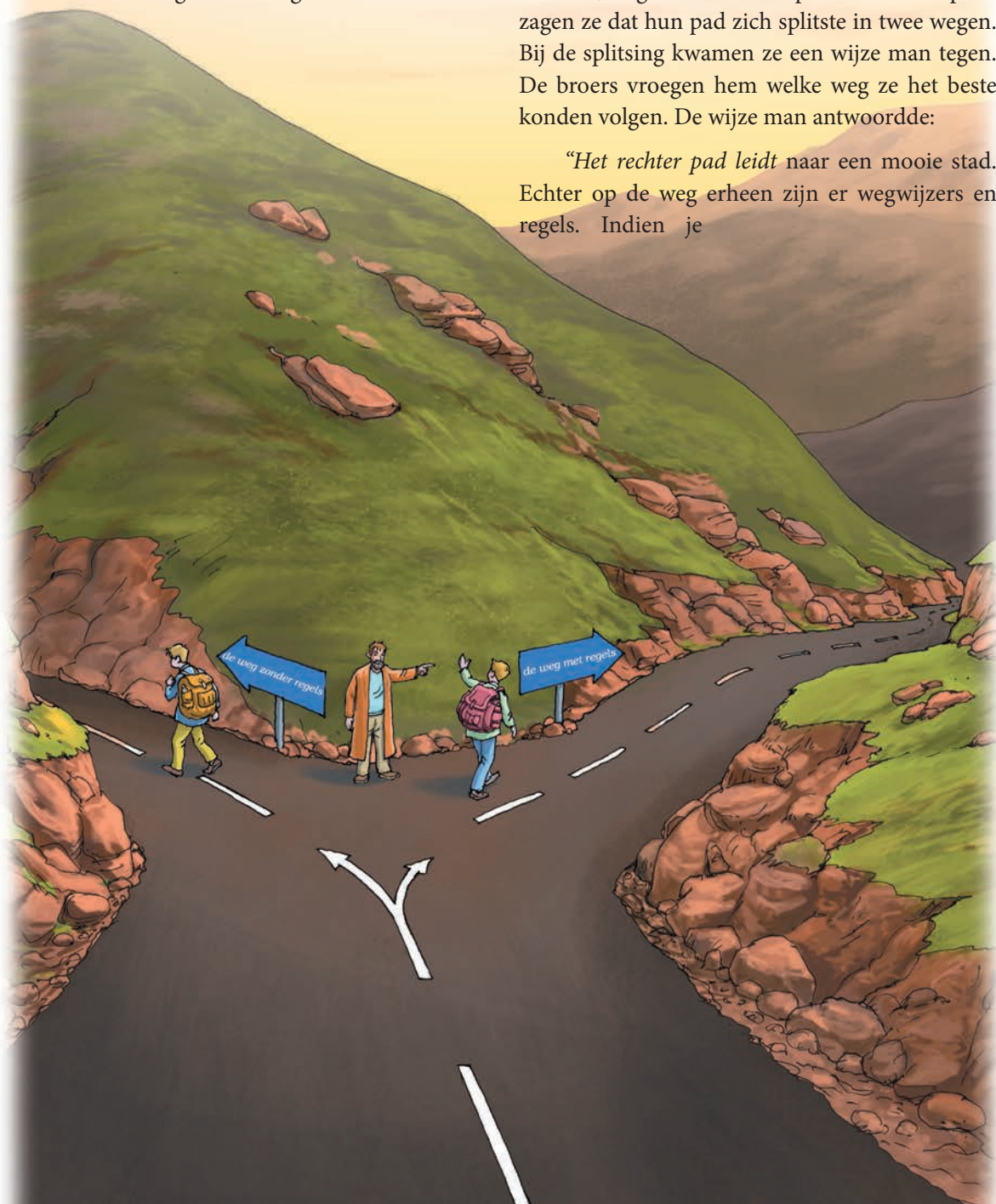

TAHIR EN MAHIR

Er was eens een leuk stadje, dat zich bevond aan de voet van een vulkaan. In die stad woonden twee broers: Tahir en Mahir. Volgens wetenschappers zou de vulkaan binnen een korte tijd uitbarsten en alle schoonheid van de stad vernietigen. Tahir geloofde dat er een

andere stad zou moeten zijn waarvan de schone kunstwerken niet zouden worden vernietigd, Mahir wilde niet leven in een stad die verwoest zou worden. Om deze reden besloten de broers om de stad te verlaten. Op een dag, vroeg in de ochtend, begaven ze zich op reis. Na een poos zagen ze dat hun pad zich splitste in twee wegen. Bij de splitsing kwamen ze een wijze man tegen. De broers vroegen hem welke weg ze het beste konden volgen. De wijze man antwoordde:

“Het rechter pad leidt naar een mooie stad. Echter op de weg erheen zijn er wegwijzers en regels. Indien je

ervoor kiest dit pad te nemen, moet je er zeker voor zorgen dat je de regels volgt en de verboden handelingen vermijdt. Je behoort de plaatsen waar je langs komt schoon achter te laten en je vriendelijk te gedragen tegenover andere mensen en dieren. Je mag alleen eten en drinken van hetgeen dat is toegestaan. Je mag nooit vergeten dat er een eigenaar is van dit pad en dat alles op dit pad hem toebehoort. Hij is degene die de regels heeft vastgesteld. Indien je de borden langs de weg goed volgt en je aan de regels houdt, zal je alle gevaren en moeilijkheden kunnen trotseren en een stad die mooier en lieflijker is dan je je kunt voorstellen bereiken.

Op het *linker pad* zijn er geen wetten of regels. Je mag je gedragen zoals je wil en je vrijuit bewegen. Maar op dit pad zijn er wel gevaren. Je loopt het gevaar elk moment struikrovers en wilde dieren te kunnen tegenkomen, en deze kunnen jou en je eigendommen schade toebrengen.”

Nadat Tahir en Mahir hadden geluisterd naar hetgeen de wijze man hun vertelde, dachten ze nog even na. Tahir besloot om het rechte pad te nemen. Hiermee verzekerde hij zichzelf en zijn eigendommen tegen beschadiging of vernietiging. Ook zou hij de manieren leren om gevaar te vermijden. Uiteindelijk zou hij zijn bestemming zonder problemen kunnen bereiken door het veilige pad te volgen.

Mahir kon de verleiding niet weerstaan. “Waarom zou ik me aan regels moeten houden terwijl ik vrij kan leven en verder kan reizen zoals ik dat zelf wil?”, dacht Mahir bij zichzelf. Volgens Mahir is iemand pas echt gelukkig als hij zich kan gedragen zoals hij dat zelf wil. Hij dacht het gevaar dat zijn pad zou kruisen of een ontmoeting met struikrovers te kunnen vermijden door er hard voor weg te rennen. Dus besloot hij het linker pad te nemen. Tahir vertelde hem dat zijn keuze niet de juiste was en dat het nemen van het linker pad groot gevaar inhield. Hij vertelde hem eveneens dat de regels van het rechterpad er waren om de reizigers te beschermen. Maar hoe erg Tahir zijn best ook deed om zijn broer ervan te overtuigen dat het ware geluk en de ware vrede alleen

gevonden konden worden in een evenwichtige en georganiseerde reis, kon hij Mahir niet van gedachten doen veranderen. Uiteindelijk namen de broers afscheid van elkaar en vervolgden ze ieder hun gekozen pad.

Mahir begon aan zijn reis met het gemakkelijke gevoel dat hij vrij was. Hij hoefde zich namelijk niet meer aan regels te houden. Hij was gelukkig omdat hij vrij was en hij vervolgde tevreden zijn reis door heuvels en dalen. Hij at van alles wat hij tegenkwam en maakte zich niet druk over de schade die aan de omgeving aanrichtte. Na een tijdje kwam hij uit op een vlak en uitgestrekt stuk heidegrond. Tijdens het lopen op de heide hoorde hij plotseling een geluid. En toen... raad eens wat hij zag: een leeuw die vanuit het bos in zijn richting rende! Mahir, geschrokken en verbijsterd, begon te rennen. Hij realiseerde zich al snel dat hij, met zijn tempo, door de leeuw zou worden ingehaald en dat deze hem zou verscheuren. Verderop zag hij één van de grootste putten die hij ooit had gezien. Hij bereikte snel één van de putten, net voordat de leeuw hem te pakken kreeg. Wanhopig sprong hij erin.

De put was zo groot dat er zelfs bomen langs de wand groeiden. Mahir hield zich vast aan één van de bomen terwijl hij naar beneden gleed. Opgelucht omdat hij aan de leeuw was ontsnapt, sloot hij even zijn ogen en haalde diep adem. Maar zijn opluchting was van korte duur, want wat hij zag was zo afschuwelijk: hij keek naar beneden en zag een draak! Hij keek op en zag de leeuw aan de rand van de put. En de wortel van de boom waaraan hij zich vasthield werd langzaam maar zeker kapot gevreten door een witte en een zwarte muis.

Het was een aparte, interessante boom; hij droeg elk soort fruit dat je je maar kon voorstellen. De aanblik van deze verscheidenheid aan fruit maakte Mahir hongerig.

Beneden is een draak en boven staat een leeuw! En daarnaast wordt de wortel van de boom opgevreten. Mahir vergat voor even zijn verschrikkelijke situatie en deed wat hij onderweg

ook had gedaan: hij stopte zijn oren dicht voor de stem van zijn ziel en zijn hart en gaf toe aan zijn honger. Zonder zich zorgen te maken of het fruit dat hij at nou wel of niet schadelijk was, at hij alles wat hij te pakken kon krijgen. De gevaarlijke situatie waarin hij verkeerde, was hij al een beetje vergeten. De voldoening die hij van het eten van het fruit kreeg hield hem zelfs voor een tijdje voor de gek, zodat hij dacht dat hij werkelijk gelukkig en tevreden was. In werkelijkheid was hij omringd door gevaar.

Er stond hem een tragisch einde te wachten. Als hij langs de boom naar boven klom, zou hij als een prooi door de leeuw worden opgegeten en als hij naar beneden viel, zou hij door de draak worden opgeslokt. Er was geen enkele manier om een andere wending

te geven aan

het einde dat

hem te wachten stond. En omdat de boom

kapot geknaagd werd door de muizen, zou hij naar

beneden vallen. Maar wat had hij kunnen doen? Hoe

zou hij kunnen worden gered uit deze lastige

situatie? Zou het eten van alles wat hij wilde,

zonder onderscheid te maken tussen het

goede en het schadelijke, hem gelukkig

kunnen maken? Zou hij zich kunnen

redden uit deze ellendige situatie door

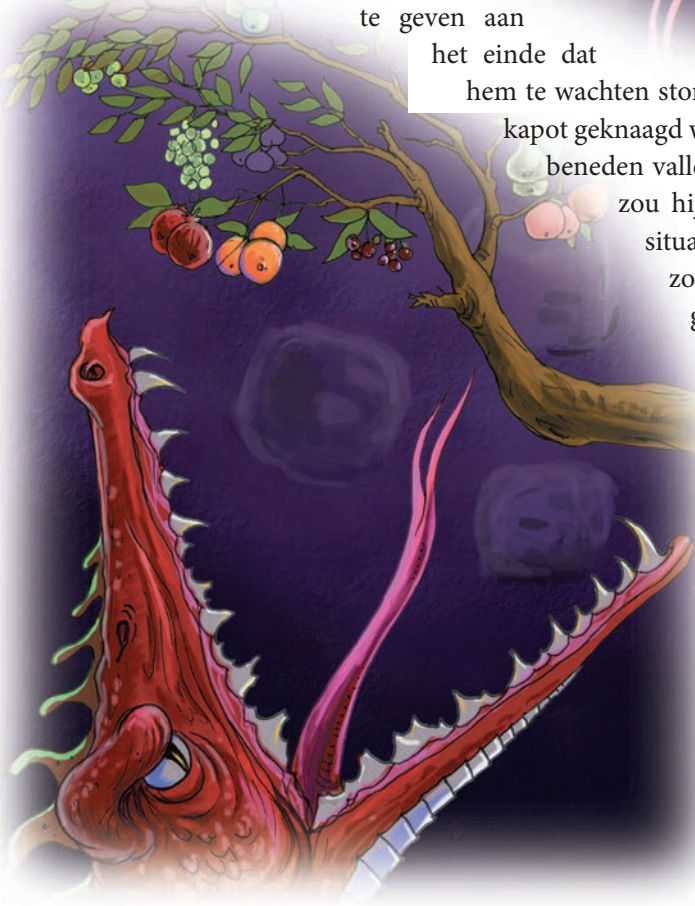
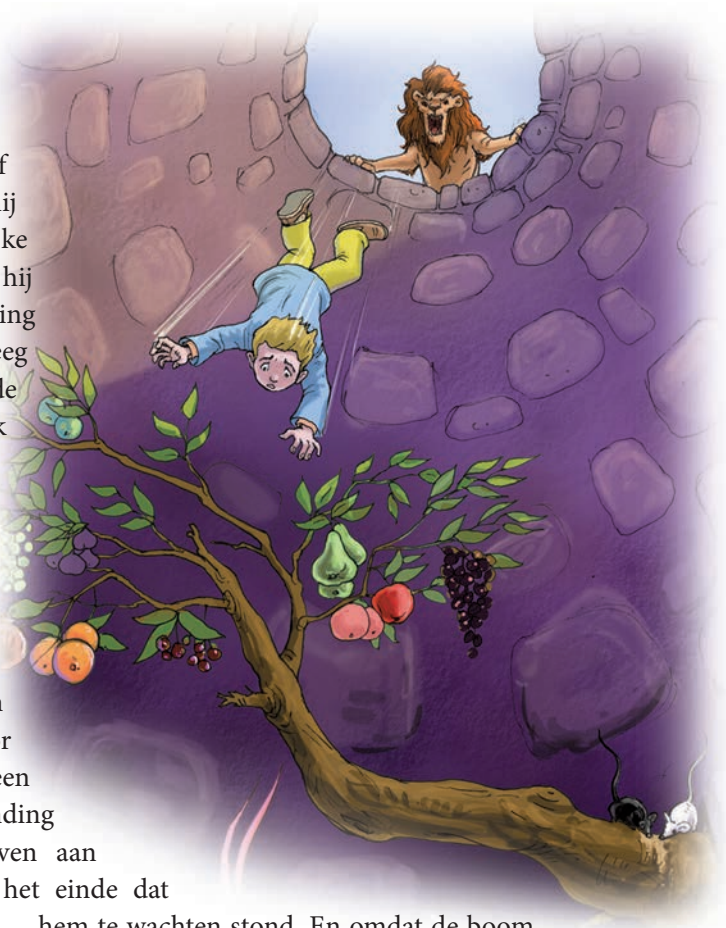
te doen wat hij wilde, zonder de wetten

en de regels te erkennen van degene

die de regels had uitgevaardigd?

Nu je het verhaal van Mahir kent, vraag je je vast af hoe het met zijn broer Tahir is afgelopen. Wat heeft hij gedaan? Heeft hij de plek die hij wilde bereiken veilig bereikt?

Tahir was ervan overtuigd dat het veiliger zou zijn om de wetten en regels in acht te nemen tijdens het reizen, hij had voor het juiste pad gekozen. Hij

wist dat grenzeloze vrijheid onmogelijk is. Hij wist ook dat mensen die zonder wetten en regels leven uiteindelijk zichzelf of anderen schade toebrengen.

Tahir, die de meest verstandige beslissing van zijn leven had genomen, voldeed aan de verplichtingen die hem werden gevraagd. Hij las de borden langs de weg zorgvuldig, volgde de geboden en ontweek de verboden die op de verkeersborden waren vermeld. Op deze manier leerde hij de methoden om zichzelf te beschermen tegen gevaren die hij in de toekomst tegen zou komen.

Uiteindelijk kwam het pad van Tahir, net als dat van zijn broer, uit op een vlak stuk heidegrond. Tahir zag een leeuw, die hem naderde. Hij werd echter niet bang zoals zijn broer. Hij wist dat dit stuk grond een eigenaar had en dat de leeuw in opdracht van de eigenaar handelde. Hij zou zichzelf van het gevaar van deze leeuw redden door de hulp van de eigenaar in te roepen.

Eerst moest hij zichzelf echter beschermen. Hij rende van de leeuw vandaan en sprong in een van de putten waarvan de muren bedekt waren met bomen. Hij hield zich tijdens het vallen vast aan een boom. Net zoals in de put waar zijn broer in viel, bevonden zich ook hier een witte en zwarte muis, die de wortels van de boom waaraan hij zich vasthield aan het opvreten waren. Boven stond de leeuw aan de rand van de put en er bevond zich een draak beneden. De boom droeg duizenden soorten fruit. Gelukkig wist Tahir wat hij moest doen in dit soort gevaarlijke situaties. Dit was een test die iedereen moest ondergaan om die prachtige plaats te bereiken waar de wijze man het over had gehad.

Tahir begreep dat er een eigenaar moest bestaan van deze heidegrond, deze put, deze leeuw en deze draak en dat deze eigenaar hem aan het testen was. Hij wist dat hij voorzichtig moest handelen, net zoals hij tijdens zijn reis had gedaan. Hij wist dat het fruit aan de boom alleen een voorbeeld vormde van het fruit in de prachtige plaats waarnaar hij op weg was. Er zaten fruitsoorten tussen die, indien Tahir ervan

zou eten, hem zouden bedwelmen en in slaap zouden sussen en hem vervolgens hem uit de boom zouden doen vallen. Daarom besloot Tahir dus alleen van het fruit te eten waarvan hij mocht eten, het fruit dat hem de energie zou geven.

Tijdens zijn reis was hem door een bord gewezen op een tunnel die de boom en de prachtige plaats met elkaar verbond. Het enige dat Tahir hoefde te doen was het vinden van de tunnel die hem uit deze situatie zou leiden en het bidden tot de eigenaar ervan, opdat alles goed zou verlopen. Tahir begon met zijn zoektocht naar deze tunnel. Hij deed zo goed mogelijk zijn best. Hij werkte hard en bad diep in zijn hart tot de eigenaar.

“O heer van deze plaatsen, ik heb jouw orders gevolgd. Ik heb mijn best gedaan om het rechte pad te volgen. Ik heb mij ver gehouden van zaken die jij hebt verboden. Ik heb niemand kwaad gedaan en nu heb ik jouw hulp nodig. Ik vertrouw op jou en tot jou richt ik mij.”

Dit gebed gaf Tahir hoop en hij voelde zich sterker. Na hard werken en innig bidden vond Tahir zijn weg naar de tunnel en bereikte de uitgang, welke leek op de draak. Hij opende de poort: voor hem zag hij duizelingwekkend prachtige tuinen. Deze plaats was onvergelijkbaar veel mooier dan de stad die hij had gekend.

Door geduldig het volgen van de regels, en het smeken tot de maker, de eigenaar van alles, werd Tahir beloond. Hij bereikte in de aangekomen stad een eindeloze situatie van vrede en geluk.

Wat betekenen de symbolen in dit verhaal?

In dit verhaal is het leven van een persoon in deze wereld weergegeven aan de hand van symbolen. Hieronder volgt een verklarende toelichting van deze symbolen:

Tahir: Tahir staat voor de trouwe en oprechte moslim die goed doet door zijn verstand te gebruiken, te vertrouwen op Allah en gehoorzaam te zijn aan Zijn regels.

Mahir: Mahir symboliseert de mens die niet gehoorzaam is aan de regels van Allah, die zijn eigen behoeften volgt, die er een gewoonte van maakt om slechte en schadelijke daden te verrichten en om waarheden te ontkennen.

Het pad dat naar rechts leidt: Dit symboliseert geloof en Islam. Dit pad wordt gekenmerkt door de regels die Allah ons voorschrijft. Het is de weg die de Koran ons wijst om te volgen, zoals onze Heer dat van ons vraagt. Het is de levenswijze welke de Islam uitdraagt.

Het pad dat naar links leidt: Dit staat voor het pad dat Allah afkeurt. Het is de profane en opstandige weg welke de satan ons toont. Dit pad wordt door Islam niet goedgekeurd; het staat voor een levensstijl die opstandig is jegens Allah de Verhevene.

Vlakke, uitgestrekte heidegrond: Symboliseert de wereld waarin we leven.

De boom: Staat voor de levensduur van ieder mens; het is het leven dat iemand ervaart.

De witte en zwarte muis: De zwarte muis symboliseert de nacht, de witte muis de dag. Langzaam ontnemen zij de mensen het leven.

De leeuw: De leeuw symboliseert de dood van mensen. Het is de realiteit van de dood welke mensen uiteindelijk scheidt van materiële pleziertjes en liefdes.

De draak/de poort: De draak symboliseert het graf, dat de poort vormt naar het Hiernamaals. Het is een poort die opengaat van de wereld van

beproevingen naar de tuinen van het Paradijs, bestemd voor die moslims die het pad van Allah volgen, zoals in de Koran aangegeven.

Het is een stap tot het verkrijgen van vrede en gelukzaligheid, en tot het nemen van afstand van moeilijkheden.

De vruchten van de boom: Zij symboliseren de zegeningen in deze wereld. Ze zijn voorbeelden van de zegeningen in het Hiernamaals; de echte zegeningen zijn die van het Hiernamaals. Degenen die zich bezighouden met deze wereldse zegeningen en op zoek zijn naar tevredenheid hierin vergeten het Hiernamaals. Hierdoor beschadigen en schaden zij zichzelf, omdat ze de betere zegeningen mislopen die Allah hun zou geven. Degenen die de goede wereldse zegeningen gebruiken en deze op het rechte pad van Allah uitgeven: zij verkrijgen de eeuwige zegeningen in het Paradijs.

De aanwezigheid van duizenden soorten fruit in de boom: Dat toont de grootsheid en de kracht van Allah. Het toont dat er duizenden verschillende zegeningen in overvloed op deze aarde zijn.

☀ *Diegene die handelt zoals Tahir en volgens de Islam een gelovig leven leidt, zal eeuwige rust en vrede vinden en het Paradijs ermee winnen.*

☀ *Diegene die zich gedraagt zoals Mahir dat deed en ongehoorzaam is aan de heilige regels van onze prachtige religie, zal zijn eeuwige geluk en een plaats in het Paradijs verliezen. Hij zal eindigen in de Hel.*

DE MENS EN RELIGIE

De mens is een schepsel dat bestaat uit een lichaam en een ziel. Het lichaam vertegenwoordigt de materiële kant, de ziel de spirituele. Onze ziel (geest) is datgene wat ons scheidt van andere wezens en ons tot mens maakt.

We kunnen de ziel niet met de zintuigen waarnemen. De relatie tussen ons lichaam en onze ziel is vergelijkbaar met de relatie tussen een lamp en elektriciteit: we kunnen elektriciteit niet zien, maar we weten van het bestaan ervan zodra de lamp aangaat. Net zoals een lamp zonder elektriciteit niet kan worden ontstoken, zo kan een mens niet leven zonder ziel.

De ziel is behoeftig, evenals het lichaam. Het lichaam krijgt honger, dorst en kou en heeft dus eten, drinken en warmte nodig. De ziel leeft door het ervaren van vreugde, geluk en verdriet. De ziel heeft geluk en innerlijke rust nodig.

Zowel de structuur en de voeding van het lichaam en de geest verschillen van elkaar. Ons lichaam, dat gemaakt is van klei, heeft wereldse voeding nodig; onze ziel, een abstract wezen, heeft geestelijke voeding nodig. Wij voeden onze lichamen met het voedsel waarvan de aarde ons voorziet. Onze zielen kunnen wij voeden met geestelijk voedsel zoals het geloof in Allah, aanbidding, bidden, onbaatzuchtig zijn en het hebben van mededogen en genade. Alleen op deze manier kunnen we het geluk en de innerlijke rust die onze zielen nodig hebben verkrijgen.

Onze lichamen en onze zielen zijn aan ons toevertrouwd door Allah. Allah de Verhevene wil dat wij onze lichamen gezond houden. Hij wil ook dat wij onze zielen voeden met goede dingen die ons afhouden van het kwade. Dit is alleen mogelijk met behulp van religie.

Ons lichaam is als een auto, de ziel is de bestuurder. Kunnen we zeggen dat we de bestuurder hebben gevoed wanneer we de auto met benzine vol tanken? Dat klopt natuurlijk niet. Omdat we weten dat de auto brandstof nodig heeft en de bestuurder eten. Het is toch raar als we er vanuit gaan dat de ziel ook gevoed is als we iemand voeden?

De Schepper van alles: ALLAH DE VERHEVENE

Allah de Verhevene heeft het universum in een perfecte orde geschapen. Hij beval de hemel, de aarde en alles wat zich daartussen bevindt om de wonderen te zijn van het universum. Hij heeft de wereld versierd met bergen, weiden, ravijnen, bossen en wouden, rivieren en zeeën. Hij vestigde een systeem van ordening in het universum dat wij met ons intellect niet kunnen doorgronden. Dit perfecte systeem heeft miljarden jaren zonder problemen gewerkt. Na elke nacht volgt een dag, de zon komt elke ochtend op in het oosten en gaat elke avond onder in het westen. De seizoenen komen en gaan in hun aangewezen volgorde.

Alle schepselen in het universum handelen volgens de wetten die Allah heeft voorgeschreven en zij vervullen hun taak foutloos. Een zaadje dat op aarde valt, groeit en bloeit en komt tegemoet aan de behoeftes van mens en dier. Dieren worden geboren en leven hun levens volgens redenen van bestaan. Het universum bevindt zich dus in perfecte harmonie.

Het universum is gemaakt om de mensheid te dienen. Het paleis van de wereld - met al haar schoonheid - is voor dit doel verfraaid. Welnu, met welk doel is de mensheid, waaraan talrijke zegeningen zijn gegeven, geschapen? Wat is de plicht van mensen in deze wereld?

Onze grote zegen om de Schepper en het rechte pad te vinden: HET VERSTAND

De mens verschilt van andere schepselen omdat hij als een intelligent wezen is geschapen. Omdat hij beschikt over intellect, beschikt hij over de vrijheid om te geloven en kan hij zelf

kiezen hoe zich te gedragen in deze wereld. Door het gebruik van zijn verstand kan iemand kiezen voor het rechte pad; hij kan er bewust voor kiezen slechte

Allah de Verhevene zegt:

“Zie! In de schepping van de hemelen en de aarde; in de afwisseling van de nacht en de dag; in het varen van de schepen door de oceaan ten behoeve van de mensheid; in de regen die Allah uit de hemel naar beneden zendt en in het leven dat Hij daarmee geeft aan een aarde die dood is; in alle soorten die Hij verspreidt op aarde; in de verandering van de winden en de wolken tussen de hemel en de aarde, die ze volgen als slaven, - (hierin) inderdaad tekenen voor een volk dat wijs is.”

De Koran, Soera al-Baqara 2:164

zaken te vermijden. Een mens kan vanwege zijn verstand het goede van het slechte onderscheiden. Hierdoor is een mens zelf verantwoordelijk voor zijn daden.

Allah de Verhevene zegt:

“...Vervolgens gaven Wij hem (de gave van) het horen en het zien. We lieten hem de juiste weg zien. Of hij dankbaar of ondankbaar is, (zal van hem afhangen).”

De Koran, Soera al-Insan 76:1-3

Onze gidsen die ons informeren over het bestaan en de eenheid: PROFETEN

Behalve het geven van intellect heeft Allah naar ons ook profeten gezonden. Profeten hebben mensen geleid in het vinden van de juiste weg. De eerste mens, Adam, is ook de eerste profeet. Degenen die hun verstand gebruikten en de begeleiding door profeten erkenden, geloofden in het bestaan en in de eenheid van Allah. Echter, in de loop van de geschiedenis zijn er ook mensen geweest die hun verstand en hun gaven niet op de juiste wijze hebben gebruikt en de begeleiding van de profeten niet erkenden. Deze mensen zijn afgeweken van het rechte pad door het aanbidden van natuurlijke wezens, geesten of afgoden, in plaats van Allah.

Een pad dat op aarde en het Hiernamaals naar het geluk leidt: RELIGIE

Allah heeft het universum geschapen en aan de mens dienstbaar gemaakt. In tegenstelling tot andere wezens gaf Hij de mens de vrijheid om te geloven en te handelen. De mens is zodanig geschapen, dat hij in staat is zowel goed als slecht te handelen.

Allah Die over oneindige barmhartigheid beschikt, heeft de mens, die Hij van vele zegeningen heeft voorzien, bij zijn keuzevrijheid niet zonder hulp gelaten. Hij heeft de mens verstand gegeven, opdat hij de juiste keuzes kan maken. Ook heeft Hij profeten gestuurd om ons te leiden. Hij heeft ons regels en tips gegeven die de mens gelukkig maken, omdat het volgen ervan tot goed gedrag leidt en tegen slecht gedrag beschermt. Het geluk van de mensheid ligt in deze goddelijke regels en raadgevingen. Wanneer mensen leren deze toe te passen, zullen ze in staat zijn om in harmonie te leven. Zij zullen vrede in deze wereld en in het Hiernamaals hebben. *Deze regels en raadgevingen die Allah ons heeft gegeven om gelukkig te zijn in deze wereld en in het Hiernamaals worden **religie** genoemd.*

Allah de Verhevene zegt:

“Boodschappers van goede moed en van waarschuwing, opdat de mensheid geen argument kan hebben bij Allah na de boodschappers.”

de Koran, Soera al-Nisa 4:165

Allah de Verhevene zegt:

“Daarom, richt je aangezicht oprecht naar het ware geloof. [Gedraag je] overeenkomstig [de wetten van] de natuur, naar welke Allah de mens heeft geschapen.”

de Koran, Soera Al-Rum 30:30

DE VOORDELEN VAN RELIGIE VOOR DE MENS

RELIGIE

- Bevrijdt ons van het gevoel van doelloosheid en leegte.
- Beantwoordt onze vragen over de schepping, de dood en het leven na de dood.
- Leert ons hoe we dienstbaar behoren te zijn jegens Allah.
- Leert ons hoe we relaties met mensen en andere wezens in het universum moeten aangaan.
- Leert ons om goede manieren ten toon te spreiden.
- Laat ons zien hoe we gelukkig kunnen worden, zowel in deze wereld als in het Hiernamaals.

Zoals Allah niets heeft geschapen zonder bedoeling, zo laat hij de mens niet zonder begeleiding. Religie is ons gezonden om ons het doel en onze plaats in de schepping te leren. Volgens de Islam is het fundamentele doel van onze schepping om Allah te kennen en Hem te aanbidden. Zolang we op deze manier leven, zal ons leven betekenis hebben. Omdat we de reden van ons bestaan op de wereld weten, en wij ons ook hiernaar gedragen, **zal dat ons bevrijden van gevoelens als doelloosheid en ordeloosheid.** Religie vult de spirituele leegte in ons hart op.

Allah de Verhevene zegt:

“Denkt de mens dat hij zonder doel zal worden gelaten?”

de Koran, Soera al-Qiyamah 75:36

- ❁ Wie ben ik?
- ❁ Waarom ben ik hier?
- ❁ Wat gebeurt er met mij als ik dood ga?

Ieder van ons zich vraagt zich weleens af wat het doel is van het leven door deze en soortgelijke vragen te stellen. Wij willen als intelligente wezens onze positie in het universum begrijpen. Doch, net zoals we beperkt zijn in sommige vaardigheden, is onze intelligentie ook beperkt en mist zij vermogen om de antwoorden op deze vragen te vinden. Allah, Die alles heeft geschapen en Die alles weet, heeft de echte antwoorden op al deze vragen. Daarom kan alleen een religie die door Allah is gezonden, **ons de antwoorden ten aanzien van de zin van de schepping, de dood en het leven na de dood geven.**

Allah de Verhevene zegt:

“Allah heeft de dood en het leven ingesteld, opdat Hij jullie kan beproeven, wie van jullie zich het beste gedraagt...”

de Koran, Soera al-Moelk 67:2

We kunnen het bestaan en de eenheid van Allah met behulp van ons verstand begrijpen. Door stil te staan en na te denken bij al de zegeningen die we hebben gekregen, kunnen we ons realiseren dat we de Gever hiervan dankbaar moeten zijn. Maar we kunnen niet weten wat de beste manier is om Hem te danken en Hem te aanbidden. Alleen religie **leert ons hoe we dienstbaar kunnen zijn aan Allah.** Allah is Degene Die alles weet over de wijze van aanbidding die nodig is om Hem onze liefde, ons respect en onze trouw te betonen. Hij is Degene Die bepaalt wanneer en hoe wij Hem moeten aanbidden. Wij leren dit aan de hand van de religie die Hij ons heeft gezonden.

Allah de Verhevene zegt:

En hen is niet meer geboden dan dit: Om Allah te aanbidden, Hem oprechte aanbidding te tonen, oprecht zijn (in het geloof), het gebed regelmatig te verrichten en regelmatig liefdadigheid te verrichten. En dat is de religie: rechtvaardig en duidelijk.”

de Koran, Soera al-Bayyinah 98:5

Wij zijn niet de enige wezens in dit universum. Wij delen deze wereld met andere mensen en andere wezens. Daarom zullen onze daden gevolgen hebben voor andere, levende schepselen en niet-levende dingen, of we dit nou beseffen of niet. Onze gedragsvormen moeten zodanig zijn dat zij gunstig zijn voor de mens en zijn omgeving. Religie verschaft ons de juiste levensstijl door ons te leren wat goed en slecht is. Zij leert ons aardig en correct te zijn naar elkaar toe, humaan te zijn tegenover dieren, het milieu te beschermen. Kortom, zij leert ons hoe we op een respectvolle manier met andere

schepselen behoren om te gaan. **Zij ordent onze relaties met elkaar en met andere schepselen.**

Allah de Verhevene zegt:

“Waarlijk, Allah gebiedt rechtvaardigheid, het verrichten van het goede, vrijgevigheid aan vrienden en verwanten, en Hij verbiedt alle schandelijke daden, alle onrecht en rebellie. Hij instrueert jou, opdat jij je dat ter harte neemt.”

de Koran, Soera Al-Nahl 16:90

Religie leert ons dat we altijd en overall onder de controle en onder het toezicht staan van Allah. Dit versterkt onze overtuiging dat Allah ons ziet ook wanneer niemand anders ons ziet. En dat we ter verantwoording worden geroepen in het Hiernamaals. Deze geestelijke controle omringt ons innerlijk leven. Het stelt ons in staat om ons bewust af te wenden van slecht gedrag en maakt ons goedmoedig.

Allah de Verhevene zegt:

“O mijn zoon! (zei Luqman), Al was het niet meer dan het gewicht van een mosterdzaadje en al was het (verborgen) in een rots, of (waar dan ook) in de hemelen en op aarde, Allah zal het zeker voortbrengen, want Allah begrijpt de kleinste geheimen (en) is goed op de hoogte (van hen).”

de Koran, Soera al-Luqman 31:16

Of hij nu rijk of arm is, de mens voelt soms een leegte in zich, een ongemakkelijke, ongeriefelijke stilte in zijn innerlijk. Sommigen wenden zich dan tot slechte dingen zoals alcohol en drugsgebruik om die leegte op te vullen. Zij denken dat zij dat geluk kunnen vinden in spelletjes en amusement. Zij negeren de verbinding tussen de mens en Allah. Ze vergeten de realiteit van de dood en het Hiernamaals. Maar wanneer ze alleen zijn en denken aan de dood, komt er een einde aan het oppervlakkige geluk dat ze hebben gecreëerd. Daarom is het belangrijkste voor een mens, dat hij het ware geluk vindt. Sterker nog, religie is de perfecte manier om dit eeuwige geluk te bereiken. Religie is de verbinding tussen de mens en Allah. Het herinnert ons eraan dat de dood niet het einde, maar het begin is van een nieuw leven. Het bevestigt de liefde van Allah in ons hart. Het leert ons om naar het gehele universum te kijken vanuit het venster van deze liefde. Het toont ons de weg naar geluk in de wereld en in het Hiernamaals.

Allah de Verhevene zegt:

“En er zijn er die zeggen: ‘Onze Heer! Geef ons het goede in deze wereld en het goede in het Hiernamaals, en bescherm ons tegen de bestraffing van het Vuur!’”

de Koran, Soera Al-Baqara 2:201

ONGEBRUIKTE ZEEP

Na het verrichten van het middaggebed liep Hassan Hodja, een gerespecteerde man, langzaam in de richting van het centrum naar het Religieuze administratiekantoor.

De gemeente had besloten om de wegen in de binnenstad opnieuw te bestraten. De bestrating in het stadscentrum was opengebroken en de gehele binnenstad leek op een bouwplaats. De winkeliers

waren verheugd dat het centrum er binnen een paar dagen veel mooier uit zou zien, maar de onverwachte regen had ervoor gezorgd dat alles er modderig bij lag. De winkeliers vonden dit vervelend, maar ze konden er niets aan doen!

Hasan Hodja liep op betonnen gedeeltes dicht langs de voorzijdes van de winkels. Daar waar hij niet meer op het beton kon lopen, moest hij in de modder lopen. Tijdens het lopen deed hij zijn best om geen modder op zijn kleren te krijgen. Ondertussen groette hij de winkeliers en vroeg hen hoe het met hen was gesteld.

Toen hij voor de elektronicawinkel stond, nodigde meneer Najib hem uit in zijn winkel.

“Kom binnen Hodja! Laten we samen een kopje thee drinken. Wat een goede vrijdagpreek heb je gehouden.

Alleen het omarmen van religie kan mensen redden.

Ik heb ook een aantal vragen die ik je wil stellen. Kom toch binnen, als je geen haast hebt!”

“Ik heb het een en ander te doen in het Religieus administratiekantoor, maar dat heeft niet zo’n haast. Laten we dus praten onder het genot van een kopje thee.”

Meneer Kazim, de buurman van meneer Najib, die zeep verkocht, had weinig op met de moskee en met bidden. Toen hij de stem van de hodja hoorde in de winkel van zijn buurman, kwam hij deze binnen. Toen meneer Najib de thee bestelde, onderbrak hij hem plotseling:

“Meneer, u zegt dat religie mensen vrede en geluk geeft, maar na al die jaren is de wereld nog steeds vol vele slechte mensen.”

Hasan Hodja antwoordde met:

“Je snijdt een belangrijk en ingewikkeld onderwerp aan.”

Hij keek naar de zeepverkoper met zelfverzekerdheid en toonde hem een man die rondliep met een modderige broek en zei:

“De wereld kent zeep al honderden jaren, het verwijdert vuil en viezigheid. Maar toch zijn er nog steeds vuile en onreine dingen in de wereld. Mensen worden ten gevolge daarvan vuil, nietwaar?”

De zeepverkoper was het er niet mee eens en zei:

“Ja, maar zeep werkt alleen als je er gebruik van maakt. Wat kan zeep doen voor degenen die in de modder lopen?”

Hassan Hodja kreeg nu de gelegenheid om zijn punt te maken:

“Je hebt gelijk. Wat kunnen zeep en een zeepverkoper eraan doen aan degenen die steeds opnieuw

in de modder lopen? Religie is net zo: alleen als het wordt toegepast bestaat er geluk in de wereld. Wat kan religie doen aan diegenen die met opzet slechte daden, zondigen wrede daden verrichten en onrechtvaardigheden begaan?”

DE WARE GODSDIENST: ISLAM

 De **ware religie** is de godsdienst die gezonden is door Allah en ons beveelt om erin te geloven en Hem te aanbidden.

Allah is de Enige die een religie kan stichten.

Hij is onze Almachtige Allah, Die de sterren in het heelal en de wezens in de diepe oceanen schiep. Elke dag weer ontdekken wetenschappers nieuwe eigenschappen van wezens in het universum. We weten dat degene die een computer ontworpen heeft, deze ook het best begrijpt. Onze Almachtige Heer, Die de mens uit het niets heeft geschapen, kent de mens het best; Hij is Degene Die de behoeften van ons lichaam en onze geest het beste kent. Om die reden is Allah de Enige die voor ons de meest geschikte regels kan opstellen; deze regels vormen samen de godsdienst. Religie kan ons gelukkig maken in deze wereld en in het Hiernamaals. Niemand dan Hij heeft de macht om een religie te stichten, de fundamentele regels te veranderen of deze zelfs af te schaffen.

De gemeenschappelijke naam van de religies die alle profeten hebben gebracht: ISLAM

Profeten zijn mensen die de boodschap van de religie uitdragen, welke zij hebben ontvangen van Allah. De eerste mens, Adam, was ook de eerste profeet. De religie die hem werd megedeeld was “het geloof in één god: Allah”, met andere woorden “Tawhid”.

De algemene naam van de ware religie die Allah ons geopenbaard heeft is ‘Islam’. Het vers “De godsdienst voor Allah is Islam.” (Soera Al-‘Imran 3:19) onderschrijft dit.

In de loop van de geschiedenis zijn er periodes geweest waarin de mensen afweken van de weg van de goddelijke openbaring. Ze hebben het geloof en de zuivere moraal van de godsdienst besmet en bezoedeld. Allah zond nieuwe profeten om de verkeerde overtuigingen en de beschadigde waarden te corrigeren. Alle profeten brachten de boodschap over, dat er geen god is behalve Allah en dat alleen Hij aanbeden dient te worden. Ze hebben de mensen ook laten weten dat iedereen verantwoording voor zijn daden moet afleggen in het Hiernamaals. De fundamentele van het geloof, normen en waarden zoals rechtvaardigheid,

gerechtigheid en dienstbaarheid, die de profeten brachten, zijn nooit veranderd en hebben nooit van elkaar verschild.

Allah de Verhevene wees de eerste mens, Adam, als profeet aan. Hij leerde zijn volk de eenheid van Allah en niet iets anders dan Hem te aanbidden. Onze profeet Mohammed (vrede zij met hem) was de laatste boodschapper van de Islam. Na hem zal geen enkele profeet komen, ook zal er geen ander boek na de Nobele Koran worden geopenbaard.

Religies die niet wijzen op het geloof in één God (Tawhîd) zijn onjuiste religies

✍ Religies die niet door Allah zijn geopenbaard, worden onjuiste religies genoemd.

✍ Er zijn ook religies die wel door Allah zijn gezonden maar later door de mens zijn vervalst, ook al zijn deze in eerste instantie door Allah geopenbaard. In die religies zijn toevoegingen en bijgeloof gemengd. Er zijn ook veel wijzigingen aangebracht in de fundamenteën en de praktijken van die godsdiensten. Deze zijn dus vervalst. Het jodendom en het christendom zijn religies die vervalst zijn ten opzichte van de oorspronkelijke religieuze uitgangspunten.

Onze geliefde profeet zei:

“Mijn situatie met betrekking tot andere profeten is als volgt: Iemand bouwt een heel mooi huis. Het huis is afgerond, maar er blijft slechts één lege ruimte voor een steen in de hoek. Dan, bij het zien van die lege plek, zeggen de mensen die een bezoek aan het huis brengen en het bewonderen: ‘Was die lege plek maar met een steen opgevuld!’ Inderdaad, ik ben die ontbrekende baksteen, ik kwam en werd de laatste van de profeten.”

Bukhari, Menakib 18

Allah de Verhevene zegt:

“Deze dag heb Ik jullie godsdienst voor jullie voltooid, Mijn gunst aan jullie. En Ik heb de islam als godsdienst voor jullie gekozen.”

de Koran, Soera al-Maida 5:3

Allah de Verhevene zegt:

“Indien iemand een andere godsdienst wenst dan de Islam (onderwerping aan Allah), nooit zal dat van hem worden geaccepteerd. En in het Hiernamaals zal hij tot de verliezers horen.”

de Koran, Soera Al-‘Imran 3:85

MIJN RELIGIE

Mijn religie is verheven, ik hou van mijn religie,
Ik beschouw deze als superieur en ik prijs haar.

Mijn religie is de Islam, de beste van alle religies,
We zeggen "Allah is de Ene", we zeggen "De Ene is Allah"
We zeggen alleen maar "Allah is de Ene"

De profeet Mohammed is de zoon van beide werelden,
Er is geen gelijke met hem onder de profeten.

Hij is degene die ons deze religie heeft gebracht van Allah
Licht schijnt op ons vanuit de hemel boven, vanwege deze religie

Deze religie zegt ons "Wees schoon!" zij zegt ons "Wees rechtvaardig!"
Is er een mooiere weg dan deze religie?

Ons Boek is de Koran, we lezen hem altijd,
Dank aan Allah, wij zijn moslim, moslim zijn wij...

Şerafeddin YALTKAYA

DE KENMERKEN VAN DE ISLAM

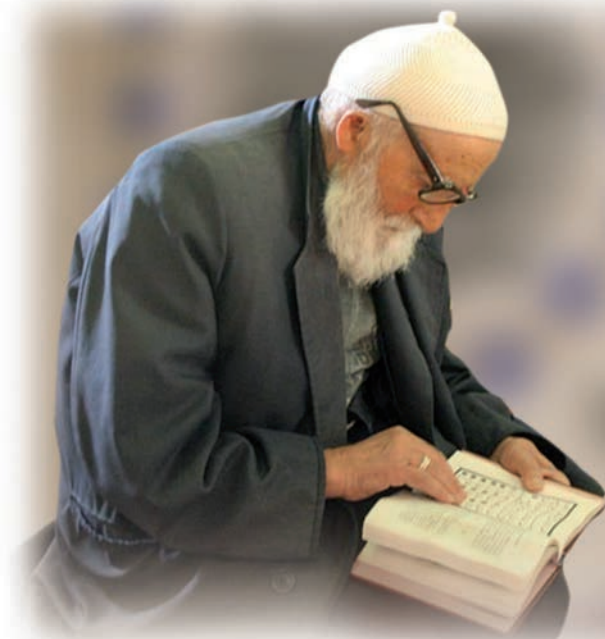
De laatste religie die Allah de mensheid heeft gezonden, is de Islam. Enkele belangrijke kenmerken van de Islam zijn:

1. De Islam is een universele religie die te allen tijde is bestemd voor iedereen. Onze Profeet is gezonden naar de gehele mensheid tot het einde der tijden. De religie die hij meebracht heeft kenmerken die in de behoeften en noden van alle mensen voorzien. De Islam gebiedt ons om aardig te zijn voor onze ouders, om genade en genegenheid te tonen tegenover alle levende wezens, om buitensporigheden te vermijden, om eerlijk te zijn in de handel en om eerlijk te zijn in alle andere situaties. Deze en gelijksoortige principes zijn fundamentele waarden, die in elke maatschappij noodzakelijk zijn.

Allah de Verhevene zegt:

“Wij hebben jou als universele Boodschapper gezonden naar de mens, als verkondiger van goede tijdingen en als waarschuwer...”

de Koran, Soera al-Saba 34:28

2. De islam is een religie die het ons gemakkelijker wil maken, zij vraagt van ons dingen te doen waartoe wij in staat zijn. De Islam belast ons niet met verantwoordelijkheden die we niet aankunnen. Bijvoorbeeld: een zieke die niet in staat is om te staan, kan het gebed zittend verrichten. Een persoon die geen water heeft, kan de tayammum verrichten (zich reinigen met schone aarde). Een persoon die een verre reis moet verrichten, kan het vasten van de Ramadan uitstellen tot na de reis.

Allah de Verhevene zegt:

“ Allah belast geen ziel boven haar vermogen.”

de Koran, Soera al-Baqara 2:286

3. De Islam maakt geen onderscheid tussen rijk en arm, of tussen sterk en zwak. De Islam maakt geen onderscheid in ras, taal of huidskleur. De één

is niet superieur ten opzichte van de ander. Iedereen is dus gelijk aan elkaar voor berechting. Het maakt niet uit wat de maatschappelijke status van iemand is, er is geen persoon of groep die voorrechten heeft. Een goed voorbeeld van deze gelijkwaardigheid is de bedevaart. Tijdens de bedevaart, hebben de miljoenen pelgrims dezelfde kledij aan: witte stukken stof (ihram), waarin ze schouder aan schouder zonder enig onderscheid bidden.

Onze geliefde profeet zegt:

“... een Arabier is niet beter dan een niet-Arabier en een niet-Arabier is niet beter dan een Arabier. Noch is een blanke beter dan een zwarte, en een zwarte is niet beter dan een blanke. Alleen wat betreft vroomheid en het verrichten van goede daden kan de ene moslim zich onderscheiden van de ander!”

de Afscheidsrede van de Profeet

4. Het doel van de Islam is om mensen gelukkig te maken, zowel in dit leven als in het Hiernamaals. Islam moedigt mensen aan om de gunsten van deze wereld te benutten en om zodoende daarmee het Paradijs te verdienen. De islam accepteert het niet dat men alleen voor het huidige leven werkt of alleen voor het Hiernamaals werkt. De Islam streeft naar een perfecte balans tussen deze twee.

Allah de Verhevene zegt:

“Maar zoek met de rijkdom die Allah u gegeven heeft, uw plek in het Hiernamaals, maar vergeet uw aandeel niet in deze wereld.”

de Koran, Soera al-Qasas 28:77

5. De islam hecht grote waarde aan reinheid.

De gebruiken volgens de Islam hebben niet alleen betrekking op lichamelijke reinheid, maar hebben ook betrekking op de reinheid van het hart en van de geest. Zo zuiveren de wudhu (wassing), de ghushl (volledige wassing), de salat (verplichte gebeden); de sawm (vasten); de hadj en de zakat (verplichte bijdragen aan de behoeftigen) onze ziel en houden ze ons uit de buurt van zowel materiële als geestelijke onreinheid.

Allah de Verhevene zegt:

“Voorzeker, Allah houdt van degenen die zich tot Hem wenden en Hij houdt van degenen die zichzelf zuiver en rein houden.”

de Koran, Soera al-Baqara 2:222

6. De geboden en verboden van de islam zijn verenigbaar met de menselijke natuur. De islam verbiedt alcohol, gokken, overspel, liegen, onderdrukking en onrecht. De Islam gebiedt goedheid, onzelfzuchtigheid, rechtvaardigheid, goed gedrag ten opzichte van ouders en het omkijken naar de armen en de behoeftigen.

Allah de Verhevene zegt:

“...Profeet, want hij beveelt hun hetgeen rechtvaardig is en verbiedt hun hetgeen slecht is. Hij veroorlooft hun hetgeen goed is (en zuiver) en verbiedt hun hetgeen slecht (en onzuiver) is...”

de Koran, Soera al-A'raf 7:157

We kunnen de kenmerken van de Islam dus als volgt samenvatten:

1
De Islam is een universele religie, die naar de gehele mensheid is gezonden.

2
De Islam maakt geen onderscheid op basis van ras of klasse.

3
De Islam legt mensen geen verantwoordelijkheden op die ze niet kunnen dragen.

4
De Islam hecht belang aan zowel lichamelijke als spirituele reinheid.

5
De Islam pleit voor een balans tussen het werken voor deze wereld en het werken voor het Hiernamaals.

6
De Islam gebiedt het doen van goede en zinnige dingen en verbiedt slechte en schadelijke activiteiten.

**KENMERKEN
VAN DE ISLAM**

DE VOORBEELDIGE HOUDING VAN DE PROFEET IN HET GELOOF

Onze geliefde profeet Mohammed werd gezonden om de mensen les te geven in onze mooie religie. En is **door zijn manier van leven, een voorbeeld voor de gehele mensheid geworden.** Zijn gedragingen, handelingen en goede manieren komen voort uit de goddelijke normen zoals die zijn aangegeven in de Nobele Koran. Mohammed was degene die de mensen leerde hoe deze godsdienst in de praktijk moest worden gebracht.

De profeet was **voorzichtig als het ging om het vervullen van de opdrachten van onze religie en het vermijden van handelingen die verboden waren.** Hij ontweek handelingen en extreme activiteiten die individuen of gemeenschappen niet ten goede kwamen. Hij wees erop om de middenweg te volgen en om vast te houden aan de geboden van de religie.

Op een dag begaven drie metgezellen van de Profeet zich naar zijn huis en vroegen hem naar de redenen van zijn extra gebeden. Toen hij hun vertelde over de manier waarop hij aanbad, beschouwden ze hun eigen manieren van aanbidding als gebrekkig.

Eén van hen zei: "Wat stellen wij voor in

vergelijking met de Boodschapper van Allah? En zijn zonden zijn hem reeds vergeven."

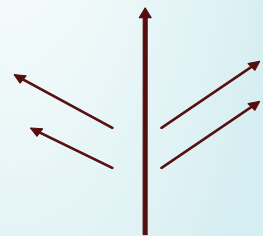
Een ander zei: "Ik zal, zolang als ik leef, gedurende de nacht gebeden verrichten zonder te slapen."

Op een dag pakte onze geliefde Profeet, tijdens een gesprek met zijn metgezellen, een stok. Hij trok hiermee een rechte lijn in het zand. Hij wees zijn nieuwsgierige metgezellen op de lijn en zei:

"Dit is het rechte pad van Allah de Verhevene."

Vervolgens tekende hij twee lijnen aan weerszijden van de rechte lijn en zei:

"Dit zijn de paden van satan."

Toen legde hij zijn gezegende handen op de middelste lijn en reciteerde het volgende vers uit de Koran:

"[Allah de Verhevene zegt:] Inderdaad, dit is mijn manier, welke leidt naar het rechte pad: volg het daarom en volg geen (andere) paden: ze zullen je willen doen afdwalen van Zijn (grote) pad: Hiertoe vermaant Hij je, dat jij rechtvaardig bent." (Soera al-An'am 6:153)

Ahmed ibn Hanbel III, 397

Weer een ander zei: “Gedurende de rest van mijn leven zal ik elke dag vasten. Er zal geen dag zijn die ik niet vastend zal doorbrengen.”

De derde metgezel deed de volgende belofte: “Ik zal mij voor de rest van mijn leven afzijdig houden van huwelijkse praktijken. Ik zal nooit trouwen.”

Na een tijdje ging de Profeet naar hen toe en zei:

“Zijn jullie degenen die dit en dat zeiden? Ik waarschuw jullie! Ik zweer bij Allah, en ik ben het die Allah het meest vreest en die het meeste respect voor Hem heeft. Soms verricht ik het extra vasten en soms niet. ‘s Nachts bid ik en slaap ik. Ook trouw ik. Degenen die zich afwenden van mijn soenna (mijn handelswijze, mijn gedragswijze die voor iedereen het navolgen ervan waardig is) behoren niet tot mijn volgelingen.” (al-Bukhari, Nikah 1)

Onze geliefde Profeet **was gewoon de problemen waar hij zich voor zag gesteld op binnen de richtlijnen van de Islam op te lossen.** Als hem een vraag werd gesteld, of wanneer hij een probleem tussen mensen moest oplossen, dan richtte hij zich allereerst tot de Nobele Koran voor het vinden van een antwoord. Hij vertelde de mensen dat onze religie het de mens gemakkelijk maakt en zocht dan naar een gemakkelijke oplossing. Hij had de gewoonte zijn metgezellen aan te raden ook hun problemen op te lossen volgens de richtlijnen van de Islam.

Onze Profeet beschouwde de Islam als zijnde **belangrijker dan zijn leven.** Hij maakte veel problemen mee ten gevolge van zijn geloof en hij weerstond vele moeilijkheden omwille van Allah.

Tijdens de eerste jaren van de Islam werd de Profeet voortdurend gekweld door de ongelovigen die de Islam niet accepteerden. Zij bedreigden hem meerdere malen met zijn leven. Ze lieten onze Profeet en zijn volgelingen verhongeren. Ze gooiden doornen op de paden die hij zou passeren. In de stad Taif werd hij bekogeld met stenen, waardoor zijn voeten bloedden. Ze deden hem veel vreselijke dingen aan. Ondanks al deze

Zelfs al zou onze Profeet geen wonderen hebben verricht, dan zou zijn invloed op de generatie van de metgezellen, voldoende zijn om zijn profeetschap te bewijzen.

pesterijen is onze Profeet echter nooit gestopt met het beoefenen, het prediken en het onderrichten van de Islam.

De profeet bracht een voorbeeldige generatie tot stand, die de Islam begreep en de religie op de juiste manier praktiseerde. De mensen die hoorden over zijn nobele boodschap en hem vergezelden door deze mooie religie te accepteren, worden “de metgezellen (sahaba)” genoemd.

De metgezellen die getuige waren van het tijdperk van onwetendheid (Jahiliyyah) realiseerden zich dat religie de enige weg naar verlossing is. Door de deugd van onze mooie religie werden ze gered van het tijdperk van onwetendheid, dat bekend stond om haar wreedheid en haar onrechtvaardigheid. Zij toonden aan alle mensen hoe de islamitische religie beleden moest worden en hoe een samenleving die volgens die religie leeft eruit ziet. Zij vestigden een voorbeeldige generatie voor de mens, tot de Laatste Dag. Om deze reden wordt de tijd waarin de metgezellen leefden “het tijdperk van gelukzaligheid” genoemd.

De nobele metgezellen worstelden om hun godsdienst vrij uit te oefenen. Zij deden hun best om de uitdagingen waarmee zij werden geconfronteerd

Het tijdperk voor de Islam wordt “het tijdperk van onwetendheid” genoemd. In die tijd vonden er op het Arabisch schiereiland bloedige veldslagen en burgeroorlogen plaats, die vaak jaren duurden. Mensen leefden in angst en bezorgdheid. Hun leven en eigendom waren niet veilig. De rijken mishandelden de armen en de sterken onderdrukten de zwakkeren.

Mensen martelden hun slaven op alle mogelijk denkbare manieren. Met de komst van de Islam werden deze praktijken afgeschaft. Er werd een maatschappij opgericht die de mensheid respecteerde.

met behulp van datzelfde geloof te overwinnen. Net zoals onze Profeet werden ook zijn metgezellen geconfronteerd met ontberingen en mishandeling. Sommigen van hen werden neergelegd op en vastgebonden in gloeiend heet zand. Anderen werden met zweepslagen gedwongen om hun geloof op te geven. Bovenal werden ze getroffen door een economische boycot: hierbij werden hun alle mogelijkheden tot handel en communicatie ontnomen. Drie jaar lang hebben zij, samen met onze geliefde Profeet, tijden van ontberingen moeten doorstaan. Ze bonden stenen rond hun buik om hun hongergevoel te verminderen. Ze moesten overleven door planten, bladeren en stukjes gedroogde huid te eten. Ze waren genooddaakt hun rijkdommen achter te laten, evenals de stad waar ze waren geboren en getogen. Niettemin, omdat ze van het geloof hadden geproefd, hebben ze hun religie nooit verloochend, sommigen van hen hebben zelfs hun leven voor dit rechtgeleide pad gegeven.

De metgezellen hebben hun rijkdom en hun levens opgeofferd om de schoonheden die de Islam hun had gebracht over de wereld te verspreiden: sommigen van hen werden martelaren, zoals Yasser, Summayyah, Mus'ab, en Hamza.

Degenen die overleefden verspreidden zich in de vier windrichtingen om de schoonheid van de Islam over de gehele mensheid te verspreiden.

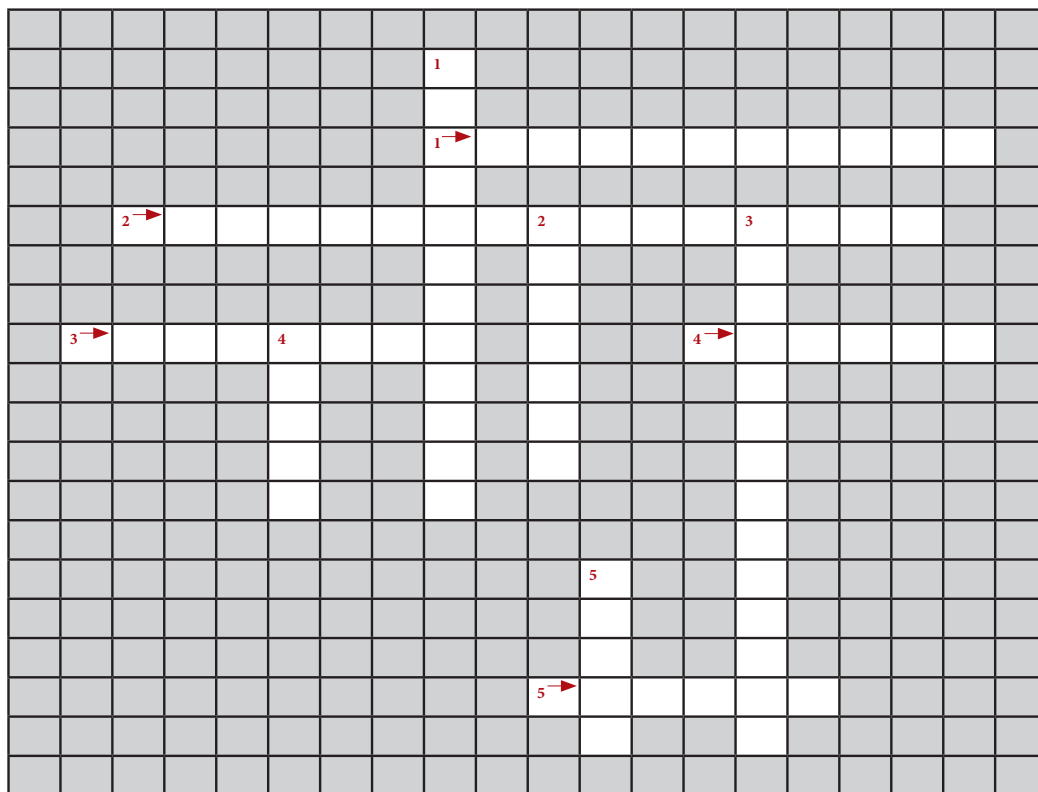
Onze prachtige religie bestaat nog vandaag de dag in haar puurheid, dankzij de opofferingen van de metgezellen.

Allah heeft ons vereerd met de Islam. Hij heeft ons de liefde voor ons geloof gegeven en deze heeft zich in ons hart genesteld. Hij heeft ons doen beseffen hoe erg het is om te zondigen en om ondeugende handelingen te verrichten. Onze Profeet heeft ons achtergelaten met de Edele Koran en zijn voorbeeldig leven, hij zei: “Ik laat jullie twee dingen achter. Zolang je je vasthoudt aan deze twee dingen, zal je nooit afwijken van je pad: het Boek van Allah en de Soenna (tradities) van Zijn Boodschapper.”

Als wij dankbaar zijn voor de zegeningen van Allah en luisteren naar het advies van de Profeet, dan leren we onze religie op de juiste manier te belijden. Wanneer we onze aanbidding verrichten en wegblijven van de slechte daden, worden we goede moslims.

VRAGEN

Laten we puzzelen

Horizontaal

1. Het geloof dat door Allah is geopenbaard en dat gebiedt alleen in Hem te geloven en Hem te aanbidden.
2. Religies die niet door Allah zijn geopenbaard.
3. De grote zegen die de mens heeft gekregen om zowel zijn Schepper als het juiste pad te kunnen vinden.
4. De naam van de profeet die volgens de Koran adviezen gaf aan zijn zoon.
5. Geloven in één Allah.

Verticaal

1. Het tijdperk vóór de Islam wordt "het tijdperk van" genoemd.
2. De regels en raadgevingen die Allah ons heeft gegeven om gelukkig te zijn in deze wereld en in het Hiernamaals.
3. De tijd waarin de metgezellen leefden wordt "het tijdperk van" genoemd.
4. De maatstaaf binnen de Islam
5. De algemene naam van de ware religie die Allah via profeten heeft geopenbaard.

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	De mens is een wezen dat bestaat uit een ziel en...	het vinden en volgen van het juiste pad.
2	Het bezit van een ziel is hetgeen ons onderscheidt van andere wezens en	beschouwde de Islam belangrijker dan zijn eigen leven.
3	Door gebruik te maken van zijn verstand kan een mens weten wat	de beste manier van leven.
4	Profeten hebben mensen begeleid in	passend is voor iedereen en voor elk tijdperk.
5	Volgens ons geloof is het onze doel om	de dingen die zij niet aankunnen en die zij niet kunnen dragen.
6	Door ons te leren wat goed en wat slecht is en wat juist en wat verkeerd is, leert godsdienst ons	wat goed is en wat fout is.
7	Islam is een universele religie, die	een lichaam.
8	Islam houdt mensen niet verantwoordelijk voor	zijn samenhangend met de natuur van de mens.
9	De geboden en de verboden van de Islam	maakt onze lichaam menselijk.
10	De Profeet Mohammed	onze Heer te kennen en Hem te aanbidden.

Vul het juiste woord in

(berouw tonen / beproeven / zedeloosheid / leven / het goede/ Hellevuur / Islam / houden / jullie religie / goedheid)

1. «Onze Heer! Geef ons in deze wereld en in het Hiernamaals, en bescherm ons tegen de bestraffing van het!»
2. «Voorwaar, Allah houdt van degenen die zich voortdurend tot Hem wenden en en Hij houdt van degenen die zich puur en schoon»
3. «Deze dag heb Ik voor jullie vervolmaakt en Mijn gunst aan jullie voltooid, en heb Ik de als godsdienst voor jullie geselecteerd.»
4. «Hij Die de dood en het heeft gecreëerd, opdat Hij jullie kan wie van jullie de beste daden verricht «
5. «Allah gebiedt rechtvaardigheid, en vrijgevigheid aan verwanten en Hij verbiedt alle en slechte daden en rebellie: Hij leert u, opdat jullie je dat ter harte nemen.»

ANTWOORDEN

 Laten we puzzelen

								¹ O											
								N											
								¹ W	A	R	E	R	E	L	I	G	I	E	
								E											
		² O	N	J	U	I	S	T	E	² R	E	L	I	³ G	I	E	S		
								E		E				E					
								N		L				L					
	³ V	E	R	S	⁴ T	A	N	D		I			⁴ L	U	Q	M	A	N	
					A			H		G				K					
					Q			E		I				Z					
					W			I		E				A					
					A			D						L					
														I					
										⁵ I				G					
										S				H					
										L				E					
									⁵ T	A	W	H	I	D					
										M				D					

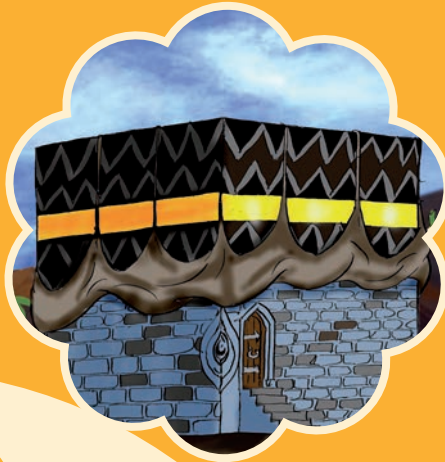
 Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	De mens is een wezen dat bestaat uit een ziel en...	4	het vinden en volgen van het juiste pad.
2	Het bezit van een ziel is hetgeen ons onderscheidt van andere wezens en	10	beschouwde de Islam belangrijker dan zijn eigen leven.
3	Door gebruik te maken van zijn verstand kan een mens weten wat	6	de beste manier van leven.
4	Profeten hebben mensen begeleid in	7	passend is voor iedereen en voor elk tijdperk.
5	Volgens ons geloof is het onze doel om	8	de dingen die zij niet aankunnen en die zij niet kunnen dragen.
6	Door ons te leren wat goed en wat slecht is en wat juist en wat verkeerd is, leert godsdienst ons	3	wat goed is en wat fout is.
7	Islam is een universele religie, die	1	een lichaam.
8	Islam houdt mensen niet verantwoordelijk voor	9	zijn samenhangend met de natuur van de mens.
9	De geboden en de verboden van de Islam	2	maakt onze lichaam menselijk.
10	De Profeet Mohammed	5	onze Heer te kennen en Hem te aanbidden.

 Vul het juiste woord in

1. het goede – Hellevuur
2. brouw tonen – houden
3. jullie religie – islam
4. leven – beproeven
5. goedheid - zedeloosheid

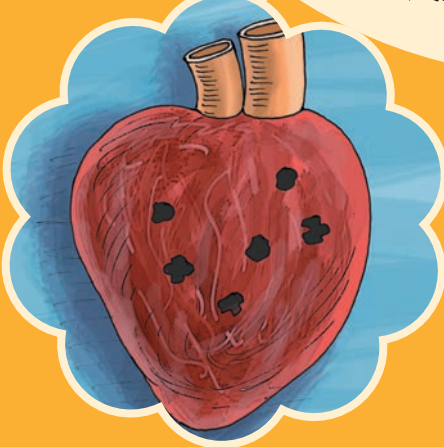

DE SLEUTEL TOT VREDE EN RUST IN DE WERELD
EN TOT HET PARADIJS IN HET HIERNAMAALS:

GELOOF

- *al-Kalima al-Tawhīd en al-Kalima al-Shahāda.*
 - *Mensen op basis van hun geloof.*
- *Waar moeten we op letten in het geloof?*
- *Hoe kunnen we ons geloof versterken?*
 - *De voordelen van het geloof.*
 - *De oprechtheid van onze Profeet in zijn geloof.*

"IK WAS DUS EEN GELOVIGE, MAAR IK WAS ME DAARVAN NIET BEWUST"

Op dat moment was ik nog geen twintig jaar oud. Ik was van plan om de beroemde warmwaterbronnen van de Hârûniye te bezoeken. Echter, niet iedere bestuurder was dapper genoeg om door de bochtige wegen van dit bergachtige gebied te rijden. Met een paar families vonden we een minibus, en nadat we onze slaapzakken en andere benodigdheden hadden ingeladen

begaven we ons op weg. Na een tijdje bevonden we ons op bergwegen waar elke schakering van groen als perfecte schoonheid was weergegeven. Tijdens het luisteren naar de nummers van de bladspringersinsecten reisden we heel langzaam tussen de groene bergdennen, stofwolken achter ons opwerpend. Godzijdank kwam er geen auto uit de tegengestelde richting: op sommige

plaatsen was de weg zo smal dat twee auto's elkaar niet hadden kunnen passeren.

Wanneer we enkele hele scherpe bochten namen, vlogen zelfs de kiezels onder onze banden weg omlaag in de diepten van de rivier.

Uiteindelijk voltooide onze minibus ondanks de nodige moeilijkheden de klim naar de top van de steile heuvel en bereikte zij de vlakte. Na een tijdje was het tijd om de heuvel af te dalen. Ik wenste dat onze reis niet snel zou eindigen, omdat ik het schilderachtige uitzicht erg mooi vond en de schone berglucht door het open raam met volle teugen inademde. Op dat moment zag ik iets interessants...

Ik was zo verbaasd dat ik nog een keer keek, en nog een keer. Ik kon het niet nalaten om uit te roepen: "O mijn God, kijk naar deze pijnboom! Hij staat op de top van een puntige rots en er ligt nog geen handjevol aarde op die rots."

Terwijl ik zo luidop zat te denken, zei de oude man die op de voorbank zat, geïrriteerd door mijn opwindende: "Wat is daar zo bijzonders aan? Er zijn veel bomen zoals deze hier..."

Ik vroeg: "Wat bedoel je met 'wat is daar zo bijzonders aan?'" Kijk toch naar de kracht van Allah! Hij schiep op de top van deze enorme rots een zuivere en heldere pijnboom..."

"Doe effe normaal! Wat heeft zoiets te maken met Allah en Zijn macht?"

"Wat kan het anders zijn? Wie zou deze pijnboom anders op deze onmogelijke plaats hebben kunnen plaatsen?"

"Waarom denk je per se dat iemand dat zou moeten scheppen? Dat zijn allemaal ouderwetse en primitieve ideeën."

"Maar indien Allah deze pijnboom niet heeft geschapen en hier niet heeft geplaatst, wie heeft dat dan wel gedaan?"

"Nou, het kan bijvoorbeeld als volgt zijn gebeurd: een vogel vloog met een pijnboomzaad in zijn bek naar de top van deze rots. Hij liet daar

het zaadje uit zijn bek vallen, het zaadje raakte vast in een scheur in de rots en schoot daarin wortel, in een klein beetje aarde. Daar, met de wortel onder de rots, bloeide het op. Voilà, zo is het gegaan."

"Zelfs als het zo gebeurd is, is er dan niet een Schepper Die dat heeft gedaan?"

"Natuurlijk is er geen... Geloven in een Schepper in dit tijdperk is beschamend."

"Hoe kan iemand dat zeggen op uw leeftijd? Ik kan u over dit onderwerp vele voorbeelden geven."

Het gesprek was langzamerhand in een woordenwisseling veranderd en we hadden ten gevolge daarvan onze stemmen verhoogd. Elke keer als hij zijn stem opvoerde, deed ik dat ook. De andere reizigers die in stilte naar ons luisterden mengden zich van tijd tot tijd ook in de discussie. Echter, niemand ontkende Allah's bestaan, met uitzondering van deze oude man, die een welopgeleide indruk maakte. Zij verlangden naar het einde van onze discussie en wensten een snelle terugkeer van rust en kalmte in de bus.

Plotseling begon onze minibus te versnellen. Net op dat moment raakten wij geschokt door de kiezels die naar beneden vielen in de rivier Ceyhan, die zich nog geen honderd meter onder ons als een lang koord voortslingerde. Terwijl iedereen in doodse stilte naar elkaar zat te kijken, draaide de bestuurder zich om en vroeg: "Zouden de remmen kapot kunnen zijn?"

Aan onze linkerzijde bevond zich een heuvel bedekt met pijnbomen. Aan het eind van deze heuvel borrelde het water van de rivier Ceyhan op, terwijl het de grote rotsen raakte. Aan onze rechterzijde daarentegen rees een steile helling op met enorme rotsen. Na een moment van stilte begon iedereen door elkaar heen te gillen. Sommigen van ons reciteerden de geloofsbelijdenis, al-Kalima al-Shahāda, sommige anderen zeiden Bismillah, anderen schreeuwden "Allah!" en weer anderen zeiden hun gebeden op

gericht tot Allah. De man die Allah had ontkend was eveneens, zonder dat hij er zich van bewust was, bezig met het herhalen van "O Allah! Red ons mijn Heer".

Deze situatie duurde gelukkig niet erg lang. Tot onze verbazing begon de minibas af te remmen en stopte daarna aan de kant van de weg. De reizigers stapten in paniek uit de minibas. Iedereen had iets op te merken:

"Wat was dat?"

"We dachten dat de remmen niet werkten!"

"We waren doodsbang!"

"Was dit een soort grap?"

De chauffeur kwam naar ons toe. Hij wendde zich tot de man waarmee ik eerder van mening had verschild en zei:

"Schaam je je niet voor jezelf, voor het ontkennen van het bestaan van Allah? Nog geen vijf minuten geleden heb je Allah nog ontkend, en toen je dacht dat de remmen niet werkten was jij uitgerekend degene die de naam van Allah het meeste riep! Indien Allah niet bestaat, zoals jij beweert, waarom vroeg je dan om Zijn hulp?"

Toen draaide hij zich naar ons om, klauterde weer in zijn chauffeursstoel en zei:

"Neem me niet kwalijk, de remmen zijn prima. Toen ik echter de discussie hoorde, wilde ik deze man een lesje leren."

Toen de minibas weer op gang was gekomen, hoorden we alleen het geluid van de bladspringers.

Iedereen was zo stil... de oude was in gedachten verzonken, zijn gezicht rood van schaamte... Toen we bij de warmwaterbronnen waren aangekomen en bezig waren onze spullen uit te laden, kwam de oude man verlegen naar me toe en zei:

"Mijn zoon, het spijt me... al die jaren heb ik gedacht dat ik geen geloof bezat in Allah.

Ja, ik was een gelovige, maar me er niet van bewust... Jij hebt me dat besef bijgebracht." Toen draaide hij zich naar de chauffeur en zei: "O kapitein! Ook jou moet ik bedanken! Je hebt mij de gelegenheid geboden om mij mijn geloof te laten inzien."

Vehbi VAKKASOĞLU

(Uit: Het Aantekeningenboek van een Leraar)

GELOOF (IMĀN)

 Geloof betekent het oprecht accepteren van het bestaan van Allah, het aanvaarden dat Hij de enige godheid is en dat Mohammed (vrede zij met hem) Zijn boodschapper is.

De sleutel tot de eeuwige zaligheid:

Al-Kalima al-Tawhīd

Al-Kalima al-Tawhīd is de zin die we gebruiken om ons geloof in woorden uit te drukken.

Er zijn twee delen in al-Kalima al-Tawhīd. Door te zeggen “Lā-ilāha illallāh/Er is geen god dan Allah” ontkennen we het bestaan van andere goden naast Allah. Wij drukken uit dat wij Allah dankbaar voor alles zijn en dat we volgens Zijn

Allah de Verhevene zegt:

“De gelovigen zullen [uiteindelijk] welslagen.”

De Koran, Soera al-Mu'minūn 23:1

Onze geliefde Profeet zegt:

“De meest deugdzame spreuk is ‘Lā ilāha illallāh’, het meest deugdzame gebed is Alhamdulillah.”

(Tirmidhi, Deawat)

Al-Kalima al-Tawhīd

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ

«La ilaha illallah Mohammed
Rasulullah»

«Er is geen god dan Allah
en Mohammed is Zijn
boodschapper.»”

wensen handelen. Wij erkennen dat Allah de Enige God is Die we moeten aanbidden.

Wanneer we “Mohammedun-Rasūlullah” zeggen, geloven wij oprecht dat Mohammed (vrede zij met hem) door Allah tot ons is gezonden en dat hij een voorbeeldige profeet is om ons in ons leven te leiden.

Het nadenken over de betekenis van al-Kalima al-Tawhīd en het gedenken van Allah hebben ten gevolge dat men vele goddelijke geschenken ontvangt. Het reciteren van de zin “Lā-ilāha illallāh” maakt dat iemand zich oprecht beter voelt en zijn borst verruimt; dit versterkt de liefde van Allah in ons hart. Op die wijze kunnen we één van de geliefden van Allah worden.

Onze geliefde Profeet zegt:

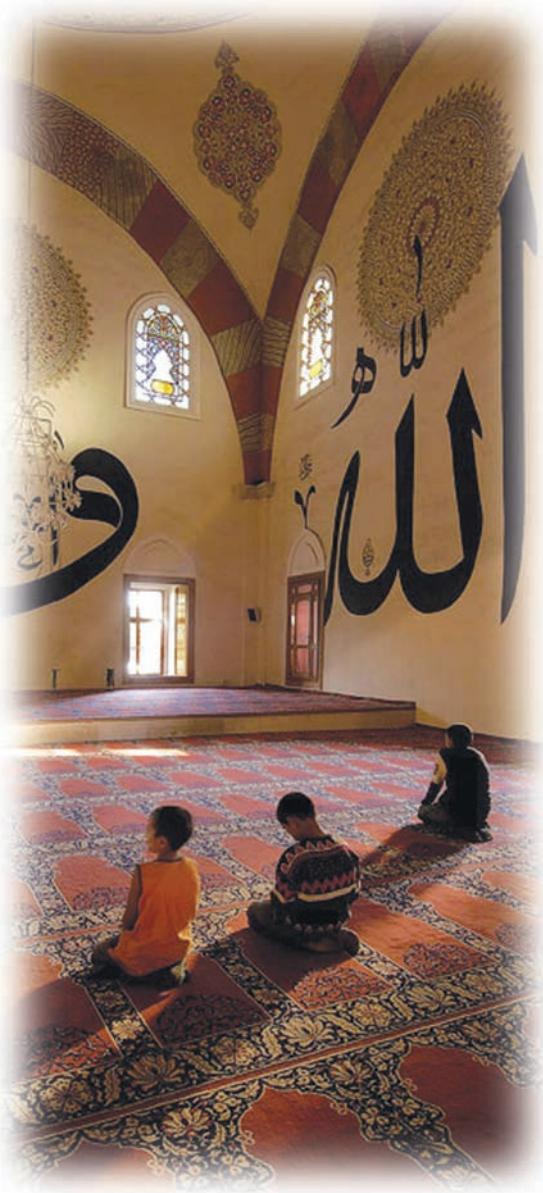
“Vernieuw jullie geloof door [vele malen] ‘Lā-ilāha illallāh’ te reciteren.”

Musnad Ahmad bin Hanbal, II, 359

**Hoe ons geloof uit te drukken in woorden:
al-Kalima al-Shahāda**

De beste manier om het geloof in Allah en in Zijn boodschapper uit te drukken, is het uitspreken van al-Kalima al-Shahāda. Al-Kalima al-Shahāda is het uitdrukken in woorden dat wij moslims zijn en dat aan de hele mensheid laten zien.

Met al-Kalima al-Shahāda kondigen we aan dat wij moslims zijn en dat we akkoord gaan met de geboden en de verboden van de Islam. We verwerven alle rechten en alle verantwoordelijkheden

Onze geliefde Profeet zegt:

“Allah verbiedt het Vuur voor diegenen, die getuigen dat er geen god bestaat behalve Allah en dat Mohammed Zijn boodschapper is.”

Sahih Muslim, Īmān, 47

Wat is al-Kalima
al-Shahāda?

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

“Ash-hadu allā ilāha ill-Allah wa ash-
hadu anna Muhammadan ‘abduhū wa
rasūluh.”

Wat is de betekenis
van al-Kalima
al-Shahāda?

Ik getuig dat er geen god is dan Allah
en ik getuig dat Mohammed Zijn
dienaar en boodschapper is.

Wat drukken we uit
met al-Kalima
al-Shahāda?

Met al-Kalima al-Shahāda drukken we uit

 dat wij in het bestaan en in de eenheid van
Allah geloven,

 dat geen ander wezen waardig is om
te worden aanbeden behalve Allah,

 dat we in overeenstemming met Zijn geboden
en verboden zullen leven,

 en dat we geloven in de boodschap van Allah
die onze Profeet ons heeft gebracht.

ZIJN LEVEN VERANDERDE ZOMAAR

Het was tijdens de eerste jaren van de Islam, het aantal moslims werd langzaam maar zeker talrijker. Met de bekering van Hamza, de oom van onze Profeet, had het aantal moslims dat de Islam accepteerde het getal negenendertig bereikt. De aanvaarding van Hamza van de Islam had onder de ongelovigen de nodige paniek teweeggebracht. De leiders van de ongelovigen in Mekka hadden een ontmoeting georganiseerd, zonder tijd te verliezen, om te bespreken hoe ze de verspreiding van de Islam zouden kunnen tegengaan. Ze zeiden:

“Moslims nemen voortdurend toe in aantal en in macht. Als we hier op de één of andere manier nu niet iets tegen ondernemen, dan hebben we in de toekomst een groot probleem, dat misschien wel onhandelbaar is. We moeten daartom nu een oplossing zoeken.”

Tijdens deze vergadering
waar diverse

ideeën aan de orde werden gesteld, kwam het hardste idee kwam van Abū Jahl:

“Er is geen enkele uitweg mogelijk, behalve door Mohammed te doden. Laten we aankondigen dat we degene die hem vermoordt belonen met goud en een kameel.”

Hierop stond Omar op:

“Alleen Omar, de zoon van Khattāb, kan dit doen!”

En onder luid applaus begaf hij zich naar zijn huis. Hij nam zijn wapen en ging op weg om de Profeet te doden. Op zijn weg kwam hij Nu'aym tegen, de zoon van Abdullah. Nuaym raakte achterdochtig toen hij de boze stemming van Omar bemerkte en vroeg:

“Waar ga je heen Omar?”

“Ik ben op weg om Mohammed op te ruimen, die bezig is tussen Arabieren de zaden van scheiding en splitsing te zaaien.”

“Omar, je bent van plan om iets groots te doen. Moslims verkeren altijd rond Mohammed om hem te beschermen. Ze zouden je niet in zijn nabijheid toelaten. Indien je zou doen wat je van plan bent, denk je dan dat de zonen van Hāshim je zouden laten leven?”

“Ben je ook één van hen? Ben je bekeerd tot de religie van Mohammed?”

“Twijfel eerst aan je eigen familie! Je schoonbroer Saïd en je zus Fatima zijn eveneens moslims geworden!”

Deze woorden van Nu’aym maakten Omar woedend. Hij wist zich met deze woede geen raad. Hij wilde niet geloven dat zijn schoonbroer en zus moslims waren geworden... maar wat als het toch de waarheid was? Wat moest hij doen? Naar wie moest hij het eerst toe gaan?

Om dit alles uit te zoeken, wijzigde hij instinctief zijn route. Hij snelde direct naar het huis van zijn schoonbroer Saïd ibn Zayd. Binnen werd de Edele Koran gereciteerd: Habbāb las een gedeelte van de Koran aan het gehele huishouden voor. Toen Omar bij de voordeur arriveerde, hoorde hij wat er werd voorgelezen. Hij klopte heel hard op de deur. Toen de bewoners begrepen dat het Omar was die voor de deur stond, raakten ze in paniek. Haastig verborgen ze Habbāb, bovendien zorgden ze ervoor dat Omar de pagina’s van de Koran die ze aan het lezen waren niet kon zien. Toen openden ze de deur.

Omar riep woedend:

“Wat waren jullie aan het lezen?!”

“Niets...” zei zijn schoonbroer.

“Dus wat ik hoorde is juist” zei Omar, en hij greep zijn schoonbroer bij de keel. Hij sloeg hem neer met een vuistslag. Hij begon hem uit alle macht te schoppen, zo boos was hij. In een poging haar man te redden, greep zijn zus de handen van Omar vast. Hierop sloeg Omar haar, waarbij hij

zijn zus volop raakte. Met een bloedend gezicht riep Fatima uit:

“O Omar! Ja, ik en mijn man zijn moslims geworden. Doe wat je wil! Zelfs als je ons doodt, zullen we onze godsdienst niet veranderen.”

De droevige blik van Fatima en ook hetgeen ze had gezegd maakten veel indruk op Omar, zijn hart werd daardoor geraakt, het verzachtte onmiddellijk zijn stemming. Hij zakte van schaamte met zijn knieën op de grond en met een opvallend rustige stem zei hij:

“Breng me wat je leest, ik wil het zien.”

Habbāb stapte uit zijn schuilplaats en zei tegen Omar:

“O Omar! Ik hoorde de Profeet bidden: ‘O Allah! Versterk de gemeenschap van moslims, ofwel door middel van Abū Jahl, ofwel door middel van Omar, de zoon van Khattāb!’ Ik zou wensen dat het gebed van onze Profeet voor jou zou worden bewaarheid. Vrees Allah en word moslim!”

Op dat moment bracht zijn zus de pagina van de Koran tevoorschijn die ze had verborgen en gaf deze aan Omar. Op die pagina waren de eerste verzen van de soera Tā-Hā opgeschreven. Omar kreeg de pagina in handen en begon te lezen. Toen hij het lezen van de pagina had voltooid, dacht hij er diep over na: hij was beïnvloed, zichtbaar ontroerd door de Koranverzen. Hij voelde zich een herboren persoon, zijn hart geopend voor de Islam. Hij kon nauwelijks een woord uitbrengen en zei met moeite:

“Breng me naar Mohammed.”

De woorden van Omar maakten iedereen in het huis zeer gelukkig. Zonder enig verlies van tijd, begaven ze zich op weg.

Onze geliefde Profeet verbleef op dat moment in het huis van Arkam. Toen de moslims bemerkten dat Omar op weg was naar het huis van Arkam en in het bezit was van een wapen,

waren ze in paniek geraakt. Hamza stelde hen gerust door te zeggen:

“Indien hij komt met goede bedoelingen, dan is dat goed! Indien hij echter komt met slechte bedoelingen, laat hem dan maar komen: dan staat hem wat te wachten. Er is echt geen reden tot paniek.”

Omar verscheen in de deuropening van het huis van Arkam en werd direct naar de Profeet geleid. De Profeet vroeg hem waarom hij was gekomen. Omar zei:

“Ik ben gekomen om mijn geloof in Allah en in Zijn boodschapper aan te kondigen.”

Toen zei hij “Ash-hadu allā ilāha ill-Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhū wa rasūluh”; na het uitspreken van die woorden was hij moslim geworden. Degenen die daarbij aanwezig waren riepen uit vreugde Allahu Akbar, het geluid van deze vreugde-uiting was tot in de straten van Mekka hoorbaar.

Omar was een ander leven binnengetrepen, hij had zich aangesloten bij de moslims. Er was in zijn gedrag geen spoor van woede jegens de Islam en de moslims overgebleven. Hij had de schoonheid van de Islam begrepen en was vervuld van geloof. De oude Omar was verdwenen, een nieuwe Omar was opgestaan.

Na de bekering van Omar tot de Islam werd de ummah nog sterker. De moslims waren nog meer gemotiveerd nu Omar zich te midden van hen bevond. Na het verlaten van het huis van Arkam, waar ze in het geheim de Islam bestudeerden en praktiseerden, liepen ze in de richting van de Kaäba.

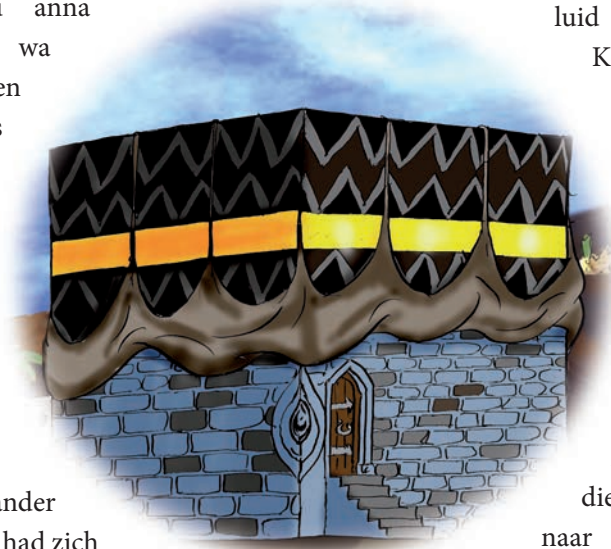
De heidenen die dicht bij de Kaäba zaten, zagen opeens dat de moslims, met Omar voorop, hun richting uitkwamen. Ze verkeerden in de veronderstelling dat Omar alle moslims naar hen toe bracht. Het duurde echter niet lang voordat ze zich realiseerden dat ze een volkomen verkeerde voorstelling van zaken hadden. Te midden van de naderende menigte en te midden van het uitroepen van de Takbīr stapte Omar naar voren. Hij stond oog in oog met de leiders van Mekka en kondigde aan:

“Laat degenen die het nog niet weten dit horen. Ik, Omar, de zoon van Khattāb, ben ook moslim geworden!”

Daarna reciteerde hij luid en duidelijk al-Kalima al-Shahāda. De ongelovigen wisten niet wat ze moesten doen toen ze het nieuws hoorden. Ze waren in de eerste plaats zeer geschokt. Ze verspreidden zich zonder iets te zeggen. De moslims die gemeenschappelijk naar de Kaäba waren gekomen, verrichtten daar voor

de eerste maal het gebed. Omar had zich ook bij hen gevoegd. Hij loofde Allah voor het hem vereren met het geschenk van de Islam.

Het hart van Omar was zo vol van haat en afkeer geweest jegens de moslims, dat hij de Profeet echt had kunnen doden. Nu was datzelfde hart zo vol van geloof en liefde, dat hij bereid was om zelf omwille van de Islam, gedood te worden. Al-Kalima al-Shahāda is het beste symbool van dit geloof en deze liefde.

MENSEN OP BASIS VAN HUN GELOOF

Mensen worden op basis van hun denkwijze en hun leefwijze verdeeld in twee hoofdgroepen.

1. Mensen die het ware geloof hebben.
2. Mensen die niet het ware geloof hebben.

De verdeling van mensen op basis van hun geloof

Mensen die geloven
(mu'min/moslim)

Mensen die niet geloven

Kafir:

(Degene die het geloof ontkent.)

Mushrik: (Degene die aan Allah
gelijkwaardigen toeken, afgodendienaar.)

Munafiq: (Degene die doet alsof
hij gelooft, de hypocriet.)

Allah de Verhevene zegt:

“Echter, degenen die geloven en goede daden verrichten, zij zijn de beste van alle schepselen.

Hun beloning bij hun Heer zijn de tuinen van 'Adn [de tuinen van de eeuwigheid], waaronder rivieren stromen en waarin zij eeuwig verblijven. Allah is zeer ingenomen met hen en zij zijn zeer ingenomen met Hem. Dit alles is voor wie zijn Heer vreest.”

Soera al-Bayyina, 7-8.

1. Mensen die het ware geloof hebben

Een mu'min of een moslim is iemand die oprecht in Allah gelooft, gelooft dat Hij de enige godheid is, dat Mohammed Zijn profeet is en dat de boodschap van de Profeet de waarheid is.

Mu'mins die geloven en goede daden verrichten komen in het Hiernamaals in het Paradijs terecht.

2. Mensen die niet het ware geloof hebben

Degenen die niet geloven worden voorts onderverdeeld in drie subcategorieën aan de hand van verschillen in hun geloofsovertuiging: als *Kāfirs*, als *Mushriks* en als *Munāfiqs* (hypocrieten). Degenen die Allah, Zijn eenheid, Zijn boodschapper en Zijn berichten weigeren te erkennen, worden *kāfirs* genoemd.

☹ Degenen die de fundamenteën van de Islam ontkennen worden eveneens *kāfirs* genoemd, en dat geldt ook voor degenen die één van de uitdrukkelijke geboden van de Islam ontkennen. Zij die als *kāfirs* sterven, worden bestraft in het Hellevuur.

☹ Degenen die wel in Allah geloven, maar niettemin Zijn eenheid ontkennen en naast Allah nog andere goden aanbidden, worden *mushriks* genoemd.

Allah is de Enige Die uit niets iets kan scheppen en de Enige Die in voedsel kan voorzien en genezing kan verschaffen. Degenen die geloven dat ook andere wezens hiertoe in staat zijn, maken anderen aan Allah gelijkwaardig, dat wil zeggen: ze begaan *shirk*. Het is ook *shirk* om te geloven dat Allah een partner of een helper heeft of dat iets met Hem vergelijkbaar is.

☹ Degenen die in werkelijkheid niet in Allah geloven, maar doen alsof wanneer ze zich bij de gelovigen bevinden, worden *munāfiqs* genoemd. Vanwege hun schijnheiligheid zal hun bestraffing in het Hiernamaals inderdaad zeer ernstig zijn.

Allah de Verhevene zegt:

“Maar zij die ongelovig zijn, voor hen is er het vuur van de Hel; er zal voor hen geen eind aan worden gemaakt zodat zij sterven, noch zal de bestraffing ermee voor hen worden verlicht. Zo vergelden Wij iedere ondankbare ongelovige. Zij zullen erin uitschreeuwen: ‘Onze Heer, haal ons hier uit, dan zullen wij deugdelijk handelen, anders dan wij altijd deden.’ ‘Hebben Wij jullie dan niet zo lang laten leven dat iemand zich had kunnen laten vermanen als hij het wilde? En er is een waarschuwer tot jullie gekomen! Proef het dus maar; de onrechtplegers hebben geen helper.’”

De Koran, Soera Fātir 35:36-37

Allah de Verhevene zegt:

“Allah vergeeft het niet dat men aan Hem partners toeschrijft...”

De Koran, Soera al-Nisā’ 4:116

WAAR DIENEN WE OP TE LETTEN IN HET GELOOF ?

Als we eenmaal het bestaan en de eenheid van Allah accepteren en aanvaarden dat Mohammed (vrede zij met hem) Zijn boodschapper is, hebben we geloof. Echter, door alleen maar te zeggen “ik geloof” is niet voldoende.

We moeten ons geloof beschermen tot de laatste snik. De duurzaamheid van ons geloof brengt ons tenslotte naar het eindeloze geluk. Daarom moeten we de volgende punten in acht nemen:

Allah de Verhevene zegt:

“De huichelaars zullen zeker in de diepste diepte van het Vuur geworpen worden...” De Koran, Soera al-Nisa 4:145

“Dat is omdat zij het geloof omhelsden en het daarna verwierpen...” De Koran, Soera al-Moenaafiqoen 63:3

Allah de Verhevene zegt:

“O hij die gelooft, vrees Allah zoals het behoort en sterf niet, tenzij je Moslim bent.”

De Koran, Soera Al-Imran 3:102

We moeten alle fundamenteën en de basisregels van ons geloof aanvaarden.

☪ **Het geloof in Allah, in de engelen, de profeten, de geopenbaarde boeken, het Hiernamaals en de lotsbeschikking zijn de fundamentele geloofspijlers van onze godsdienst. De verplichte en de verboden handelingen behoren tot de basisregels van onze godsdienst; Allah de Verhevene heeft bepaalde vormen van aanbidding bevolen, zoals de salāt (het rituele gebed), de sawm (het vasten), de hadj (de bedevaart), de zakāt (de bijdragen aan behoeftigen) en de jihād (de strijd, de inspanning op de weg van Allah).**

Hij heeft slechte daden verboden, zoals stelen, moorden, gokken, alcohol drinken, het plegen van ontucht en overspel en het betalen of het ontvangen van rente. Om ons geloof geldig en acceptabel te laten zijn, moeten we geloven dat al deze geboden en verboden van Allah definitief ofwel vaststaand zijn. Het verafschuwen, het weigeren of het bespotten van deze geloofsfundamenteën en deze basisregels kan leiden tot het verlaten van de Islam en het veranderen in een kâfir. Dit geldt tevens voor het doen van uitspraken of het verrichten van handelingen, die inhouden dat één of meer van deze geloofsfundamenteën of basisregels worden geweigerd.

☪ **Leven tussen angst en hoop: We moeten ons zo gematigd mogelijk opstellen tussen onze gevoelens van angst en van hoop.**

Het is verkeerd om te denken dat het binnentreden van het Paradijs simpelweg wordt gegarandeerd door te aanbidden en goede daden te verrichten. Het is eveneens verkeerd om te denken dat we zeker in het Hellevuur zullen belanden vanwege onze wandaden en zonden. De genade van Allah als zeker beschouwen of juist de hoop op Zijn genade als verloren beschouwen kan leiden tot het afdwalen van het geloof en het verloren raken in het donkere bomen bos. Dus dienen we te geloven dat Allah de Verhevene oneindige barmhartigheid bezit en vergeving schenkt, zonder ooit te vergeten dat Hij de zondaars wel degelijk kan bestraffen. We moeten in onze gebeden vragen om het Paradijs binnen te mogen treden en altijd beducht zijn voor het Hellevuur. Daarom is de meest gepaste wijze van leven een gematigde, niet zuinige maar ook niet overdreven

Allah de Verhevene zegt:

“Of geloven jullie in een gedeelte van het boek en in een ander gedeelte niet? Wie van jullie dat doet verdient niet anders dan schande in het tegenwoordige leven en op de Dag der Opstanding zullen zij tot de zwaarste bestraffing worden veroordeeld. Allah let goed op wat jullie doen.”

De Koran, Soera al-Baqara 2:85

Indien op de Dag des Oordeels gezegd zou worden dat slechts één persoon het Paradijs zou binnentreden, dan zou ik de hoop koesteren dat ik die persoon zou zijn. Op dezelfde manier, indien gezegd zou worden dat slechts één persoon de Hel zou binnentreden, dan zou ik bang zijn dat ik die persoon zou zijn.

Omar (Moge Allah tevreden met hem zijn)

Allah de Verhevene zegt:

Zeg: “Mijn dienaren! Als jullie tegen jezelf onmatig zijn geweest moeten jullie de hoop op de barmhartigheid van Allah niet opgeven. Allah vergeeft al de zonden; Hij is de Vergevensgezinde, de Barmhartige.”

De Koran, Soera al-Zumar 39:53

beleving van de godsdienst. We moeten proberen om waardig te kunnen worden bevonden voor het Paradijs en slecht, zondig gedrag dat ons naar de Hel leidt uit de weg te gaan.

HET GOEDE NIEUWS VAN DE PROFEET

Amr ibn al-Ās, één van de metgezellen van de Profeet, lag op zijn sterfbed. Op een keer kwamen enkele vrienden bij hem op bezoek. Toen ze zijn kamer binnenkwamen, draaide Amr ibn al-Ās zijn gezicht naar de muur en hilde hij in diep verdriet.

Zijn zoon probeerde hem te troosten door te zeggen:

“Mijn lieve vader! Heeft de Boodschapper van Allah jou niet zoveel goed nieuws gegeven? Waarom ben je verdrietig?”

Toen keerde Amr zijn gezicht naar zijn vrienden en zei:

“De meest waardevolle proviand voor het Hiernamaals is de uitspraak ‘Lā ilāha illallāh, Mohammedun Rasūlullah.’”

Toen vertelde hij één van zijn herinneringen:

“Er was een tijd waarin er op de hele wereld niemand was die jegens de Profeet meer haat en nijd koesterde dan ikzelf. Ik zocht heel sterk naar een manier om hem te doden. Indien ik zou zijn gestorven terwijl ik me met die gedachten bezighield, dan zou ik zeker zijn bestemd voor de Hel.”

Toen Allah de Verhevene de liefde voor de Islam in mijn hart plaatste, kwam ik bij onze Profeet en zei ik:

“Geef me je hand, ik zal jou trouw zweren (dat wil zeggen: jou beloven dat ik in jou zal geloven en dat ik jou zal gehoorzamen).” Op het moment dat de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zijn hand naar mij uitstak, trok ik mijn hand terug. Hierop vroeg de Profeet:

“Wat is er gebeurd? Geloof je niet meer?”

Ik zei:

“Ik zal geloven, maar op één voorwaarde.”

Hij zei:

“Wat is die voorwaarde?”

Ik zei:

“Ik wil dat Allah mij vergeeft.”

Hierop zei de Profeet het volgende:

“Een moslim worden doet alle vroegere zonden teniet, en dat doet ook migratie omwille van Allah. Hetzelfde is het geval met het verrichten van de hadj (de bedevaart), deze vernietigt alle vroegere zonden.”

“Ik was erg blij om deze woorden van onze Profeet te horen. Ik hield zijn gezegende handen vast en geloofde in hem. Met dit geloof verscheen er een liefde in mijn hart die ik nooit tevoren had meegemaakt. Ik heb nog nooit zoveel van iemand gehouden als van hem.”

(Sahih Muslim, Imān, 192)

HOE KUNNEN WE ONS GELOOF VERSTERKEN?

Het geloof is de gids van ons intellect en de bron van rust in ons hart. Een gelukkige doorgang vanuit deze wereld naar de oneindige wereld is alleen mogelijk met geloof. Geloof is de basis van alle vormen van aanbidding. Aanbidding verkrijgt alleen door geloof waarde. De beste vruchten van ons geloof worden gevormd door het genot van de uitvoering van onze aanbidding en het hebben van goede omgangs- en gedragsvormen, zoals het zorgdragen voor Allah's tevredenheid in alle daden die we verrichten. Evenzo zullen deze handelingen leiden tot het versterken van ons geloof.

Ons geloof zetelt in ons hart en heeft invloed op ons leven, afhankelijk van

- ✓ Onze verbondenheid met Allah
- ✓ Onze aanbidding
- ✓ Onze oplettendheid om weg te blijven van verboden handelingen

De liefde van Allah is het resultaat van een sterk geloof. Het begaan van zonden en het verwaarlozen van aanbidding is een teken van een zwak geloof. Het niveau van geloof van iemand die huilt vanwege de liefde en het respect voor Allah is niet hetzelfde als het niveau van geloof van iemand anders die, zonder aarzelen, de verbodsbepalingen van de Islam schendt of zijn aanbidding in de praktijk verwaarloost.

Geloof is als een kwetsbaar jong boompje dat in onze harten ontspruit en dan groeit en bloeit. Om dit jonge boompje gezond te doen groeien en vruchten te doen afwerpen, dienen we het te beschermen en goed te onderhouden. Evenzo is het noodzakelijk om ons geloof te voeden en te versterken met behulp van spirituele voeding en te beschermen tegen allerlei schadelijke gedachten en overtuigingen. In het andere geval verdwijnt het geloof dat niet met zorg is beschermd uit

Allah de Verhevene zegt:

“Versaag niet en treur niet. Jullie hebben de overhand als jullie gelovig zijn”

De Koran, Soera Al 'Imrān 3:139

Geloof is zowel een leidend licht als een kracht. De persoon die het ware geloof bereikt kan de hele wereld aan.

(Bediuzzaman)

het hart, wat Allah verhoede, evenals een jong boompje dat uitdroogt wanneer er niet voldoende aandacht aan wordt besteed.

Ons geloof is ons meest waardevolle kapitaal. Satan, onze duidelijke vijand, tracht het geloof in ons hart bij elke gelegenheid te vernietigen.

Om deze reden moeten we ons geloof te allen tijde levend houden en het tot onze laatste ademtocht behoeden en behouden.

Om dit te kunnen bereiken, dienen we:

- ✓ goede daden te verrichten,
- ✓ onze dagelijkse aanbidding regelmatig uit te voeren,
- ✓ diep over dingen na te denken,
- ✓ weg te blijven van zonden en verboden,
- ✓ altijd in het gezelschap van goede mensen te verkeren.

Goede Daden (Amal Sālih):

De gemeenschappelijke naam voor alle goede dingen omwille van Allah.

Geloof is niet een theoretische vorm van kennis. Het bereiken van de hoogten van geloof hangt volledig af van aanbidding en van goede daden. Geloof wordt levend gehouden door het in de eerste plaats met het hart te verweven en vervolgens daarop voort te borduren en ernaar te handelen. Wanneer we dat niveau bereiken,

Onze geliefde Profeet zegt:

“Indien iemand van jullie de Islam op een juiste manier beleeft, verdient hij voor elke goede daad het tienvoudige tot het zeven honderdvoudige aan beloningen. Daartegenover staat dat iedere slechte daad die hij begaat als zodanig wordt genoteerd, tot het moment dat hij bij Allah komt.”

al-Bukhārī, Imān 31

Iedere goede daad omwille van Allah versterkt ons geloof.

proeven we de ware heerlijkheid van geloof. Vanwege deze reden worden geloof en goede daden in de Edele Koran en de eerbiedwaardige uitspraken van de Profeet (hadiths) over het algemeen genomen samen vermeld.

Al het goede en mooie daden waarmee we de tevredenheid van Allah kunnen verkrijgen, worden Amal Sâlih (goede daden) genoemd.

De volgende voorbeeldige gedragsvormen behoren tot de goede daden:

- Het vervullen van de opdrachten van de Allah de Verhevene
- Het wegblijven van de verboden van Allah de Verhevene
- Het zich welgemanierd gedragen
- Het tonen van barmhartigheid en mededogen tegenover de schepping
- Het leren en het onderwijzen van kennis
- Het werken voor het welzijn van de mensheid
- Het helpen van mensen en het zorgdragen voor hun problemen
- Het goed behandelen van dieren
- Het schoonhouden van de omgeving

Ons geloof is als een lamp die in onze harten brandt en die ons pad verlicht, en goede daden functioneren als een lampenkap die de lamp beschermt en het licht brandend houdt. Om ons geloof te beschermen en te versterken moeten we onze goede daden vermeerderen. Het licht van het geloof in ons hart neemt toe naarmate onze goede daden toenemen en naarmate onze liefde voor Allah en de Profeet sterker wordt.

De mogelijkheden om ons geloof te levend te houden: onze aanbiddingspraktijken.

Er bestaat een directe relatie tussen ons geloof en onze aanbidding. Onze wil en onze oprechtheid bij het uitvoeren van onze rituele taken vormen een

Op een dag kwam er een man naar onze geliefde Profeet en zei:

“O boodschapper van Allah, vertel me de handelingen die de Hel van mij doet verwijderen en de Hemel dichterbij brengt.”

Hierop zei de Profeet het volgende:

“Indien je Allah aanbidt zonder partners Hem toe te rekenen. Het gebed verricht, de verplichte bijdragen aan de behoeftigen geeft en je familieleden beschermt en voor hen zorgt.”

Muslim, Iman, 14

graadmeter van de kracht van het geloof in ons hart. Een gelovige die sterk geloof bezit geniet van zijn aanbiddingsrituelen. Hij aanbidt in rust en vrede en ontvangt daarvan een geestelijke opleving.

De gelovige wiens geloof zwak is handelt lui en ongeïnteresseerd als het gaat om aanbiddingsrituelen. Aangezien hij zijn rituele verplichtingen niet regelmatig nakomt, verzwakt zijn religieuze hartstocht, zijn spirituele ambitie: het eindigt ermee dat hij zonder enige aarzeling zonden begaat. Zijn hart verhardt en het licht van geloof in zijn hart dooft geleidelijk uit.

Het aanbidden brengt ons dichterbij Allah, het zorgt ervoor dat we Zijn liefde en Zijn tevredenheid bereiken.

Alle vormen van aanbidding en van goede daden, zoals het gebed, het vasten, het geven van verplichte en niet-verplichte bijdragen aan de behoeftigen, eerlijkheid en het behandelen van vrienden met eer en respect zorgen ervoor dat onze spirituele band met Allah levend wordt gehouden en dat deze vormen van aanbidding en deze daden ons geloof versterken.

De horizon van het menselijk denken: Tafakkur (overdenken) houdt in het nadenken over en het nemen van wijze lessen uit de volgende kwesties:

- ✓ De verhevenheid van onze Heer
- ✓ De grootheid van Zijn macht en Zijn kracht
- ✓ De schoonheid van het universum en de wezens daarin
- ✓ Het doel van de menselijke schepping
- ✓ De wereld, de dood en het leven in het graf
- ✓ De Dag des Oordeels, het afleggen van rekenschap, en het Paradijs en de Hel

In de schepping van de mens en in die van andere wezens in het universum bevinden zich voldoende bewijzen voor het bestaan en voor de eenheid van Allah. Indien we nadenken over het eindeloze universum en zijn perfecte structuur, begrijpen we hoe krachtig en hoe verheven onze Heer is. Wij begrijpen onze zwakte en onze hulpeloosheid. Wij begrijpen hoe barmhartig en goedgunstig de Verheven Allah voor ons is, terwijl we zelf zo hulpeloos zijn.

Als we nadenken over de dood en het Hiernamaals, herinnert ons dat aan de tijdelijke

Eén moment tafakkur is beter dan een jaar lang totale toewijding zonder bezinning.

aard van het leven in deze wereld. We vergeten niet dat we voor al het gedrag dat we in deze wereld tentoonspreiden in het Hiernamaals verantwoording dienen af te leggen. Ten gevolge van deze reflectie verkrijgen we een sterker geloof. We beschouwen ons leven als een geweldige kans om onze Heer te leren kennen en om onze plaats in het Paradijs te verdienen. We gedragen ons goed tegenover onze ouders, onze broers en zussen, onze vrienden en anderen. En we doen geen enkel levend wezen kwaad.

HET MEEST GEPREZEN WOORD

We waren slechts met een handjevol,
De hemelen voor ons te klein.
We waren slechts met een handjevol,
Dorstig naar het hemels fijn.

Het blijft hangen op onze tongen,
Het blijft rondzingen in onze harten,
Het meest geprezen woord raakt nooit
verdrongen,
Lā ilāha illallāh, jij bent niet te vervangen.

Je bent een minnaar naar mijn hart,
Je hebt de liefde in mij geplant.
In het gebouw van tawhīd,
Mijn binnenste is bij het jouwe beland.

We zijn nooit gestopt jou te herhalen,
Jij kan nooit uit mijn hart worden
weggenomen,
Het meest geprezen woord, lā ilāha illallāh,
Niet voor niets ben jij in mijn leven gekomen.

Het licht van ons geloof schittert als goud,
Zij is voor de onderdrukkers een boze droom
in de nacht,
De onderdrukten en hun pijn laten ons niet
koud,
Hun schreeuw heeft bij de gelovigen altijd
veel teweeggebracht.

Het blijft hangen op onze tongen,
Het blijft rondzingen in onze harten,
Het meest geprezen woord raakt nooit
verdrongen,
Lā ilāha illallāh, jij bent niet te vervangen.

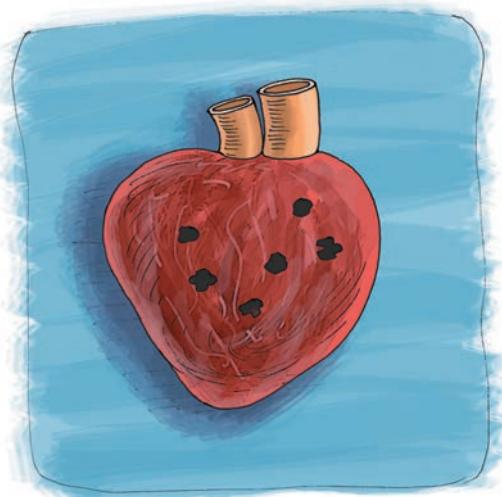
Het beschermen van het hart tegen vlekken en smetten: het vermijden van zonde.

Er zijn gedragsvormen die gevaar opleveren voor ons lichaam, onze geest, onze maatschappij, andere mensen en levende wezens. Onze verheven Heer heeft ons het begaan van deze slechte daden verboden.

Allah de Verhevene heeft handelingen zoals het toeschrijven van partners aan Hem, het liegen, het verwaarlozen van het gebed en het schaden van anderen ten stelligste verboden. Wanneer we niet gehoorzamen aan Zijn geboden en verboden, dan begaan wij met zo'n daad een "zonde".

De zonden die wij begaan hebben een negatief effect op ons geloof. De zonden waar wij een gewoonte van maken, leiden tot het ernstig verzwakken van ons geloof. Indien onze zonden toenemen, neemt onze wil om te aanbidden af, en dat heeft ten gevolge dat wij de bestraffing van Allah minder vrezen.

De zonden die wij begaan creëren in onze harten vlekken en smetten. Wanneer ons hart besmet raakt, verhardt het zich ook, en wanneer ons hart zich verhardt, verliezen we onze gevoeligheid ten opzichte van zonden. We beschouwen de zonden die we voordien aarzeland

Onze geliefde Profeet zegt:

"Wanneer een gelovige een zonde begaat, verschijnt in zijn hart een zwarte vlek; indien hij die zonde verlaat en Allah om vergeving vraagt, wordt de zwarte vlek gewist en wordt zijn hart zo helder als het was geweest. Als hij blijft zondigen, vermeerderd de zwarte vlek zich en maakt zij het gehele hart zwart. Dit is de roest die Allah de Verhevene benoemt in Zijn vers (De Koran, soera Mutaaffin 83:14): "Welnee, eerder is wat zij hebben begaan op hun harten vastgeroest!"

Ibn Madja, Zuhd 29

Onze geliefde Profeet zegt:

"Iemand onderneemt lange reizen omwille van Allah. Ongekamd en onder het stof opent hij zijn handen naar de hemel en bidt: "O Heer!..." Echter, zijn eten is harâm, zijn drinken is harâm en zijn kledij is harâm (verboden). Hoe kan het gebed van zo iemand dan worden verhoord?"

(Muslim, Zakat, 65)

hebben begaan meer en meer als onbelangrijk en we begaan ze hierdoor ook steeds sneller en gemakkelijker. Om deze reden dienen wij voor de zonden die we bewust of onbewust begaan onmiddellijk berouw te tonen en onze Heer om vergeving ervoor te vragen. Wij dienen van de negatieve invloeden van zonden in onze harten te verwijderen door ons bezig te houden met goede en nuttige daden.

**Hij die harām eet,
wordt zelf een harāmī**

Wat we eten en wat we drinken heeft een grote invloed op onze innerlijke wereld en op onze religieuze gevoeligheid. Als ons eten en ons drinken schoon en toegestaan (halāl) is, wordt ons religieuze leven daarvan mooi, en wordt ons geloof daarvan sterk.

Laten we eens kijken naar de benzine die een voertuig gebruikt. Zoals vreemde

materialen in de benzine schadelijk zijn voor de werking van het voertuig, veroorzaken de verboden voedingsmiddelen die in onze maag terechtkomen verdorvenheid in onze gedachten. De persoon die harām (verboden) eet, denkt aan kwaadaardige dingen, het hart van een dergelijk persoon vertoont neigingen in de richting van het kwaad, hij begaat slechte daden. Om deze reden zeiden onze voorouders: "Hij die harām eet, wordt zelf een harāmī (misdadiger)."

**Goede vrienden die ons aan Allah
herinneren: de goede gelovigen**

Er zijn mensen met goede zeden en omgangsvormen die gehoorzamen aan Allah's geboden, die hun daden van aanbedding regelmatig verrichten en die gevoelig zijn voor kwesties met betrekking tot hetgeen in de godsdienst is toegestaan en is verboden.

Zulke moslims verrichten nuttige handelingen en blijven weg van schadelijke handelingen. Ze zijn voorzichtig over hetgeen ze zeggen en ze doen hun best om te voorkomen dat ze gevoelens van anderen kwetsen. Zij houden erg veel van Allah de Verhevene. Zij zijn, zoals de Koran het verwoordt, "oprechte dienaren". Oprechte dienaren zijn voorbeeldige mensen die onze verheven Heer gunstig benoemt en waarvan Hij wenst dat we met hen bevriend zijn.

Een persoon wordt zeker beïnvloed door de manieren en de handelingen van de mensen die hij vergezelt en liefheeft. Het tot vrienden nemen van mensen met een slechte moraal, die

hun rituele plichten verwaarlozen en die het verbodene niet uit de weg gaan, oefent op ons een negatieve invloed uit, verzwakt waarschijnlijk ons geloof en beschadigt onze moraal.

Aan de andere kant hebben het liefhebben van oprechte gelovigen en het vergezellen van hen op ons een positieve invloed. Dit komt omdat gelovige geesten als rustige en brede wateren zijn; er is licht op hun gelaat en er heerst rust in hun ziel. De spirituele schoonheden in hun ziel weerspiegelen zich in hun uiterlijk. Deze mensen verspreiden een positieve energie in hun omgeving. Ze doen de mensen denken aan Allah en het Hiernamaals en zij vormen door hun spraak en hun gedrag goede voorbeelden voor anderen.

Wanneer we goede dienaren van Allah tot onze vrienden maken, versterken wij daarmee ons geloof, onze liefde jegens Allah vermeerdert daarmee. Een gevoel van haat en afkeer tegenover de verboden van Allah rijst op onze harten, onze manieren raken steeds verfijnder. Uiteindelijk worden we zoals die goede gelovigen die Allah's geboden en verboden gehoorzamen en bereiken wij Zijn tevredenheid en Zijn welbehagen.

Onze geliefde Profeet zegt:

"Mensen worden beïnvloed door de leefstijl van hun vrienden. Daardoor moet een ieder van jullie aandacht besteden aan wie je bevriend bent!"

Abu Dawud, Adab 16

Allah de Verhevene zegt:

"O, zij die geloven! Vrees Allah [te trotseren] en wees met degenen die goed zijn (in woord en daad)."

De Koran, soera Al-Tawba 9:119

DE PERSOON DIE WEET HOE JE EEN VRAAG MOET STELLEN

Het was in het jaar 630, de Profeet was in de Masjid al-Nabawī (Moskee van de Profeet) in gesprek met zijn metgezellen. Een vreemdeling verscheen voor de ingang van de moskee: een grote, sterke man, zijn lange, samengevlochten haar aan beide kanten van zijn hoofd opgeknoopt. Hij stapte met één snelle beweging van zijn kameel af. Hij bond het dier op de binnenplaats van de moskee vast, liep zelfbewust naar degenen die op de grond zaten en vroeg:

“Wie van jullie is Mohammed?”

Het was direct duidelijk dat hij geen moslim was, want als moslims zich tot de Profeet richtten, waren zij gewoon hem aan te spreken met de titel

die hem was gegeven door Allah de Verhevene, “de Boodschapper van Allah”, en niet met zijn naam.

De nobele metgezellen wezen hem de Boodschapper van Allah aan en zeiden:

“Hier is hij, de persoon met een lichte, blanke huid, die tegen de muur zit geleund.”

De Profeet had geen speciale eigen plaats in de Masjid al-Nabawī, noch droeg hij een speciaal kledingstuk. Hij zat altijd bij zijn metgezellen, alsof hij één van hen was. Een vreemdeling die zijn roze getinte gezicht nooit had gezien, zou niet in staat zijn geweest om hem van de anderen te onderscheiden.

De man benaderde de Boodschapper van Allah en sprak hem aan met de naam van zijn grootvader:

“O, zoon van Abdul-Muttalib!”

De Boodschapper van Allah beantwoordde zijn minder verfijnde woorden:

“Ga je gang, ik luister naar je.”

De man zei:

“Ik wil je bepaalde vragen stellen. Indien ik je extreme dingen vraag, wees dan alsjeblieft niet beledigd.”

Toen zei de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem): “Ik zal niet beledigd zijn, vraag wat je wil.”

Daarna ontwikkelde zich tussen hen het volgende gesprek:

“Volgens de boodschapper die je naar onze stam hebt gestuurd, heb je gezegd dat Allah jou als profeet heeft gezonden. Ik vraag je in de naam van jouw Heer en de Heer van degenen vóór jou: is het Allah Die jou naar de gehele mensheid heeft gezonden?”

“Ja, Allah heeft mij gezonden.”

“Wie heeft dan deze hemelen geschapen?”

“Allah heeft hen geschapen.”

“Hoe zit het dan met de aarde?”

“Allah heeft die ook geschapen.”

“Wie heeft dan deze bergen op de aarde gezet?”

“Allah deed dat.”

“Jij gebiedt alleen Allah te aanbidden, af te zien van de afgoden en geen enkele partner aan Hem toe te schrijven. Ik vraag in de naam van Allah. Heeft Allah deze dingen aan jou geopenbaard?”

“Ja, Allah heeft ze aan mij geopenbaard.”

“Zeg me, in naam van de liefde voor Allah. Heeft Allah je bevolen om vijf keer per dag te bidden?”

“Ja, Allah heeft me dat bevolen.”

“Zeg me, in naam van de liefde voor Allah. Heeft Allah jou bevolen om gedurende de maand Ramadan te vasten?”

“Ja, Allah heeft me dat bevolen.”

“Zeg me, in naam van de liefde voor Allah. Heeft Allah jou bevolen om de verplichte bijdragen aan de behoeftigen bijdragen aan de behoeftigen (de zakāt) van onze rijken te nemen en aan onze armen te geven?”

“Ja, Allah heeft me dat bevolen.”

De nobele metgezellen luisterden aandachtig naar de logische en helder geformuleerde vragen van de vreemdeling. De man vervolgde:

“Volgens hetgeen jouw gezant heeft verteld vraag je van diegenen van ons die over de financiële middelen daartoe beschikken, dat zij een bezoek dienen te brengen aan de Kaäba. Is dat juist?”

“Ja, mijn gezant vertelde de waarheid.”

“Zeg me, in de naam van de liefde voor de Ene Die jou als profeet heeft gezonden. Heeft Allah jou dit alles bevolen?”

“Ja, Allah heeft me dit alles bevolen.”

De man kreeg op elke vraag een bevestigend antwoord; vervolgens verklaarde, terwijl hij in volle oprechtheid naar de Profeet keek:

“Ik geloof zeker dat er geen andere god bestaat dan Allah. Ik ben er van overtuigd dat Mohammed Zijn dienaar en Zijn boodschapper is. Ik geloof in alle geboden die jij van Allah hebt ontvangen, ik zal deze correct uitvoeren. Ik zal ook wegblijven van alles wat je hebt verboden. Ik ben Dimām bin Sa’labah van de stam van Saad bin Bakr. Ik ben naar jou gekomen als vertegenwoordiger van mijn stam. Ik zweer bij de naam van Allah, Die jou als profeet heeft gezonden, dat ik niet meer en niet minder zal doen dan wat jij hebt bevolen.”

Dimām stond op, maakte zijn kameel los, sprong erop en begaf zich op de terugweg naar zijn stam.

Toen de nobele metgezellen waren gekomen van hun verbazing, zagen ze op het gezicht van de Boodschapper van Allah een geamuseerde glimlach verschijnen. Het volgende goede nieuws kwam uit zijn gezegende mond:

“Als deze man met het samengevlochten haar de waarheid vertelt, dan treedt hij het Paradijs binnen.”

(Sahih al-Bukhārī, ‘Ilm, 6; Sahih Muslim, Īmān, 10)

DE VOORDELEN VAN HET GELOOF

GELOOF

- ✿ Garandeert ons dat we aan de Hel ontsnappen en de Hemel binnentreden
- ✿ Geeft ons de kracht om moeilijkheden en zorgen te weerstaan.
- ✿ Doet onze gevoelens van broederschap en solidariteit herleven.
- ✿ Heeft een positieve invloed op onze gevoelens, onze gedachten en onze gedragingen.

Het leven bestaat niet alleen uit deze wereld. Een mensenleven in deze wereld duurt gemiddeld 60 tot 70 jaar en in deze tijd wordt ons de gelegenheid geboden om ons voor te bereiden op een eeuwigdurend leven. Nadat we zijn gestorven zal ons niet meer de mogelijkheid worden gegeven om naar dit leven terug te keren. Degenen die deze gelegenheid in deze wereld niet benutten en voorbij laten gaan, zullen dat in het Hiernamaals ten zeerste betreuen.

Allah de Verhevene zegt:

“Inderdaad, voor hen die geloven en goede daden verrichten zijn tuinen waaronderdoor stromende rivieren vloeien. Dat is de grootste overwinning.”

De Koran, Soera al-Boroedj 85:11

Het wereldse leven is een test. Degenen die in deze wereld geloven en goede daden verrichten, verdienen hun verblijf in het Paradijs. Degenen die niet geloven en slechte daden verrichten, hebben hun verblijf in de Hel verdiend. Ons geloof en ons gedrag in deze wereld bepalen of we gelukkig zullen zijn in het Hiernamaals. Een sterk geloof zorgt ervoor dat we goede en positieve daden bewerkstelligen. **Een dergelijk geloof beschermt ons tegen de Hel en helpt ons om tot de Hemel toe te kunnen treden.**

Mensen zijn zwak van nature. Het wereldse leven bestaat uit testen en is vol van problemen en zorgen. Iedereen heeft zijn eigen problemen en moeilijkheden in deze wereld. Materiële en geestelijke zorgen, kwellingen en allerlei soorten tegenspoed maken deel uit van ons leven. Ziekte, dood en natuurrampen zijn situaties die we op elk moment kunnen tegenkomen.

De ongelovige beschouwt de problemen van deze wereld als ondraaglijke kwellingen. De gelovige persoon daarentegen kijkt naar de wereld vanuit het perspectief van zijn geloof. Hij weet dat er in alles wat plaatsvindt wijsheid aanwezig is. Hij beschouwt alle gebeurtenissen die hij meemaakt op zijn levensweg als mogelijkheden die hem naar de Hemel leiden en benadert deze met geduld. Hij verliest noch controle over zijn leven, noch hoop op een uitweg wanneer hij wordt geconfronteerd met moeilijke situaties zoals ziekte, dood en natuurrampen. Dit komt omdat het geloof in onze harten de gedachte vestigt, dat elke moeilijkheid tevens gepaard gaat met gemak en opluchting. De Islam leert ons dat alles wat we aan moeilijkheden tegenkomen een soort test vormt en dat we in dat opzicht geduld moeten opbrengen. **Ons geloof geeft ons de kracht om moeilijkheden en zorgen te weerstaan.**

Allah de Almachtige zegt:

“En Wij zullen jullie zeker op de proef stellen met vrees en honger, met verlies van bezittingen, levens en vruchten. Verkondig het goede nieuws aan de geduldigen. Degenen die, wanneer hen rampspoed treft, zeggen: ‘Aan Allah behoren wij toe en tot Hem keren wij terug.’”

de Koran, Soera al-Baqara 155-156

Geloof vormt een sfeer van liefde en broederschap met andere mensen. **Het doet onze gevoelens van broederschap en solidariteit herleven.**

Het deel uitmaken van een gemeenschap en het delen van je problemen en je zorgen met anderen geeft een persoon een gevoel van opluchting. Wanneer we geloven worden we lid van een gemeenschap waarvan afzonderlijke leden goede, mooie mensen zijn. We begrijpen dat we in deze wereld niet alleen en hulpeloos staan. We delen met hen ons geluk en ons verdriet en we bedenken gemeenschappelijke oplossingen voor onze problemen.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Gelovigen zijn als één lichaam wanneer het liefde, mededogen en wederzijdse bescherming betreft. Wanneer een deel van het lichaam ziek is, delen de andere ledematen via slapeloosheid en via koorts in de pijn.”

Sahih al-Bukhārī, Adab, 27

Ons geloof geeft vorm aan onze gevoelens en gedachten; onze gedragingen fungeren als een spiegel voor deze gevoelens en gedachten. Geloof beïnvloedt onze emoties, onze gedachten en onze gedragingen op positieve wijze.

Als we een sterk geloof hebben, worden onze gedachten gezuiverd, en ten gevolge daarvan worden onze spraak, onze houding en ons gedrag gezuiverd. We worden eerlijke, behulpzame mensen, respectvol ten opzichte van andermans rechten. Wij spreken geen slechte woorden en we doen niemand kwaad. Geen kwaad komt uit ons voort, niet via tongen en niet via onze handen: we worden goedgemanierde moslims. We verwerven daarmee zowel de liefde en de tevredenheid van Allah de Verhevene als de liefde en het respect van de mensen om ons heen.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Er is een klein stukje vlees in het lichaam; als dat gezond is, is het hele lichaam gezond, als dat bederft, bederft het hele lichaam. Dat stukje vlees is het hart.”

Sahih al-Bukhārī, Īmān, 39

Wees je bewust van je gedachten, want ze kunnen je gevoelens veranderen.

Wees je bewust van je gevoelens, want ze kunnen je gedrag wijzigen.

Wees je bewust van je gedragingen, want ze kunnen je gewoonten een andere vorm geven.

Wees voorzichtig met je gewoonten, want ze kunnen je manieren en je karakter veranderen.

DE OPRECHTHEID VAN ONZE PROFEET IN ZIJN GELOOF

Profeten zijn heilige mensen, geselecteerd door Allah de Verhevene om de hele mensheid tot het geloof uit te nodigen. Ze hebben het ware geloof eerst zelf volledig geaccepteerd, vervolgens hebben ze geprobeerd om het licht van geloof over te brengen in de harten van andere mensen. Mohammed (vrede zij met hem) is de laatste van de door Allah geselecteerde profeten. Net als de andere profeten geloofde ook hij eerst zelf in de religie die hij geacht werd te verkondigen. Hij heeft nooit afgoden aanbeden. **Hij heeft nooit en te nimmer goden buiten Allah geaccepteerd.** Hij heeft zich met hart en ziel ingezet om de religie te verspreiden die onze Heer heeft gezonden. Op deze weg heeft hij vele kwellingen moeten doorstaan en vele barrières moeten overwinnen.

De heidenen van Mekka probeerden tal van methodes uit om onze Profeet zover te krijgen, dat hij zijn speciale opdracht op zou geven. Deze pogingen waren echter tevergeefs en uiteindelijk tot mislukken gedoemd tegenover het oprechte, het standvastige geloof van onze Profeet. **Geen enkele macht kon hem ertoe aanzetten om zijn geloof in de Islam of het uitnodigen van anderen tot de Islam op te geven.**

Profeet Mohammed zou nooit stilletjes toekijken bij de aanvallen op de Islam, ondanks dat het zijn gewoonte was om het kwaad dat persoonlijk tegen hem was gericht vergiffenis te schenken. Hij zou nooit toegeven aan onderdrukking; hij streed tegen alle vormen van onrecht op de best mogelijke manier. Hij zou zelfs nooit aarzelen om zijn leven omwille van zijn geloof op te offeren; hij beschouwde het martelaarschap

Allah de Verhevene zegt:

“De Boodschapper gelooft in hetgeen van zijn Heer naar hem is neergezonden en de gelovigen [eveneens]; allen geloven in Allah, in Zijn engelen, in Zijn Boeken en in Zijn Boodschappers.”

De Koran, soera al-Baqara 2:285

De heidenen van Mekka probeerden ook tal van methodes uit om onze geliefde Profeet zich af te doen wenden van zijn geloof; in geen van deze pogingen waren zij succesvol. Uiteindelijk besloten ze om naar zijn oom Abū Tālib te gaan. De Profeet hield veel van zijn oom, die de opvoeding van hem op zich had genomen toen hij acht jaar was. De heidenen hoopten dat de Profeet naar Abū Tālib zou luisteren en op zou houden met het geloven in de Islam, alsmede met het uitnodigen van de mensen tot dat geloof. Ze verzochten Abū Tālib om met zijn neef een gesprek te houden over de problemen rondom zijn geloofsactiviteiten. Zijn oom leidde het onderwerp in. Hij informeerde hem over wat de heidenen wensten. Hij waarschuwde hem en zei dat deze zaak voor hem slecht zou kunnen aflopen, en hij vroeg hem zijn missie op te geven. Onze geliefde Profeet antwoordde als volgt:

“Oom! Ik zweer bij Allah dat, zelfs indien zij de zon in mijn rechterhand en de maan in mijn linkerhand zouden plaatsen, ik mijn missie alsnog niet zou opgeven. Ofwel Allah de Verhevene verspreidt deze religie aan de hele wereld, ofwel ik sterf in deze zaak!”

Ibn al-Asīr, al-Kāmil, II, 64

als één van de hoogste rangen die een mens kon bereiken.

De geliefde Boodschapper van Allah hield zijn geloof levend met veelvuldige aanbidding, overdenking en aanroeping. Hij wist dat hij door zijn Heer te allen tijde werd gadeslagen en hij probeerde Zijn liefde en Zijn tevredenheid te verkrijgen. Hij verwaarloosde nooit zijn rituele plichten; hij was zelfs in zijn drukke leven altijd op zoek naar extra mogelijkheden om Allah te aanbidden. Aanbidden en overdenken hielpen hem de zorgen van deze wereld te vergeten en in zijn hart de benodigde rust te vinden. De innerlijke vrede en de schoonheid die hem door het geloof werden verschaft, weerspiegelden zich in het gezegende gezicht van onze geliefde Profeet.

Onze geliefde Profeet **had een superieur karakter.** De schoonheid in zijn manieren en in zijn gedragsvormen was het resultaat van de uiterlijke weerspiegeling van het volmaakte geloof in zijn hart. Door te zeggen: “De beste onder de gelovigen in termen van geloof is degene wiens manieren het beste zijn.” (Sunan al-Tirmizī, Radāʾ, 11) gaf hij aan dat goedgemanierd zijn een vereiste is voor een gelovige. Bovendien beschreef hij geloof en goede manieren als twee broers die onafscheidelijk zijn. Hij zou zeggen dat waar geloof aanwezig is altijd goede manieren aanwezig zijn. Om deze reden hechtte hij speciale waarde aan gelovigen met goede manieren. **Hij had de gewoonte om mensen te beoordelen op basis van hun geloof en hun goede manieren, niet op basis van hun armoede, hun rijkdom, hun rang of hun sociale status.**

Onze Profeet, die zijn gehele leven vorm heeft gegeven in dienstbaarheid aan Allah, **bekeek de wereld en alles wat erin plaatsvindt vanuit het venster van zijn geloof.** Kortom, onze geliefde Profeet leefde zijn geloof op de beste wijze: **hij werd voor ons het beste voorbeeld.** Zijn oprechte geloof en goede manieren hebben de horizon van de gehele mensheid verlicht.

Ten tijde van onze Profeet leefde er een arme metgezel, die voordien in de woestijn had geleefd. Hij was niet al te blij met zijn uiterlijk. Deze metgezel hield heel veel van onze Profeet, net zoals onze Profeet van hem hield. Telkens wanneer hij Medina bezocht, stopte hij voor het huis van de Profeet om hem eenvoudige, doch oprechte geschenken te overhandigen. De Boodschapper van Allah schonk hem op zijn beurt een waardevol geschenk.

Op een dag zag de Profeet deze metgezel op de markt. Hij benaderde hem zachtjes en hield zijn handen voor zijn ogen. Toen zei hij:

“Is er iemand die deze dienaar (deze dienaar van Allah) wil kopen?”

Toen hij de stem van de Profeet herkende, was de metgezel erg verheugd en hij zei:

“O Boodschapper van Allah, wie zou toch een lelijk persoon als ik willen kopen? Wat kan je eraan verdienen door mij te verkopen?”

De Profeet haalde zijn handen voor zijn ogen weg en zei:

“Degenen die door uiterlijke schijn worden bedrogen zullen misschien niet veel geld voor jou overhebben, maar jouw waarde bij Allah is wel degelijk hoog!”

DE MAN IN WITTE KLEDIJ

Omar vertelt:

Op een dag bevonden we ons in de aanwezigheid van de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem). Op een gegeven moment kwam iemand naar ons toe, die geen van ons kende, een wit gewaad dragend en met daarboven een zeer donkere haardos. Hij naderde onze Profeet heel dicht en ging in de geknielde houding recht voor hem zitten. Hij legde zijn handen op zijn eigen knieën en zei:

“O Mohammed, vertel me over de Islam!”

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Islam betekent dat je getuigt dat er geen Allah is behalve Allah en dat Mohammed Zijn boodschapper is, dat je de rituele gebeden goed uitvoert, de verplichte bijdragen aan de behoeftigen geeft, vast tijdens de maand van Ramadan en, indien je daartoe de middelen hebt, de hadj (bedevaart naar de Kaäba) volbrengt.”

De man zei:

“Je hebt gelijk.”

We vonden het vreemd dat de man zowel de vraag stelde als het antwoord goedkeurde. Toen zei de man: “Vertel me nu over Imān (geloof).”

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Het houdt in dat je gelooft in Allah, in Zijn engelen, in Zijn Boeken, in Zijn Boodschappers,

in het Hiernamaals, en dat je gelooft in de lotsbestemming en ook dat goed en kwaad afkomstig zijn van Allah.”

De man keurde het antwoord wederom goed door te zeggen:

“Je hebt gelijk”, en zei, “Vertel me nu over de ihsān.”

De Boodschapper van Allah zei: “Ihsān houdt in dat je Allah aanbidt alsof je Hem ziet. En ook al zie jij Hem niet, Hij ziet jou zeker.”

De man zei nogmaals: “Je hebt gelijk.” Hij stelde daarna nog enkele vragen over de Dag des Oordeels en zijn tekenen, en de Profeet beantwoordde ook deze vragen. Toen vertrok hij weer, in stilte.

Een tijd lang was ik verbijsterd. Daarna vroeg de Profeet:

“O Omar, weet je wie de persoon is die deze vragen heeft gesteld?”

Ik zei: Allah en Zijn Boodschapper weten het het beste. De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) zei:

“Het was Jibrīl (Gabriël), hij kwam om jullie jullie religie te leren.”

(Muslim, Īmān, 1 en 5)

DE BEGINSELEN VAN GELOOF

Alle gelovigen geloven in de zes principes van geloof. Deze principes zijn te vinden in de smeebede van "Amantu billah"

أَمَنْتُ بِاللَّهِ وَمَلَكَيْتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَبِالْقَدَرِ خَيْرِهِ
وَشَرِّهِ مِنَ اللَّهِ تَعَالَى وَابْعَثْتُ بَعْدَ الْمَوْتِ حَقًّا • أَشْهَدُ أَنْ لَا
إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ • وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ

Ik geloof in Allah, in Zijn engelen, in Zijn Boeken, in Zijn boodschappers, en in het Hiernamaals, in het lot, en dat het goede en het kwade afkomstig zijn van Allah de Verhevene. En de Opstanding na

de dood is waar en echt. Ik getuig dat er is geen god is dan Allah, en ik getuig ook dat Mohammed Zijn dienaar en boodschapper is.

DE LOTSBE-
STEMMING

ALLAH

ZIJN
ENGELN

IK GELOOF
IN

DE DAG
DES
OORDEELS

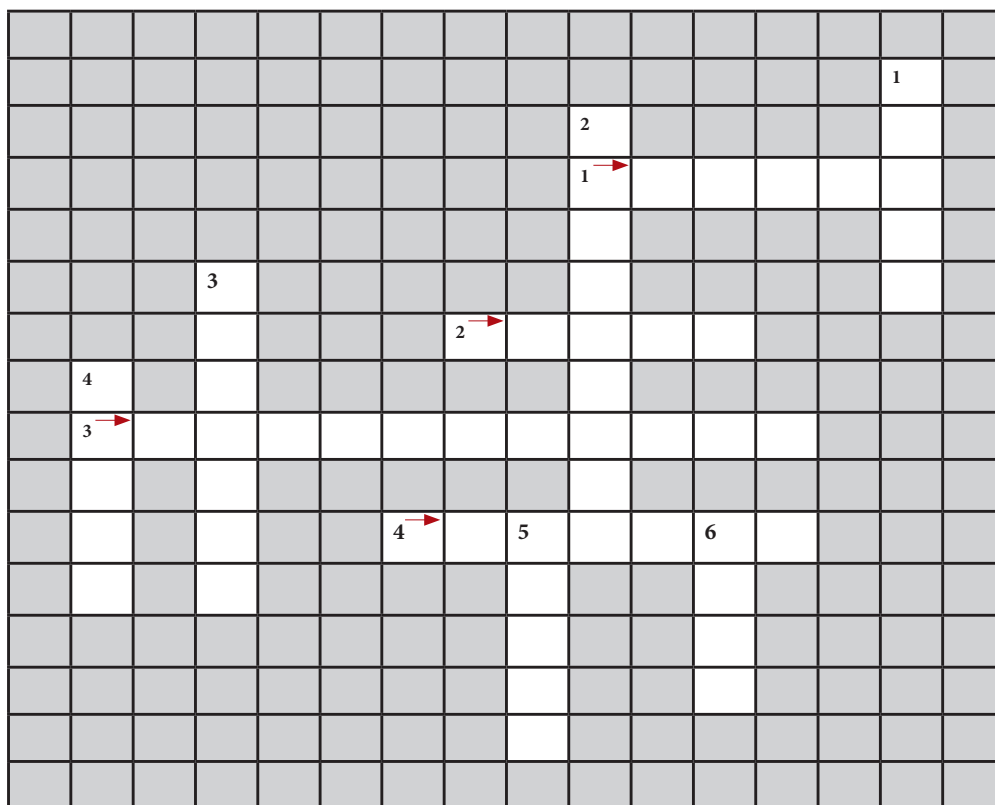
ZIJN
BOEKEN

ZIJN
PROFETEN

VRAGEN

Laten we Puzzelen

Horizontaal

1. Iemand die in Allah gelooft en dat Mohammed Zijn profeet is.
2. Toegewijd dienaarschap, alsof je Allah ziet.
3. De smeekbede die de zes principes van het geloof weergeeft.
4. Een persoon die gelooft dat er naast Allah andere goden zijn.

Verticaal

1. De plaats waar de gelovigen heen gaan in het Hiernamaals.
2. Alle goede daden die je verricht.
3. Iemand die zich voordoeft als moslim, maar eigenlijk niet gelooft.
4. Iemand die noch gelooft in één God, noch dat Mohammed Zijn profeet is.
5. Iets wat Allah de mens nooit zal vergeven: gelijkwaardigen stellen aan Allah.
6. Het geloven in de eenheid van Allah en dat Mohammed Zijn profeet is.

Zoek de zinsdelen bij elkaar.

1	De uitdrukking die ons geloof in Allah en de Profeet verklaart	het verwaarlozen van de aanbidding is een aanwijzing voor de zwakheid van iemands geloof.
2	Het creëren uit het niets, het verstrekken van levensonderhoud en	om ons Allah voortdurend te herinneren en Hem niet te vergeten.
3	Het is de continuïteit van ons geloof	heeft dat uiteindelijk het plegen van “zondes” ten gevolge.
4	Aanbiddingen verkrijgen alleen waarde	geniet van het aanbidden.
5	De liefde voor Allah	met geloof.
6	Het overtreden van de verboden en	welke ons naar eindeloze gelukzaligheid leidt.
7	Een gelovige met een sterk geloof	zorgen en calamiteiten te weerstaan.
8	Recitatie van aanroepingen en spreuken (zikr) hebben ten doel	is het resultaat van een sterk geloof.
9	Het geloof geeft de kracht	het verschaffen van genezing behoren alleen aan Allah toe.
10	Als we de geboden en de verboden van Allah niet gehoorzamen	is de getuigenis van het geloof (al-Kalima al-Shahāda).

Laten we onszelf testen.

1. Wat is de betekenis van de getuigenis van het geloof?

- A) Ik geloof in Allah.
- B) Er is geen god dan Allah en Mohammed is Zijn dienaar en Zijn boodschapper.
- C) Ik geloof met zekerheid dat er geen godheid bestaat behalve Allah. Ik geloof eveneens met zekerheid dat Mohammed Zijn dienaar en Zijn boodschapper is.
- D) Allah is getuige van alles wat ik doe.

2.

- I. Het verrichten van goede daden.
- II. Het regelmatig uitvoeren van de rituele aanbiddingen.
- III. Bezig blijven met overdenken en Allah herdenken.
- IV. Deelnemen aan allerlei leuke spelletjes.
- V. Wegblijven van zonden en verboden handelingen.

Welke van bovenstaande beschrijvingen versterken ons imān?

- A) I, II, III en V B) II, IV en V
- C) I, II, III en IV D) II, III, IV en V

3.

- I. We geloven in het bestaan en de eenheid van Allah.
- II. Geen andere wezens zijn onze aanbidding waardig, behalve Allah.
- III. Behalve Allah kunnen ook andere wezens goden zijn.
- IV. We zullen een leven leiden dat in overeenstemming is met de geboden en de verboden van Allah.
- V. We geloven in de Profeet en al het nieuws dat hij van Allah heeft gebracht.

Welke van de bovenstaande uitingen geven we weer in de geloofsgetuigenis?

- A) Alleen I en II B) I, II, IV en V
C) II, III en V D) I, II, III, IV en V

4. Welke van de onderstaande keuzemogelijkheden verwijst naar “de Eenheid van Allah” (al-Kalima al-Tawhid)?

- A) Alhamdulillah rabbi al amin.
- B) Allahoema Salli ala Muhammadin wa ala ali Muhammed
- C) Ash-hadu allā ilāha ill-Allah wa ash-hadu anna Muhammadan ‘abduhū wa rasūluh
- D) La ilaha illallah Muhammadun Rasulullah

5. Welke van de onderstaande daden is geen goede daad?

- A. Welgemanierd zijn.
- B. Wegblijven van de verboden van Allah de Verhevene.
- C. Het niet goed behandelen van dieren.
- D. Het helpen van onaardige mensen.

Vul het juiste woord in.

(gezond, goede, schepselen, zeven, harten, vriendenkring, praktiseert, hart, gedenken, levensstijl)

1. “Degenen die geloven en daden verrichten zijn de besten onder de”
2. “Weet goed dat alleen rust en genegenheid vinden bij het _____ van Allah.”
3. “Een mens wordt beïnvloed door de van zijn vrienden. Ieder van jullie dient daarom aandacht te besteden aan wie hij in zijn opneemt.”
4. “Indien één van jullie de Islam goed dan verwerft hij zich met elke goede daad die hij verricht het tien tot aan goddelijke beloningen daarvan.”
5. “Er is een klein stukje vlees in het lichaam; als dat is, is het hele lichaam gezond, als dat bederft, bederft het hele lichaam. Dat stukje vlees is het”

ANTWOORDEN

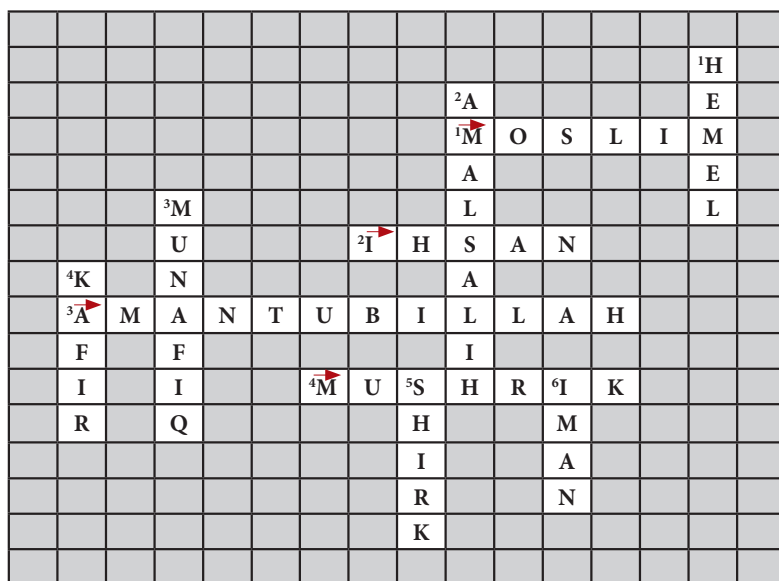
Zoek de zinsdelen by elkaar.

1	De uitdrukking die ons geloof in Allah en de Profeet verklaart	6	het verwaarlozen van de aanbidding is een aanwijzing voor de zwakheid van iemands geloof.
2	Het creëren uit het niets, het verstrekken van levensonderhoud en	8	om ons Allah voortdurend te herinneren en Hem niet te vergeten.
3	Het is de continuïteit van ons geloof	10	heeft dat uiteindelijk het plegen van “zondes” ten gevolge.
4	Aanbiddingen verkrijgen alleen waarde	7	geniet van het aanbidden.
5	De liefde voor Allah	4	met geloof.
6	Het overtreden van de verboden en	3	welke ons naar eindeloze gelukzaligheid leidt.
7	Een gelovige met een sterk geloof	9	zorgen en calamiteiten te weerstaan.
8	Recitatie van aanroepingen en spreuken (zikr) hebben ten doel	5	is het resultaat van een sterk geloof.
9	Het geloof geeft de kracht	2	het verschaffen van genezing behoren alleen aan Allah toe.
10	Als we de geboden en de verboden van Allah niet gehoorzamen	1	is de getuigenis van het geloof (al-Kalima al-Shahāda).

Laten we onszelf testen

1. C
2. A
3. B
4. D
5. C

Laten we puzzelen

Vul het juiste woord in

1. goede – schepselen
2. harten – gedenken
3. levensstijl – vriendenkring
4. praktiseert – zeven
5. gezond - hart

DE HEER VAN HET UNIVERSUM:

HET GELOOF IN ALLAH

- *Het Bestaan en de Eenheid van Allah*
- *De Eigenschappen en de Namen van Allah*
- *Het Belang van het Geloof in Allah*
- *De Liefde van onze Profeet voor Allah*

DE JONGEN DIE GELOOFDE IN ALLAH

Lang geleden leefde in de stad Babylon een bijzonder kind; zijn naam was Ibrāhīm (Abraham). Dankzij zijn goede manieren en zijn hoge intelligentie werd hij door een ieder opgemerkt en gewaardeerd.

De mensen van Babylon waren gewend om afgoden, de maan, de zon, de sterren, het vuur, het water en andere dingen te aanbidden. Zij vulden hun tempels met schilderijen en beelden van deze valse goden. Ze verlieten Allah en knielden neer voor deze schilderijen en beelden,

waarvan zij geloofden dat ze goden waren, en ze aanbaden hen. Ze vroegen deze valse goden om hun wensen te laten uitkomen en hen tegen het kwade te beschermen.

In verwondering bekeek en observeerde Ibrāhīm dit vreemde geloof van de mensen; hij haalde daar voor zichzelf lessen uit en hij trok zijn conclusies. Hij zag geen enkele logica in het feit dat mensen zich zulke vreemde overtuigingen eigen hadden gemaakt en deze zonder meer accepteerden.

Zelfs Āzar, de vader van Ibrāhīm, behoorde tot de volgelingen van dit geloof. Āzar was binnen zijn gemeenschap een vooraanstaande beeldhouwer. Hij maakte gebruik van hout en van steen om daar afgoden uit te snijden, en de mensen gebruikten deze afgoden als objecten van aanbidding.

Elke keer dat Ibrāhīm de mensen voor deze afgoden zag knielen en tot hen zag bidden en smeken, voelde hij medelijden met hen. “Hoe kunnen voorwerpen, die korte tijd daarvoor simpelweg hout of steen waren, in goden veranderen nadat ze door een beeldhouwer in uitgesneden beeldhouwwerken zijn omgezet?” Hoe zouden ze de mensen bescherming kunnen bieden of hun wensen uit doen komen?”

Hoewel hij zelf nog een kind was, had Ibrāhīm nooit afgoden aanbeden. Hij probeerde veeleer voortdurend om anderen te overtuigen om die afgoden niet te aanbidden.

Op een dag bracht Ibrāhīm een bezoek aan de tempel van degenen die hemellichamen aanbaden, hemellichamen zoals de sterren, de maan en de zon. Ze wachtten vol

geduld tot de duisternis inviel en het langzamerhand avond werd, om zo de verschijning van hun goden te kunnen aanschouwen. Zij maakten zich gereed om hen aanbidden, en Ibrāhīm voegde zich bij hen...

Na een tijdje werd de hemel donker. Terwijl de mensen met hun blikken nieuwsgierig naar hun goden op zoek waren, verscheen plotseling de Avondster. De Avondster was te midden van de andere hemellichamen duidelijk te onderscheiden. Ibrāhīm wees naar de hemel en zei tegen de anderen die zich rondom hem hadden verzameld: "Wat is dit toch een mooie, stralende planeet! Dit moet mijn Heer zijn!"

Degenen die de Avondster aanbaden, dachten bij zichzelf: 'Ibrāhīm gelooft hetzelfde als wij... hij heeft ook het rechte pad gevonden...'

Na een tijdje was de Avondster uit het zicht verdwenen. Hierop zei Ibrāhīm: "Nee, dat kan niet mijn Heer zijn. Mijn Heer zou niet zijn ondergegaan. Ik hou niet van dingen die ondergaan."

Sommige van de mensen die deze wijze en doordachte woorden hoorden, waren het met hem eens. Zijn logische verklaring deed sommigen van hen twifelen aan hun geloofsovertuigingen, anderen reageerden weer boos, ze vonden het niet leuk dat er in hun eigen tempel door een jongeman vraagtekens achter hun geloof werden gezet.

Na een tijdje verscheen de maan. Deze was vergeleken met de Avondster nog stralender en nog mooier. Ibrāhīm zei wederom op een hoorbare toon: "Dit is groter en glanzender! Dit moet mijn Heer zijn..."

Na verloop van tijd verdween echter ook de maan. Hierop zei Ibrāhīm: "Deze is net als de planeet ook verdwenen. Indien mijn Heer mij de waarheid niet deed inzien, zou ik behoren tot degenen die in een valse god geloven. Nee, ook deze maan kan niet mijn Heer zijn."

Na zijn uitleg begonnen steeds meer mensen om hem heen Ibrāhīm gelijk te geven. Sommige van hen wilden echter het valse geloof waaraan ze waren gehecht niet loslaten, en weigerden daarom deze logische verklaringen van Ibrāhīm te aanvaarden.

Toen in de ochtend de zon opkwam, zei Ibrāhīm: "Dit zou mijn Heer moeten zijn. Dit is veel groter en glanzender!" De mensen om hem heen probeerden hem te overtuigen door te zeggen: "Nu heb je echt de waarheid gevonden. De zon is waardig om de Heer te zijn."

Echter, toen eenmaal de zon was ondergegaan en het avond was geworden, zei Ibrāhīm tot hen die hemellichamen aanbaden: "O mijn volk! Het is niet logisch en niet acceptabel om deze sterren te aanbidden, want ze hebben geen enkele zeggenschap hebben over het moment van hun verschijning en hun verdwijning en ze zijn nergens toe in staat. Ik aanbid jullie goden niet en ik respecteer ze evenmin. Ik geloof in de Ene, de Enige Allah, de Heer van alle Werelden, Die de hemelen en de aarde uit niets heeft geschapen."

De mensen om hem heen reageerden met: "O Ibrāhīm, wat doe je? Als je zo spreekt raak nog verlamd! Onze goden zullen zich beledigd voelen en jou kwaad doen. Je krijgt hun woede over je heen en je zal berouw krijgen dat je zo hebt gesproken."

Ibrāhīm antwoordde hen met: "Jullie geloven niet in Allah de Verhevene, Hij Die Almachtig en Alvermogend is en Hij Die het hele universum heeft geschapen. Bovendien nemen jullie wezens aan als jullie goden die helemaal geen macht of kracht bezitten, wezens die niemand voordeel kunnen opleveren of schade kunnen toebrengen. Jullie maken hen tot partners van Allah. Jullie zijn in het geheel niet bezorgd over het feit dat jullie voor dit verkeerde gedrag verantwoordelijkheid zullen moeten afleggen. Zou ik in dat geval dan wel bang moeten zijn voor jullie valse goden?!"

Toe, geef jullie verkeerde overtuigingen op. Geloof in Allah, de ware Heer, Die de hemelen en de aarde heeft gecreëerd en Die de hemel met sterren, de maan en de zon heeft versierd. Ik heb mijn gezicht gewend naar Hem, Die de hemelen en de aarde uit het niets heeft geschapen en ik zal aan Allah nooit gelijkwaardigen toeschrijven."

(Voor de Koranverzen over dit onderwerp, zie soera al-An'ām, 6:74-79.)

ELK KUNSTWERK VERWIJST NAAR EEN KUNSTENAAR

Elk kunstwerk dat esthetisch een lust voor onze ogen is, dat ons met zijn schoonheid inspireert, moet eveneens een kunstenaar hebben gehad, iemand die verantwoordelijk is geweest voor de totstandkoming ervan, net zoals een timmerman verantwoordelijk is voor het maken van de stoel waarop we zitten of een architect verantwoordelijk is voor het bouwen van het huis waarin we wonen of van de school waarin we studeren, of zoals een auteur verantwoordelijk is voor het op papier zetten van het boek dat we op dit moment lezen. Zo ook gaat er achter de gebeurtenissen die we in het universum waarnemen een alwetende en almachtige Schepper schuil. Het is onvoorstelbaar om te denken dat het perfecte systeem van het universum simpelweg het resultaat van toeval is geweest. Laten we dit uitleggen met een voorbeeld:

Op een hete zomerdag ga je naar het strand. De zee is prachtig blauw en rustig en het zand is heerlijk warm en schoon. Tijdens een wandeling aan het strand kom je een prachtig zandkasteel tegen. Je kijkt rond, maar er is niemand in de buurt of zelfs maar in zicht. Je vraagt je af hoe dit zandkasteel tot stand is gekomen...

Op twee manieren kan je de aanwezigheid van dit zandkasteel toch proberen te verklaren:

De eerste manier is dat dit kasteel door middel van een immense inspanning en met grote vaardigheden is gebouwd, en dat kan alleen zijn gebeurd door iemand die talentvol is en die ervaring heeft met het maken van opvallend mooie zandkastelen.

De tweede manier is dat dit zandkasteel is ontstaan als gevolg van golven die onophoudelijk op de kust slaan: terwijl de golven achter elkaar naar het strand toe rollen, hebben ze beetje bij beetje zand opgehoopt en vervolgens is door allerlei toevalligheden dit prachtige kasteel tevoorschijn gekomen.

Welke van deze twee mogelijkheden is volgens jullie logischer en acceptabeler?

Het kasteel op de foto is gebouwd door iemand die bedreven is in het maken van zandkastelen en die er vele uren met plezier aan heeft gewerkt. Tot op de dag van vandaag heeft nog nooit iemand gezien of gehoord dat golven bij toeval een dergelijk zandkasteel tot stand kunnen brengen. Dit kasteel zal door een sterke wind of een kleine golf worden vernietigd. Zelfs het ontwerpen en

het samenstellen van dit eenvoudige zandkasteel vereist kennis, ervaring en inzet.

Laten we nu eens de moskee op de foto nader in beschouwing nemen. De Suleymāniye Moskee, gelegen op één van de heuvels van Istanbul welke een breed uitzicht bieden op de zee, werd gebouwd door de grote architect Sinan. Deze Suleymāniye Moskee wordt beschouwd als één van de belangrijkste architectonische werken in de wereld, zowel wat haar inwendige als haar uitwendige, zichtbare constructie betreft. Zij maakt op iedereen indruk met haar hoge en esthetische minaretten, haar grote koepel en haar prachtige verschijningsvorm. De kwaliteit van de verrichte arbeid en van de bouwmaterialen, de samenhang tussen de verschillende secties van de moskee en de harmonie met haar omgeving maken op iedereen een fascinerende indruk. Het is uiteraard onmogelijk om te denken of te beweren, dat een dergelijk meesterwerk kan zijn ontstaan zonder dat een architect of een ingenieur daar de hand in heeft gehad.

Welnu, is het sowieso mogelijk dat de hemel die ons als een koepel overdekt, dat de wijde wereld waarin we ons leven voortzetten, dat de talloze verschillende mensen, dieren, planten en bergen om ons heen, dat de vissen en andere levende wezens die we diep in de zeeën en de oceanen aantreffen, is het sowieso mogelijk dat de zon, de planeten en de sterrenstelsels die dit uitgestrekte heelal versieren, en dat de nog vele andere, voor

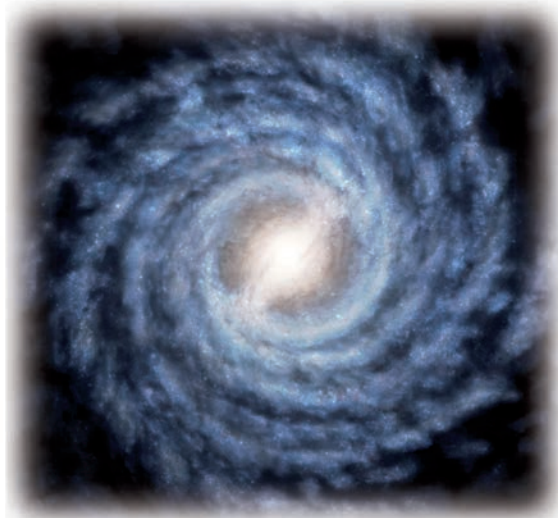

ons [nog] onbekende wezens die deel uitmaken van dit universum eenvoudigweg uit zichzelf of door toeval zijn ontstaan?

Wie is degene die dit alles volgens een perfect plan, een enorm artistiek inzicht, een fijngevoelige kunstzinnigheid, een superieure kracht en een diepgaande kennis teweeg heeft gebracht?

Het enige antwoord dat we op deze vraag kunnen geven is:

Dit universum heeft een Schepper, en het geschapene is het resultaat is van gedetailleerde berekeningen en een superieur ontwerp, vanaf de kleinste atomen tot aan de grootste sterrenstelsels. Deze Schepper is Allah, de Verhevene, de Alwetende, de Almachtige.

ALLAH

Wanneer je een boek hebt gelezen,
Wil je ook weten wie het heeft geschreven,
Wanneer je een uitzonderlijk gebouw aanschouwt,
Ben je benieuwd naar de bouwmeester die dat heeft
gebouwd.

Zijn dan hemel en aarde zonder eigenaar,
Dat begrijpt de mens mits hij daar gehoor aan geeft,
Alles om ons heen toont ons in feite,
Dat er een Almachtige Allah aanwezig is.

Het is onze plicht om te vragen,
“Wie heeft ons eigenlijk geschapen?”
Het is een plicht om over Hem te leren:
De antwoorden zullen we van onze godsdienst
krijgen.

İbrahim Alaattin GÖVSA

DE REACTIE VAN ABŪ HANĪFA

Imam Abū Hanīfa, één van de grootste geleerden van de Islam, woonde in Bagdad. Hij heeft daar vele studenten opgeleid en hij genoot het vertrouwen en het respect van iedereen.

Er was in die tijd nog een andere geleerde, een geleerde die niet geloofde in het bestaan van Allah en die de gewoonte had om hierover met andere geleerden die hij tijdens zijn reizen ontmoette uitgebreid te discussiëren.

Deze niet-gelovige geleerde had van de faam van Abū Hanīfa gehoord, dus ging hij naar Bagdad om allerlei geloofskwesties met hem te bespreken. Toen hij Abū Hanīfa had gevonden, begon hij vrijwel meteen een debat met hem over het bestaan van Allah. Abū Hanīfa gaf niet direct antwoord op de beweringen die deze geleerde maakte. Hij stelde voor om de volgende dag op dezelfde tijd en plaats af te spreken: hij zou hem zijn antwoord dan voorleggen.

De volgende dag kwam Abū Hanīfa niet op tijd opdagen op de afgesproken plaats. De niet-gelovige geleerde vond dit uiterst teleurstellend, zelfs min of meer aanstootgevend. Toen hij op het punt stond om te vertrekken, verscheen Abū Hanīfa.

De geleerde zei tegen Abū Hanīfa: "Waarom ben je zo laat gekomen? Ben je soms bang om met mij te debatteren?"

Abū Hanīfa antwoordde: "Nee, daar ben ik niet bang voor. Jij weet dat de rivier de Tigris, die dwars door Bagdad stroomt, de stad in tweeën verdeelt, en ik woon aan de andere kant van de rivier.

Afgelopen nacht is de brug die over de Tigris leidt door een storm weggeblazen. Ik wilde dat er uit zichzelf meteen een nieuwe brug tot stand kwam, zonder hulp van enige timmerlieden of ingenieurs.

Ik heb daartoe de bomen en de rotsen bevolen om voor mij een brug te bouwen. Ik zei: 'Bomen en rotsen! Schiet op en maak voor mij een brug.' Hetgeen ik wilde gebeurde uiteindelijk wel, maar

het duurde langer dan ik had verwacht. Ik ben die brug toen overgestoken en kwam hier zodoende met enige vertraging aan. En nu ben ik er."

De niet-gelovige geleerde lachte en vroeg aan de menigte: "O mensen! Is hij nu de slimste onder jullie? Is het mogelijk om een brug te bouwen zonder het toedoen van een timmerman en een ingenieur? Is het niet dom om zoiets te geloven?"

Abū Hanīfa gaf direct antwoord: "O jij dwaas!

Jij zegt dat een brug niet uit zichzelf tot stand kan komen, hoe kan je dan beweren dat dit prachtige universum wel uit zichzelf is ontstaan?"

De niet-gelovige geleerde kon hiertegen niets inbrengen. Hij zei: "Oké, dit punt is afgehandeld. Nu, laat ons Allah zien, opdat ook wij in Hem kunnen geloven."

Abū Hanīfa nam een glas melk in zijn hand en vroeg:

"Vertel me, waar wordt boter van gemaakt?"

"Van melk natuurlijk!"

"Kan je mij het vet in deze melk laten zien?"

"Er zit vet in deze melk, dat is zeker, maar het is niet zichtbaar. Dat komt omdat het in de melk is opgelost, het is niet aanwezig op één bepaalde plaats."

"Je gelooft wel dat het vet in deze melk onzichtbaar is. Waarom geloof je dan niet dat de Almachtige Schepper wel bestaat, maar niet kan worden gezien?"

Na deze woorden realiseerde de geleerde zich zijn misvatting. Hij moest erkennen dat dit universum een Schepper heeft en dat Hij niet kan worden gezien. Hij verontschuldigde zich voor zijn beweringen, hij nam er direct afstand van. Hij erkende het bestaan en de eenheid van Allah de Verhevene.

DE PERFECTE HARMONIE TUSSEN DE INTERNE EN DE EXTERNE WERELD

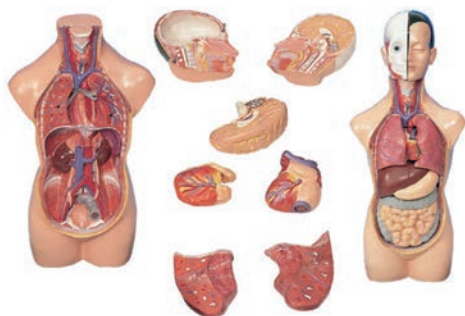
Het bestaan en de eenheid van Allah is een onbetwistbaar feit. Een aandachtige beschouwing van onszelf en van deze wereld is toereikend om ons het bestaan, de eenheid en de grootsheid van Allah te realiseren.

In het menselijk lichaam, dat met één enkele cel begint, zijn er ongeveer honderd biljoen cellen aanwezig.

In elke celkern bevindt zich een DNA-molecule, de stof die aanwezig is in de zogenaamde chromosomen en die de drager is van de genen, de erfelijke eigenschappen van de mens. In deze DNA-molecule zijn alle details over de kenmerken van een mens opgeslagen. In één menselijke cel zijn er ongeveer drie miljard genen aanwezig.

Met andere woorden: er zijn in het DNA van elke cel aan informatie drie miljard genen met verschillende onderwerpen opgeslagen. Alle informatie over ons, van onze huidskleur tot aan de kleur van onze ogen, tot aan de genetische ziekten die we dragen, wordt in ons DNA opgenomen en door middel van onze DNA aan de volgende

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Hij is Degene Die jullie heeft geschapen en Die jullie gehoor, gezichtsvermogen en har-ten heeft gegeven. Hoe weinig betonen jullie dankbaarheid!’”

Sourate Mulk, verset 23

generaties overgedragen. Talrijke lichamelijke functies, zoals onze hartslag, worden uitgeoefend zonder dat wij daar enige controle over hebben. Niettemin bestaat er een perfecte werking binnen alle systemen die we in ons lichaam bezitten.

Alles wat we doen, denken, zeggen en voelen vindt eerst plaats in onze hersenen. De communicatie die dit in onze hersenen tot stand brengt, wordt mogelijk gemaakt door de neuronen (ofwel de zenuwcellen) in onze hersenen. In één menselijk brein bevinden zich ongeveer honderd miljard neuronen; om waar te nemen, te zien en te voelen is communicatie tussen deze cellen een vereiste. Honderd miljard neuronen in onze hersenen communiceren met elkaar via honderd biljoen communicatiekanalen.

Tijdens het lezen van deze regels vinden er in onze ogen miljarden processen plaats. De lichtstralen die onze ogen bereiken gaan eerst door de cornea (het doorzichtige deel van de buitenkant van het oog waar het licht door naar binnen valt), vervolgens door de pupil en tenslotte door de lens. Hier transformeren de cellen die op licht reageren deze lichtstralen tot elektrische signalen en deze cellen sturen deze elektrische signalen door naar zenuwuiteinden, bij wijze van waarschuwingen. De hersenen verbinden de beelden die uit beide ogen komen en geven deze in één beeld weer. Ze stellen de vorm en de kleur van het waargenomen object vast en ze bepalen op welke afstand het object zich bevindt. De verwerking van dit gehele

proces neemt slechts een tiende van een seconde in beslag.

Een ander voorbeeld: 75% van het aardoppervlak en ongeveer 70% van het menselijk lichaam wordt gevormd door water. Water kan in elke cel van het menselijk lichaam binnendringen en door al onze aderen heenvloeien.

Het water draagt voeding naar alle 100 biljoen cellen in het lichaam en voorziet deze van zuurstof en energie. Water is voor ons leven een ongeëvenaarde zegen.

Groenten en fruit die uit dezelfde aarde voortkomen en die met hetzelfde water zijn bewaterd, komen voor in allerlei uiteenlopende variaties. De verschillende smaken en geuren van fruit en groenten, die zich met behulp van water en mineralen uit de aarde ontwikkelen, zijn altijd hetzelfde, zonder enige afwijking of zonder enige vermenging.

Alle informatie over een plant wordt opgenomen in een klein zaadje, waaruit de plant zich later zal ontwikkelen. Zaden bevatten alle informatie over hun specifieke planten, zoals de vorm van de struiken en de bladeren, de kleur en de dikte van de korst, de smaak, de geur en de vorm van de vrucht.

Opdat een levend organisme in de wereld kan overleven, dient er aan belangrijke voorwaarden te zijn voldaan, zoals een juiste afstand tot de zon, een temperatuur tussen bepaalde klimatologisch gunstige waarden, een cyclus van koolstof, ozon en water, mineralen die micro-organismen produceren, fotosynthese, de cruciale helling van de aarde, de zwaartekracht en de krachten die de moleculen van een atoom bij elkaar houden. Zo zijn er nog vele andere voorwaarden te noemen.

Allah de Verheven zegt:

“Wij zullen hun (de mensen) Onze tekenen laten zien, in de horizonnen en in henzelf..”

De Koran, soera al-Fussilat 41:53

De aarde waarop we leven is op een zodanige wijze gemaakt, dat zij aan al deze vereisten voldoet en tegelijkertijd door de atmosfeer is beschermd.

Men denkt dat er zich in het universum 300 miljard sterrenstelsels bevinden. De Melkweg is daar slechts één voorbeeld van. De zon, die 103 keer groter is dan de aarde, is niet meer dan één van de 250 miljard sterren in de Melkweg. De afstand tussen de zon en de planeet aarde bedraagt 150 miljoen kilometer. Alle hemellichamen in het heelal draaien niet alleen om hun eigen as, maar eveneens draaien ze binnen en samen met het systeem waarmee ze zijn verbonden.

Allah de Verhevene zegt:

“Gezegend zij Allah, de Beste Schepper.”

De Koran, soera al-Mu'minūn 23:14

ÉÉN ANTWOORD, OP DRIE VERSCHILLENDE VRAGEN

In vroegere tijden was er een man die geen geloof in Allah had. Hij vertelde elk kind dat hij tegenkwam dat Allah niet bestond, “want als Allah wel zou bestaan, zouden we Hem kunnen zien” zei hij dan. Deze niet-gelovige had een goede

buurman genaamd Yūnus. Yūnus geloofde wel in Allah, verrichtte zijn gebeden en sprak in geen enkel geval slechte of onfatsoenlijke woorden uit.

Yūnus gedroeg zich tegenover iedereen op vriendelijke wijze. Zo verzamelde hij vaak de

kinderen om zich heen en vroeg hun: "Wie heeft jullie geschapen?" Indien ze het antwoord niet wisten, was het zijn gewoonte hun dat te leren door te zeggen: "Allah heeft jullie geschapen, lieve kinderen!"

De niet-gelovige buurman kwam op een dag Yûnus tegen; hij dacht dat deze geen antwoord zou kunnen geven op zijn vragen. Hij zei tegen hem: "Ik zal jou drie vragen stellen over religie en geloof."

Laten we eens zien of je daar een antwoord op kan vinden! "Yûnus reageerde met de moed en het vertrouwen die hij uit zijn geloof putte: "Vraag maar, laten we eens kijken."

Yûnus dacht bij zichzelf: "Vraag maar en je krijgt je antwoord!"

"Mijn eerste vraag is de volgende, zei de man: Je stelt dat Allah bestaat. Als Allah zou bestaan, dan zouden we Hem toch moeten zien. Dus zeg ik: omdat we Hem niet zien, bestaat Hij ook niet. Als Hij wel bestaat, toon Hem dan aan mij!"

"Mijn tweede vraag: Volgens jullie moslims zegt Allah dat de satan ook in de Hel zal verbranden, maar jullie geloven dat Satan uit vuur is geschapen. Hoe kan vuur nu verbranden in vuur?"

"Mijn derde vraag: Aangezien volgens jullie goed en kwaad van Allah afkomstig zijn, waarom zou ik dan worden bestraft voor mijn ongeloof?"

Yûnus luisterde geduldig naar deze vragen en zei: "Hier is mijn antwoord op alle drie vragen." Hij pakte een stukje aarde van de grond en sloeg daarmee op het hoofd van de niet-gelovige.

De man klaagde Yûnus voor de reactie op zijn vragen aan. Beiden verschenen voor het gerechtshof. De rechter vroeg aan Yûnus:

"Heb je deze man met een stukje aarde op het hoofd geslagen?" Yûnus antwoordde:

"Ja edelachtbare! Dat heb ik inderdaad gedaan. Maar deze daad van mij was bedoeld

als antwoord op de drie vragen die hij mij had gesteld."

Hij legde uit wat er was gebeurd.

"Allereerst vertelde hij me dat hij niet in Allah gelooft, omdat hij Hem niet kan zien. Hij wilde dat ik hem Allah zou tonen, opdat hij kon geloven in Zijn bestaan. Toen sloeg ik hem op zijn hoofd.

Nu vertelt hij ons dat zijn hoofd pijn doet. Ik geloof hem niet, tenzij hij mij zijn pijn kan laten zien. Aangezien hij de dingen die hij niet kan zien ontkent, kan ik ook de pijn aan zijn hoofd ontkennen.

Ten tweede vroeg hij me hoe het Hellevuur satan kan verbranden, terwijl satan zelf ook uit vuur bestaat. De mens is oorspronkelijk geschapen uit aarde.

Aangezien vuur iets wat uit vuur bestaat niet kan verbranden, kan de aarde zijn hoofd –dat eigenlijk uit aarde afkomstig is– ook geen pijn doen.

Ten derde beweerde hij dat hij een ongelovige is omdat dat simpelweg zijn lot is. Hij vertelde me dat het daarom onlogisch is dat hij voor zijn ongeloof zou kunnen worden bestraft. Maar het lijkt ook alsof het zijn lot is dat ik hem met aarde op zijn hoofd zou slaan. Waarom verspilt hij dan de tijd van de rechter met zo'n rechtszaak?"

Hierna vroeg de rechter aan de niet-gelovige:

"Wat heb jij hierop te zeggen?"

De man voelde zich beschaamd door hetgeen hij had gezegd en erkende zijn fout:

"Yûnus vertelt de waarheid, edelachtbare! Hij heeft gelijk. Ik zie af van mijn klacht. Ik wil een moslim worden en ik hoop dat hij mij daarbij wil helpen."

Yûnus en zijn buurman verlieten samen de rechtbank en zij werden nadien zeer goede vrienden en leefden nog lang en gelukkig.

WIJ LEREN ALLAH KENNEN AAN DE HAND VAN ZIJN EIGENSCHAPPEN

Onze zintuigen stellen ons in staat om allerlei zaken waar te nemen. De mogelijkheden van onze zintuigen zijn echter beperkt, om deze reden kunnen we niet alles zien of horen. Zoals we de bacteriën en virussen om ons heen bijvoorbeeld niet kunnen zien, kunnen we ook hele zachte geluiden, zoals voetstappen van een mier, of soms juist hele hoge geluiden, zoals het geluid dat tijdens de rotatie van de aarde om zijn eigen as ontstaat, niet horen.

Evenals onze zintuigen hun grenzen bezitten, zo kent ook onze intelligentie haar grenzen. Eén van de terreinen waarop onze intelligentie haar beperkingen heeft, betreft het begrip van het Wezen (de Persoon) en van de eigenschappen van Allah.

We kunnen door het gebruiken van ons verstand en het overwegen van de talrijke bewijzen in het universum tot de conclusie komen dat Allah bestaat en dat Hij Eén is. Wij kunnen echter geen opinie vormen over de essentie van Zijn Wezen. We kunnen Allah alleen kennen en in Hem geloven op de wijze waarop Hij Zich aan ons via Zijn eigenschappen voorstelt.

Allah de Verhevene zegt:

“Geen blik kan Hem bevatten, maar Hij bevat alle blikken.”

De Koran, Soera al-An'ām 6:103

Onze geliefde Profeet zegt:

“Wat er ook in je opkomt over het Wezen van Allah: Hij is anders dan datgene [wat in je opkomt]. Denk na over de dingen die Allah schiep. Denk niet na over Zijn Persoon. Jullie kunnen immers Zijn Wezen niet bevatten.”

al-Haythamī, Majmā' al-Zawā'id, I, 81

Onze Verheven Heer noemt in de Edele Koran Zijn eigenschappen, opdat wij Hem beter leren kennen. Om Allah te begrijpen en om in Hem op de gepaste wijze te geloven, dienen we deze eigenschappen van Allah te kennen. We

kunnen ze in categorieën indelen en bestuderen: eigenschappen met betrekking tot Zijn Wezen en eigenschappen met betrekking tot Zijn schepping van de wereld en het bestuur daarvan.

DE EIGENSCHAPPEN VAN ALLAH

Eigenschappen van het Wezen Allah

Eigenschappen van de Essentie van Allah

I) De Goddelijke Eigenschappen van het Wezen van Allah (AL-SIFĀT AL-ZĀTIYYAH)

Dit zijn de eigenschappen van Allah die specifiek aan Hem toebehoren. Er zijn zes van deze eigenschappen:

DE EIGENSCHAPPEN VAN HET WEZEN ALLAH

Het Bestaan (al-Wujud)

Allah bestaat.

Beginloosheid (al-Qidam)

Er is geen begin aan Zijn aanwezigheid.

Blijvendheid (al-Baqa)

Er is geen einde aan Zijn bestaan.

Eenheid (al-Wahdaniyya)

Allah is Eén en Uniek.

Tegenovergesteld aan het geschapene (Muhkalafatun lil-hawadith)

Allah is geheel verschillend van Zijn schepselen.

Zelfbestaan (Qiyam bin-Nafs)

Allah heeft niets en niemand nodig om te bestaan.

1. Het Bestaan: Allah bestaat. Hij is de Noodzakelijk Bestaande, dus is het onmogelijk dat Hij niet zou bestaan.

2. Beginloosheid: Allah is eeuwig, er is geen begin aan Zijn bestaan. Het maakt niet uit hoe ver terug men zich de tijd voorstelt, een tijd dat Allah niet heeft bestaan is ondenkbaar.

3. Blijvendheid: Allah is eeuwigdurend. Er is geen einde aan Zijn bestaan. Het maakt niet uit hoe ver vooruit men zich de tijd voorstelt, een tijd waarin Allah niet zal bestaan is ondenkbaar.

4. Eenheid: Allah is Eén en Uniek. Er bestaat niemand die Zijn eigenschap van scheppen of één van Zijn andere volmaakte eigenschappen bezit.

5. Tegenovergesteld aan het geschapene: Allah lijkt op geen enkel ander wezen. Hij is verheven boven enige vorm en boven enige gedachte die in een menselijke geest kunnen opkomen.

6. Zelfbestaan: Het tot bestaan komen en het voortbestaan van Allah is van geen enkel wezen afhankelijk. Allah heeft geen schepper. Hij is Zelf toereikend voor Zijn bestaan.

Allah de Verhevene zegt:

“O mensen! Jullie zijn het die behoefte aan Allah hebben, maar Allah, Hij is de Behoefteloze, de Lofwaardige.”

De Koran, Soera al-Fâtir 35:15

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Hij is Allah, de Enige; Allah, de Bestendige, de Eeuwig Benodigde; Hij heeft niet verwekt en Hij is niet verwekt; En niet één is er aan Hem gelijkwaardig.’”

De Koran, Soera al-Ikhlâs 112:1-4

DE DOCHTER VAN DE MELKBOER

Kalief Omar verbood tijdens zijn regeerperiode de praktijk van het toevoegen van water in melk. Op een nacht, terwijl hij door de straten van Medina liep om de openbare orde te controleren, werd hij moe. Hij leunde tegen de muur van een huis om een beetje uit te rusten. Onbedoeld hoorde hij een gesprek tussen een moeder en haar dochter.

De moeder zei:

“Kom mijn dochter, voeg wat water toe aan de melk.”

De dochter:

“O moeder! Heeft de kalief niet aangekondigd om dat niet te doen?”

“Mijn dochter! Hoe zal hij ons op dit late uur kunnen zien?”

“Mijn moeder! Als de kalief niet ziet dat we water bij de melk doen, ziet Allah ons dan ook niet?”

Omar rustte nog even uit en verliet daarna in stilte de straat waar hij zich bevond. Zodra de zon was opgegaan, stuurde hij zijn familieleden naar het huis waar hij het gesprek had gehoord om voor zijn zoon de hand van het meisje te vragen.

Eén van de dochters die uit dit huwelijk werden geboren, kreeg later een zoon genaamd Abdulaziz. Deze zoon is Omar ibn Abdulaziz, die in de islamitische geschiedenis tevens bekend staat als “de tweede Omar”. In de regeerperiode van Omar ibn Abdulaziz, die net als zijn grootvader Omar bekend stond om zijn rechtvaardigheid, leefde het volk in geluk en in vrede.

II) De Eigenschappen van de Goddelijke Essentie van Allah (AL-SIFĀT AL-SUBŪTIYYA)

Dit zijn de eigenschappen die Allah bezit in een perfecte en in een oneindige vorm. Deze eigenschappen helpen ons begrijpen hoe Allah het universum schiep en hoe Hij het bestuurt.

DE EIGENSCHAPPEN VAN DE GODDELIJKE ESSENTIE VAN ALLAH

Leven (Hayāt)

Allah is levend en Hij is de bron van al het leven.

Kennis ('Ilm)

Allah beschikt over oneindige kennis.

Gehoor (Sam')

Allah hoort alles.

Gezichtsvermogen (Basar)

Allah ziet alles.

Wil (Irāda)

Allah beschikt over een volledige wil en Hij doet wat Hij wil.

Macht (Qudra)

Allah heeft oneindige kracht.

Spraak (Kalām)

Allah spreekt.

Scheppen, tot bestaan brengen (Tākwīn)

Allah kan uit het niets scheppen.

1. Leven: Allah is de ultieme levende en levendige, er is dus geen begin en geen einde aan Zijn leven. In tegenstelling tot het leven van de schepping hangt Zijn leven niet af van tijd, van ruimte of van oorzaak en gevolg. Hij is Degene Die leven geeft aan alle levende wezens en alles verkrijgt leven door Hem.

2. Kennis: Allah de Verhevene is de Alwetende. Er is niets dat Hij niet weet. Hij bezit volledige kennis over de hemelen en de aarde, over al hetgeen zich daartussen bevindt, over alle wetten van het universum en over alles wat er gebeurt.

Hij kent de miljarden sterren in het heelal, de talloze genetische codes die in elk levend wezen zijn versleuteld en eveneens de geheimen die mensen in hun binnenste verbergen, want Hij is de Schepper van al deze dingen. Bovendien bestaat er geen limiet aan de kennis van Allah. De orde en het plan, de perfectie en de harmonie die in het universum zijn te aanschouwen, vormen een zichtbaar bewijs voor de oneindige kennis van hun Schepper, Allah.

3. Gehoor: Allah is de Alhorende, Hij hoort alles op perfecte wijze. Het concept van nabijheid of afstand geldt voor Hem niet. Hij hoort en begrijpt te allen tijde wat ieder wezen in het universum zegt. Hij hoort zelfs de smeebedes en aanroepingen in ons innerlijk. Om te kunnen horen heeft Allah geen behoefte aan een communicatiemiddel of een communicatief orgaan. Het vermogen van Allah om te horen is oneindig. Het horen van één bepaald ding vormt voor Hem geen belemmering om tegelijkertijd iets anders te horen.

4. Gezichtsvermogen: Allah is de Alziende, Hij ziet alles. Het is Hem om het even of iets ver weg of dichtbij staat, verborgen dan wel openlijk gebeurt, of klein of groot is. Hij ziet waar we ons bevinden en wat we aan het doen zijn. Om te kunnen zien heeft hij in tegenstelling tot ons geen behoefte aan ogen.

5. Wil: Alles vindt plaats door de wil van Allah. Zonder Zijn wil en zonder Zijn bevel kan niets tot stand komen. Achter alles wat Hij wenst

Allah de Verhevene zegt:

“...Hij weet wat er op het vasteland en wat er in de zee is. Er valt geen blad of Hij weet het...”

De Koran, Soera al-An'ām 6:59

Allah de Verhevene zegt:

“Allah is de Alhorende, de Alziende.”

De Koran, Soera al-Mu'min 40:20

Allah de Verhevene zegt:

“Zijn bevel, wanneer Hij iets wil, is niet meer dan dat Hij ertegen zegt: “Wees”, en het is.”

De Koran, Soera al-YāSin 36:82

en doet, schuilt een diepe wijsheid. Alles wat Hij schept heeft een doel. Er is geen macht die Zijn wil zou kunnen verhinderen of Zijn commando zou kunnen herroepen.

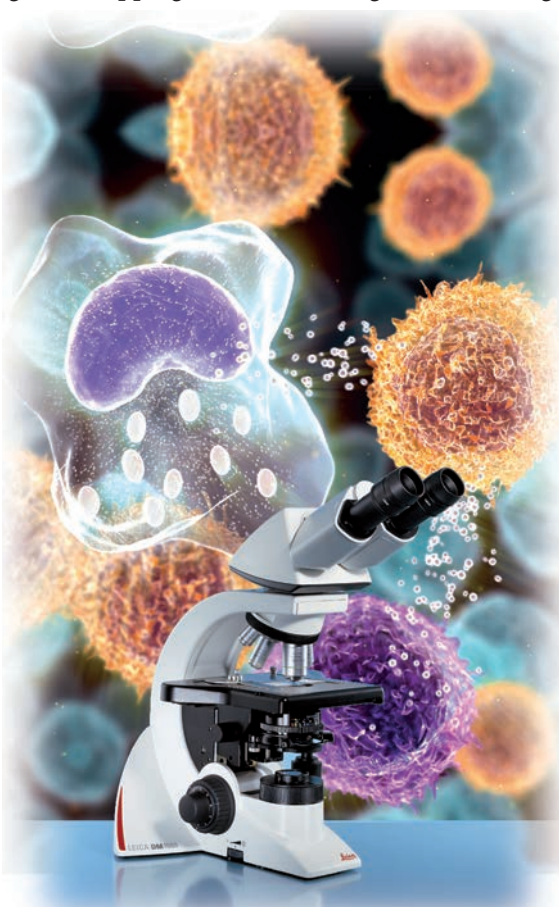
6. Macht: Allah is de Almachtige, Degene met oneindige macht en kracht. Er is niets dat Hij niet kan waarmaken. Er bestaat voor Hem geen enkele belemmering om te doen wat Hij wil.

Om de oneindigheid en de onbegrensdeheid van de macht van Allah te begrijpen, is het voor een persoon voldoende om het universum en de verschijnselen die daarin optreden te onderzoeken. Wij geven twee voorbeelden om de macht van Allah te illustreren: sterren en planeten, die miljoenen tonnen wegen, draaien in hun banen zonder tegen elkaar aan te botsen, en het menselijk lichaam ontwikkelt zich aanvankelijk uit één enkele cel.

7. Spraak: Allah de Verhevene spreekt zonder gebruik te maken van de organen en de lichaamsfuncties die wij mensen nodig hebben wanneer wij spreken. Geen van Zijn woorden kan worden vergeleken met de woorden van mensen. Onze Verheven Heer spreekt een ieder aan in een taal die hij kan begrijpen. Door aan de hemelen en aan de aarde, door aan alle grote en kleine wezens Zijn bevelen te verkondigen, maakt Hij hun Zijn woorden bekend. Hij heeft via de heilige boeken tot de profeten gesproken en via de profeten heeft Hij de gehele mensheid toegesproken. De Edele Koran die aan de Profeet Mohammed is geopenbaard en de hemelse boeken die eerder aan andere profeten zijn geopenbaard, betreffen alle woorden van Allah.

8. Scheppen, tot bestaan brengen: Allah is de Schepper van het universum en van alles wat in het universum bestaat. Allah heeft alles geschapen: van de kleinste levende wezens, die alleen met een microscoop kunnen worden gezien, tot de grootste sterren, die duizenden malen groter zijn dan de aarde. Hij is Degene Die alle levende wezens creëert, Die hen voedt en Die hen in leven houdt. Er is geen Schepper buiten Hem.

Allah de Verhevene is Uniek in Zijn eigenschap van scheppen: Hij schept uit het niets. De technologische instrumenten die Allah's dienaren maken en de uitvindingen die ze doen, hoe geweldig deze ook mogen zijn, bestaan simpelweg uit het bij elkaar brengen van de reeds bestaande dingen, uit het tevoorschijn halen van de reeds bestaande energie en capaciteit, uit het hervormen en rangschikken van dingen. Dit is geen schepping, maar uitvinding en ontdekking.

Allah de Verhevene zegt:

“Hij is Allah, de Schepper, de Maker, de Vormgever.”

De Koran, Soera al-Hashr 59:24

ALLAH ZIET ALLES

Een vader verzamelde zijn kinderen en gaf ieder van hen een zeer kostbare ring. Hij wilde dat ze de ringen ergens zouden verbergen waar niemand ze zou zien, opdat ze deze dure ringen na zijn overlijden konden verkopen en voor de kosten van hun levensonderhoud konden gebruiken. Nadat de kinderen de ringen hadden gekregen, begonnen ze een bewaarplaats te zoeken.

Twee van de kinderen verborgen hun ringen zorgvuldig tussen hun persoonlijke bezittingen en kwamen bij hun vader terug. Ze wachtten op hun broer. Er was inmiddels een lange tijd verstreken, maar hij was nog steeds niet teruggekeerd. De avond was aangebroken en net op het moment dat iedereen zich zorgen over hem begon te maken, kwam hij met de ring in zijn handen aanlopen. Toen de twee broers zagen dat hun broer na al deze tijd zo'n kleine ring nog niet had kunnen verbergen, zeiden ze spottend:

“Onze broer heeft overal gekeken, maar hij kon geen plek vinden om de ring te verbergen.” Tegelijkertijd waren ze vol trots op zichzelf, omdat ze datgene wat hun vader hun had gevraagd in een korte periode hadden volbracht.

De vader keek een tijdje aandachtig naar zijn drie zonen, vervolgens zei hij tegen de zoon die geen schuilplaats voor de ring kon vinden:

“Mijn zoon! Kijk, je broers hebben hun ringen netjes verborgen. Waarom heb jij jouw ring teruggebracht?”

“Vader! Heb je niet gezegd dat wij de ringen ergens moeten verbergen waar niemand ze ziet en waar niemand ze kan vinden?”

“Ja, dat is waar.”

“Vader, ik heb overal gezocht. Ik kon een dergelijke plaats niet ontdekken. Waar ik ook ging, realiseerde ik me dat Allah de Verhevene mij ziet. Daarom heb ik de ring teruggebracht.”

De vader was zeer tevreden over hetgeen zijn zoon hem vertelde, en zei:

“Goed gedaan mijn zoon! Met deze kleine test wilde ik jullie eraan herinneren dat Allah ons overal en altijd ziet.”

MIJN HEER! IK ERKEN JOU EN IK GELOOF IN JOU MET HEEL MIJN HART

O mijn Heer! Jij bestaat. Jij hebt niets nodig om te bestaan. Jij bent Degene Die ons heeft geschapen en ons over Jouw bestaan op de hoogte heeft gebracht. Alles behalve Jezelf heeft zijn bestaan aan Jou te danken. Jij bent Degene Die alle wezens heeft geschapen en Die hen in leven houdt. Als Jij wil, kan Jij alles en iedereen weer vernietigen.

O mijn Heer! Jij hebt noch een begin, noch een einde. Jij bent Degene bij Wie alles begint en bij Wie alles eindigt. Jij bent Degene Die de tijd heeft geschapen en Die de tijd kan beëindigen. Eeuwigheid is alleen voor Jou. Al hetgeen behalve Jou is tijdelijk. Iedereen die geboren is zal sterven, alles zal vergaan. Jij bent de Enige Die blijft bestaan.

O mijn Heer! Jij bent de Ene en de Unieke. Jij hebt geen partners en niets is zoals Jij. Alle macht behoort aan Jou. Jij bent Degene Die alles schiep en Die alles regelt.

Dit perfecte systeem en deze voortdurende balans in dit prachtige universum zijn Jouw harmonische schepping; ze vormen een getuigenis dat er geen god is dan Jij.

O mijn Heer! We kunnen Jouw Wezen niet kennen. Wat we wel weten is dat Je anders bent dan alles wat we ons kunnen inbeelden en herinneren. Je bent ver verheven boven hetgeen ze met Jou vereenzelvigen. Jouw bestaan is van Jezelf. Jij bent de Weergaloze, de Unieke en de Verhevene. Wij erkennen Jou als onze Enige Allah en als zodanig geloven wij in Jou.

O mijn Heer! Jij bent de bron van het leven. Jij kent de omvang van de hemelen, de dieptes van de oceanen en de geheimen van de harten. Alles is Jouw werk: van het kleinste wezen dat we niet met het blote oog kunnen zien tot aan de

BISMILLĀH, IN DE NAAM VAN ALLAH

‘Allah’ is ons eerste woord,
Zo wordt de essentie van geloof verhoord.
Wanneer het werk begint in Allah’s naam,
Eindigt het altijd aangenaam.

Bij het opstaan in de ochtend,
Onmiddellijk zeg ik ‘Bismillāh’,
Tijdens eten of drinken,
Of wanneer ik een boek wil beginnen...
Altijd zeg ik ‘Bismillāh’.

Ik vergeet het nooit, zelfs niet één keer.
Ik wend mij immer tot mijn Glorieuze Heer,
Dan vind ik de kracht in mijn hart weer.

Met Allah wordt een klein beetje heel erg veel,
Moeilijkheden verdwijnen nadien evenzoveel,
Hij die ‘Bismillah’ reciteert,
Wordt terstond op welslagen getrakteerd.

Ik vergeet het nooit, ik herhaal het voortdurend,
Dan is Allah altijd bij me, eeuwigdurend.

M. Asim Köksal
(Aangepast vertaald)

grootste planeten en sterren. Alles is inbegrepen in Jouw alomvattende kennis. Jij ziet zelfs een zwarte mier, op een zwarte steen, tijdens een donkere nacht; Jij kent zijn behoeftes, Jij hoort zijn stem en Jij geeft hem zijn benodigdheden.

O mijn Heer! Jij bent Degene Die, wanneer Hij iets wil, dat uit het niets creëert. Alles bestaat omdat Jij dat zo hebt gewild. Er is wijsheid in alles wat Jij doet. Jij bent de Almachtige en de Alvermogende. Er is niemand die Jouw beslissingen kan herroepen of deze kan wijzigen.

O mijn Heer! Jij bent Degene Die de schoonste en de waarachtigste woorden spreekt,

Degene Die barmhartig is jegens Zijn dienaren en Die hun daarom Zijn woorden en Zijn Boeken heeft gezonden. Indien alle bomen pennen zouden zijn en alle zeeën inkt, zelfs dan zou dat niet toereikend zijn om al Jouw woorden op te schrijven.

O mijn Heer Jij bent Degene Die uit het niets schept en Die het bestaande tot vernietiging brengt. Jij schept alles volgens een bepaalde balans en bestuurt vervolgens alles met Jouw oneindige kracht.

O onze Heer! Zuiver onze harten van gedachten die niet bij Jouw majesteit passen!
Schenk ons een leven dat wij in Jouw aanbidding doorbrengen, en maak het voor ons mogelijk om
als moslims te sterven!

Bespaar ons op de Dag des Oordeels een beschamende vertoning vanwege onze zonden en onze
tekortkomingen!

Vergeef de zonden die we openlijk of in het geheim hebben begaan!

Sta ons bij in rijkdom en in armoede!

Jij bent Degene Die al onze wensen kent en al onze gebeden hoort.

Aanvaard onze smeekbeden!

Āmīn

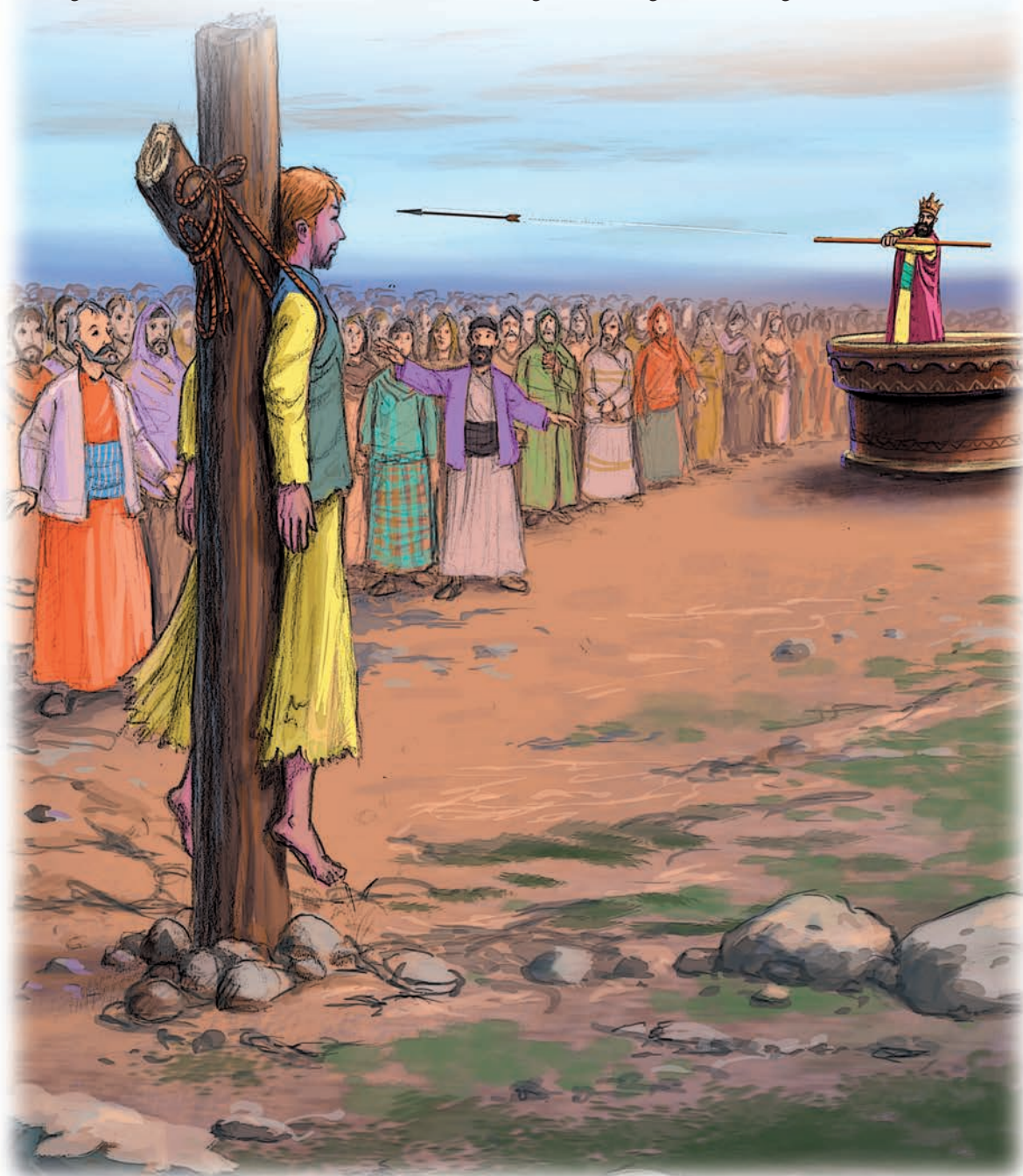
HET GELOOF VAN EEN JONGEMAN

Op een dag vertelde de Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) het volgende verhaal aan zijn metgezellen.

“Onder de voorafgaande gemeenschappen bevonden zich eens een koning en zijn tovenaars. Toen de tovenaars oud werd, zei hij tegen de koning:

‘Ik ben oud geworden. Stuur mij een jong iemand, opdat ik hem in magie kan onderwijzen.

Hierop stuurde de koning hem een jongeman. Onderweg naar de tovenaars kwam de jongeman, op een geheel verlaten plaats, een priester tegen. De priester, die in Allah geloofde, was in opstand gekomen tegen de koning, omdat deze beweerde

een god te zijn. Hij hield zich in het verlaten gebied schuil, om martelingen van de koning en zijn mannen te ontlopen.

De jongeman maakte het tot een gewoonte om deze priester, elke keer dat hij naar de tovenaars ging, onderweg te bezoeken. Hij vond de verhalen en de ideeën waarover de priester hem vertelde aangenaam om naar te luisteren. Hij had daardoor vaak moeite om bij de priester weg te gaan en hij kwam zodoende soms te laat bij zijn ontmoetingen met de tovenaars. Wanneer de jongeman laat arriveerde, werd de tovenaars erg boos op hem en sloeg hij hem zelfs.

Op een dag zag de jongeman een groot wild dier, dat de weg van de mensen blokkeerde.

Hij zei tegen zichzelf: 'Nu zal ik te weten komen wie superieur is, de priester of de tovenaars.' Hij zei: 'O Allah! Indien Je met de handelingen van de priester meer tevreden bent dan met de handelingen van de tovenaars, dood dan dit dier, opdat mensen hun weg kunnen vervolgen.' Hij pakte een steen van de grond en gooide deze naar het dier. Het wilde dier stierf en de mensen konden hun weg dus voortzetten.

Vervolgens vertelde de jongeman de priester wat er was gebeurd. De priester zei:

'Jongeman! Ik zie dat je naar een hoger niveau bent gestegen. Je bent nu superieur aan mij. Ik denk dat jij binnenkort een beproeving zal ondergaan en problemen over je heen zal krijgen. Indien zoiets gebeurt, vertel dan niemand over mijn verblijfplaats.'

De jongeman genas blinden, mensen met bleekzucht en behandelde ook andere zieken. Een kennis van de koning was eveneens blind geworden en hij had over deze jongeman gehoord. Hij ging naar de jongeman toe met waardevolle geschenken en zei:

'Als je mijn ogen geneest, zijn al die kostbaarheden voor jou.'

De jongeman zei:

'Ik kan niemand uit mijzelf genezen. Genezing komt alleen van Allah de Verhevene. Indien jij in de Almachtige Allah gelooft, zal ik voor jou tot Hem bidden, en indien Hij wil zal Hij jou genezing schenken.'

De blinde man kwam tot geloof in Allah en Allah de Verhevene genas hem van zijn blindheid. De man kwam bij de koning aan en [evenals in de tijd voordat hij blind was geworden] bemachtigde hij zijn zetel in de senaat.

De koning vroeg: 'Wie heeft je ogen genezen?'

De man zei: 'Mijn Heer!'

Dit keer schreeuwde de koning: 'Heb je een heer buiten mij?'

De man zei: 'Allah de Verhevene is mijn Heer en jouw Heer.'

Hierop werd de koning woedend en hij zette de man gevangen. Hij liet hem martelen tot hij hem uiteindelijk de plaats waar de jongeman verbleef had verteld. Ze brachten de jongeman naar de koning.

De koning vroeg: 'Jongeman, het lijkt erop dat je magie zo ver is gevorderd, dat je zelfs in staat bent om blindheid en bleekzucht te genezen. Ik heb gehoord dat je heel veel kan doen, klopt dat?'

De jonge man zei: 'Nee, ik kan niemand genezen. Allah de Verhevene is Degene Die voor genezing zorgt.'

De koning vermoedde dat de jongeman deze kennis van de priester had ontvangen en zette hem eveneens gevangen. Hij liet hem martelen, totdat hij de plaats onthulde waar de priester zich schuilhield.

De priester werd gebracht en hem werd bevolen om zijn geloof te verwerpen. Hij, de

priester, weigerde dit. Hierop beval de koning om hem met een zaag in tweeën te zagen hetgeen gebeurde.

Vervolgens werd de kennis van de koning naar voren gebracht. Tot hem zeiden ze eveneens:

‘Verwerp je geloof!’

Toen hij dit niet accepteerde, werd ook hij met een zaag in tweeën gedeeld. Vervolgens werd de jonge man naar voren gebracht en werd bedreigd met: ‘Verwerp je geloof of je zult sterven!’ De jongeman verzette zich. De koning leverde de jongeman over aan zijn mannen en beval:

‘Neem deze man mee naar de top van deze berg. Als hij zijn geloof verwerpt, prima. Zo niet, gooi hem dan van de berg naar beneden!’

De soldaten namen de jongeman mee naar de top van de berg.

De jongeman bad:

‘Mijn Allah! Red mij uit hun handen zoals Jij wil!’

Hierop begon de berg te schudden, waarop de soldaten allemaal naar beneden vielen. De jongeman liep terug naar de koning. De koning zei:

‘Wat is er met mijn mannen gebeurd?’

De jongeman zei:

‘Allah heeft mij uit hun handen gered.’

Hierop leverde de koning hem over aan andere soldaten en zei:

‘Neem deze man mee naar het midden van de zee. Indien hij zijn geloof ontkent, prima. Werp hem anders in de zee!’

Ze namen de jongeman mee. Hij bad weer tot Allah:

‘Mijn Allah! Red mij uit hun handen zoals Jij wil!’

De boot sloeg om, met de gehele bemanning. Iedereen verdronk, behalve de jongeman. Hij keerde terug naar de koning. Toen de koning hem zag, vroeg hij:

‘Wat is er met mijn soldaten gebeurd?’

De jongeman zei:

‘Allah heeft mij uit hun handen gered...’ en vervolgde, ‘Je kunt me niet doden, tenzij je de dingen doet die ik je zal vertellen.’

De koning vroeg:

‘Wat zijn dat?’

De jongeman:

‘Verzamel de mensen op een groot plein. Bind mij vast aan de stronk van een dadelboom, neem een pijl uit mijn pijlkoker en plaats deze op het midden van je boog. Zeg vervolgens ‘In de naam van de Heer van deze jongeman’ en schiet de pijl naar mij af. Alleen dan zal je in staat om mij te doden.’

De koning bracht het volk op een groot plein bijeen en bond de jongeman vast aan de stronk van een dadelboom. Vervolgens nam hij een pijl uit de pijlkoker van de jongeman en legde deze op zijn boog. Hij riep ‘In de naam van Allah, de Heer van deze jonge man.’ De pijl raakte de jongeman op de slaap. Hij stak zijn hand naar zijn slaap en stierf terplekke.

Hierop zeiden de mensen:

‘Wij geloven in de Heer van de jongeman!’

De mannen van de koning brachten hem op de hoogte en zeiden:

‘Zie je wat er is gebeurd? Precies datgene waar je bang voor was. De mensen geloven in Allah!’” (Muslim, Zuhd, 73)

DE SCHOONSTE NAMEN ZIJN DE NAMEN VAN ALLAH (AL-ASMĀ AL-HUSNĀ)

Onze Verheven Heer stelt Zich aan ons voor met Zijn namen en eigenschappen. Deze namen, waarover Allah de Verhevene ons in de Koran informeert of waarover onze profeet Mohammed ons heeft geleerd, worden al-Asmā al-Husnā (de schone, de mooie namen) genoemd.

In de Edele Koran wordt het volgende geboden: **“Allah komen de schoonste namen toe. Roep Hem daarmee aan...”** (De Koran, soera al-Arāf, 7:180)

Zo wordt ons verteld dat we tijdens het bidden en het smeken tot Allah Zijn mooie namen moeten opnoemen.

Onze Profeet informeerde ons over de schone namen van Allah de Verhevene en zei daarbij:

“Allah de Verhevene heeft negenennegentig namen. Wie deze [begrijpend] uit het hoofd leert en opnoemt gaat naar het Paradijs.” (al-Bukhārī, Daawāt, 76; Muslim, Zikr, 5-6)

De bedoeling van “het uit het hoofd leren en het opnoemen” in de uitspraak van onze Profeet houdt in het kennen van Allah via Zijn schone namen, het onthouden van deze namen en eigenschappen

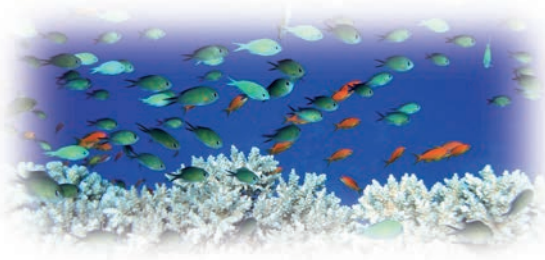
en het voortdurend gedenken van Allah. Daarnaast betekent deze uitspraak het beschouwen van dit leven en van de gebeurtenissen in het leven vanuit het venster van de namen van Allah.

Bijvoorbeeld: wanneer we het mededogen en de barmhartigheid van een moeder zien, dienen we te denken aan de namen “al-Rahmān” en “al-Rahīm” (de Barmhartige, de Genadevolle); wanneer wij mooie gunsten krijgen, dienen we te denken aan de naam “al-Razzāq” (de Onderhouder); wanneer we voor onze zonden om vergeving vragen, dienen we te denken aan de naam “al-Ghafūr” (de Vergevensgezinde); elke keer dat de lente aanbreekt dienen we te denken aan de naam “al-Muhyī” (de Schenker van Leven), en tegenover de dood aan de naam “al-Mumīt” (de Brenger van de Dood).

Indien we deze namen en hun betekenissen leren, en dienovereenkomstig onze manieren verbeteren, behoren we tot de dienaren die Allah liefheeft. Zo worden we het goede nieuws van onze Profeet waardig en gaan we naar het Paradijs.

Kom, laten we onze handen openen en opheffen en met een aantal van Zijn schone namen tot onze Heer bidden...

O ALLAH! اللَّهُ	O mijn Heer, Die alle mooie namen en eigenschappen in Zich heeft verzameld! 	Wij bidden tot Jou in Jouw Grootste Naam. Alsjeblieft, aanvaard onze gebeden!
O RAHMĀN! O RAHĪM! الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ	O mijn Heer, Die de gehele schepping met mededogen en barmhartigheid behandelt! 	Ontferm Je over ons, heb genade met ons, zowel in deze wereld als in het Hiernamaals!
O RAZZĀQ! الرَّزَّاقُ	O mijn Heer, Die alle wezens van voedsel voorziet! 	Voorzie ons van overvloedig en halāl voedsel!
O HĀFIZ! الْحَفِيزُ	O mijn Heer, Die alles beschermt en verzorgt! 	Alsjeblieft, bescherm mij, mijn familie en alle moslims tegen alle soorten van kwaad en onheil!

O MUSAWWIR! المصوّر		O mijn Heer, Die alles op de mooiste wijze heeft geschapen!	Maak mijn innerlijk (mijn manieren) mooi, zoals Je ook mijn uiterlijk mooi hebt gemaakt!
O MUJĪB! المجيب		O mijn Heer, Die alle gebeden hoort en accepteert, zowel de uitgesproken gebeden als die in de harten!	Maak ons tot Jouw dienaren, van wie de gebeden oprecht zijn en van wie de gebeden worden geaccepteerd!
O HĀDĪ! الهادي		O mijn Heer, Die het rechte pad toont en Die het mogelijk maakt om de waarheid te bereiken!	Doe ons alsjeblieft niet afdwalen van het ware pad van de Islam, van het pad van eerlijkheid en het pad van de oprechten!
O HAYYŪM! O QAYYŪM! الحَيُّ القيوم		O mijn Allah, Die altijd in leven is, Die de bron is van al het leven en Die regeert over het hele universum!	Maak ons tot degenen die hun leven, dat van Jou komt, weer omwille van Jou besteden. Laat onze harten niet gehecht raken aan het tijdelijke!
O WADŪD! الودود		Jij bent de bron van liefde. Jij bent de Enige Die het echt waard is om geliefd te worden!	Doe ons van degenen houden die Jij liefhebt, en doe ons niet houden van degenen van wie Jij niet houdt, en maak ons tot de geliefde van degenen die Jij hebt geleid!

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN ALLAH

HET GELOOF IN ALLAH

- Geeft ons een oneindig gevoel van vertrouwen.
- Zorgt ervoor dat we ten opzichte van andere wezens met barmhartigheid en mededogen handelen.
- Stelt ons in staat om controle uit te oefenen over onze handelingen.
- Maakt ons tot oprechte en betrouwbare mensen.

Het geloven in een Almachtige en het aan Hem toevertrouwen van de resultaten van onze inspanningen en ondernemingen vormen voor ons, van nature zwakke mensen, **een geweldige bron van vertrouwen**. Alles is in de handen van Allah de Verhevene en geschiedt dankzij Hem. Hij stelt degenen die op Hem vertrouwen nooit teleur. Zonder de toestemming van onze Verheven Heer kan niemand ons iets goeds of kwaads aandoen.

Als gelovigen geloven wij in Allah op deze manier. Zo'n geloof verschaft ons een gevoel van oneindig vertrouwen. Het zorgt ervoor dat wij elke nieuwe dag die wij aanschouwen met enthousiasme tegemoet treden, vanuit het principe: "Allah is voor ons toereikend. Hij is de Beste Voogd van allemaal." Het geloof in Allah maakt ons leven vredig door ons te redden van luiheid, van depressie en van de stress van onnodige zorgen en twijfels.

Allah de Verhevene zegt:

"Als Allah jullie helpt, kan niemand jullie verslaan, maar als Hij jullie in de steek laat, wie is dan degene die jullie daarna nog kan helpen? Laat de gelovigen dan in Allah hun vertrouwen stellen."

De Koran, Soera al-'Imrân 3:160

Wij geloven dat alle wezens het resultaat zijn van de eeuwige barmhartigheid en liefde van Allah; zo'n geloof maakt ons weer **barmhartig en liefdevol ten opzichte van andere wezens**. Voor ons immers is elk schepsel een vrucht van de barmhartigheid van Allah en een bewijs voor Zijn bestaan en Zijn eenheid.

Van nu af aan kijken we naar elk schepsel dat Allah leven heeft geschonken vanuit het standpunt van barmhartigheid. Onze harten vullen zich met gevoelens van genade. We brengen geen schade toe aan onze omgeving, onze familie, onze vrienden, en zelfs niet aan een nietige mier. We zijn ons ervan bewust dat niet-levende wezens zegeningen zijn die door onze Verheven Heer in onze dienst zijn gesteld. We vermijden verspilling en misbruik van deze zegeningen.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Op een keer werd een man tijdens zijn wandeling erg dorstig. Hij vond een put, daalde daarin af, dronk water en klom vervolgens weer naar boven. Op dat moment zag hij een hond, met een hangende tong uit zijn bek, die hijgde. Hij likte de vochtige grond vanwege zijn dorst. De man dacht bij zichzelf: ‘Deze hond is net zo dorstig als ik zojuist was.’

Hij daalde naar beneden in de put en vulde zijn schoen met water. Hij klom uit de put met de schoen in zijn mond en liet de hond drinken van de schoen. Vanwege deze [onzelfzuchtige] daad was Allah de Verhevene zeer tevreden met de man en Hij vergaf hem zijn zonden.”

al-Bukhārī, Musāqāt, 9

Onze Heer, Die dichterbij ons is dan onze halsslagader, is Degene Die alles ziet, alles hoort en alles weet. Niets in het universum bestaat buiten de kaders van Zijn kennis en controle.

Het feit dat wij ons ervan bewust zijn dat onze Heer op de hoogte is van alles wat we doen, zorgt ervoor dat we ons gedrag in de gaten houden en op onze daden letten.

Op deze manier verwerven wij mensen, die zelfs tijdens een fotosessie of een video-opname onze kledij en onze houding controleren, een zelfcontrole-systeem. We vergeten niet dat we onder goddelijk toezicht staan en we besteden aandacht aan onze daden, onze gedragingen en zelfs aan onze gedachten. We dienen ons gedrag geen vorm te geven volgens de wet of volgens de regels van anderen, maar overeenkomstig het bewustzijn van het feit dat Allah ons te allen tijde ziet. Wij aanbidden Allah in de wetenschap dat Hij ons en al onze daden ziet, ook al kunnen wij Hem niet zien. Wij streven ernaar om alles waar we mee bezig zijn op de meest perfecte manier uit te voeren en om ons te ontwikkelen tot bekwame en deskundige mensen.

Allah de Verhevene zegt:

“... Hij is met jullie, waar jullie ook zijn. Allah ziet de dingen die jullie doen.”

De Koran, Soera al-Hadid 57:4

Wanneer we in Allah geloven, geven wij ons leven vorm volgens Zijn geboden en verboden. Vanwege onze liefde voor onze Verheven Heer proberen we Zijn tevredenheid te verdienen. We zijn bang voor Zijn woede en voor Zijn bestraffing in het Hellevuur, en we houden ons verre van de handelingen waar Hij niet van houdt. Op deze wijze verkrijgen we in onze harten een soort bewustzijn, genaamd Taqwā (het vermijden van ongehoorzaamheid aan de geboden van Allah).

Een dergelijk geloof maakt ons tot rechtvaardige en betrouwbare mensen; wij behoren tot die mensen van wie bekend is dat ze in hun woorden en in hun daden rechtvaardig zijn. Wat er ook gebeurt: we wijken niet af van het rechte pad, we worden geen bedriegers. We ontwikkelen geen slechte eigenschappen, zoals liegen of bedriegen. Wij zorgen goed voor de dingen die aan ons zijn toevertrouwd. We kunnen net zoals onze geliefde Profeet betrouwbare moslims worden, die in de samenleving geliefd zijn en gerespecteerd worden, die vanuit hun hart spreken, moslims van wie de spraak overeenkomt met hun innerlijke gedachten, die een voorbeeld vormen met hun rechtschapenheid en hun eerlijkheid.

Allah de Verhevene zegt:

“Zij die zeggen: ‘Onze Heer is Allah’ en die dan correct handelen hebben niets te vrezen, noch zullen zij bedroefd zijn. Zij zijn het die in het Paradijs thuishoren, waarin zij altijd de verblijvenden zullen zijn, als een beloning voor hetgeen zij hebben gedaan.”

De Koran, Soera al-Ahqāf 46:13-14

DE LIEFDE VOOR ALLAH

Degene Die ons met lichaam en ziel heeft geschapen, Degene Die in onze harten het gevoel van liefde heeft geplaatst is Allah. Eén van Zijn schone namen is “al-Wadūd”. Met andere woorden: Hij is zowel “de Liefhebbende” als “de Geliefde”.

Onze majesteitelijke Heer, Die de bron is van alle liefde, houdt erg veel van ons, als Zijn dienaren. Hij heeft Zijn liefde voor ons getoond aan de hand van Zijn ontelbare zegeningen, en tevens door ons te informeren over nog grotere zegeningen en gunsten als beloning voor ons in het Hiernamaals. Hij verwacht van ons alleen dat wij in Hem geloven, Hem aanbidden zoals Hij dat ons heeft geleerd, en Hem innig liefhebben.

Wij houden van Allah als een vereiste van onze geloof en als een uiting van onze dank; Hij is immers Degene Die het het meest waard is om geliefd en bemind te worden.

Het koesteren van liefde voor Allah is het hoogtepunt van iemands geloof. Hem liefhebben is het begin van alle mooie en deugdelijke dingen. Als moslims die vanuit hun hart geloven, houden wij meer van Allah dan van alle andere dingen, zelfs meer dan van ons eigen leven. We weten dat de liefde die we voor onze moeders, vaders, echtgenoten, kinderen, vrienden en anderen voelen een zegening is, geschonken door onze verheven Heer. We stellen onze liefde voor hen echter nooit op één lijn met de liefde voor Allah.

Een minnaar zal zijn geliefde gehoorzamen. Het beste bewijs voor het geloof in Allah en voor de liefde voor Hem is gehoorzaamheid aan Zijn geboden. Echte liefde bewijst zich immers door daden. We kunnen ons diepe geloof in en onze immense liefde voor onze verheven Heer alleen aantonen, indien we ons houden aan Zijn bevelen, uit de nabijheid blijven van Zijn verboden en daden doen die Hem behagen.

Een minnaar houdt zijn geliefde altijd in gedachten. Hij krijgt plezier in het noemen van de

Onze geliefde Profeet zegt:

“Er zijn drie kenmerkende eigenschappen; wie deze in zich heeft, proeft de smaak van geloof:

Het meer houden van Allah en Zijn boodschapper dan van alle anderen.

Het houden van je geliefden alleen omwille van Allah.

Het hebben van een even grote afkeer van het terugkeren naar ongeloof –nadat Allah iemand uit het moeras van ongeloof heeft gered– als het hebben van een afkeer van het geworpen worden in vuur.”

al-Bukhārī, Imān 9

Allah de Verhevene zegt:

“...maar zij die geloven hebben Allah meer lief.”

De Koran, Soera al-Baqara 2:165

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Als jullie Allah liefhebben, volg mij dan en Allah zal jullie liefhebben en jullie je zonden vergeven.’ Allah is vergevend en barmhartig.”

De Koran, Soera al-‘Imrān 3:31

naam van zijn geliefde. Als gelovigen herinneren we onszelf voortdurend aan onze Heer, via bijvoorbeeld onze aanbidding, onze rituele gebeden, onze smeebeden en onze recitaties van de Koran. Aan de hand van Zijn schone namen denken we na over Zijn grootsheid en over de omvang van Zijn kracht. Wij tonen onze liefde voor Allah door vaak aan Hem te denken.

Wie Allah liefheeft, die volgt het pad van Zijn profeet. De Islam is een school waarin je leert liefhebben. De leraren van deze school zijn de meest deugdzame, de meest superieure mensen op aarde: de profeten. Onze Profeet Mohammed (vrede zij met hem) was “Habībullāh”, dat wil zeggen “de geliefde dienaar van Allah”. Zolang we het pad van onze Profeet aanhouden, tonen we niet alleen onze liefde voor Allah, we verdienen tegelijkertijd Zijn liefde voor onszelf.

Wanneer onze harten gevuld raken met de liefde van Allah wordt ons leven zinvol; we worden meer volwassen en onze omgangsvormen worden positief beïnvloed. Wanneer we Allah liefhebben, zullen we er ook naar streven om Zijn welbehagen, Zijn tevredenheid te verdienen. Wij gehoorzamen de woorden van onze Heer, we volgen Zijn profeten en we dwalen niet af van het ware pad dat Hij ons heeft getoond. Wanneer we op deze wijze handelen zal Allah ons liefhebben en ons rekenen tot de selecte groep van Zijn ‘vrienden’. Wanneer Allah van ons houdt, zullen ook andere schepselen van ons houden, zoals gelovige mensen en engelen.

Allah de Verhevene zegt:

“Zij die geloven en deugdelijke daden doen, hun zal de Barmhartige liefde doen toekomen (Hij zal van hen houden en hen geliefd maken bij andere wezens).”

De Koran, Soera Maryam 19:96

Allah de Verhevene zegt:

“Zij die geloven en van wie de harten worden gerustgesteld doordat zij Allah gedenken. Zeker, door Allah te gedenken vinden de harten rust.”

De Koran, Soera al-Ra'd 13:28

Eén van de vrome vrienden van Allah zei:

- Ik weet wanneer mijn Heer mij gedenkt. De mensen verzamelden zich om hem heen en vroegen:
- Hoe weet je dat?

Hij antwoordde als volgt:

- Dit is heel gemakkelijk te begrijpen. Wanneer ik mijn Heer gedenk, gedenkt mijn Heer mij.

DE LEVENSADER VAN ONZE AANBIDDING: SMEEKBEDE

Het verrichten van een smeekbede wil zeggen dat wij onze eigen zwakheden inzien en accepteren, en ons daarna wenden tot Allah de Verhevene om Hem om hulp te vragen. Gedurende een smeekbede beleven we eigenlijk één van de momenten waarop we ons het dichtst bij onze Heer bevinden; we heffen onze handen op, we roepen onze Heer aan en we smeken Hem. Door middel van onze smeekbeden geven we onze wensen bij Allah aan.

Er zijn geen speciale omstandigheden, bijzondere tijden of plaatsen als voorwaarden voor het verrichten van smeekbeden. Wij kunnen onze smeekbeden altijd en overal verrichten. Er zijn echter sommige tijdstippen en plaatsen waarop het aanroepen van Allah nog meer is aanbevolen. De heilige dagen en nachten, de vrijdagen, de momenten voor de eerste maaltijd na zonsondergang waarmee het vasten wordt verbroken (de Iftār-maaltijd) en de momenten van de nachtmaaltijd die we nuttigen om overdag te kunnen vasten (de Sahūr-maaltijd) bieden uitgekende mogelijkheden voor de acceptatie van onze smeekbeden. Heilige plaatsen, zoals de Kaäba en de Arafat [tijdens de hadj] in Mekka, zijn plaatsen waar de verrichte gebeden door Allah worden geaccepteerd.

Allah de Verhevene accepteert de uit het diepst van het hart komende, oprechte smeekbeden. Allah zendt een dienaar die vanuit zijn hart smeekt niet met lege handen terug. Men moet zich echter niet haasten om de resultaten van zijn smeekbeden te zien, want Allah is Degene Die het beste weet wat het meest voordelig is voor Zijn dienaar.

In dit verband zegt onze geliefde Profeet: "Het gebed van één van jullie zal worden geaccepteerd, zolang hij zich niet haast en niet zegt: 'Ik heb zo vaak tot mijn Heer gebeden, maar Hij heeft mijn smeekbede niet aanvaard.'" (al-Bukhārī, Daawāt, 22)

Een smeekbede is een vorm van aanbidding die ervoor zorgt dat ons contact met onze Heer te allen tijde blijft behouden. Zoals wij in moeilijke en angstige tijden de Almachtige Allah gedenken, dienen we ons Hem ook in tijden van gemak en comfort te herinneren en dienen we tijdens elke gelegenheid tot Hem te bidden.

Het is net zo belangrijk om de gebeden van anderen te verkrijgen als het is om zelf te bidden. Handelingen zoals het helpen van onze moeder bij het dekken van de tafel, het aanbieden van water aan bejaarde mensen of het vinden van een oplossing voor de problemen van één van onze vrienden zijn allemaal voorbeelden van goede mogelijkheden om de gebeden van anderen te

verkrijgen. In dat geval moeten we ons inspannen om de gebeden te verkrijgen van allereerst onze ouders, en tevens van rechtvaardige, vrome en geleerde mensen, van leraren, gasten, burens, wezen, armen en behoeftigen. Wij dienen op onze beurt ook voor hen en voor onze overige broeders en zusters in de Islam te bidden.

Onze geliefde Profeet zegt:

"Smeekbede is de essentie van aanbidding."

al-Tirmizī, Daawāt 1

Allah de Verhevene zegt:

"Wanneer Mijn dienaren jou naar Mij vragen: Ik ben nabij. Ik verhoor het gebed van iemand die bidt, wanneer hij Mij aanroept."

De Koran, Soera al-Baqara 2:186

Onze geliefde Profeet zegt:

"Gedenk Allah tijdens gemak, opdat Hij jou gedenkt tijdens je moeilijkheden."

Ahmad ibn Hanbal, Musnad 307

O Allah! Bescherm de volgelingen van onze Profeet. Help hen en heb genade met hen.

ZEG HET MAAR, MIJN DIENAAR

Een moslim was gewoon om elke nacht wakker te worden en tot Allah te bidden. Satan fluisterde deze moslim het volgende in:

“O jij, die zeer veel van Allah houdt! Hoewel je de gehele nacht doorbrengt met het gedenken van de namen van Allah is er niemand die je gebeden beantwoordt... Je krijgt zelfs niet één enkel teken. Hoe lang ga je nog door met bidden en smeken?”

De man raakte verdrietig, zijn hart brak. Hij legde zijn hoofd neer en viel in slaap. In zijn droom hoorde hij:

“Kom tot jezelf, word wakker! Waarom heb je nagelaten je gebeden te verrichten? Waarom heb je er genoeg van gekregen?”

De man zei:

“Er is niemand die mij antwoord geeft en zegt: ‘Zeg het maar, Mijn dienaar!’ Ik vrees dat ik word geweigerd.”

Hierop hoorde hij:

“Het feit dat je Hem mag aanroepen met ‘O Allah’ is het resultaat van Zijn uitnodiging: ‘Zeg het maar, Mijn dienaar.’ Indien Hij dat niet had gezegd, zou jij niet in staat zijn geweest om Hem aan te roepen en tot Hem te bidden. Jouw smeekbedes zijn eigenlijk het gevolg van de wensen die jouw ziel door Allah worden ingegeven. Het feit dat jij je inspannt en Hem om oplossingen vraagt, wil zeggen dat Allah de boeien om je enkels verwijdt en je dichterbij Hemzelf brengt. Elk gebed dat je begint met ‘O mijn Heer’ is eigenlijk vooraf gegaan door een uitnodiging van Allah waarin Hij zegt: ‘Zeg

het maar, Mijn dienaar.’ Een persoon wiens ziel verwijderd is van aanbidding en smeekbeden is dus verstoken van deze uitnodiging, want het is hem niet gegund om ‘O Allah’ te roepen. Er zit een klem op zijn mond, en ook op zijn tong en op zijn ziel.”

Misschien geeft Allah hem geen problemen, pijn of verdriet, zodat hij niet huilt en jammert wanneer hij het moeilijk heeft. Begrijp dus dat de problemen en de zorgen, die jou ertoe aanzetten om te bidden en Allah aan te roepen, beter zijn dan het koninkrijk van deze wereld. Een smeekbede zonder verdriet is koud. De smeekbede die in tijden van problemen wordt verricht, komt daarentegen rechtstreeks uit het hart.

Mawlānā Jalāladdīn Rūmī

HET VEGEN IS AAN MIJ EN HET BEWATEREN VAN HET LAND IS AAN JOU

hopeloos geworden en ze vonden dat er geen uitweg bestond, behalve bidden tot Allah.

Zij hadden dagenlang gebeden voor regen, er werden dieren geofferd, aalmoezen gegeven, weeskinderen gelukkig gemaakt, maar niets werkte. Om de één of andere reden bleef de regen achterwege. De mensen werden er wanhopig van. De inwoners van een aantal dorpen begaven zich gezamenlijk op weg voor een regengebed.

Iedereen kwam bijeen op een uitgestrekt akkerveld: jong en oud, de mannen, de vrouwen, de kinderen, zelfs de dieren. De imams van de naburige dorpen waren ook aanwezig. Er werd gelezen uit de Koran en werden aalmoezen gegeven en offers gebracht. Er werd urenlang gebeden en gesmeekt. Alle ogen waren gericht op de hemel. Niettemin: er was aan de hemel geen donkere wolk te ontdekken, er viel geen spatje uit de lucht. De inwoners besloten het de volgende dag opnieuw te proberen...

De zon scheen de volgende dag volop en de lucht was wederom kristalhelder. Het zag er naar uit dat de dag van vandaag nog warmer zou worden. De vrouwen stonden vroeg in de ochtend in de rij voor de waterput. De mannen onderbraken vroegtijdig hun werk en maakten zich op om naar het akkerveld te vertrekken om

Er was al maanden geen regen gevallen, zelfs geen druppel. Voor dieren was er geen water meer, behalve het modderige water in de dorpsvijver. Anderzijds probeerden de mensen te overleven met het beetje grondwater dat nog in de waterputten aanwezig was. Al het water was bijna opgebraakt. Zij waren

het regengebed uit te voeren. Vandaag zouden uit de stad zelfs enkele beroemde religieuze leiders en islamgeleerden overkomen.

Halverwege de morgen arriveerden de bewoners van naburige dorpen, evenals de beroemde imams. De gebedsdienst stond op het punt te beginnen. Precies op dat moment opende een oude vrouw haar deur. Met één hand ondersteunde ze haar rug, met de andere leunde ze op haar bezem. Vanwege haar ouderdom was ze niet in staat om naar het akkerveld te gaan om samen met anderen te bidden. Ze was zo verdrietig over het gebrek aan regen, dat ze Allah continu om vergiffenis vroeg. Ze verloor de hoop niet, ze bleef zeggen dat Allah barmhartig is jegens Zijn dienaren en dat de regen binnenkort zou vallen.

Ondanks haar pijnlijke rug veegde ze met moeite de ruimte voor haar deur schoon. Terwijl ze haar kromme rug een beetje rechtte, keek ze met tranen in de ogen naar de hemel. Eigenlijk gooide ze voor het vegen altijd eerst water op de grond, zodat het stof op de grond niet zou opblazen. Door gebrek aan water kon ze dat echter dit keer niet doen en daardoor kreeg ze wat stof in haar keel. Wie weet hoe erg ze op dat moment naar water snakte! Ze zei: "O mijn Heer! Het vegen is aan mij, het bewateren van het land is aan Jou (ofwel, alleen Jij kan het land bewateren)."

Dat was
alles wat

ze zei. Ze was nog niet eens naar binnen gegaan of er verschenen in de verte plotseling donkere wolken. Binnen enkele minuten hadden de regenwolken de gehele hemel bedekt en begon het geweldig te stortregenen.

De menigte in het akkerveld was niet alleen verbaasd dat de regenwolken al verschenen voordat zij waren begonnen met bidden, ze werden ook nog eens binnen een mum van tijd kletsnat. Aan de ene kant richtten ze onderweg naar huis nog wel hun dankgebeden tot Allah, maar aan de andere kant waren ze nog altijd met stomheid geslagen over het raadselachtige karakter van deze gebeurtenis.

**WAT BRENGT ONZE ISLAMITISCHE
IDENTITEIT MET ZICH MEE?**

- * Wij weten dat we alles wat we hebben aan Allah verschuldigd zijn.
- * We schrijven geen gelijkwaardigen toe aan Allah.
- * We accepteren geen andere god dan Allah.
- * Onze liefde voor Allah overstijgt alles.
- * We aanbidden Hem alleen.
- * We bidden alleen tot Allah en alleen Hem vragen we om hulp.
- * We vertrouwen op Allah en we geloven dat Hij ons niet alleen en hulpeloos zal achterlaten.
- * We weten dat al het goede van Allah komt en we danken alleen Hem.
- * We verrichten onze rituele gebeden alleen voor Allah en werpen ons alleen voor Hem ter aarde neer.
- * We hopen op Zijn genade en we vrezen voor Zijn woede.
- * We voeren de bevelen van onze Almachtige Heer uit.
- * We nemen afstand van de dingen die onze Heer verbiedt.
- * We houden veel van Allah en we gedenken Zijn naam altijd en overall.
- * We doen ons best om de Nobele Koran, die het woord van Allah is, vaak te lezen, te beluisteren en te begrijpen.

...WANT WIJ ZIJN MOSLIMS...

WIE ZAL JOU REDDEN?

Onze meester de Profeet (vrede zij met hem) had een militaire expeditie naar de regio Najd van Arabië georganiseerd.

De soldaten die de expeditie hadden voltooid, raakten op de weg terug naar Medina erg moe. Het weer was ontzettend warm en ze hadden nog een lange weg te gaan. Het werd middag. Zodra ze een plaats met bomen en schaduw hadden bereikt, namen ze pauze. Opdat de Profeet comfortabel kon uitrusten, hadden de Metgezellen de beste plaats voor hem bewaard; zelf ontspanden zij zich ook in de schaduw, een eindje verderop.

De islamitische soldaten vielen als gevolg van de lange en slopende reis en vanwege de effecten van de hitte vrijwel meteen in slaap. Onze Profeet bevestigde zijn zwaard aan een boom met dichte bladeren, rustte daaronder uit en viel eveneens in slaap.

De vijanden hadden de islamitische soldaten in het geheim gevolgd, en dit was het juiste moment voor hen om aan te vallen, het moment waarop ze hadden gewacht. Door de aanmoedigingen van één van de niet-gelovigen onder hen, wiens naam Gavres was, hadden ze het plan opgevat om onze Profeet te doden. Gavres geraakte heel dicht bij onze Profeet, zonder door iemand te worden opgemerkt. Hij pakte het zwaard dat aan de boom was opgeknoopt en stond op het punt om de Profeet daarmee te slaan, toen deze gelukkig plotseling zijn gezegende ogen opende. Gavres vroeg:

“O Mohammed! Wie zal jou nu uit mijn handen redden?”

Onze Profeet beantwoordde de vijand die hem wilde vermoorden, zonder enige angst of onrust:

“Allah!”

Gavres geraakte totaal uit zijn evenwicht door deze reactie, door deze illustratie van het onbuigzame geloof van onze Profeet en zijn vertrouwen in Allah. Hij liet het zwaard onthutst vallen. Onze Profeet pakte het zwaard op en vroeg de man:

“Nu, wie zal jou uit mijn handen redden?”

De man, die niet begreep wat er was gebeurd, zei:

“Stop! Bestraf me niet meteen!”

De Boodschapper van Allah vroeg:

“Wil je erkennen dat er geen god is dan Allah en dat ik Zijn boodschapper ben?”

De man zei:

“Nee, dat niet. Ik beloof je alleen wel dat ik niet meer met je zal vechten en ook niet meer deelneem in een leger dat met jou in gevecht raakt.”

Hierop liet onze Profeet de man die op het punt stond om een aanslag tegen hem te plegen vrij. Tegen die tijd waren de metgezellen, die stemmen hadden gehoord, bij de Profeet aangekomen. De man maakte zich onder de verbaasde blikken van de metgezellen uit de voeten. Hij was zeer geraakt door de barmhartige en vergevingsgezinde behandeling die hem onverwacht ten deel was gevallen.

Toen hij arriveerde bij zijn vrienden merkte hij op:

“Ik kom nu van de beste onder de mensen vandaan.”

(al-Bukhārī, Jihād, 84)

ONZE PROFEET HIELD ZEER VEEL VAN ALLAH

De Profeet hield van Allah meer dan van wie dan ook. Om deze staat van liefde te behouden, bad hij tot Allah: "O mijn Heer! Maak dat Jouw liefde voor mij superieur is aan de liefde voor mijn leven, voor mijn gezin en voor koud water!" (al-Tirmizī, Daawāt, 72)

De mogelijkheid tot het verkrijgen van de liefde van Allah vormde de onderliggende gedachte voor de Profeet in al zijn relaties met mensen, met dieren en met alle andere schepselen. Zijn barmhartige en meedogende handelwijze tegenover de schepselen vloeide voort uit de liefde voor de Schepper van hen. Hij wenste Allah in al zijn daden te plezieren en bad altijd: "O mijn Heer! Ik vraag van Jou Jouw liefde, de liefde voor degenen die Jou liefhebben en de liefde voor de handelingen die mij naar Jouw liefde brengen." (al-Tirmizī, Daawāt, 72)

De Profeet had Allah heel vaak in zijn gedachten en hij zei dan ook: "Het verschil tussen degene die Allah gedenkt en degene die Allah niet gedenkt is als het verschil tussen een levende en een dode." (al-Bukhārī, Daawāt, 66) Al zijn daden begon hij met het aanroepen van de naam van Allah; het noemen van Zijn mooie namen en Zijn eigenschappen verschaftte hem innerlijke rust.

Onze geliefde Profeet was zeer bang voor ongehoorzaamheid aan Allah's geboden; hij maakte zich voortdurend zorgen dat hij Zijn liefde en Zijn genade zou verliezen. Zijn hart trilde van vrees en eerbied voor onze Almachtige Heer. In het tonen van respect en gehoorzaamheid bleef hij niet in gebreke en hij placht te zeggen: "Ik ben onder jullie degene die Allah het beste kent en die Hem het meeste vreest." Hij was zich altijd terdege bewust van de omvang van de bestraffing van Allah. Elke keer als een sterke wind blies,

Onze geliefde Profeet zei:

«O Allah! Jij bent mijn Heer. Er is geen godheid die het waard is om aanbeden te worden behalve Jou. Jij hebt mij geschapen en ik ben Jouw dienaar. Ik hou mij nog steeds, zo veel en zo vaak als waartoe ik in staat ben, aan Jouw verbond en aan mijn belofte aan Jou [de belofte dat ik Jou zal erkennen, een belofte die ik Jou in het eeuwige verleden heb gedaan]. Ik zoek mijn toevlucht bij Jou tegen het kwaad van mijn fouten. Ik erken in Jouw aanwezigheid de gunsten die Je mij hebt geschonken en ik geef mijn zonden toe. Vergeef me! Waarlijk, Jij bent de Enige Die zondes kan vergeven.»

al-Bukhārī, Daawāt, 2

elke keer als het donderde en bliksemde of donkere wolken verschenen herinnerde hij zich hoe sommige voorgaande volkeren waren vernietigd; dan smeekte hij tot Allah en verrichtte hij de salāt (het rituele gebed) en zocht hij zijn toevlucht bij Hem. Soms, als hij de Edele Koran reciteerde of beluisterde, of tijdens het bidden, beefde zijn hart van vrees voor Allah, kon hij zijn gevoelens niet bedwingen en barstte hij in tranen uit.

Onze Profeet had het volledige vertrouwen in de hulp en in de genade van Allah; zijn overgave aan Hem was volledig.

Toen onze Profeet en zijn voornaamste vriend Abū Bakr tijdens hun migratie in de grot waren ondergedoken en enkele Mekkaanse afgodendienaren tot aan de ingang van de grot waren genaderd, begon Abū Bakr zich grote

zorgen te maken dat de Profeet iets slechts zou kunnen overkomen. De Profeet zei tegen hem: "Wees niet bang! Allah is met ons."

Hoewel de Profeet wist hoe ernstig de bestraffing van Allah kan zijn, verloor hij nooit de hoop op Zijn genade. Hij leefde een evenwichtig leven, balancerend tussen vrees en hoop. Hij zei voorts dat hij, ondanks zijn profeetschap, alleen gered zou kunnen worden met Allah's genade. Hij verkondigde: "De smeebede is de essentie van aanbidding" (al-Tirmizī, Daawāt, 1) en greep iedere gelegenheid aan om Allah aan te roepen, opdat hij een goede en dankbare dienaar kon zijn. Hij vroeg dan om Zijn hulp, Zijn genade en Zijn vergiffenis.

Onze Profeet was onder de mensen de meest dankbare jegens Allah. Hij probeerde zijn liefde voor Allah te tonen door middel van de aanbiddingsrituelen die hij overdag en 's nachts uitvoerde. Om Allah te danken beperkte hij zich niet alleen tot de verplichte godsdienst oefeningen, maar verrichtte hij ook extra gebeden en aanbiddingsrituelen. Hij vastte op de maandagen en de donderdagen, omdat op deze dagen de daden van de dienaren aan Allah worden gepresenteerd, en tijdens de nachten verrichtte hij de salāt. Hij hield de salāt dan soms zo lang aan, dat zijn voeten opzwellen van het staan. Toen hij eens werd gevraagd waarom hij zich zo vermoeide, terwijl Allah hem zijn vroegere en zijn toekomstige zonden al had vergeven, antwoordde hij: "Moet ik dan geen dankbare dienaar zijn?" (al-Bukhārī, Tafsīr, soera 48, 2)

De profeet Moham-med, ons beste voorbeeld met betrekking tot ieder onderwerp, heeft ons

geleerd dat echte dankzegging aan Allah geschiedt met onze gehoorzaamheid en onze aanbidding. Hij streefde ernaar om continu in een staat van dankbaarheid te verkeren. Hij bad tot Allah: "Mijn Allah! Help me om Jou te herinneren, om Jou dankbaar te zijn voor Jouw zegeningen en om Jou op de beste manier te aanbidden!" en beval ons aan om ook op deze wijze te bidden. Altijd bedankte hij Allah, ongeacht of hij zich in een gemakkelijke of een moeilijke situatie bevond. Hij zei "Alhamdulillah" voor elke zegening die hij van Allah had gekregen en drukte zo eigenlijk datgene uit wat er in zijn hart omging.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ
عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا
يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ
الْعَظِيمُ

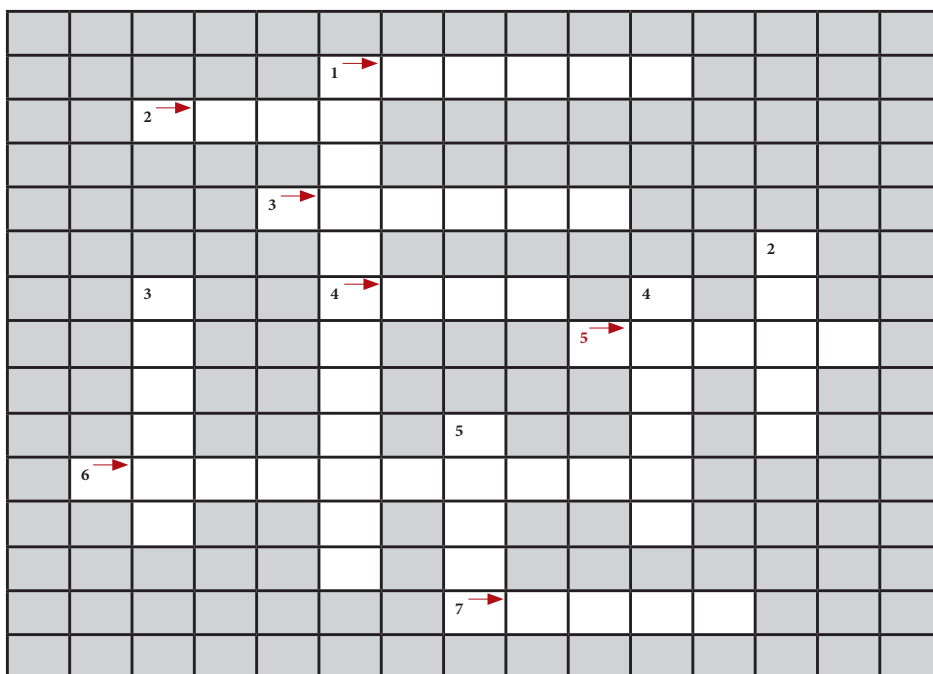
ĀYAT-AL-KURSĪ

Allah, er is geen god dan Hij, de Levende, de Standvastige. Sluimer noch slaap overmant Hem. Hem behoort hetgeen in de hemelen en wat op de aarde is. Wie is het die zonder Zijn toestemming bij Hem zou kunnen voorspreken? Hij weet wat vóór hen is en wat achter hen is en zij bevatten niets van Zijn kennis, behalve dan datgene wat Hij wil. Zijn Troon strekt zich uit over de hemelen en de aarde en het valt Hem niet zwaar beide in stand te houden. Hij is de Verhevene, de Geweldige.

(De Koran, Soera al-Baqara 2:255)

VRAGEN

LATEN WE PUZZELEN

Horizontaal

1. Allah bestuurt het hele universum.
2. Allah is Degene Die de juiste weg wijst.
3. Allah scheidt alles vanuit het niets.
4. Er is geen einde aan het bestaan van Allah.
5. Allah ziet alles.
6. Allah is Eén en Uniek.
7. Allah accepteert smeekbeden.

Verticaal

1. Allah heeft niets en niemand nodig om te bestaan.
2. Het wensen en volbrengen van Allah.
3. Allah geeft aan ieder schepsel zijn levensonderhoud.
4. Allah is eindeloos Genadevol.
5. Er is geen begin aan Zijn aanwezigheid.

VUL HET JUISTE WOORD IN

(Wees! / blad / liefhebben / Smeekbede / liefhebben / horizonnen / nabij / harten / Allah / henzelf)

1. "Wij zullen hun Onze tekenen laten zien, aan de en in"
2. "Hij weet wat er op het vasteland en wat er in de zee is. Er valt geen of Hij weet het."
3. "Zijn bevel, wanneer Hij iets wil, is niet meer dan dat Hij ertegen zegt: ".....", en het is."
4. "Maar zij die geloven hebben meer lief."
5. "Zeg: 'Als jullie Allah, volg mij dan en Allah zal jullie en jullie je zonden vergeven.' Allah is vergevengszind en barmhartig."
6. "Zij die geloven en wier harten worden gerustgesteld doordat zij Allah gedenken. Zeker, door Allah te gedenken vinden de rust."
7. "..... is de essentie van aanbidding."
8. "Wanneer Mijn dienaren jou naar Mij vragen: Ik ben Ik verhoor het gebed van iemand die bidt, wanneer hij Mij aanroept."

LATEN WE ONSZELF TESTEN

1. **Dankzij welke van de volgende eigenschappen proeft een moslim, indien hij tenminste over hen beschikt, de smaak van geloof?**
 - A) Het meer houden van Allah en Zijn boodschapper dan van alle anderen.
 - B) Het houden van je geliefden alleen omwille van Allah.
 - C) Het beschouwen van het verlaten van geloof als het geworpen worden in vuur.
 - D) Al het bovengenoemde.
2. **Welke van de onderstaande uitingen met betrekking tot smeekbede is fout?**
 - A) Er zijn geen speciale tijden of plaatsen als voorwaarde voor het verrichten van smeekbeden.
 - B) Het is verplicht om alvorens een smeekbede te doen de rituele wassing te verrichten.
 - C) De smeekbede zorgt ervoor dat ons contact met onze Heer blijft behouden.
 - D) We dienen in gemakkelijke tijden smeekbedes te verrichten, opdat onze Heer ons in moeilijke tijden helpt.
3. **Welke van de onderstaande zinnen kan niet worden gebruikt om de liefde van de Profeet voor Allah de Verhevene aan te geven?**
 - A) De Profeet gedacht Allah heel vaak.
 - B) Tijdens zijn handelingen en uitspraken was de onderliggende gedachte bij de Profeet het verdienen van de tevredenheid van Allah.
 - C) Hij functioneerde tijdens de vijf dagelijks voorgeschreven gebeden als imam voor zijn metgezellen.
 - D) Om Allah te bedanken verrichtte hij veel smeekbedes en andere aanbiddingen.
4. **Welke van de onderstaande stellingen behoort niet tot de voordelen die het geloof in Allah ons oplevert?**
 - A) Het geloof in Allah maakt ons bij iedereen geliefd.
 - B) Het geloof in Allah geeft ons een geweldig gevoel van vertrouwen.
 - C) Het geloof in Allah zorgt ervoor dat we andere schepselen met genade en met mededogen behandelen.
 - D) Het geloof in Allah zorgt ervoor dat we ons gedrag in de gaten houden.
5. **Welke van de volgende zinnen kan niet worden gebruikt om het bestaan en de eenheid van Allah aan te duiden?**
 - A) Elk kunstwerk heeft een kunstenaar die dat kunstwerk tot stand heeft gebracht. Om deze reden heeft ook dit universum een maker.
 - B) De perfecte vorm en het volmaakte systeem in het menselijk lichaam kunnen niet uit zichzelf zijn ontstaan; dit bewijst het bestaan van een schepper.
 - C) Het is onmogelijk dat de zon vanzelf opkomt en vanzelf ondergaat, en dat de dag en de nacht en de vier seizoenen uit zichzelf plaatsvinden. Het perfecte systeem in dit universum is een bewijs voor het bestaan van een schepper.
 - D) Iedereen heeft de vrijheid om te kiezen tussen goed en kwaad.

ANTWOORDEN

 Vul het juiste woord in

1. horizonnen - henzelf
2. blad
3. Wees!
4. Allah
5. liefhebben/liefhebben
6. harten
7. Smeebede
8. nabij

 Laten we onszelf testen

1. D
2. B
3. C
4. D
5. D

 Laten we puzzelen

					¹ Q	A	Y	Y	U	M							
		² H	A	D	I												
					Y												
				³ T	A	K	W	I	N								
				M									² I				
		³ R			⁴ B	A	Q	A		⁴ R			R				
		A			I				⁵ B	A	S	A	R				
		Z			N					H		D					
		Z			N		⁵ Q			M		A					
	⁶ W	A	H	D	A	N	I	Y	Y	A							
		Q			F		D			N							
					S		A										
							⁷ M	U	J	I	B						

DE SYMBOLEN VAN GOEDHEID EN SCHOONHEID:
GELOOF IN DE ENGELEN

- *Zichtbare en onzichtbare schepselen*
 - *Geloof in de Engelen*
- *De eigenschappen en de taken van de Engelen*
- *De roordelen van het geloof in de Engelen*
 - *De eigenschappen van satan*
- *Onze Profeet en de Engelen*

DE STEM VAN DE ENGEL

Halil was een slim en zorgvuldig kind, dat hield van nadenken. Hij zocht altijd naar de redenen achter bepaalde gebeurtenissen die hij had waargenomen en naar de achterliggende wijsheid van de gedachtes die in zijn hoofd opkwamen, en meestal leidde dat tot goede en gunstige resultaten.

Op een dag zei hij tegen zijn vader:

“Papa, wanneer ik mama zo hard voor ons zie werken en wanneer ze zo vermoeid raakt, dan word ik erg verdrietig. Op zulke momenten voel ik van binnen dat ik haar wil helpen en dan doe ik dat. Maar soms wil ik naar buiten om te spelen en dan doe ik dat ook, hoewel ik weet dat mama mijn hulp nodig heeft. Ik begrijp niet hoe ik mij zo kan gedragen, terwijl ik heel veel van mama hou.”

Zijn vader was gewend aan dit soort vragen van Halil. Hij bewonderde de openheid van zijn zoon en de manier waarop hij hem aansprak zonder zijn gevoelens te verbergen. Hij zei tegen Halil:

“Mijn zoon, de toestand waarin jij je bevindt, geldt niet alleen voor jou; iedereen heeft ermee te maken.”

“Echt waar, papa? Ik voel me zo opgelucht. Ik was mijzelf verwijten aan het maken, ik dacht dat ik de enige was die zich zo gedraagt. Ik vraag mij echter wel af hoe dit mogelijk is. Heb ik dan geen tegenstrijdige gedachten?”

“Jazeker. Wij mensen hebben vaak tegenstrijdige gedachtes, omdat wij voortdurend worden beïnvloed door twee verschillende, aan elkaar tegengestelde soorten wezens, die wij niet kunnen zien. De eerste soort van deze wezens bestaat uit engelen en de andere uit satans.”

“Wat doen engelen, vader?”

“Engelen sporen ons aan tot het goede. Zij zeggen: ‘Wees goed! Verricht dus die goede daden!’

Zij willen niet dat wij slechte daden verrichten. Als wij iets slechts doen, worden de engelen zeer verdrietig.”

“En wat doen de satans?”

“Deze sporen ons voortdurend aan om slechte daden te verrichten. Ze willen graag dat wij lelijke dingen zeggen en de gevoelens van anderen kwetsen. Ze willen dat wij ons ongehoorzaam opstellen tegenover de geboden van Allah. Ze worden blij en wrijven zich in de handen wanneer wij ons opstandig gedragen tegenover de ouderen en wanneer wij niet naar onze ouders luisteren.”

“Maar papa! Wanneer ik iets goeds of slechts wil doen, hoor ik geen enkele stem die zegt ‘doe dit of ‘doe dat niet!’”

“De stemmen van de engelen en de satans klinken niet zoals menselijke stemmen, zij beïnvloeden onze geest direct. Laten we het voorbeeld nemen wat jij me zojuist gaf.

Telkens wanneer je denkt: ‘Mijn moeder vermoeit zichzelf heel erg, ze werkt hard en heeft niemand die haar helpt. Ik wil dat ze zich een beetje ontspant, laat me haar een beetje helpen!’, dan moet je weten dat dit de stem is van een engel.

Als je jouw moeder zo ziet en je denkt: ‘Wat maakt het mij uit als mijn moeder moe wordt? Ik ben niet in staat om op dit moment iemand te helpen’, dan moet je weten dat de satans jou voor de gek proberen te houden.

Soms doet de satan hard zijn best jou je anders te laten gedragen dan normaal en probeert hij jou te beïnvloeden met gedachten zoals: ‘Als zij hard werkt, dan doet ze dat voor haar gezin. Iedereen levert zijn eigen aandeel, wat kan ik eraan doen als zij moe wordt?’ Op zo’n moment moeten we ons zelf wakker schudden om niet in de valstrik van de satan te vallen.

Om onderscheid te kunnen maken tussen de stem van de engel en de stem van de satan zal ik je een andere aanwijzing geven.

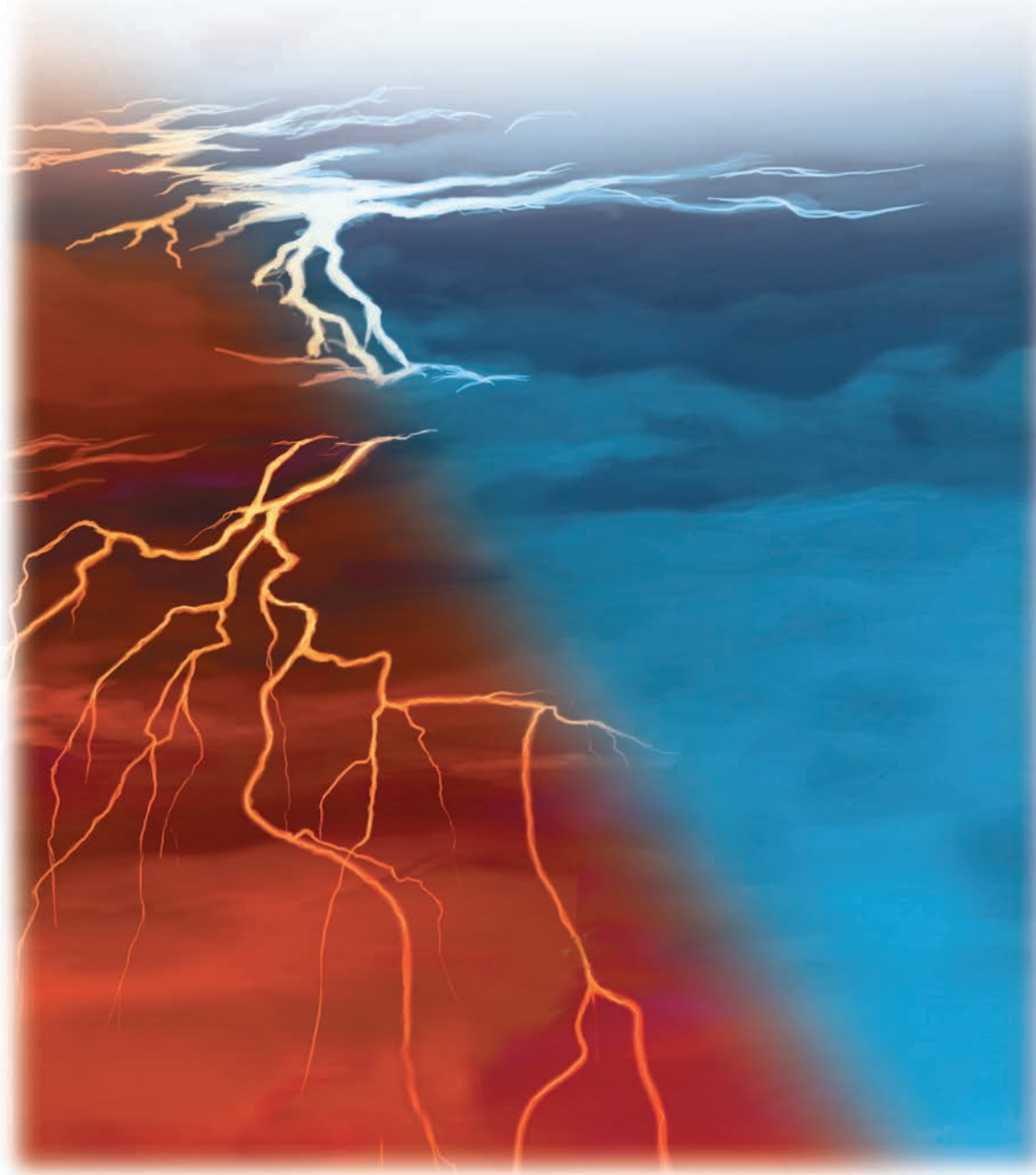
Wanneer wij dingen willen verrichten die Allah van ons vraagt, en onze Profeet van ons had gewenst om dat te doen, moeten we ons beseffen dat dit gevoel is ontstaan door de invloed van de engelen. En wanneer wij het tegengestelde voelen, dan komt dat door de invloed van de satan; hij wil dat wij ons vervreemden van religie of, met andere woorden, van de goede en de mooie dingen van het leven.”

“Waarom kunnen wij de engelen en de satans niet zien, papa? Kan je mij over hen wat meer vertellen?”

De vader antwoordde: “Wij kunnen ze niet zien omdat hun verschijning heel verschillend is dan de onze. Ik zal je dit een andere keer uitleggen, want nu moet ik naar mijn werk..”

Halil bedankte zijn vader en begon na te denken over de engelen en de satans....

M. Yaşar Kandemir

ZICHTBARE EN ONZICHTBARE WEZENS

Allah heeft alle schepselen gecreëerd en het hele universum geregeld. De Almachtige Allah heeft een oneindig aantal schepselen gecreëerd, waaronder zichtbare en onzichtbare schepselen.

Sommige van deze schepselen kunnen we met onze eigen ogen zien en met onze zintuigen waarnemen. Om het bestaan van iets te accepteren, behoeven we dat niet te zien, er zijn namelijk veel dingen waarvan we het bestaan wel accepteren, zelfs al kunnen we deze dingen niet zien. Het is niet nodig om iets te zien om het bestaan ervan te erkennen, we kunnen bijvoorbeeld ons verstand, onze liefde, onze barmhartigheid en ons geluk helemaal niet zien. Toch accepteert iedereen het bestaan ervan. Ook kunnen wij elektriciteit niet door kabels zien stromen of geluidsgolven in de lucht niet waarnemen. Deze voorbeelden laten ons zien dat niet alle schepselen zichtbaar zijn voor onze ogen.

Mensen, dieren, planten, bergen, oceanen, bomen, bloemen, de maan, de zon en de sterren: allemaal voorbeelden van zichtbare schepselen. De engelen en de satans behoren tot de onzichtbare schepselen. De reden waarom wij hen niet kunnen zien is dat ons gezichtsvermogen en onze ogen niet gemaakt zijn om hen te kunnen zien. Wij kunnen de engelen en de satans niet zien, maar wel geloven we in hun bestaan. Dit is omdat Allah ons in de Nobele Koran heeft verteld over het bestaan van de engelen en de satans.

HET GELOOF IN DE ENGELN

De engelen zijn gecreëerd om op bevel van Allah bepaalde taken uit te voeren. We kunnen de engelen met behulp van onze zintuigen niet waarnemen, of met onze ogen aanschouwen. Dit is de reden waarom wij alleen door de Nobele Koran en door onze Profeet over hen kunnen worden geïnformeerd.

Het geloof in het bestaan van de engelen is één van de fundamenteën van het islamitische geloof. Het ontkennen van het bestaan van de engelen is hetzelfde als het indirect ontkennen van de goddelijke openbaringen, van de Profeet en van de Boeken die aan de profeten zijn geopenbaard, en van het geloof dat zij hebben verkondigd. Allah heeft Zijn boodschap immers via de engelen aan de profeten geopenbaard, daarom dienen degenen die in de goddelijke openbaringen, in de profeten en in de Boeken geloven ook in de engelen te geloven.

EIGENSCHAPPEN VAN DE ENGELN

De engelen hebben eigenschappen die verschillen van die van de mensen en van die van de andere schepselen. De engelen zijn geschapen van licht, ze zijn sterk en machtig en ze kunnen heel snel bewegen; daardoor kunnen ze binnen korte tijd grote afstanden afleggen.

Engelen zijn schepselen die de opdrachten vervullen Allah hun beveelt. Altijd zijn ze bezig Allah te gehoorzamen en te aanbidden, nooit zijn zij ongehoorzaam aan de bevelen van Allah. Zij begaan geen zonden door het overtreden van één

van de verboden van Allah, nooit berokkenen zij enig schepsel kwaad.

Ze zijn geslachtloos, ze behoren niet tot het mannelijke of het vrouwelijk geslacht. Ook eten, drinken en slapen ze niet, ze worden nooit moe van werken en van het aanbidden van Allah.

DE TAKEN VAN DE ENGELN

De taken van de engelen bestaan uit het dienen van Allah en het uitvoeren van Zijn opdrachten. Engelen vervullen de opdrachten van Allah heel nauwkeurig. Terwijl ze deze opdrachten vervullen, raken zij niet verveeld of vermoeid, zij aanbidden Allah voortdurend en zijn tegenover Hem nooit opstandig.

De voornaamste taak van de engelen is het aanbidden van Allah en het tonen van gehoorzaamheid aan Hem. Naast deze gemeenschappelijke taken is er een aantal engelen dat is benoemd voor het verrichten van speciale taken. De meest belangrijke daarvan zijn de vier aartsengelen, met een hoge rang:

Jibril (Gabriël): hij kreeg de verantwoordelijkheid om de openbaringen van de boodschappen van Allah aan de profeten door te geven; tevens geeft hij de boodschappen en de bevelen van Allah aan andere engelen door.

Onze geliefde Profeet zegt:

“De engelen zijn gecreëerd vanuit licht, de djinns vanuit vuur en Adam vanuit aarde.”

Muslim, Zuhd, 10

Azrā'il (De Engel des Doods): met de toestemming van Allah is het de verantwoordelijkheid van Azrā'il om de zielen van de mensen op het moment van hun dood te nemen: om deze reden wordt deze engel in Nobele Koran "de Engel des Doods" genoemd.

Mikāil (Michaël): deze engel is belast met het bestuur van de natuurfenomenen en met de groei van de planten en met het dagelijkse levensonderhoud van de schepselen.

Isrāfil (Rafaël): deze engel is verantwoordelijk voor het blazen op de Bazuin (al-Sūr) om aan te kondigen dat de Dag des Oordeels is aangebroken en dat het leven van het Hiernamaals begint.

Naast deze vier aartsengelen met de hoogste rang zijn er vele andere soorten engelen die speciale functies toegewezen hebben gekregen, zoals:

Kiraman-Kātibīn: dit zijn de engelen die al onze goede en slechte daden opschrijven. Deze engelen bevinden zich bij de rechter- en de linkerschouders van de mensen. De engel bij onze rechterschouder schrijft onze goede woorden en daden en ons goede gedrag op, de engel bij onze linkerschouder schrijft onze slechte woorden, ons slechte gedrag en onze slechte daden op. Deze engelen zullen onze getuigen zijn op de Dag dat wij voor onze daden bij Allah rekenschap dienen af te leggen.

Al-Hafazah: dit zijn beschermengelen. Zij zijn aangewezen om de mensen te beschermen die hun vertrouwen bij Allah en hun toevlucht tot Hem zoeken. Zij beschermen de mensen tegen ongelukken en tegen moeilijkheden, met toestemming van Allah.

Al-Munkar en al-Nakīr: dit zijn twee engelen die ervoor verantwoordelijk zijn ons in ons graf te ondervragen. Zij zullen vragen stellen zoals: "Wie is jouw Heer, wie is jouw profeet, wat is jouw boek?" Naar aanleiding van onze antwoorden zullen ze ons goedaardig dan wel kwaadaardig behandelen.

Andere engelen: naast de hiervoor genoemde engelen zijn er vele andere engelen die zijn aangewezen om vele andere taken te vervullen. Sommige engelen inspireren bijvoorbeeld de harten van de mensen om hen te begeleiden op het rechte pad naar de waarheid, terwijl andere engelen de salawāt, de begroetingen en zegeningen die naar onze Profeet worden gezonden aan hem doorgeven en weer andere engelen de verplichtingen met betrekking tot het Paradijs en de Hel vervullen.

Allah de Verhevene zegt:

"Maar er zijn bewaarders voor jullie, voortreffelijke, die opschrijven, die weten wat jullie doen."

de Koran, Soera al-Infitār 82:10-12

Allah de Verhevene zegt:

"Jullie die geloven! Bescherm jullie zelf en jullie huisgenoten voor een vuur waarvan mensen en stenen de brandstof zijn. Hardhandige en strenge engelen zijn ermee belast, die Allah niet ongehoorzaam zijn in wat Hij hun beveelt en die doen wat hun bevolen is."

de Koran, Soera al-Tahrīm 66:6

Engelen bidden voor degenen die de zieke bezoeken

Op een morgen kwam Ali, de neef en schoonzoon van onze Profeet, vrede zij met hem, zijn vriend Saïd ibn Ifāqa tegen. Hij pakte zijn hand en zei:

“Saïd! Laten we vandaag een zieke bezoeken. Hassān is ziek, laten we hem bezoeken.”

Zo begaven zich op weg; toen ze bij het huis van Hassān arriveerden, was Abū Mūsā al-Ash‘arī daar ook aanwezig.

Alī vroeg: *“O Abū Mūsā! Ben je gekomen met de intentie een zieke te bezoeken of kwam je toevallig langs? Abū Mūsā zei: “Ik kwam op ziekenbezoek, omdat hij ziek is.”*

Toen vertelde Ali het goede nieuws dat hij van de Profeet, vrede zij met hem, had gehoord:

“Wanneer een moslim op een ochtend zijn zieke moslimbroeder opzoekt, zullen zeventigduizend engelen voor hem bidden en vergiffenis voor hem vragen tot de avond valt; wanneer hij hem in de avond opzoekt, zullen zeventigduizend engelen op dezelfde wijze voor hem vergiffenis vragen tot het ochtendgloren. Bovendien wordt voor hem in de Hemel fruit verzameld.”

(al-Tirmizī, Janāiz, 2)

Engelen Bidden voor hen die Vasten

De Profeet, vrede zij met hem, was zorgzaam in zijn relaties met zijn burens, hij bezocht ze zo vaak als hij kon. Op een dag vereerde hij het huis van Umm Umāra, ook genaamd als Nasiba, met een bezoek, zij stond bekend om haar dappere optreden in de slag van Uhud.

Umm Umāra was zo blij met het bezoek van de Profeet, dat ze direct iets te eten bereidde. Daarna zette ze het eten voor de Profeet en zijn metgezellen neer. Onze Profeet wilde dat de gastvrouw mee zou eten en nodigde haar uit: "Eet met ons mee!"

Umm Umāra zei: "Ik ben aan het vasten."

Omdat Umm Umāra vrijwillig aan het vasten was, kon ze niet mee eten. De Profeet gaf hierop het volgende goede nieuws: "Wanneer er door iemand gegeten wordt naast iemand die vast, bidden de engelen voor degene die vast tot de anderen hun maaltijd hebben beëindigd of zijn verzadigd."

(al-Tirmizī, Sawm, 66)

DE VOORDELEN VAN HET GELOOF IN DE ENGELN

HET GELOOF IN DE ENGELN

- Bevordert ons bewustzijn van dienaarschap en verschaft ons de liefde voor het aanbidden.
- Houdt ons op afstand van slechte daden.
- Verbeterd onze manieren.
- Stimuleert ons om te werken en geeft ons positieve energie.

De engelen aanbidden en gehoorzamen Allah voortdurend. Sommige van hen bevinden zich altijd in een ter aarde geworpen positie, anderen in een buigende positie. Onophoudelijk gedenken zij Allah en vragen zij om vergiffenis voor de gelovigen. Geloven in de engelen met deze eigenschappen **maakt ons bewust van ons dienaarschap tegenover Allah en verschaft ons de liefde van het aanbidden.** Het moedigt ons aan om vergiffenis te vragen voor onze fouten en zondes en om de mensen te worden die Hij ons wil doen worden. Het moedigt ons aan om onze dagen en nachten beter te benutten. We kijken op naar de engelen en proberen tot een van die dienaren te behoren die Allah de gehele tijd aanbidden.

Allah de Verhevene zegt:

“... en degenen die bij Hem zijn (engelen), zij zijn niet te trots om Hem te dienen, noch worden zij er moe van. Zij lofprijzen ‘s nachts en overdag en zij verslapen niet.”

de Koran, Soera al-Anbiyā 21:19-20

Het geloof in de engelen Kirāman-Katibīn, die zich bij onze rechter- en linkerschouders bevinden en die al onze goede en slechte daden opschrijven, en in de engelen al-Munkar en al-Nakīr, die ons in onze graven zullen ondervragen, zal het gevoel van verantwoordelijkheid ten opzichte van het Hiernamaals levend houden. Het herinnert ons eraan dat we voor onze handelingen op een dag rekenschap dienen af te leggen. Het geloof in de engelen maakt het voor ons als moslims gemakkelijker om onze woorden, onze handelingen en onze relaties met anderen in balans te houden en te beheersen. Het verschaft ons de mogelijkheid om onszelf te vormen en **weg te blijven van slechte zaken**. Het geloof in engelen maakt ons mensen tot “engelen”. Om te voorkomen dat we de engelen die bij ons aanwezig zijn niet storen, houden we ons verre van slechte daden en lelijke woorden. We blijven uit de buurt van geroddel over anderen en drijven met niemand de spot. We vermijden het om onrechtvaardig te zijn en we zijn niet onbeleefd jegens anderen.

Allah de Verhevene zegt:

“Wanneer de twee ontvangende [engelen], gezeten aan de rechterzijde en aan de linkerzijde, kan hij geen enkel woord uitbrengen zonder dat er een waarnemende [engel] in zijn nabijheid gereed staat [om dat te noteren]”

de Koran, Soera al-Qāf, 50:17-18

Engelen inspireren ons tot goede, schone, rechtvaardige en waarheidlievende handelingen. Zij worden gelukkig van elk van onze goede daden die wij verrichten door de geboden van onze Almachtige Allah en onze Profeet te gehoorzamen. Zij bidden tot Allah om ons vergiffenis te schenken.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Zowel de satan als de engelen inspireren bepaalde gevoelens en gedachten in de harten van de mensen. Het werk van de satan is om mensen uit te nodigen tot het doen van het slechte, hen aan te zetten tot het doen van dingen die uiteindelijk slecht en schadelijk voor hen zijn, en hen weg te houden van de waarheid. Het werk van een engel is om mensen uit te nodigen tot de waarheid, tot het mooie en tot goedheid, en hen weg te houden van slechte handelingen.

Wie een innerlijke stem hoort die hem uitnodigt tot het doen van het goede, dient zich te realiseren dat dit de stem van een engel is; hij zou onmiddellijk aan deze stem gehoor moeten geven en Allah dankbaar dienen te zijn. Wie een innerlijke stem hoort die hem uitnodigt tot het doen van het slechte, dient zich te realiseren dat dit de stem van Satan is; hij zou aan deze stem geen gehoor moeten geven, en zijn toevlucht moeten zoeken bij Allah.”

al-Tirmizi, Tafsir, 3

Wanneer we ons goed gedragen, zoals wanneer we aardig zijn tegenover onze ouders en hen gehoorzamen, wanneer we onze vrienden helpen en voor hen bidden, wanneer we onze familie bezoeken of de zieken, wanneer we onze gebeden verrichten, wanneer we de Nobele Koran reciteren, of wanneer we kennis vergaren, kortom wanneer we een goede daad verrichten zuiver omwille van Allah, dan bidden de engelen voor ons en vragen zij Allah ons te vergeven. Het besef en het geloof dat onze goede daden worden erkend en worden gewaardeerd, verleent ons gemoedsrust en ruimte. **Dit besef moedigt ons aan om nog beter te handelen, het verbetert onze manieren.**

Allah is Degene Die aan Zijn dienaren de energie en het vermogen geeft om door te blijven werken, daarom is elk succes in feite aan Hem te danken. Onze Heer is altijd met degenen die een goede inborst hebben en hard werken. Dit is omdat Hij houdt van Zijn dienaren wanneer zij zich inspannen, dan geeft Hij hen datgene waarom zij vragen. Wanneer wij de intentie hebben iets nuttigs en zinvol te doen, helpt de Almachtige Allah ons. De engelen die Hij ons heeft aangewezen blijven bij ons en zij inspireren ons tot positieve en mooie gedachten. Ze zijn verheugd wanneer wij mooie en behulpzame handelingen verrichten, ze bidden tot Allah voor ons

succes. Zij helpen ons in moeilijke tijden, met de toestemming van onze Heer. In de Nobele Koran worden we ervan op de hoogte gesteld dat er ten tijde van de slag van Badr vijfduizend engelen waren aangewezen om de moslims te helpen, om morele steun te verlenen en om het goede nieuws te brengen van de overwinning. Het geloof dat de Almachtige Allah ons engelen zendt om ons te helpen in moeilijke tijden, **motiveert ons aan om te werken en geeft ons positieve energie.** We voelen ons niet uitgeput en hopeloos wanneer we met moeilijke omstandigheden worden geconfronteerd.

Allah de Verhevene zegt:

“En zij die zeggen: ‘Onze Heer is Allah’ en die dan correct handelen, tot hen dalen de engelen neer (en zeggen): ‘Vrees niet en wees niet bedroefd, maar verheug jullie op de Tuin die jullie is toegezegd. Wij zijn jullie medestanders in het wereldse leven en in het Hiernamaals, daarin is voor jullie wat jullie zielen begeren en daarin is voor jullie wat jullie verlangen.”

de Koran, Soera al-Fussilat 41:30-31

ENGELen BIDDEN VOOR DE GELOVIGEN

Engelen bidden voor de moslims, opdat zij worden beschermd tegen misstappen en zonden en het rechte pad bereiken. Onze Almachtige Heer informeert ons hierover als volgt:

“... zij prijzen de lof van hun Heer en geloven in Hem. En zij vragen om vergeving voor hen die geloven: ‘Onze Heer, Jij omvat alles in barmhartigheid en kennis. Vergeef dan hen die berouw tonen en Jouw weg volgen en behoed hen voor de bestraffing van het Hellevuur. Onze Heer, en laat hen de Tuinen van ‘Adn binnengaan die Jij hun hebt toegezegd en ook aan degenen van hun vaders en echtgenotes en nageslacht die rechtschapen zijn. Jij bent de Almachtige, de Alwijze. En behoed hen voor de slechte daden, want wie Jij op die dag voor de slechte daden beschermt, hem betoon Jij genade en dat is inderdaad de geweldige triomf.’” (de Koran, Soera al-Ghāfir 40:7-9)

Wil jij de gebeden van de engelen ontvangen?

Onze geliefde Profeet zegt:

“Het gebed van een moslim voor zijn moslimbroeder die op dat moment niet bij hem is, wordt geaccepteerd. Indien de moslim bidt voor zijn moslimbroeder, bidt een aangewezen engel samen met hem: “Moge Allah jouw gebed verhoren! En moge Hij jou hetzelfde geven.”

al-Tirmizī, Tafsīr, 3

Engelen zeggen “āmin” na onze gebeden.

Onze geliefde Profeet adviseerde ons om elke kans te benutten om te bidden en gaf ons het goede nieuws dat de engelen ‘āmin’ zeggen na al onze gebeden. Hij gaf ons de raad om in onze gebeden goede en mooie dingen van Allah te vragen. Hij zei: “Wanneer je bidt, bid dan alleen voor mooie en goede dingen voor jezelf, want engelen zeggen ‘amin’ na jullie gebeden.”

al-Tirmizī, Tafsīr, 3

Engelen Bidden Voor Degenen Die Kennis Willen Vergaren

Onze geliefde Profeet, vrede zij met hem, deelt ons mede dat engelen in het bijzonder bidden voor gelovigen die kennis trachten te vergaren en hetgeen zij hebben geleerd in praktijk trachten te brengen:

“Wanneer iemand reist omwille van het opdoen van kennis, maakt Allah de weg naar

het Paradijs gemakkelijk voor hem. Engelen reageren zeer verheugd op deze handeling. Zij nemen degenen die kennis zoeken onder hun vleugels. Alles in de hemelen en de aarde, zelfs de vissen in de oceaan, bidden tot Allah om vergiffenis voor de geleerde.”

(Abū Dāwūd, Ilm, 1)

ENGELen, SATAN EN DE MENS

De mens was nog niet geschapen. Allah wilde de mens scheppen opdat hij Allah zou kennen en Hem zou aanbidden. Hij zei tegen de engelen:

“Ik zal een stedehouder op aarde creëren.”

De engelen zeiden: “O onze Heer, schep Jij dan iemand die onheil zal stichten en die bloed zal vergieten, terwijl wij Jou verheerlijken met de lof die Jou toekomt en Jouw Heiligheid prijzen.”

Allah zei: “Ik weet hetgeen jullie niet weten.”

De engelen zwegen. Toen zeiden zij tegen elkaar: “Zeker weet onze Heer alles en schept Hij niets zonder reden.”

Toen zei Allah tegen hen: “O Mijn engelen! Ik zal de mens uit aarde scheppen, hem vormgeven en hem tot leven wekken. Toon hem het respect dat hem toekomt en werp je voor hem neer en volg zodoende Mijn bevelen op.”

De engelen zeiden tegelijk: “O onze Almachtige Heer! Wij gehoorzamen Jou en volgen Jouw bevelen op.”

De satan was niet blij met dit bevel van Allah, hij was alleen ingenomen met zichzelf, hooghartig, hij beschouwde zichzelf superieur ten opzichte van de andere schepselen die Allah had geschapen.

Toen uiteindelijk Allah de mens had geschapen, toonden de engelen respect voor Adam door te gehoorzamen aan het bevel van Allah en zich voor hem neer te werpen. De satan werd nog hoogmoediger en kwam in opstand. Hij wierp zich niet neer voor Adam en op die manier was hij ongehoorzaam aan Allah. De Almachtige Allah zei tegen de satan: “Waarom heb je Mij niet gehoorzaamd? Wat weerhoudt je ervan om jezelf voor Adam ter aarde te werpen?”

De satan antwoordde: “Je hebt mij geschapen van vuur en hem van aarde. Ik ben beter dan hij.” Daarna verbande Allah de satan uit Zijn nabijheid.

Vervolgens plaatste Allah Adam in het Paradijs en schiep Hij Eva als zijn echtgenote. En Hij zei tegen Adam: “O Adam! Jij en je echtgenote mogen in het Paradijs verblijven, jullie mogen van alles eten, zoveel je wil. Blijf echter uit de buurt van deze boom; anders zullen jullie behoren tot de verliezers.”

De Almachtige Allah gaf hun toestemming om van alles te eten, behalve de vruchten van één enkele boom. Op deze manier leerde Hij de mens om zijn verlangens te beheersen en zijn zelfbeheersing te versterken.

Adam en Eva leefden samen in vrede in het Paradijs. Ze wisten niet wat vermoeid worden of angstig zijn betekende. Ze aten van alles wat ze zich konden wensen. De Almachtige Allah had Adam eerder voor de satan gewaarschuwd:

“O Adam! Voorzeker, Satan is een vijand voor jou en jouw echtgenote. Wees voorzichtig, opdat hij jou niet uit het Paradijs leidt, anders zal je verdrietig zijn. Zolang je in het Paradijs verblijft, zal je je nooit hongerig voelen, of naakt. In het Paradijs zal je nooit de hitte van zon voelen, of dorstig zijn.

Gedurende enige tijd leefden Adam en Eva in het Paradijs. De satan zat echter niet stil, hij hield zich bezig met het voorbereiden van boze, listige plannen. Eens kwam hij heel dicht in hun nabijheid en zei tegen hen:

“O Adam! Zal ik jou de boom van eeuwigheid en het eeuwige koninkrijk laten zien?”

Adam keek Satan aan en zei: "Wat is dat? Laat het me zien!"

Toen de satan de boom aanwees die Allah hun had verboden, geloofde Adam hem niet en stuurde hij hem weg. De satan wilde echter niet opgeven, hij kwam nog een keer naar hen terug en fluisterde:

"Weet je waarom jouw Heer jou heeft verboden van deze boom te eten? Als je het fruit van deze boom eet, dan zal je hier voor altijd blijven. Om te zorgen dat dit niet kan gebeuren, heeft Hij jou verboden om van deze boom te eten. Denk goed na, en eet van deze boom!"

Adam en Eva luisterden niet naar de satan. Ze liepen weg... de satan volgde hen. Door te zweren

in de naam van Allah zei de satan: "Geloof mij, ik geef jullie echt goed advies."

Toen de satan in de naam van Allah had gezworen, keken Adam en Eva elkaar aan en zeiden tegen elkaar: "Het is onmogelijk voor iemand te liegen en te zweren in de naam van Allah. Misschien vertelt hij de waarheid."

Toen begonnen zij te eten van de boom die Allah hun had verboden. Toen ze van de vruchten van de boom aten, werd de bedekking van het Paradijs van hen weggehaald en werden zij zich bewust van hun schaamdelen.

Zij voelden zich beschaamd en probeerden zichzelf te bedekken met de grote bladeren van de boom. Ze wisten niet wat ze moesten doen.

Allah zei: "Heb Ik jullie niet verboden om van die boom te eten? Heb Ik jullie niet verteld dat de satan jullie vijand is? Waarom hebben jullie dan niet naar Mijn bevel geluisterd?"

Adam en Eva zeiden: "O onze Heer! Vergeef ons, alsjeblieft."

De Almachtige Allah zei tegen hen: "Ik heb jullie bevolen en jullie hebben Mijn bevel niet opgevolgd."

Adam en Eva smeekten: "O onze Heer! We hebben onszelf geruïneerd! Indien Jij ons niet vergeeft en genade schenkt, dan zullen wij zeker tot de verlorenen behoren."

De Almachtige Allah zei tegen Adam: "Ik gaf jou mijn grootste zegen, het Paradijs. Ik heb jou voorzien van al hetgeen je wenst. Was dat dan niet genoeg, zodat je zo nodig van die boom moest eten?"

Adam zei: "Ik zweer dat ik me niet kon voorstellen dat iemand zou kunnen liegen en zweren in Jouw naam."

De Almachtige Allah zei tegen de smekende Adam: "Jij zal naar de aarde gaan en je zal om in leven te kunnen blijven hard moeten werken en moeten zweten en zwoegen."

Toen zei Allah de Almachtige: "Jullie allen gaan naar de aarde. Jullie zullen daar een tijdje verblijven en jullie zelf in jullie levensonderhoud moeten voorzien."

Adam voelde zich daardoor zo bedroefd, dat hij begon te huilen, uit verdriet vanwege hetgeen hij had gedaan. Hij smeekte: "O mijn Heer, vergeef mij alstublieft! O mijn Heer vergeef mij alstublieft!"

Uiteindelijk vergaf Allah hem door zijn gebeden te aanvaarden, omdat Allah degenen vergeeft die spijt hebben van hetgeen zij hebben gedaan en die berouw tonen door het vragen om vergiffenis: Hij is de Barmhartige.

(Religieuze verhalen uit de Koran, Sayyid Qutb – Abdullah Jūdah al-Sahhar)

(voor de gerelateerde verzen in de Koran zie soera al-Baqara 2:30-37 en soera al-A'rāf 7:11-25)

DE SATAN

Eén van de onzichtbare schepselen is satan, zijn andere naam in de Nobele Koran is Iblis. De satan is uit de nabijheid van Allah verdreven, omdat hij ongehoorzaam jegens Allah is geweest en weigerde neer te knielen voor de eerste mens, Adam. Hij is gemaakt uit vuur, hij symboliseert slechtheid.

De reden van de verdrijving van de satan uit de nabijheid van Allah is zijn arrogante gedrag en zijn ongehoorzaamheid jegens het bevel van Allah. De satan is nadien dé vijand van de mens geworden, op basis van het argument dat de verheffing van de mensheid de reden zou zijn dat hij door Allah werd vervloekt. Om deze reden probeert satan elke leugen, elke truc en elke list om de mens van het rechte pad af te houden aan te wenden. De satan wil wraak nemen door ervoor te zorgen dat Adam en zijn nageslacht naar de Hel gaan. Allah waarschuwt ons tegen de vijandigheden en de listigheden van de satan.

“De satan is een vijand van u, behandel hem daarom als vijand. Hij roept zijn volgelingen slechts opdat zij bewoners van het brandende Vuur mogen worden.” (de Koran, Soera Fâtir 35:6)

De satan is geen machtig schepsel waar wij bang voor dienen te zijn. De satan roept bij ons negatieve gedachten en gevoelens op. Hij brengt in onze harten zorgen teweeg en laat ons slechte en kwade daden goed lijken en mooi toeschijnen. Hij probeert ons Allah en het Hiernamaals te laten vergeten, terwijl wij mensen intelligentie en zelfbeheersing bezitten: met deze kenmerken zijn we sterker en machtiger dan de satan. Zelfs hoewel de satan anders en onzichtbaar is, heeft hij niet de kracht om ons te dwingen slechte handelingen te verrichten. De satan kan ons niet dwingen slechte dingen te doen. Allah de Verhevene informeert ons over dit feit als volgt:

Allah de Verhevene zegt:

“... behalve Iblis die tot de djinn behoorde; hij zondigde dus tegen het bevel van zijn Heer.”

de Koran, Soera al-Kahf 18:50

“Hij heeft geen gezag over hen die geloven en die in hun Heer hun vertrouwen stellen. Gezag heeft hij over hen die hem als beschermheer nemen en die aan Allah metgezellen toeschrijven.”
(de Koran, Soera al-Nahl 16:99-100)

Als wij ons intellect en onze zelfbeheersing gebruiken, en de beïnvloeding van de gevoelens en de gedachten die de satan bij ons oproept beter weerstaan, worden we ervan weerhouden slechte en kwade handelingen te verrichten; zo kunnen wij de strijd met de satan winnen. Wij moeten echter niet vergeten dat het nooit genoeg is om deze strijd éénmaal te winnen: het is een strijd die duurt zolang we leven.

De Bekentenis van Satan

“En de satan zegt, wanneer de beslissing is genomen: ‘Allah heeft een ware belofte gedaan. Ik heb jullie een belofte gedaan, maar ik heb jullie in de steek gelaten. Ik beschikte niet over macht jullie te dwingen; ik riep jullie slechts op en jullie gaven aan mij gehoor. Verwijt mij dus niets, maar verwijt het jullie

zelf. Noch kan ik jullie hulp bieden en noch jullie kunnen mij hulp bieden. Ik hechtte er geen geloof aan toen jullie mij vroeger als gelijkwaardige van Allah toekenden.’ Voor de onrechtplegers is er een pijnlijke bestraffing.”
(de Koran, Soera al-Ibrāhīm 14:22)

Allah de Verhevene zegt:

“En als jij door de satan wordt opgehitst, vraag dan Allah om bescherming; Hij is de Horende, de Wetende.”

de Koran, Soera al-Fussilat 41:36

VAN DE SATAN ZOEK IK MIJN TOEVLUCHT BIJ ALLAH

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Ik zoek mijn toevlucht tot de Heer van de dageraad. Tegen het kwade van wat Hij heeft geschapen. En tegen het kwade van de duisternis wanneer deze zich verspreidt. En tegen het kwade van degenen die vaste banden door boze inblazingen willen ontbinden. En van het kwade van de benijder wanneer deze benijdt.’”

de Koran, Soera al-Falaq 113:1-5

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Ik zoek mijn toevlucht tot de Heer der mensen, de Koning der mensen, de God der mensen. Opdat Hij mij bevrijdt tegen het kwaad van de rondsluipende influisteraars. Die in de borsten (de harten) der mensen fluistert. Vanuit het midden djinn en mensen.’”

de Koran, Soera al-Nās 114:1-6

DE NOBELE METGEZEL VAN ONZE PROFEET, WIENS LICHAAM DOOR DE ENGELN WERD GEDRAGEN

Salama ibn Aslam (r.a.) overlevert:

“Eén van de geliefde vrienden van de Profeet (vrede zij met hem), Sa'd ibn Mu'az (moge Allah tevreden met hem zijn) was overleden. Toen de Profeet het slechte nieuws over Sa'd vernam, begaf hij zich onmiddellijk met zijn vrienden naar het huis van Sa'd. De Profeet liep voor ons uit en wij volgden hem. We kwamen bij de deur en de Profeet liep voorzichtig de kamer binnen. Alleen het lichaam van Sa'd ibn Mu'az was in de kamer aanwezig. Onze geliefde Profeet liep echter zo behoedzaam, dat het leek alsof hij niet op iemand wilde stappen. Toen hij bemerkte dat ik de kamer binnen wilde komen, gaf hij me met zijn hand een teken dat ik moest blijven staan waar ik me bevond. Ik bleef staan en gaf een teken aan de anderen achter mij, om eveneens halt te houden.

Toen de Profeet uit de kamer terugkeerde, zei ik: “O Boodschapper van Allah! Ik heb niemand gezien, maar jij liep daar alsof je over de schouders van een heleboel mensen heen moest stappen.” De Profeet zei: “Om het lichaam van Sa'd te dragen zijn zeventigduizend engelen gekomen die nooit eerder een voet op aarde hebben gezet. Zelf kon ik geen plaats meer vinden om te zitten. Toen maakte één van de engelen ruimte voor mij om te zitten, dus kon ik plaatsnemen.”

Onze geliefde Profeet was zo blij met de rang die Sa'd bin Mu'az toebedeeld had gekregen, dat hij vaak zei, verwijzend naar hem: “O Abū Amr! Wat fijn voor jou! O Abū Amr! Wat fijn voor jou! O Abū Amr! Wat fijn voor jou!”

(Ibn Sa'd, III, 428-430)

Laten wij zo'n leven leiden, opdat wij na onze dood ook door engelen worden gedragen.

DE PROFEET EN DE ENGELN

De engelen die respect hebben getoond voor Adam tonen datzelfde respect voor iedere moslim van zijn nageslacht. Eveneens houden zij van de goede mensen waar de Almachtige Allah van houdt. Daarom houden de engelen het meest van de Profeten en tonen zij het meeste respect voor hen.

Mohammed, vrede zij met hem, was de laatste profeet die Allah de Verhevene naar de mensheid heeft gezonden.

Hij was door Allah verkozen om het schoonste voorbeeld voor de mensheid te zijn. Hij had goede manieren, waar de engelen jaloers op hadden kunnen worden.

Allah hield van hem en zorgde ervoor dat Zijn dienaren ook van hem hielden. Engelen hielden ook van de Profeet, vanaf zijn kinderjaren, en gaven het goede nieuws van zijn profeetschap aan elkaar door.

De intense communicatie tussen de Boodschapper van Allah en de engelen begon met de openbaring van de Nobele Koran. Onze Profeet was toen ongeveer veertig jaren oud. Vaak trok hij zich gedurende een paar nachten terug in een grot genaamd de Hirā. Hij had de gewoonte daar Allah te gedenken en diep na te denken over het universum en de situatie van de mensheid. Tijdens één van de nachten dat hij in de grot verbleef, verscheen Jibril (a.s.), de boodschapper van de engelen, bij het aanbreken van de dag aan onze Profeet. Jibril wilde dat onze Profeet zou lezen. Onze Profeet vertelde tegen Jibril

dat hij niet kon lezen. Jibril greep hem toen vast en herhaalde daarop een aantal malen dat hij toch moest

lezen. Hij kreeg echter steeds hetzelfde antwoord van onze Profeet. Toen greep Jibril de Profeet nogmaals vast, zo stevig dat deze geen lucht meer kreeg en zei: "Lees op!" Toen zei de Profeet: "Wat moet ik lezen?" Jibril reciteerde daarop de eerste vijf geopenbaarde verzen van de Koran. Op dat moment begreep de Profeet dat hij moest nalezen, ofwel hem moest herhalen.

Nahet ontvangen van deze eerste openbaring kwam onze geliefde Profeet de grot uit en zag hij tot zijn verwondering dat Jibril, het gehele luchtruim bedekte. Hierna verscheen Jibril 23 jaar lang aan onze Profeet en openbaarde hij hem de verzen en de hoofdstukken van de Nobele Koran, met andere woorden: de boodschappen van Allah de Verhevene.

Onze Profeet reciteerde aan Jibril elk jaar uit zijn hoofd de Koranverzen die tot dan toe aan hem waren geopenbaard; dit gebeurde steevast in de maand Ramadan. In het jaar dat hij zou overlijden, reciteerde hij samen met Jibril de gehele Koran tot twee maal toe.

Jibril verscheen soms aan onze Profeet in menselijke vorm. Op een dag, terwijl onze Profeet met zijn metgezellen was, kwam uit de woestijn een man op heel merkwaardige wijze in schone witte kleren tevoorschijn. Hij begon aan de Profeet vragen te stellen

betreffende het geloof (īmān), Islam, pure goedheid en de Dag des Oordeels. Nadat hij zijn antwoorden had vernomen, verdween hij. Onze Profeet informeerde zijn metgezellen dat deze man Jibril was geweest, die was gekomen om de metgezellen hun geloof te leren.

Met de bedoeling onze Profeet zich beter te laten voelen en hem steun te bieden, was Allah de Verhevene gewoon om engelen naar hem te zenden in moeilijke tijden. Een goede illustratie hiervan vond plaats tijdens de Hidjra, de migratie naar Medina. De Profeet en Abu Bakr verschilden zich tijdens de reis in een grot, zich schuilhoudend voor de Mekkanen die hem op de hielen zaten. Toen de Mekkaanse ongelovigen zich op een gegeven moment voor de ingang van die grot ophielden, hadden ze hem kunnen zien als ze bij wijze van spreken ook maar een klein beetje naar voren hadden geleund. Allah de Verhevene gaf onze Profeet vertrouwen en rust. Hij steunde hem met onzichtbare engelen.

Allah de Verhevene steunde onze geliefde Profeet en zijn metgezellen met legers van engelen in vele oorlogen, inclusief de slag van Badr. In de slag van Hunayn, toen de moslims zich in een moeilijke situatie bevonden, stuurde Allah een leger van engelen om de moslims te helpen.

Onze geliefde Profeet zei altijd dat de engelen naar plaatsen komen waar mensen de bevelen van Allah gehoorzamen. Hij deed ons mede dat de engelen naar plaatsen zouden komen waar studie van de Islam plaatsvindt, waar de Nobele Koran wordt gereciteerd, waar Allah wordt aanbeden en waar goede daden worden verricht. Onze Profeet bracht het goede nieuws dat de engelen bidden voor degenen die zich in de bovengenoemde plaatsen bevinden en dat ze in de harten van deze mensen vrede en geluk brengen. Hij adviseerde de mensen om ver weg te blijven van daden die de engelen storen, hetgeen hij zelf persoonlijk altijd zeer nauwkeurig naleefde. Onze Profeet vond het bijvoorbeeld niet gepast dat de mensen die geurig, sterk ruikend voedsel hadden genuttigd,

zoals knoflook en uien, een moskee binnentraden voordat hun adem weer acceptabel en aangenaam was. Hij benadrukte dat zowel mensen als engelen niet mogen worden lastiggevallen.

Onze geliefde Profeet is als genade voor het hele universum gezonden. Onze Heer verhoogde de eer van onze Profeet met Zijn barmhartigheid en Zijn tevredenheid over hem; Hij maakte hem eveneens bij de engelen geliefd en Hij droeg hun op om zegeningen over de Profeet (salawāt) uit te spreken. Om deze reden vragen de engelen vergiffenis voor de Profeet en wensen zij voor hem de verhoging van zijn status. Er zijn zelfs engelen die alleen zijn aangewezen om de gelovigen vast te stellen, die zegeningen over de Profeet uitspreken en zij brengen deze zegeningen aan de Profeet over.

Allah de Verhevene zegt:

“...Weet dat Allah zeker zijn (de Profeet) Beschermmer is. bovendien zijn Jibril , de rechtvaardigen onder de gelovigen en de engelen zijn helpers.”

de Koran, Soera al-Tahrim 66:4

DE HULP DIE MET DE ENGELN KOMT

De slag van Badr was de eerste slag tussen de ongelovige Mekkanen en de moslims. Het aantal heidense soldaten bij Badr was drie keer zo talrijk als het aantal soldaten van het islamitische leger. Ze waren van plan de moslims geheel te vernietigen.

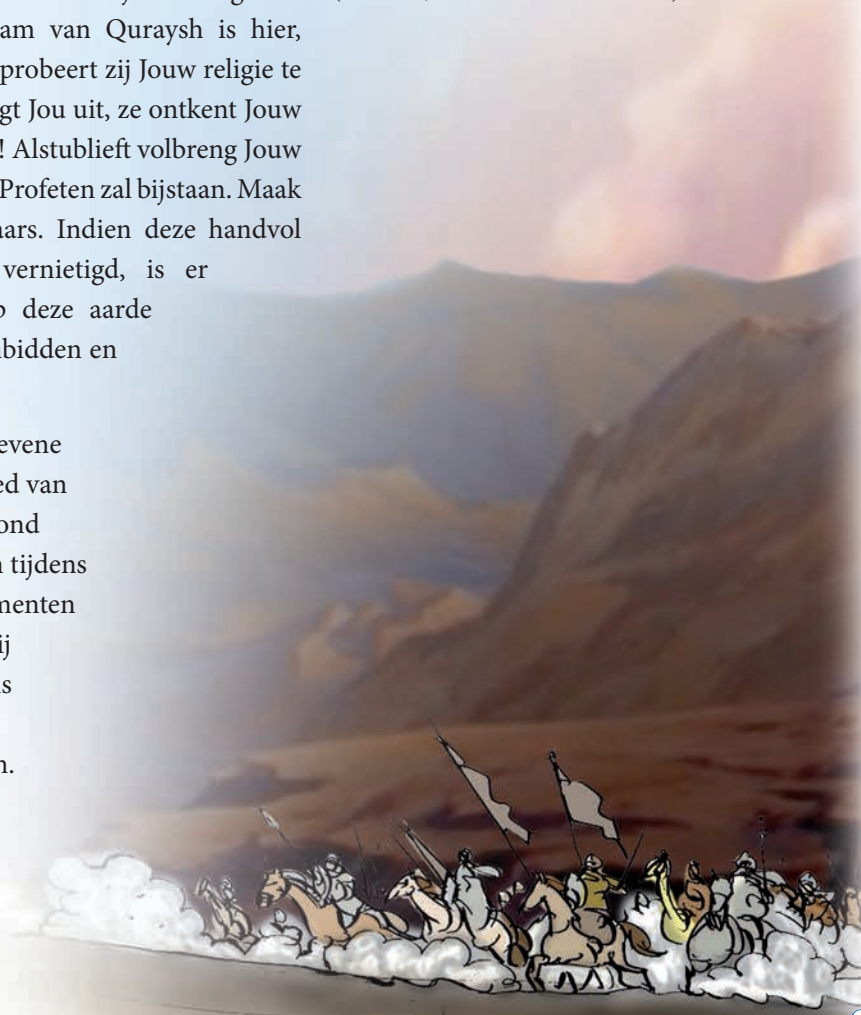
De slag begon en de twee legers bestreden elkaar. De moslims vochten voor hun leven. Onze geliefde Profeet hief zijn handen naar de hemel en bad herhaaldelijk als volgt: “O mijn Heer! De stam van Quraysh is hier, met al haar macht probeert zij Jouw religie te vernietigen, ze daagt Jou uit, ze ontkent Jouw Profeet. Mijn Heer! Alstublieft volbreng Jouw belofte dat Jij Jouw Profeten zal bijstaan. Maak ons tot overwinnaars. Indien deze handvol mensen worden vernietigd, is er niemand meer op deze aarde over om Jou te aanbidden en Jou te dienen.”

Allah de Verhevene verhoorde het gebed van de Profeet. Allah zond engelen in groepen tijdens de moeilijkste momenten van het gevecht. Hij steunde de moslims met een totaal van vijfduizend engelen. De moslims wonnen het gevecht. Onze Almachtige Allah

vermeldt in de Edele Koran de steun die Hij met de engelen heeft gezonden:

“Allah is jullie al in Badr te hulp geschoten, toen jullie volkomen machteloos waren, Allah heeft het alleen maar gedaan om jullie goed nieuws te verkondigen en opdat jullie harten erdoor gerustgesteld zouden worden. Hulp en overwinning komen alleen maar van Allah, de Almachtige, de Alwijze.”

(de Koran, Soera Āl-Imrān 3:123-126)

Allah de Verhevene zegt:

“Allah en Zijn engelen zenden zegeningen over de Profeet. O, jullie die geloven, zend zegeningen over hem en wens hem met alle eerbied vrede toe.”

de Koran, Soera al-Ahzāb 33:56

Laat ons zoals de engelen bidden om de status van de Profeet bij Allah te verhogen. Laat ons de mooiste en meest oprechte begroetingen zenden, door deze toe te vertrouwen aan de verlichte vleugels van de engelen.

De volgende smeekbede wordt Salāt-al-Ummiyah genoemd:

اَللّٰهُمَّ صَلِّ عَلٰى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ
الْاُمِّيِّ وَعَلٰى اٰلِهٖ وَصَحْبِهٖ وَسَلِّمْ

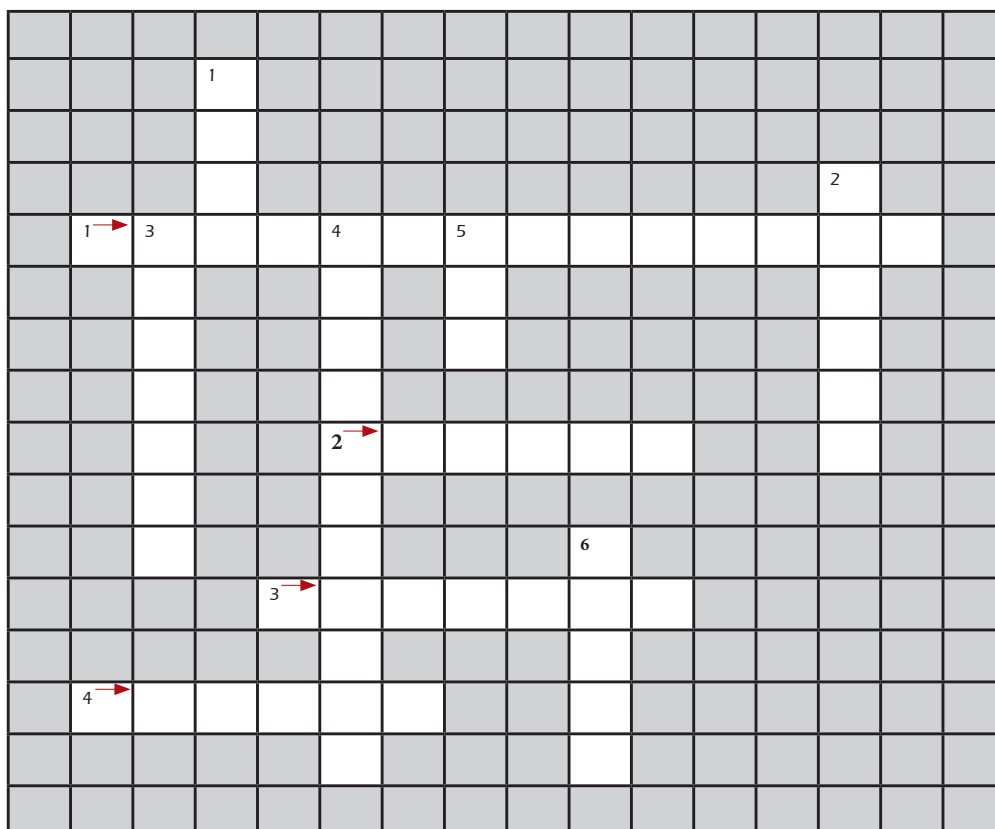
Allāhumma salli alā sayyidinā Muhammedinin-
Nabiyyil-ummiyyi wa alā ālihi wa sahibihi wa
sallim.

O mijn Allah! Zend alsjeblieft zegeningen
en groeten aan onze ongeletterde Profeet
Mohammed, aan zijn familie en aan zijn
metgezellen.

ĀMĪN

VRAGEN

Laten we Puzzelen

Horizontaal

1. De engelen die de goede en de slechte daden opschrijven.
2. De engel die op bevel van Allah de mens het leven ontnemt.
3. De beschermengelen.
4. De engel die de taak heeft de natuur en het levensonderhoud te regelen.

Verticaal

1. De satan is gemaakt van...
2. De engel die de boodschappen van Allah doorgeeft aan de profeten.
3. De engel die, als de tijd gekomen is, op de bazuin blaast.
4. De twee engelen die in het graf vragen stellen.
5. De engelen zijn gemaakt van...
6. De mensen zijn gemaakt van...

VUL HET JUISTE WOORD IN

(āmin / de satan / registreren / engel / vijand / gezag / de satan / gelijkwaardigen / woord / engelen)

1. “Er zijn twee engelen die Zij bevinden zich aan de rechter- en linkerzijde van iedereen, zij letten op de mensen en schrijven ieder dat deze zeggen direct op.”
2. “Voorwaar, is een vijand voor jou: dus behandel hem als een Hij nodigt zijn volgelingen alleen maar uit opdat zij metgezellen van het vlamme Vuur worden.”
3. “De satan heeft geen over hen die geloven en hun vertrouwen in hun Heer stellen. Zijn gezag geldt alleen voor diegenen, die hem als beschermer nemen en met Allah associëren.”
4. “Wanneer je bidt, bid dan alleen voor mooie en goede dingen, want zeggen na jouw gebeden.”
5. “Wie die een innerlijke stem hoort die hem uitnodigt tot goedheid, moet weten dat dit de stem is van een Hij zou naar deze stem dienen te luisteren en Allah danken. Wie een innerlijke stem hoort die hem uitnodigt tot slechtheid, moet weten dat dit de stem is van Hij zou hier niet naar moeten luisteren en zijn bescherming zoeken bij Allah.”

LATEN WE ONSZELF TESTEN

1. **Welke van de genoemde eigenschappen van de engelen zijn fout?**
 - a) Zij eten en drinken niet.
 - b) Zij slapen niet.
 - c) Zij zijn niet mannelijk of vrouwelijk.
 - d) Zij hebben het vermogen Allah niet te gehoorzamen.
2. **Welke van de genoemde beschrijvingen behoren niet tot de taken van de engelen?**
 - a) Om tot een voorbeeld te dienen voor de mensen.
 - b) Om mensen te beschermen.
 - c) Om te bidden voor de mensen.
 - d) Om boodschappen te brengen naar de profeten.
3. **Welke van de genoemde beweringen behoren tot de voordelen van het geloof in de engelen?**
 - I- Het geloof in de engelen verhoogt ons bewustzijn dat wij dienaren zijn van Allah.
 - II- Het moedigt ons aan om harder te werken voor Allah.
 - III- Het houdt ons weg van slechte daden.
 - IV- Het zuivert onze manieren.
 - a) I-II-IV
 - b) I-III-IV
 - c) I-II-IV
 - d) I-II-III-IV
4. **Welke van de genoemde persoonlijkheden behoren niet tot de vier engelen met de hoogste rang?**
 - I- Mikāil (Michaël)
 - II- Isrāfīl (Rafaël)
 - III- Al-Munkar en al-Nakīr
 - IV- Jibrīl (Gabriël)
 - V- Azrāil (Azraël)
 - VI- Yūnus (Jonah)
 - a) I -IV
 - b) II-VI
 - c) III-VI
 - d) IV-V
5. **Vaak wanneer wij mooie en goede daden willen verrichten, hebben we vele tegenstrijdige gedachten. De engelen en de satan roepen gedachten bij ons op. Welke van de volgende gedachten komen van de satan?**
 - a) Dankzij deze houding zal je vrede en opluchting voelen in je hart.
 - b) Je zal een goed voorbeeld zijn voor anderen.
 - c) Deze daad zal je niet ten goede komen in deze wereld.
 - d) Je zal de liefde van Allah en Zijn grote beloningen ontvangen.

ANTWOORDEN

Vul het juiste woord in

1. registreren / woord
2. de satan / vijand
3. gezag / gelijkwaardigen
4. engelen / āmīn
5. engel / de satan

Laten we onszelf testen

- 1) D
- 2) A
- 3) D
- 4) C
- 5) C

Laten we puzzelen

			¹ V													
			U													
			U										² J			
	¹ K	³ I	R	A	⁴ M	A	⁵ N	K	A	T	I	B	I	N		
		S			U		U						B			
		R			N		R						R			
		A			K								I			
		F			² A	Z	R	A	I	L			L			
		I			R											
		L			N				⁶ A							
				³ H	A	F	A	Z	A	H						
					K				R							
	⁴ M	I	K	A	I	L			D							
					R				E							

ONZE GIDS IN HET LEVEN: GELOOF IN DE BOEKEN VAN ALLAH

- *Mensen hebben openbaring nodig*
 - *Goddelijke Boeken*
- *De voordelen van het geloven in goddelijke boeken*
 - *Ons Boek: de Nobele Koran*
 - *Onze Profeet en de Heilige Koran*

MAAK DE VLEUGELS VAN JE VERBEELDING VAST

Bakr benaderde zijn vader, die de Koran reciteerde. Terwijl hij wees op de Nobele Koran, vroeg hij zijn vader:

“Papa! Ik weet dat de Koran het woord van Allah is, maar ik wil er meer over weten.

Wil je me een paar dingen over de Koran vertellen?”

Zijn vader was erg blij met het verzoek van Bakr. Dus begon hij de Koran te beschrijven:

“De Edele Koran, mijn zoon, is het heilige boek van de moslims. Allah heeft mensen in ieder tijdperk boeken gezonden. Op deze wijze deelde Hij hun mede wat Hij wil en wat Hij van hen verwacht. Langdurige tijdsperiodes zijn verstreken en deze boeken zijn geheel of gedeeltelijk verloren geraakt.

Telkens als de mensen meer en meer in strijd met de bevelen van Allah begonnen te leven, zond Hij een nieuw boek, tezamen met een nieuwe boodschapper. De reden hiervoor is dat onze Almachtige Schepper altijd het goede voor Zijn dienaren wil. Deze gang van zaken zette zich voort totdat de Nobele Koran als het laatste boek aan de profeet Mohammed is neergezonden. Allah verklaart in de Koran dat Hij nadien geen nieuwe boeken zal zenden.

“Papa, dan is de Koran ieders boek, is het niet?”

“Goed gedacht mijn zoon! De Nobele Koran is het boek waarin alle mensen uit de tijd van onze profeet Mohammed tot aan de Laatste Dag dienen te geloven in en het boek dat zij dienen te volgen.”

“Papa, is er een gezegde van onze Profeet in de Koran?”

“Nee, mijn lieve zoon. Het zijn niet anders dan Allah's woorden in de Nobele Koran. Weet jij wel hoe gevoelig onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was om zijn woorden uit de Koran te houden?”

In de vroege dagen van de Islam verbood onze geliefde Profeet zeer bewust dat zijn woorden zouden worden opgeschreven. En hij beval zijn metgezellen om datgene wat ze van zijn uitspraken hadden opgeschreven te verscheuren en weg te gooien. Nadat het gevaar van verwarring van zijn uitspraken met de verzen van de Koran voorbij was, stond hij degenen die zijn uitspraken wilden opschrijven toe om dat te doen.”

“Papa, ik vraag me af hoe de Profeet (Vrede en zegeningen zij met hem) de Koran ontving.”

“Er is een engel die Allah's geboden naar de profeten meeneemt, en zijn naam is Jibril (Gabriël). Hij bracht de Koran naar onze Profeet.”

“Hoe heeft Jibril de Koran dan gebracht? Hij bracht hem waarschijnlijk in een mooie verpakking.”

“Nee, slimmerd. De Edele Koran is niet gekomen als een geschreven boek, hij is op een speciale manier neergezonden en dat noemen we een openbaring.”

“Wat is openbaring, papa?”

“Openbaring betekent in het geheim praten en fluisteren. Het duidt ook de manier aan waarop Jibril de bevelen van Allah aan onze Profeet heeft overgedragen. Het was de gewoonte van Jibril om de verzen die hij naar onze Profeet bracht,

hem als het ware in te fluisteren. En onze Profeet liet zijn metgezellen deze verzen opschrijven en memoriseren.”

“Papa! Ik wou dat we in de tijd van onze geliefde Profeet waren geboren. En ik zou willen dat we hadden kunnen meemaken hoe de Koran werd geopenbaard. Ik wou dat we de kans hadden gehad om het prachtige gezicht van de Profeet te aanschouwen en naar de woorden van de Koran uit zijn mond te luisteren.”

“Je kunt proberen om de vleugels van je verbeelding vast te maken en naar die dagen terug te vliegen. Wat denk je? Ben je klaar voor zo’n reis?”

“Ja papa, ik ben er klaar voor”

“Laten we dan gaan...”

“Onze eerste bestemming is Medina. Doe je ogen dicht. We vliegen naar de stad van de Profeet...”

Wij zijn er al... Doe je ogen nu open. Kijk, dit is Medina.

Laten we naar onze Profeet gaan, ik denk niet dat we een probleem zullen hebben om hem te vinden, want meestal brengt hij zijn tijd door in zijn moskee. Laten we daar eerst kijken.

Ja, ja, hij is hier. Kijk! Degene die in het midden van de menigte zit is onze profeet Mohammed. Herken je hem? Kijk! Hij is degene met het glimmende gezicht en de zwarte ogen. Zijn hoofd is een beetje groot en zijn wenkbrauwen buigen een beetje, zoals de nieuwe maan doet. Hij heeft een volle baard en krullend haar. Hij heeft een zachte huid en hij is goed gebouwd. Herken je hem nu?

Dit is onze Profeet. We zijn net op tijd. Je vroeg je af hoe onze Profeet de openbaring ontving. Ik denk dat we dat nu samen zullen beleven.

Kijk! Het gezicht van onze Profeet wordt steeds bleker. Zie je de zweetdruppels op zijn voorhoofd? Iedereen is stil. De ogen van iedereen zijn strak op de grond gevestigd. Dat betekent dat Jibril (vrede zij met hem) hem een nieuw bevel van Allah brengt. Dat is de reden waarom onze Profeet er moe en afwezig, in gedachten verzonken uitziet.

Kijk hij heeft zijn ogen geopend, zijn ogen stralen. Zijn gezicht is verlicht door het licht van een nieuwe openbaring.

Kijk naar de vrienden van onze Profeet. Zoals je weet noemen wij ze de ashab, ofwel de metgezellen.

De metgezellen zijn benieuwd naar wat het nieuwe bevel van Allah de Almachtige is. Zij wachten opgewonden om te horen wat onze Profeet gaat zeggen. Kijk, hij begint te praten:

“Allah de Almachtige heeft een nieuw vers geopenbaard. De schrijvers van de openbaring dienen dit vers van soera al-Baqara op te schrijven. Ik reciteer het langzaam, luister zorgvuldig. Leer het uit je hoofd en geef het precies zo door aan degenen die hier niet bij zijn.”

Allah de Almachtige zegt: “Vroomheid houdt niet in dat jullie jullie gezichten naar het oosten en naar het westen wenden, maar vroom is degene die gelooft in Allah en in de Laatste Dag, in de Engelen, in het Boek en in de Profeten, en die uit liefde voor Hem zijn bezit weggeeft aan de verwanten, aan de wezen, aan de behoeftigen, aan de gestrande reiziger, aan degenen die erom vragen, en aan de slaven [om deze vrij te kopen]; en die de salât verricht en de zakât geeft, evenals degenen die hun beloftes nakomen wanneer zij deze hebben gedaan, en volhardend zijn in tegenspoed en rampspoed, en in tijden van conflict. Zij zijn degenen die oprecht zijn en zij zijn degenen die zich godsbewust [jegens Allah] zijn.” (de Koran, Soera al-Baqara 2:177)

“Kijk, mijn zoon! Zodra onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) een openbaring krijgt van Allah de Almachtige, leert hij deze aan zijn metgezellen en laat hij hen deze openbaring opschrijven. Nadat onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vertrekt, reciteren en memoriseren zijn metgezellen deze verzen en leren ze deze aan mensen die ze nog niet hebben gehoord...”

“Dank je wel papa voor deze fantasierijke reis. Ik voelde me alsof ik me echt in die dagen bevond.”

“Nou, binnen hoeveel jaar heeft onze Profeet de gehele Koran ontvangen?”

- De eerste openbaring is gezonden in het jaar 610 in Mekka. Daarna duurden de openbaringen 13 jaar in Mekka voort en vervolgens nog 10 jaar in Medina, dus in totaal 23 jaar.

“Papa! Ik wens je niet langer op te houden van het reciteren van de Edele Koran, maar ik heb nog een laatste vraag. Waarom heeft Allah de Koran gedurende 23 jaar gezonden, en niet in één keer?”

“Wel, zoon, dat was om de moslims de kans te geven hem goed en gemakkelijk te leren en te begrijpen. Indien alle verzen tegelijkertijd waren neergezonden, zou het erg moeilijk zijn geweest om de Koran op te schrijven en te leren. Dit is de reden waarom de Edele Koran in gedeeltes is geopenbaard. Een andere reden is dat Allah nieuwe openbaringen neerzond, telkens wanneer daar behoefte naar was, bijvoorbeeld nadat een gebeurtenis had plaatsgevonden of een vraag was gesteld met betrekking tot het geloof. En op die wijze werden de gelovigen met de nieuwe verzen in hun hart gesterkt. Zij praktiseerden de Koranverzen tijdens hun leven en verhinderden dat deze werden gewijzigd.

Nu is het de beurt aan ons, mijn zoon. Wij zullen de Koran lezen en de geboden en de verboden van Allah leren en Zijn richtlijnen aanhouden. We zullen leven in overeenstemming met onze godsdienst en de Koran aan de volgende generaties nalaten.”

Bakr wist nu waarom zijn vader de recitatie van de Koran als zo belangrijk beschouwde. Dat kwam omdat zijn vader beseftte dat de Koran de boodschap van Allah is. Het is een Boek dat zorgvuldig dient te worden gelezen en begrepen, en in ons leven dient te worden toegepast.

M. Yaşar Kandemir

(Geciteerd met enkele aanpassingen)

MENSEN HEBBEN OPENBARING NODIG

Ogen behoren tot de belangrijkste delen van ons lichaam. We kunnen door middel van onze ogen zien en daarmee informatie verzamelen over de wezens om ons heen. Onze ogen hebben echter twee beperkingen. De eerste beperking is dat onze ogen licht nodig hebben om voorwerpen te zien, we kunnen deze zonder licht niet waarnemen. De tweede beperking is dat onze ogen niet de capaciteit hebben om alles te zien. We kunnen met het blote oog vele minuscule kleine objecten en organismen, zoals virussen of atomen, niet waarnemen. We hebben hulp nodig van een aantal instrumenten zoals een microscoop om in staat te zijn zulke kleine objecten te zien.

Ons verstand is de belangrijkste eigenschap die ons mensen anders maakt dan de rest van de schepping. Met ons verstand kunnen we onderscheid maken tussen goed en kwaad; we gebruiken het om te bepalen of iets schadelijk is of niet. Echter, net als onze ogen heeft ook ons verstand een aantal beperkingen: het verstand is op zich niet toereikend om goed en kwaad, juist en onjuist, en gunstig en ongunstig geheel van elkaar te onderscheiden.

Net zoals onze ogen licht nodig hebben om te kunnen zien, heeft ons verstand het licht van de openbaring nodig om ons in staat te stellen het op de juiste manier te gebruiken. Bovendien hebben we de openbaring nodig met betrekking tot onderwerpen zoals het Hiernamaals, de Hel

en het Paradijs, welke wij niet alleen met behulp van ons verstand kunnen begrijpen.

De openbaring is een licht, gezonden door Allah, dat ons het rechte pad naar ons verstand toont en ons levenspad verlicht. Wij leren daarmee onze Schepper kennen, en beseffen en bevatten eveneens het doel van onze schepping. We krijgen van de richtlijnen van de openbaring hulp en begeleiding bij het vinden van antwoorden op de vragen van het leven, zoals:

- ❖ Wat is de zin van het leven?
- ❖ Hoe dienen wij ons leven te ordenen en te structureren?
- ❖ Wat zijn onze plichten en verantwoordelijkheden jegens Allah?
- ❖ Wat gaat er met ons gebeuren na dood?
- ❖ Is er een leven na de dood: opstanding?
- ❖ Waar en hoe zullen we de resultaten van onze handelingen in deze wereld zien?

Onze Almachtige Heer heeft met ons gecommuniceerd via de boeken en via de profeten die Hij heeft gezonden. Sinds Adam (vrede zij met hem) hebben alle profeten ons de woorden en de boodschappen van Allah gebracht. Deze berichten en de informatie, die door Allah zijn gezonden worden wahy of openbaring genoemd.

GODDELIJKE BOEKEN

Allah de Verhevene zegt:

“...en die geloven in hetgeen jou is neergezonden
en in hetgeen voor jouw tijd is neergezonden...”

De Koran, Soera al-Baqara 2:4

Eén van de principes van het islamitische geloof is te geloven, dat er een aantal boeken door Allah de Almachtige is gezonden en dat alle informatie in deze boeken waar is. Allah de Verhevene heeft Zijn boodschappen aan Zijn profeten geopenbaard, hetzij rechtstreeks, hetzij door middel van een engel. En de profeten brachten de mensen op de hoogte van de openbaringen die ze hadden ontvangen. De boeken bestaande uit de geboden, de verboden en de raadgevingen van onze Almachtige Heer worden “de goddelijke boeken” genoemd.

Vanuit deze boeken leren wij de beginselen van het geloof, de regels met betrekking tot de handelingen van aanbidding en hoe we in deze wereld dienen te leven. Wij gehoorzamen de bevelen die in deze zijn opgenomen en trachten het behagen en het genoegen van Allah de Almachtige te verdienen.

Afhankelijk van de behoeften van de mensen heeft onze Almachtige Heer aan enkele van Zijn

profeten boekrollen(suhuf) gezonden, die uit enkele pagina's bestonden, en aan andere profeten daarentegen meer uitgebreide boeken.

Naast deze pagina's zijn er vier boeken tot vier profeten gezonden. Deze vier boeken zijn:

**De boekrollen tellen in totaal honderd pagina's,
deze bestaan uit:**

Tien pagina's aan Adam (vrede zij met hem),

**Vijftig pagina's aan Sjït (Seth) (vrede zij met
zij met hem),**

**Dertig pagina's aan Idris (Henoeh) (vrede zij
met hem),**

**En tien pagina's aan Ibrahim (Abraham)
(vrede zij met hem)**

De Tawrat (De Thora):

De Tawrat is geopenbaard aan Mūsa (Mozes, vrede zij met hem). De Edele Koran vertelt ons dat de Tawrat één van de goddelijke boeken is, welke zijn gezonden om mensen naar het rechte pad te begeleiden. Dit is waarom moslims geloven, dat de originele Tawrat een boek was waarin alleen de woorden van Allah waren opgenomen.

De Tawrat is neergezonden via Mūsa (vrede zij met hem) aan de zonen van Israëel; echter, de zonen van Israëel (ofwel het Joodse volk) zijn er niet in geslaagd om dit boek te beschermen in de vorm waarin het door Allah de Almachtige is neergezonden. Het originele exemplaar van de Tawrat is verloren geraakt. Het is door de Joodse geleerden na een lange tijd herschreven.

Terwijl de Tawrat oorspronkelijk door Allah de Almachtige aan Mūsa is gezonden, is de inhoud van het boek dus in de loop der tijd later door toedoen van mensenhanden veranderd. Vanwege deze inhoudelijke veranderingen heeft de Tawrat die wij vandaag de dag kennen zijn status als een goddelijk boek verloren.

Allah de Verhevene zegt:

“Eraan voorafgegaan (voor de Koran) is het boek van Mūsa als een richtlijn en een barmhartigheid.”

De Koran, Soera al-Ahqaf 46:12

De Zabūr van Dāwūd (de Psalmen van David)

De Zabūr van Dāwūd zijn gezonden aan Dāwūd (vrede zij met hem). Aangezien Dawud een prachtige stem had, wanneer hij de Zabūr reciteerde, werd iedereen die naar hem luisterde daardoor diep geraakt. Heden ten dage vormt het boek “de Psalmen” een onderdeel van het Oude Testament. In zijn huidige vorm bestaat de Psalmen uit een hoeveelheid adviezen, welke is geschreven in de vorm van gedichten; het bevat geen geboden en verboden.

Allah de Verhevene zegt:

“Wij hebben sommige profeten boven andere verkozen en aan Dawud hebben Wij de Zabūr gegeven.”

De Koran, Soera al-Isra 17:55

De Indjil (Het Evangelie)

De Indjil is geopenbaard aan 'Īsā (Jezus, vrede zij met hem). De oorspronkelijke vorm van de Indjil, ofwel het Evangelie, is afkomstig van Allah de Almachtige. Echter net als de Thora en de Psalmen is ook de inhoud van het Evangelie door menselijk handelen veranderd. Het evangelie is ten tijde van het leven van de profeet 'Īsā (vrede zij met hem) niet schriftelijk vastgelegd, doch tientallen jaren na zijn hemelvaart is er een aantal versies van het Evangelie door verschillende mensen opgeschreven. Tijdens de eerste vergadering van Nicea (Concilie van Nicea), bijeengeroepen in het jaar 325, selecteerde een raad van christelijke bisschoppen vier van deze versies van de evangeliën als canoniek, dus als betrouwbare basisrichtlijnen.

Deze waren geschreven door Marcus, Mattheus, Lucas en Johannes, en staan daarom sindsdien bekend onder hun auteursnamen. Dit zijn de evangeliën die we vandaag de dag in handen hebben.

Allah de Almachtige zegt:

“... En Wij deden 'Īsa (Jezus), de zoon van Marjam (Maria), in hun voetsporen treden, bevestigend wat zich tussen zijn handen bevond van de Tawrat, en Wij hebben hem de Indjil gegeven, waarin zich een leidraad en licht bevinden, bevestigend wat zich tussen zijn handen bevond van de Tawrat, bij wijze van leidraad en een vermaning voor de godsbewusten.”

De Koran, Soera al-Māida 5:46

De Heilige Koran

De Heilige Koran is het laatste goddelijke boek dat door Allah de Almachtige is neergezonden; het werd geopenbaard aan onze geliefde profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem).

Sommige goddelijke boeken zijn verloren gegaan, anderen zijn door mensen vervalst. Onze Almachtige Heer heeft ons echter alle informatie en alle beginselen uit eerdere boeken via de Nobele Koran geschonken.

Als moslims moeten we geloven in de onvervalste, originele vormen van de eerder gezonden boeken, niet in de huidige versies; we aanvaarden alle heilige boeken die door Allah de Almachtige

zijn gezonden. We geloven ook, dat alleen de Edele Koran onder hen in zijn oorspronkelijke, ongewijzigde vorm tot ons is gekomen.

Allah de Verhevene zegt:

“Wij hebben de Herinnering (de Koran) neergezonden en Wij beschermen deze [tegen vervalsing].”

De Koran, Soera al-Hijr 15:9

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN DE GODDELIJKE BOEKEN

GODDELIJKE BOEKEN

- geven ons de kans om in continue communicatie te verkeren met onze Almachtige Heer.
- onderwijzen ons over ons levensdoel en onze verantwoordelijkheden in deze wereld.
- beschermen de beginselen van onze godsdienst tegen veranderingen en vervalsingen.
- verhalen over de meest belangrijke periodes van de menselijke geschiedenis, opdat volgende generaties zich dat ter harte zullen nemen.

De zinnen uit een brief van onze geliefden zouden wij keer op keer lezen. Sommige van deze zinnen vergeten wij ons gehele leven niet meer. Goddelijke boeken die de woorden van Allah de Almachtige bevatten, zijn als brieven die naar de mensheid worden gezonden. Gezien het feit dat zo'n brief van de Heer der Werelden afkomstig is, en elk woord ervan tal van schoonheden en wijsheden bevat, is deze brief van immens belang. Telkens als we deze lezen, voeren wij met onze Heer een gesprek. Elke keer als we deze goddelijke woorden uit de eeuwigheid reciteren of beluisteren, beïnvloeden zij opnieuw onze innerlijke wereld. Ze verhogen onze liefde voor Allah de Almachtige en **ze geven ons de kans om voortdurend met onze Almachtige Heer in contact te treden.**

Onze geliefde Profeet zegt dat:

“Ik laat jullie twee belangrijke dingen achter: één daarvan is het Boek van Allah de Verhevene, en dat is het touw van Allah. Hij die zich daaraan stevig vasthoudt vindt rechte leiding en wie dat loslaat dwaalt af...”

Muslim, Fadā'il al-Sahāba, 37

Goddelijke boeken vertellen ons over de geboden en de verboden van onze verheven Heer. Zij leren ons over de bestemming van ons leven in deze wereld, evenals over onze verantwoordelijkheden. Ze gebieden ons alleen Allah te aanbidden en Zijn boodschappers aan te nemen als voorbeelden. Zij adviseren ons dingen te doen die in het voordeel zijn van de mensen. Ze moedigen ons aan om rechtschapen te zijn, rechtvaardig te handelen en de behoeften bij te staan. **Zij sporen ons aan om dienaren van Allah te zijn die zich weerhouden van onrecht, die iedereen vriendelijk behandelen en die goede zeden ontwikkelen.**

Allah de Verhevene zegt:

“Dit is een verkondiging voor de mensen, opdat zij erdoor worden gewaarschuwd, opdat zij weten dat Hij één god is en opdat de verstandige mensen zich laten vermanen.”

De Koran, Soera al-Ibrahim 14:52

De artikelen van een geloof vormen de fundamenteën van een religie. Wanneer de originele vormen van de goddelijke boeken, die ons informeren over deze principes, worden veranderd, dan beginnen mensen af te dwalen en uit te wijken naar verkeerde overtuigingen. Zij geraken uit de nabijheid van het geloof in de Eenheid van Allah. Zij beginnen verboden dingen als toegestane dingen te beschouwen en toegestane dingen als verboden. In zo'n geval verzendt Allah de Verhevene Zijn boodschap nogmaals om het vervalste boek te vervangen. Hij onderricht daarmee de mensen wederom de juiste geloofsovertuigingen en gedragsvormen. Op deze manier beschermt Allah de Almachtige met Zijn boeken de principes van onze godsdienst tegen afwijkingen en vervalsingen. De Edele Koran is het laatste boek dat door onze Almachtige Heer is gezonden; dit boek bevat in zich het geheel aan schoonheden en waarheden van alle voorafgaande goddelijke boeken.

Allah de Verhevene zegt:

“Hij heeft het Boek met de waarheid tot jou neergezonden, bevestigend hetgeen voordien reeds aanwezig was en Hij heeft ook de Tawrat en de Indjil neergezonden...”

De Koran, Soera Āl-Imrān 3:3

Het levensavontuur van de mens is begonnen met Adam (vrede zij met hem). Sindsdien hebben de mensen vele beschavingen tot stand gebracht. Degenen die in de voetstappen van de profeten zijn getreden en goede daden hebben verricht, worden altijd met de nodige dankbaarheid herdacht. Zij zijn voorbeelden voor opvolgende generaties geworden, terwijl degenen die de leiding van de profeten en de goddelijke boeken niet hebben aanvaard, deze wereld alleen voor hun eigen profijt hebben gebruikt. Ze onderdrukten de zwakkeren en behandelden hen op oneerlijke wijze. Zij doodden de onschuldige mensen en gebruikten hun rijkdom voor de verkeerde doeleinden en zodoende namen zij afstand van de genade van Allah. Ze lieten zeer slechte sporen achter en werden gewist, verwijderd, uit de pagina's van de geschiedenis. Om deze reden vertellen de goddelijke boeken over dergelijke belangrijke perioden uit de menselijke geschiedenis, opdat volgende generaties zich deze lessen ter harte nemen.

Het lichaam van de farao, die tijdens het oversteken van de Rode Zee verdronk, is eeuwenlang bewaard gebleven.

Allah de Verhevene zegt:

“Inderdaad, in hun verhalen bevinden zich zeker lessen voor mensen met verstand; het is geen bericht [verhaal] dat verzonnen is, maar het is een bevestiging van wat er voordien al is [geweest] en de uiteenzetting, onmiskenbare verduidelijking van alles en een leidraad en genade voor een volk dat gelooft.”

De Koran, Soera al-Yusuf 12:111

De piramiden, gebouwd als graftombes voor Egyptische farao's.

LATEN WE KENNISMAKEN MET ONS HEILIGE BOEK

De Interne Ordening van de Heilige Koran

De Heilige Koran is een wonderbaarlijk goddelijk boek, dat door mensen niet kan worden nagmaakt. De Koran wordt ook wel “Kalāmullah” genoemd, hetgeen de spraak van Allah betekent. De Koran is door de aartsengel Jibril (Gabriël) aan onze geliefde Profeet gedurende 23 jaar beetje bij beetje geopenbaard. Hij bestaat uit ongeveer 600 pagina's.

De Koran heeft een bijzonder intern, inwendig ontwerp, gevormd uit verzen, hoofdstukken en secties. De gedeeltes die uit één of meer zinnen bestaan worden Koranverzen genoemd, oftewel “āyāt” in het Arabisch; de gedeeltes die door meerdere Koranverzen worden gevormd, worden hoofdstukken ofwel “soera's” van de Koran genoemd. In de Edele Koran zijn er in totaal 114 hoofdstukken aanwezig. Elk hoofdstuk heeft een unieke titel en het aantal verzen van de hoofdstukken verschilt eveneens van elkaar.

De hoofdstukken zijn niet gerangschikt in de volgorde van hun openbaring, doch de rangschikking ervan is bepaald door speciale aanwijzingen van Allah de Almachtige. Het

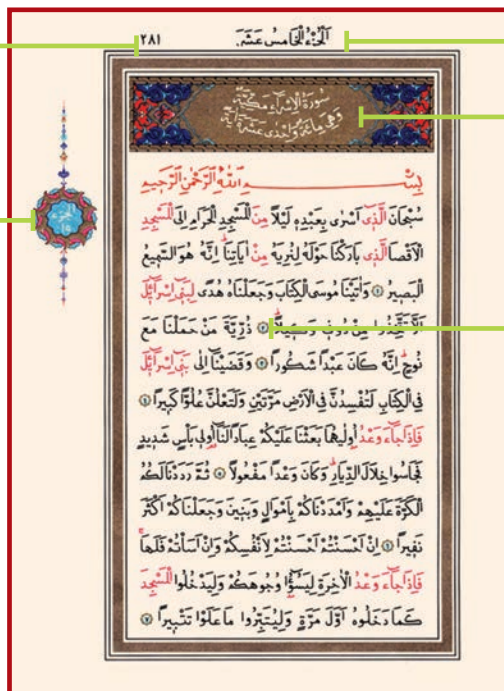
langste hoofdstuk is soera al-Baqara, geordend als het tweede hoofdstuk van de Koran, bestaande uit 286 verzen, terwijl het kortste hoofdstuk soera al-Kawthar is, geordend als het hoofdstuk 108 van de Koran, bestaande uit niet meer dan drie verzen. De Edele Koran begint met soera al-Fātiha en eindigt met soera al-Nās.

Elk gedeelte van 20 pagina's van de Koran wordt een sectie, een “jūz” genoemd. Er zijn in totaal dertig secties in de Koran. De verdeling van de Koran in deze secties maakt het makkelijker om de Koran systematisch en ordelijk te lezen en te memoriseren.

De Edele Koran is geopenbaard in het Arabisch. Er zijn voor degenen die de Arabische taal niet machtig zijn vertalingen van de Koran beschikbaar, waarbij wordt geprobeerd om de betekenis van de tekst van de Koran zo dicht mogelijk te benaderen: de schoonheid van de originele Arabische tekst is echter niet in een andere taal over te brengen. We kunnen de gedetailleerde uitleg van de Koran vinden in de zogenaamde tafsir-boeken.

het symbool aan het begin van een sectie, met daarin het sectienummer

pagina

Voluit geschreven sectienummer

de titel van het hoofdstuk en het aantal verzen ervan

Het symbool waar een vers eindigt, met daarin het nummer van het vers.

DE EERSTE OPENBARING

Onze profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) stond in zijn samenleving bekend om zijn goede karaktereigenschappen. Hij heeft nooit beelden aanbeden en nooit gegeten van het vlees van dieren die voor beelden werden opgeofferd. Hij heeft nooit alcohol gedronken en nooit een kansspel om geld gespeeld. Hij heeft nooit deelgenomen aan feesten en ceremonies die omwille van beelden en afgoden werden georganiseerd. Door zijn eerlijkheid, zijn betrouwbaarheid, de naleving van zijn beloften, zijn verlegenheid, zijn vrijgevigheid en zijn waardigheid, genoot hij de waardering en het vertrouwen van iedereen.

Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) hing de hanīf-godsdienst van zijn voorvader Ibrāhīm aan, dat wil zeggen het geloof in de eenheid van Allah. Toen hij de leeftijd van veertig had bereikt, begon hij ware dromen te zien. Alles wat hij in zijn dromen zag, kwam daadwerkelijk uit.

Onze Profeet begon zich regelmatig terug te trekken in de grot van Hirā'. Op zekere nacht, in de grot, tijdens de maand Ramadan van het jaar 610, kwam aartsengel Jibrīl tegen de dageraad naar onze Profeet toe. Het was de nacht van Qadr...

De engel zei tegen hem: "Lees!"

Onze Profeet antwoordde verwonderd:

"Ik kan niet lezen."

Jibrīl zei nogmaals: "Lees!"

Het antwoord van onze Profeet was wederom:

"Ik kan niet lezen."

De engel Jibrīl zei nog een keer dat de Profeet moest lezen en reciteerde daarna de eerste vijf verzen van soera al-'Alaq (hoofdstuk 96).

De Profeet (vrede en zegeningen

zij met hem) begreep dat hij moest voorlezen en herhaalde deze eerste verzen van de Koran, waarvan de betekenis was:

“Lees in de naam van jouw Heer, Die heeft geschapen.

Die de mens schiep uit een bloedklonter,

Lees en jouw Heer is de Meest Edelmoedige,

Die met de pen onderwees,

Die de mens onderwees wat hij niet wist.” (de Koran, al-Alaq 96:1-5)

Nadat onze Profeet de woorden van de engel van openbaring had herhaald, stond hij op. Hij verkeerde in een staat van verbijstering en trilde van angst. Hij verliet de grot. De stem van de engel klonk nogmaals, deze keer uit de hemel. De luide stem van Jibril was overal te horen:

“O Mohammed! Jij bent de Boodschapper van Allah en ik ben Jibril.”

Hierop raakte de Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) meer en meer gespannen en hij daalde haastig de berg af. Hij kwam thuis bij zijn vrouw Khadija aan. Toen Khadija, de Moeder van de Gelovigen, zag dat de Profeet aan het trillen was, werd ze bezorgd. Hij ging naar zijn bed en zei: “Bedeck mij! Bedeck mij!”

Spoedig viel hij in slaap en toen hij wakker werd, vertelde hij Khadija wat er was gebeurd. Onze moeder Khadija troostte hem:

“Wees niet bang! Allah zal jou nooit beschamen. Je houdt familiebanden aan, je spreekt altijd de waarheid, je helpt de armen en de behoeftigen, je bent gastvrij en je staat de getroffensten bij. Je helpt de mensen die niet kunnen werken en die in nood verkeren.”

Met deze mooie woorden kalmeerde Khadija onze Profeet en maakte ze hem gelukkig. Daarna begaven ze zich samen naar Waraqa ibn Nawfal, de zoon van Khadija's oom. Waraqa was een oude man met veel kennis van zowel de Tawrat als de Indjil. Toen hij van de gebeurtenissen van de Profeet op de hoogte was gebracht, werd Waraqa zeer enthousiast. Hij zei:

“Ik zweer bij Allah, jij bent de profeet van deze gemeenschap. En de engel die je hebt gezien is Jibril; hij is dezelfde engel die de geboden van Allah naar profeet Mūsā (Mozes) en naar profeet 'Īsā (Jezus) heeft gebracht. Waraqa vervolgde zijn woorden met:

“Ik wou dat ik jong was en jou kon helpen wanneer je volk jou uit jouw stad zal verdrijven.”

De Boodschapper van Allah (vrede en zegeningen zij met hem) vroeg verbaasd:

“Zullen ze mij echt uit mijn eigen stad verdrijven?”

Waraqa antwoordde: “Ja. Iedere profeet die net als jij een openbaring heeft verkondigd, is vervolgd en uit zijn land verdreven.”

Het proces van opschrijven en memoriseren van de Heilige Koran

Onze Profeet had de gewoonte om de geopenbaarde Koranverzen onmiddellijk aan zijn metgezellen over te brengen. Hij liet tevens de

Allah de Verhevene zegt:

“Een Koran, die Wij in gedeelten hebben opgedeeld, opdat jij hem met tussenpozen aan de mensen kan reciteren.”

De Koran, Soera al-Isrā' 17:106

nieuw geopenbaarde Koranverzen opschrijven door een aantal van zijn metgezellen, die bekend stonden als “schrijvers van de openbaring”. Op deze manier werden de verzen van de Edele Koran, zodra ze werden geopenbaard, niet alleen door onze Profeet en door sommige van zijn metgezellen uit het hoofd geleerd, maar ook door een aantal metgezellen opgeschreven.

In overeenstemming met de beperkte mogelijkheden van die tijd schreven de schrijvers van de openbaring de Koranverzen op materialen zoals bewerkte platte stenen, schouderbladen van kamelen, palmtakken en dierenhuiden. Onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) dicteerde dan allereerst de nieuw geopenbaarde verzen aan de schrijvers, daarna droeg hij hun op om datgene wat ze hadden opgeschreven op te lezen, om na te gaan of er in hun geschriften eventuele fouten aanwezig waren. De eerste vier kaliefen, bekend als de rechtgeleide kaliefen, Abū Bakr, Umar, Uthmān en Alī (moge Allah tevreden met hen zijn) behoren tot de schrijvers van de openbaring. Daarnaast zijn ook andere beroemde metgezellen, zoals Zayd ibn Thābit, ‘Ubay ibn Ka’b en Muāz ibn Jabal als schrijvers van de openbaring werkzaam geweest.

Onze Profeet reciteerde de Koranverzen ook tijdens de rituele gebeden en op andere momenten. Hij verklaarde de gelovigen de regels en de subtiliteiten die de verzen inhouden. Elk jaar in de maand Ramadan reciteerde hij samen met de engel Jibrīl bij wijze van herziening de Koranverzen die tot die tijd waren geopenbaard. Gedurende de maand Ramadan in het jaar dat de Profeet overleed reciteerden zij de hele Koran tot tweemaal toe.

Compilatie van de Heilige Koran in de vorm van een Boek

De Edele Koran is tijdens het leven van onze Profeet zowel door memorisatie als door optekening in bescherming genomen, maar de geschreven verzen en hoofdstukken van de Koran waren toentertijd nog niet in de vorm van een boek samengebracht. De reden daarvan was dat tijdens het leven van de Profeet openbaringen bleven neerdalen, en aangezien er geen zekerheid bestond over de voltooiing van de openbaring van de Koran zolang de Profeet nog leefde en openbaringen ontving, was het onmogelijk om de Koran als een geordend boek samen te stellen.

Nadat de Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) was overleden, werd Abu Bakr (moge Allah tevreden met hem zijn) gekozen tot kalief. Tijdens zijn kalifaat stierven vele metgezellen die hāfiz waren, dat wil zeggen tot degenen behoorden die de hele Koran uit het hoofd kenden, de martelaarsdood tijdens veldslagen. De snelle daling van het aantal hāfiz-metgezellen maakte de vooraanstaande metgezel

Umar dermate bezorgd, dat hij Abu Bakr aanbood om alle materialen waarop de Koranverzen waren opgeschreven bij elkaar te brengen, deze over te zetten op papier en in een boekvorm aan de gelovigen door te geven. Daarop vormde Abu Bakr een commissie onder leiding van de hoofdschrijver van de Profeet, Zayd ibn Thābit.

Alle leden van deze commissie kenden de hele Koran van buiten. Na ongeveer een jaar lang serieus werken konden de verspreide materialen worden verzameld en op een verantwoorde wijze bij elkaar worden gevoegd. De verzen van de Koran werden geschreven op schone pagina’s. Tot

slot werden deze pagina's in de vorm van een boek bijeengebracht en aan Abu Bakr gepresenteerd.

Het vermeerderen van de Heilige Koran

Tijdens de kalifaten van Umar en Uthmān kon het islamitische geloof zich door middel van veroveringen naar nieuwe gebieden uitbreiden. Mensen van verschillende talen, culturen en rassen bekeerden zich tot de Islam. Iedereen wilde de Nobele Koran lezen en te weten komen wat de boodschap van het Boek inhield.

Om het voor de gelovigen mogelijk te maken de Koran op de correcte wijze te reciteren en te bestuderen, besloot kalief Uthmān om de kopie van de Koran, die tijdens het kalifaat van Abū Bakr

was samengesteld, te vermenigvuldigen. Uthmān vormde een commissie, wederom onder leiding van Zayd ibn Thābit, en gaf deze de opdracht om de Edele Koran over te schrijven.

Eén van de kopieën van de Koran bleef in Medina, de andere werden verstuurd naar centrale locaties zoals Mekka, Kūfa, Basra, Damascus, Jemen en Bahrein. Naar elk van deze centra werd behalve een exemplaar van de Koran ook een Koranleraar gestuurd.

Zodoende is de Koran tot op de dag van vandaag zowel mondeling als schriftelijk doorgegeven, zonder dat er één letter van is veranderd.

- ❖ De Edele Koran werd reeds ten tijden van het leven van onze Profeet memoriseerd en opgeschreven.
- ❖ De schriftelijk vastgelegde gedeeltes van de Edele Koran werden tijdens het kalifaat van Abū Bakr verzameld en in boekvorm gebundeld.
- ❖ De vermenigvuldiging van de Koran begon tijdens het kalifaat van Uthmān.

De verdiensten van het reciteren van de Heilige Koran

De Edele Koran is de meest superieure en de meest schone van alle vormen van spraak. Onze geliefde Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) heeft gezegd: “De beste onder jullie is degene die de Koran leert en onderwijst.”

Daarom bestaat onze belangrijkste taak met betrekking tot de Koran uit het lezen en het bestuderen van de Koran en het onderwijzen ervan aan anderen. Vervolgens dienen wij ons leven in overeenstemming met zijn regels en richtlijnen vorm te geven.

Het reciteren van de Koran is een daad van aanbidding. Onze Almachtige Heer heeft aan diegenen die de Koran lezen en zijn regels in hun leven toepassen het goede nieuws gegeven

van de gunsten van het Paradijs. Onze Profeet heeft ons geïnformeerd dat in het Hiernamaals tevens de ouders van zulke gelovigen een speciale behandeling voor het goed opvoeden van hun kinderen tegemoet kunnen zien.

Onze geliefde Profeet reciteerde de Koran langzaam en duidelijk; zo adviseerde hij zijn volgelingen om de Koran eveneens mooi en correct te reciteren. Hij wilde van zijn volgelingen dat zij de Koran regelmatig zouden reciteren. Hij zei dat degenen die de Koran mooi reciteren in het gezelschap zullen verkeren van engelen. Hij gaf in het bijzonder het goede nieuws van een dubbele beloning aan degenen die de Koran met moeite [doch met geduld] reciteren: één beloning voor het reciteren zelf en één voor de inspanning tijdens de recitatie.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Van degenen die de Koran reciteren en volgens de inhoud ervan handelen, krijgen de ouders op de Dag des Oordeels een kroon opgezet, waarvan het licht helderder is dan het zonlicht dat de huizen van deze wereld verlicht. Dan kunnen jullie je enigszins voorstellen hoe de beloning zal zijn van degenen die handelen volgens de inhoud van de Koran.”

Sunan Abū Dāwūd, I, 355

Allah de Verhevene zegt:

“Degenen die het Boek van Allah lezen en de salāt verrichten en heimelijk of openlijk bijdragen [aan de behoeftigen] geven van hetgeen Wij hun hebben geschonken, hopen op een [handels-] winst die nooit verloren gaat. Opdat Hij hun hun beloning ten volle terugschenkt en Zijn gunst voor hen doet toenemen”

De Koran, Soera al-Fātir 35:29-30

DE INHOUD VAN DE KORAN

De Heilige Koran heeft een geheel eigen stijl. Zo snijdt hij in hetzelfde hoofdstuk of soms zelfs in hetzelfde vers verschillende onderwerpen aan. De wijze waarop hij zich uitdrukt spreekt alle aspecten van de mens aan: aan de ene kant richt de Koran zich tot het menselijk verstand, aan de andere kant houdt hij ook de psychologische en de spirituele kanten van de mens voor ogen. Het doel van de Koran is niet louter het geven van informatie; hij beoogt tegelijkertijd de transformatie van kennis in geloof en de transformatie van geloof in goed en zedelijk gedrag.

De Heilige Koran probeert in de eerste plaats om mensen het juiste geloof bij te brengen. Hij leert ons de reden van ons bestaan en ons doel in deze wereld. Via de Koran maken wij kennis met onze Schepper. De Koran maakt ons wegwijs in kwesties

van omgang; we leren hoe we allereerst onszelf, dan onze ouders en vervolgens alle andere mensen dienen te behandelen.

De belangrijkste onderwerpen die door de Koran worden benadrukt zijn: kwesties omtrent geloof, praktijken van aanbidding en beginselen van goede manieren. Er zijn vele Koranverzen die ons bewust begeleiden in diverse aspecten van menselijke relaties. De verhalen van de profeten en de gebeurtenissen die mensen uit het verleden hebben meegemaakt, worden ons in de Koran verteld, opdat wij daar wijze lessen uit afleiden.

Wanneer we de Edele Koran nader bekijken, zien we dat daarin voornamelijk de volgende zaken worden behandeld, waaromtrent ons richtlijnen worden gegeven:

De hoofdonderwerpen van de Koran

✓ De basiswaarheden van het geloof	✓ De smeekbede
✓ Aanbiddingspraktijken	✓ Geoorloofde en ongeoorloofde zaken
✓ Grondbeginselen van goede manieren	✓ Relaties in de samenleving
✓ De schepping en het universum	✓ De profeten en de volkeren uit het verleden

De Basiswaarheden van het Geloof

Zoals eerder aangegeven is het belangrijkste aspect van de Nobele Koran, dat hij ons laat kennismaken met onze Schepper. De Koran bericht ons over het bestaan en de eenheid van Allah, hij stelt ons Allah voor aan de hand van Zijn namen en Zijn eigenschappen.

Alle basiswaarheden van het geloof die in de Koran worden weergegeven, zijn gerelateerd aan het geloof in Allah. Met andere woorden: volgens de Koran vormen de beginselen van het geloof één geheel. Om deze reden geloven degenen die in Allah geloven ook in Zijn engelen, in de boeken die Hij heeft gezonden, in Zijn profeten en in het Hiernamaals. Ze geloven ook dat alles gebeurt door middel van de wil en de voorbeschikking, de lotsbestemming van Allah.

Aanbiddingspraktijken

De Nobele Koran gebiedt ons om ons als werkelijke dienaren van Allah te gedragen. In plaats van een gedetailleerde weergave van diverse vormen van aanbidding te geven, presenteert de Koran ons een algemeen beeld van de beginselen van de praktijk van aanbidding. Hij vestigt onze aandacht op de nauwe relatie tussen geloof en aanbidding. We worden gewezen op het feit dat aanbidding alleen omwille van Allah dient te worden uitgevoerd, niet om door mensen te worden geprezen. Aan de hand van verschillende voorbeelden wordt ons getoond hoe verkeerd het is om anderen dan Allah te aanbidden en te dienen.

In de Edele Koran wordt nadruk gelegd op aanbiddingsrituelen zoals het voorgeschreven rituele gebed, het geven van de verplichte bijdragen aan de behoeftigen, het vasten en het volbrengen van de bedevaart. Elke handeling die onze Heer behaagt wordt gezien als een teken van goed dienaarschap; al hetgeen voordelen biedt aan mensen, al betreft het een glimlach of een paar mooie woorden, wordt in de Islam beschouwd als een goede daad binnen het kader van aanbidding.

Grondbeginselen van Goede Manieren

De Heilige Koran hecht veel waarde aan goede manieren. Het doel van de Koran is om iedereen in de richting te leiden van en te vormen tot een fatsoenlijk en zedelijk persoon en om goede begrippen en gedragingen te doen gelden in alle aspecten van het leven. Dit is de reden waarom de Koran in veel van zijn verzen spreekt over de beginselen van goede ethiek, de normen en de waarden van goed en kwaad. Hij spoort ons aan tot goedheid en gerechtigheid, gebiedt vriendelijkheid ten opzichte van ouders en familieleden, en stimuleert behulpzaamheid jegens armen en behoeftigen.

Ons Heilige Boek verbiedt verspilling en het berokkenen van schade aan levens en eigendommen van anderen. De Koran benadrukt de beginselen van goede manieren, zoals het nakomen van beloftes, het betrouwbaar zijn en het onderhouden van goede relaties met anderen. Hij leert ons dat dergelijke mooie manieren de mensen zowel in deze wereld als in het Hiernamaals vreugde en geluk zullen brengen.

De Schepping en het Universum

De Nobele Koran vestigt de aandacht op de schepping van levende wezens en op het universum. Hij nodigt mensen uit om na te denken over de schepping en over de redenen van hun schepping, hij geeft herhaaldelijk aan dat Allah dit universum uit niets heeft geschapen.

De perfecte orde van het universum wordt in de Koran benadrukt. Hij vraagt aandacht voor de schepping van mensen, dieren, planten, de aarde, de hemelen, de zon, de maan en talrijke andere wezens. Er wordt aangegeven dat er in de schepping van ieder wezen tekenen aanwezig zijn, die het bestaan en de eenheid van Allah aantonen. Ons wordt gevraagd om deze tekenen zorgvuldig te bestuderen en de eindeloze kracht en de oneindige barmhartigheid van Allah de Almachtige daarin te herkennen.

De Smeekbede

Het gebed is de essentie van aanbidding. Wij betuigen onze dank aan onze Heer door middel van onze smeekbeden. Wanneer we Zijn hulp nodig hebben en wanneer we ons ontmoedigd voelen, begeven we ons naar Zijn poorten van genade en vergeving. We openen dan onze handen en vragen om Zijn hulp. We nemen toevlucht tot de barmhartigheid en de vergevensgezindheid van onze Verheven Heer.

Voorbeelden van oprechte, vanuit het hart opgewelde gebeden, in het bijzonder voorbeelden van de gebeden van de profeten, nemen in ons Nobele Boek een belangrijke plaats in. Onze Almachtige Heer leert ons in de Koran hoe we tot Hem dienen te bidden. Hij gebiedt ons om alleen tot Hem te bidden en vertelt ons dat Hij de Enige is Die deze gebeden kan beantwoorden.

Geoorloofde en Ongeoorloofde Zaken

Wat geoorloofd is, wat de Islam toestaat, wordt wettig of *halāl* genoemd, en wat niet geoorloofd is, wat de Islam niet toestaat, heet onwettig of *harām*. De Nobele Koran verschaft ons de verklaring voor de geoorloofde en de ongeoorloofde dingen. Hij drukt uit dat de gunstige, goede en zuivere dingen wettig zijn. Hij bepaalt dat de wettige dingen voldoende voor de mens zijn en dat niemand hetgeen wettig is gemaakt door Allah de Almachtige tot onwettig kan verklaren. De Koran verbiedt het eten en het drinken van schadelijke dingen zoals bloed, varkensvlees, het vlees van dode dieren en alcoholische dranken. Ook verbiedt de Koran de onrechtvaardige manieren van het verkrijgen van levensonderhoud, zoals via fraude, diefstal, woeker, gokken en omkoping; hij rekent deze tot de grote zonden die kunnen worden begaan tegen Allah en tegen de maatschappij. De Koran waarschuwt de gehele mensheid in dat opzicht door het geven van illustratieve voorbeelden van diegenen die de rechten van andere mensen schenden, door hen bijvoorbeeld af te zetten bij het onderhandelen met elkaar en bij het wegen van goederen.

Relaties in de Samenleving

Het voornaamste doel van de Heilige Koran is het opvoeden van individuen met een sterk geloof, met ware kennis en met goede zeden. Hij beoogt een deugdzame samenleving van dergelijke individuen tot stand te brengen. De Koran stelt de beginselen en de richtlijnen voor onze sociale relaties vast. Dit is de reden waarom er in de Koran diverse verzen aanwezig zijn die een duidelijk beeld schetsen van de wenselijke sociale relaties tussen mensen, zoals huwelijk, echtscheiding, handel, transacties, erfenis, bestuur en onderwijs. Naast dergelijke regelgevende verzen zijn er in de Koran ook verzen met betrekking tot misdaden en bestraffingen voor degenen die de rechten van het individu en van de samenleving overtreden. Moord, diefstal, laster en het schaden van de kuisheid van mensen worden in de Koran alle beschouwd als grote misdaden. Koranverzen beschrijven eveneens hoe deze misdaden zullen worden bestraft.

De Profeten en de Volkeren uit het Verleden

De geschiedenis van de mensheid is vanaf de tijd van Adam (vrede zij met hem) gevuld met talrijke lessen. De Heilige Koran verschaft ons voorbeelden uit het leven van de profeten en van de volkeren uit het verleden, met de bedoeling om de komende generaties de wijze lessen uit de geschiedenis van de mens als een spiegel voor te houden. Er wordt gesproken over goede en slechte ervaringen van voorbije samenlevingen. De Koran vraagt mensen om zich dat ter harte te nemen en niet in dezelfde fouten als de voorvaders te vervallen.

ONZE PROFEET EN DE HEILIGE KORAN

Soms zou hij danig worden geroerd door de verzen die hij reciteerde en rolden tranen langs zijn gezegende wangen omlaag. Hij raadde zijn metgezellen aan om de Koran op ingetogen wijze te reciteren.

Op een dag werd onze moeder Aisha (moge Allah tevreden met haar zijn) gevraagd: "Zou je ons het meest verbazingwekkende kunnen vertellen wat je met de Profeet hebt meegemaakt?"

Aisha antwoordde: “Wat was niet verbazingwekkend met hem?”

En vervolgens verhaalde zij het volgende voorval: “Op een nacht ging hij naar bed. Later in de nacht vroeg hij mijn toestemming om op te staan. Hij verrichtte de wassing en begon te bidden. Gedurende zijn gebed vergoot hij zoveel tranen, dat deze langs zijn borst omlaag vloeiden. Hij boog neer en huilde. Hij bleef gedurende de gehele ter aardewerping huilen en huilde nog steeds toen hij zijn hoofd weer omhoog richtte. Deze toestand duurde voort totdat Bilal verscheen en de oproep tot het ochtendgebed uitsprak.

Toen Bilal (moge Allah tevreden met hem zijn) de Profeet zag huilen, vroeg hij: “O Boodschapper van Allah! Wat maakt je aan het huilen, terwijl al je zonden uit het verleden en uit de toekomst jou reeds zijn vergeven?” Onze Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) antwoordde: “Zou ik niet een dankbare dienaar van Allah dienen te zijn?”

Toen vertelde hij dat hij 's nachts een openbaring had ontvangen en dat deze verzen zorgvuldig dienden te worden gelezen en overwogen. Daarna reciteerde hij de volgende verzen:

“Er bevinden zich in de schepping van de hemelen en van de aarde en in de afwisseling van dag en nacht tekenen voor bezitters van inzicht. Degenen die staande, zittende en die liggende op hun zijde Allah gedenken, en die nadenken over de schepping van de hemelen en de aarde: *“Onze Heer! Jij schiep dit niet tevergeefs! Geprezen ben Jij. Behoed ons daarom van de bestraffing van het Vuur.”* (de Koran, Soera-Āl ‘Imrān 3:190-191)

Onze Profeet reciteerde de Koran in de maand van Ramadan meer dan in de rest van het jaar. Jibril verscheen in die maand vaker aan onze

Profeet en samen reciteerden zij de verzen die tot dan toe waren geopenbaard.

De Boodschapper van Allah hield ook zeer veel van het beluisteren van recitaties van de Koran uit de mond van andere mensen. In zulke situaties vroeg hij zijn metgezellen die over een mooie stem beschikten om de Koran voor hem te reciteren. Eens verzocht hij Abdullah ibn Mas'ūd om voor hem de Koran te reciteren. Abdullah ibn Mas'ūd zei tegen de Profeet: “O Boodschapper van Allah! Hoe kan ik voor jou de Koran reciteren, terwijl deze aan jou is geopenbaard?” Daarop zei de Profeet: “Ik hou er ook erg veel van om de Koran via anderen te beluisteren.”

Vervolgens reciteerde Abdullah Ibn Mas'ūd uit Soera al-Nisā' (soera 4). Toen hij aankwam bij het vers: “En hoe is het dan wanneer Wij van elk volk een getuige [voor elk volk zijn profeet] oproepen en Wij jou tegen deze getuigen naar voren brengen?” (4:41) De Profeet zei: “Dit is voorlopig wel genoeg.” Ibn Mas'ūd, de verteller van dit voorval, zei: “Toen ik naar het gezicht van de Profeet keek, zag ik de tranen uit zijn beide ogen rollen.”

Onze geliefde Profeet nam de Nobele Koran als zijn maatstaf voor alle aspecten van het leven. Hij bracht zijn leven door in harmonie met de Koran. Al zijn handelingen, gedragingen, manieren en gedachten werden gevormd door de verzen van de Koran. Aisha, de moeder van de gelovigen, zei tegen hen die haar naar het karakter van de Profeet vroegen:

“Lees je de Koran dan niet? Zijn karakter was [gebaseerd op de morele principes van] de Koran.”

Door deze woorden benadrukte Aisha dat alle handelingen en gedragsuitingen van de Profeet in harmonie met de Koran waren; hij was

als een levende Koran. En vanwege dit kenmerk van de Profeet heeft onze Verheven Heer hem gepresenteerd als het beste voorbeeld voor de mensheid.

De Heilige Koran heeft niet alleen het leven van de Profeet gevormd, maar ook alle levens

van de moslims die hem hebben gevolgd. De vroege generaties van de gelovigen handelden in hun persoonlijke en sociale levens volgens de vereiste regels van de Koran. Door de Profeet als hun voorbeeld te nemen, werden zij de eerste praktische beoefenaren van de Koran.

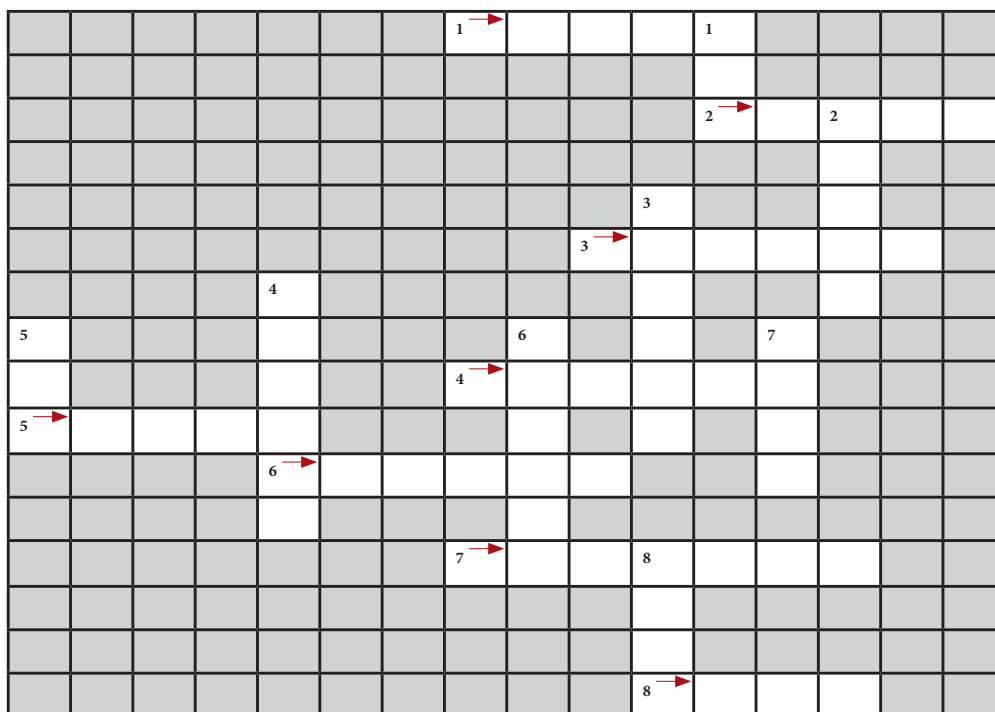
Op een avond, na het nachtgebed, kwam Aisha een beetje laat thuis. De Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) vroeg waarom ze zo laat was. Aisha (moge Allah tevreden met haar zijn) zei:

“O Boodschapper van Allah! Er was een man in de moskee, ik heb nog nooit iemand de Koran beter dan hem horen reciteren.” De Boodschapper van Allah vroeg zich af wie deze man zou kunnen zijn, dus begaf hij zich naar de moskee. Onze moeder Aisha volgde hem. Nadat onze Profeet naar de recitatie van de man had geluisterd, wendde hij zich tot Aisha en zei: “Dit is Sālim, de bevrijde slaaf van Hudayfa. Alle lof behoort aan Allah, Die aan deze Ummah een man als Salim heeft gegeven.” (Ibn Maja, Iqama, 176)

VRAGEN

Laten we Puzzelen

Horizontaal

1. Het laatste van de goddelijke boeken.
2. De naam voor de korte goddelijke boeken.
3. Gedetailleerde uitleg van de Koran.
4. Het langste hoofdstuk in de Koran.
5. Het boek dat aan Dāwūd is geopenbaard.
6. Het boek dat aan 'Īsā is geopenbaard.
7. De maand waarin de openbaring van de Koran begon.
8. De nacht waarin de eerste openbaring van de Koran plaatsvond.

Verticaal

1. Het laatste hoofdstuk van de Koran.
2. Iemand die de gehele Koran uit zijn hoofd kent.
3. Het boek dat aan Mūsa is geopenbaard.
4. De engel die de openbaringen brengt.
5. Het woord dat wordt gebruikt voor elke twintig pagina's van de Koran.
6. Het eerste hoofdstuk van de Koran.
7. De boodschappen die door Allah aan Zijn profeten zijn neergezonden.
8. Welk hoofdstuk bevat de eerst geopenbaarde verzen?

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Allah de Verhevene openbaarde Zijn boodschappen aan Zijn profeten	ons in zijn oorspronkelijke, onveranderde vorm heeft bereikt.
2	Sinds de tijd van Adam (vrede zij met hem) hebben de profeten ons	over de geboden en de verboden van onze Verheven Heer.
3	We gehoorzamen de bevelen in deze boeken en	alle schoonheden en waarheden van alle voorafgaande goddelijke boeken.
4	Onze Almachtige Heer heeft op basis van de behoeften van de mensen	begonnen de mensen van het rechte pad af te dwalen.
5	We geloven dat de Nobele Koran	ofwel direct ofwel door middel van een engel.
6	Goddelijke boeken informeren ons	we trachten de tevredenheid van Allah de Almachtige te verkrijgen.
7	Telkens als de gezonden goddelijke boeken werden vervalst,	de woorden en de boodschappen van Allah gebracht.
8	De Nobele Koran omvat	aan sommige van Zijn profeten kleine boeken gezonden, <i>suhuf</i> genaamd.

Vul het juiste woord in

(het Boek van Allah, de mensen, de Herinnering, licht, een kroon, rechte leiding, de inhoud ervan, de Tawrât waken, de Indjil, het Boek, in gedeeltes)

1. “En Wij hebben hem (‘Īsā) gegeven, waarin zich een leidraad en bevinden, bevestigend wat zich tussen zijn handen bevond van de Tawrât, bij wijze van leidraad en een vermaning voor de godsbewusten.” (Soera al-Māida 5:46)
2. “Wij hebben (de Koran) neergezonden en Wij erover [tegen vervalsing].” (Soera al-Hijr 15:9)
3. “Hij heeft met de waarheid tot jou neergezonden, bevestigend hetgeen voordien reeds aanwezig was en Hij heeft ook en de Indjil neergezonden...” (Soera Āl-Imrān 3: 3)
4. “En een Koran, die Wij hebben opgedeeld, opdat jij hem met tussenpozen aan zou voorlezen.” (Soera al-Isrā 17:106)
5. De Profeet zei: “Ik laat jullie twee belangrijke dingen achter: één daarvan is de Verhevene, en dat is het touw van Allah. Hij die daaraan stevig vasthoudt vindt en wie dat loslaat dwaalt af ...” (Muslim, Fadā’il al-Sahāba, 37)
6. “Van degenen die de Koran reciteren en volgens ervan handelen, krijgen de ouders op de Dag des Oordeels opgezet, waarvan het licht helderder is dan het zonlicht dat de huizen van deze wereld verlicht. Dan kunnen jullie je enigszins voorstellen hoe de beloning zal zijn van degenen die handelen volgens de inhoud van de Koran.” (Sunan Abū Dāwūd, I, 355)

Laten we onszelf testen

1. **Wat is de term die voor wordt gebruikt om de metgezellen aan te duiden die voor de Profeet de openbaring optekenden?**

- A) Metgezellen
- B) Migranten
- C) Schrijvers van de openbaring
- D) Helpers

2. **Welke van de volgende gegevens met betrekking tot de Koran is onjuist?**

- A) De Koran is geopenbaard door de engel Jibril.
- B) De Koran is geopenbaard in het Arabisch.
- C) De openbaring van de Koran begon in de nacht van Mirāj (hemelvaart).
- D) De Koran heeft ons bereikt zonder enige inhoudelijke verandering.

3. Toen Luqmān zijn zoon vermanend toesprak: "Mijn zoon, bedrijf geen afgoderij, want afgoderij is een geweldig misdrijf... Mijn zoon, verricht de salāt, beveel het goede en verbied het kwade. En verdraag geduldig wat je treft, dat is iets wat kwade vereist. Wend je wang niet hoogmoedig van de mensen af en loop niet verwaand op de aarde rond. Allah bemint geen enkele hoogmoedige en verwaande." (Soera al-Luqmān 31:13-18)

Welke van de volgende handelingen is verkeerd volgens de bovenstaande verzen?

- A) Het niet tonen van geduld bij moeilijkheden.
- B) Het adviseren van eerlijkheid aan iemand die liegt.
- C) Het verrichten van gebeden.
- D) Het niet toeschrijven van gelijkwaardigen aan Allah de Almachtige.

4.

- I. Het memoriseren is makkelijker.
- II. Het maakte het opschrijven van de Koran mogelijk.
- III. Het maakte het mogelijk de principes van de Koran goed te leren.

Dit zijn de gunstige resultaten van...

- A) het fragmentarisch, beetje bij beetje neerzenden van de Koran.
- B) het in het Arabisch openbaren van de Koran.
- C) het openbaren van de Koran aan de profeet Mohammed.
- D) het openbaren van de Koran door de engel Jibril.

5. **Wat is de hoofdrede voor het openbaren van de Koran?**

- A) Om deze te reciteren in onze gebeden.
- B) Om de moslims te verenigen.
- C) Om te reciteren na het overlijden van familieleden.
- D) Om deze in onze levens toe te passen.

6. **Welke van de volgende redenen behoort niet tot de redenen voor het neerzenden van goddelijke boeken?**

- A) Het verkondigen van geboden en verboden.
- B) Het verschaffen van encyclopedische informatie.
- C) Het vestigen van morele principes.
- D) Het geven van informatie over het Hiernamaals.

ANTWOORDEN

Laten we puzzelen

							¹ K	O	R	A	¹ N				
											A				
											² S	U	² H	U	F
													A		
										³ T			F		
									³ T	A	F	S	I	R	
				⁴ J						W			Z		
⁵ J				I				⁶ F		R		⁷ W			
U				B			⁴ B	A	Q	A	R	A			
⁵ Z	A	B	U	R				T		T		H			
				⁶ I	N	D	J	I	L			Y			
				L				H							
							⁷ R	A	M	⁸ A	D	A	N		
										L					
										A					
										⁸ Q	A	D	R		

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Allah de Verhevene openbaarde Zijn boodschappen aan Zijn profeten	5	ons in zijn oorspronkelijke, onveranderde vorm heeft bereikt.
2	Sinds de tijd van Adam (vrede zij met hem) hebben de profeten ons	6	over de geboden en de verboden van onze Verheven Heer.
3	We gehoorzamen de bevelen in deze boeken en	8	alle schoonheden en waarheden van alle voorafgaande goddelijke boeken.
4	Onze Almachtige Heer heeft op basis van de behoeften van de mensen	7	begonnen de mensen van het rechte pad af te dwalen.
5	We geloven dat de Nobele Koran	1	ofwel direct ofwel door middel van een engel.
6	Goddelijke boeken informeren ons	3	we trachten de tevredenheid van Allah de Almachtige te verkrijgen.
7	Telkens als de gezonden goddelijke boeken werden vervalst,	2	de woorden en de boodschappen van Allah gebracht.
8	De Nobele Koran omvat	4	aan sommige van Zijn profeten kleine boeken gezonden, <i>suhuf</i> genaamd.

Vul het juiste woord in

1. de Indjil - licht
2. de Herinnering - waken
3. het Boek - de Tawrât
4. in gedeeltes - de mensen
5. het Boek van Allah - rechte leiding
6. de inhoud - een kroon

Laten we onszelf testen

1. C
2. C
3. A
4. A
5. D
6. B

VOORBEELDIGE MENSEN: GELOOF IN DE PROFETEN

- *Profeten en hun eigenschappen*
- *Gemeenschappelijke boodschappen van de profeten*
- *De voordelen van het geloven in de profeten*
- *In de levens van profeten zitten de beste voorbeelden*
- *Onze profeet en andere profeten*

PROFETEN (DE BOODSCHAPPERS VAN ALLAH)

Het thema van n Hussein's spreekbeurt was het profeetschap. Hij was van plan boeken te raadplegen en zich voor te bereiden op het onderwerp, waarna zouden zijn vrienden hem in de klas alles konden vragen wat ze over het onderwerp wilden weten.

Toen de les begon, vroeg zijn leraar hem:

"Vertel me Hussein! Wat is een profeet, denk je?"

"Een profeet is iemand die de bevelen van Allah aan de mensen overbrengt", antwoordde Hussein. Zijn leraar vond het antwoord van Hussein goed en keerde zich naar de rest van de klas:

"Het is jullie beurt! Vraag jullie vriend maar wat je wil weten. Zo kan ik te weten komen of jullie wel of niet in het onderwerp zijn geïnteresseerd."

Sulayman stak zijn vinger op:

“Kan iedereen een profeet worden?”

Hussein beantwoordde de vraag van zijn vriend:

“Profeetschap is geen baan die je kan bereiken door hard te werken of door aanbidding. Allah kiest wie Hij wil van Zijn dienaren als Zijn profeet. Aangezien het profeetschap geen gemakkelijke taak is om te vervullen, vertrouwt onze Almachtige Heer deze opgave alleen toe aan degene die dat het beste kan doen.”

Ahmad stak zijn vinger op:

“Is het profeetschap iets dat van vader op zoon overgaat, zoals bij het sultanaat of bij de monarchie?”

“Zo’n regel is er niet, maar er zijn wel enkele profeten geweest wier zonen de opdracht van hun vader hebben overgenomen. Na Abraham bijvoorbeeld werden zijn zonen Ishāq en Ismāil eveneens profeten. Ook Yūnus, de zoon van Yāqūb, en Sulaymān, de zoon van Dāwūd (vrede zij met hen allen) zijn na hun vader profeten geworden. Dat kwam echter niet omdat het profeetschap iets erfelijks is, het gebeurde zo omdat Allah de Almachtige dat zo heeft gewild.”

Betul zei:

“Dus dat betekent eigenlijk dat de kinderen van profeten net zulke goede mensen als hun vaders zijn geworden.”

“Dit is niet altijd het geval geweest”, zei Hussein. Er zijn enkele profeten geweest waarvan de kinderen niet geloofden, net als vele andere mensen in hun tijd. De zoon van profeet Nūh bijvoorbeeld stemde bepaald niet in met het profeetschap van zijn vader en is daardoor samen met de ongelovigen in de zondvloed verdronken.”

Zeynep voegde zich in het gesprek en zei:

“Profeten moeten binnen hun samenlevingen rijke en eerbiedwaardige mensen zijn geweest.

Anders zou niemand naar hen hebben geluisterd.”

Hussein reageerde onmiddellijk:

“Het antwoord op deze vraag kunnen we vinden wanneer we naar het leven van onze Profeet kijken. Onze Profeet Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) kwam weliswaar uit een gerespecteerde familie, maar hij was zeker niet rijk. Sommige van zijn tegenstanders hadden de gewoonte om hem tegen te werken door tegen hem te zeggen: “Indien mensen behoefte hadden gehad aan een profeet, zou hij uit de kringen van de rijke mensen onder ons afkomstig moeten zijn geweest.”

Ze waren niet in staat om te begrijpen hoe de geweldige aartsengel van de openbaring zou kunnen verschijnen aan een eenvoudige, arme man. Wat voor waarde hebben geld en rijkdom eigenlijk wanneer we ze tegenover een eervolle opdracht als die van een profeet plaatsen?”

Abdurrahmān vroeg:

“Weet je hoeveel profeten er zijn geweest?”

“In de Koran worden vijftientwintig profeten bij naam genoemd.”, zei Hussein.

Zijn leraar voegde hieraan toe:

- “In de geschiedenis van de mensheid hebben veel mensen als profeten gediend. De meeste van de profeten die in de Koran worden genoemd waren elkaars verwanten. Daarom hebben deze profeten rond het Arabische Schiereiland geleefd, waar zij ook hun missie hebben uitgevoerd.

Ongetwijfeld zijn er ook naar de mensen in andere delen van de wereld profeten gezonden. Onze Profeet heeft trouwens gezegd dat het aantal profeten ongeveer honderd-twintigduizend bedraagt.”

Aisha vroeg:

“Is de Heilige Koran naar alle profeten verstuurd?”

Hussein glimlachte: “Jouw vraag heb je niet goed geformuleerd. De Nobele Koran is de naam van het heilige boek dat tot onze Profeet is neergezonden. Daarom zou de vraag moeten zijn: ‘Is er naar alle profeten een boek vergelijkbaar met de Koran gezonden?’

En mijn antwoord op een dergelijke vraag zou zijn: “Nee. We hebben in het vorige hoofdstuk over het geloof in de boeken van Allah de namen van de profeten aan wie boeken zijn geopenbaard geleerd en eveneens de titels van deze boeken.”

Toen vroeg Ali: “Christenen en joden geloven niet in onze Profeet. Zou het niet gepaster zijn als wij ook niet in hun profeten zouden geloven?”

Hussein kon op zijn vraag niet direct reageren. Zijn leraar schoot hem te hulp:

“Dit is het grootste verschil tussen hen en moslims. Wij geloven in hun profeten, omdat de Koran samen met andere profeten de namen en de levens van Mūsā (Mozes) en ‘Īsā (Jezus) vermeldt. Het is overbodig voor ons om daarover met elkaar in discussie te gaan, want wij moslims geloven in alle profeten, zonder onderscheid tussen hen te maken.”

Fatima vroeg: “Welke profeet is de grootste van allemaal?”

Hussein antwoordde: “Onze Profeet Mohammed is de grootste van hen allen.”

Fatima wilde de reden van zijn antwoord weten en vroeg verder:

“Waarom is profeet Mohammed de grootste van hen?”

Toen Hussein zich realiseerde dat hij deze vraag niet kon beantwoorden, wendde hij zich tot zijn leraar:

“Meneer! Kunt u dit alstublieft aan ons uitleggen?”

Op zijn verzoek zei de leraar toen:

“De grootheid van een profeet wordt bepaald en gemeten aan de hand van de grootheid van zijn missie, van zijn daden en van zijn problemen en ontberingen.

Volgens de berichtgevingen in de Koran leefde Nūh (vrede zij met hem) 950 jaar te midden van zijn volk. De leeftijd van de mensen was in die tijd zeer lang. Nūh bracht de boodschappen van Allah naar zijn volk en deed alles wat hij kon om hen naar het rechte pad te leiden, doch slechts heel weinig mensen geloofden in hem. Uiteindelijk, zoals jullie weten, zijn deze ongelovigen allen door een grote overstroming vernietigd.

Denk bijvoorbeeld ook aan Ibrāhīm (vrede zij met hem). De mensen die hij uitnodigde om het pad van Allah de Almachtige te betreden, wilden hem bestraffen door hem te verbranden. Maar Allah liet dit niet toe en veranderde het vuur in veilige en vredige omgeving, alsof het een rozentuin was. Op deze wijze redde Hij Ibrāhīm van een verbranding.

Hoewel het lijden van Mūsā, ‘Īsā en onze profeet Mohammed onvoorstelbaar groot is geweest, hebben ze zelfs dit lijden toch weten te doorstaan omwille van hun heilige missie. Geduldig verdroegen ze de slagen die ze kregen toegediend, de beledigingen die tegen ze werden geuit en zelfs de verdrijving uit hun leefgemeenschappen die hun werd opgedrongen.

Er zijn andere belangrijke redenen op grond waarvan onze profeet Mohammed als de grootste van de profeten dient te worden beschouwd:

Hij is de zegel, de laatste van de profeten.

Zijn profeetschap heeft zich gedurende de laatste veertien eeuwen voortgezet en zal duren tot de Dag des Oordeels.

Hij is als profeet naar de mensheid als geheel gezonden, terwijl de voorafgaande profeten naar bepaalde groepen mensen waren gezonden.

Zoals we kunnen afleiden uit zijn eigen woorden, is onze Profeet de meest geliefde dienaar van Allah de Almachtige.”

“Maar leraar, er zijn toch miljoenen christenen op aarde? Als we daarbij ook nog eens alle generaties van christenen rekenen, zou ‘Īsā (Jezus) net zo groot dienen te zijn als onze Profeet.”, zei Maryam.

De leraar gaf haar een duidelijk antwoord:

“Wanneer er een nieuwe profeet en een nieuw heilig boek worden gezonden, betekent dat dat de missie van de voorgaande profeet ten einde is gekomen. Dit feit heeft zich in de geschiedenis diverse malen herhaald. Zelfs ‘Īsā (vrede zij met hem) heeft ons ervan op de hoogte gesteld dat er na hem een andere profeet zou komen. Om na de komst van profeet Mohammed nog te blijven volhouden dat de boodschap van profeet ‘Īsā gevolgd dient te worden, lijkt op het verlichten van je pad met een kaars in plaats van met een fakkel: de missie van ‘Īsā is immers voorbij, zijn boodschap is grotendeels verdwenen, en bovenal tegenstrijdig met de leer en de wens van profeet ‘Īsā zelf. Het is iets wat hem zeer bedroefd zou maken.”

Zeki stak zijn hand op en stelde een heel andere vraag:

“Hebben wij profeten echt nodig? Zouden we ook niet zonder hen het juiste pad kunnen vinden, door middel van ons eigen verstand bijvoorbeeld?”

Zijn leraar gebaarde Hussein dat hij het antwoord mocht geven. Hussein zei:

“Wij zouden inderdaad sommige waarheden ook zonder de tussenkomst van profeten kunnen achterhalen. Zo zouden wij bijvoorbeeld ideeën over het bestaan en de eenheid van de Almachtige Schepper wellicht via ons verstand te weten kunnen komen, maar we zouden niet in staat zijn geweest om te weten hoe we Hem moeten aanbidden. We zouden niet weten dat er engelen zijn, dat er in het Hiernamaals een eendeloos leven bestaat en dat wij zullen worden ondervraagd over hetgeen wij in deze wereld hebben gedaan.

Aan de hand van ons verstand zouden wij sommige verkeerde handelingen kunnen onderscheiden, maar niet alle verkeerde handelingen waarvoor de profeten ons hebben gewaarschuwd.

Aangezien Allah heel veel van ons houdt, heeft Hij ons Zijn profeten gezonden om ons dit alles en nog veel meer te leren. Deze profeten hadden met hun goede manieren tevens een voorbeeldfunctie ten aanzien van de mensen.”

Rukiye vroeg:

“Ik vraag me af of het geloofwaardiger zou zijn geweest indien Allah de Almachtige zijn berichten niet via de profeten maar direct via een engel naar de mensen had gezonden.”

“Hussein dacht even na hoe hij antwoord kon geven op deze verrassende vraag. En toen zei hij:

“Dat weet ik nog zo net niet. Indien dat een betere manier was geweest, had Allah de Almachtige dat zeker gedaan.” De leraar vond het toch nodig dat de vraag van Rukiye wat meer toelichting verdiende:

“Wat Hussein zei is juist. Wij kunnen ook op een andere manier op deze vraag reageren. Indien Allah Zijn bevelen via Zijn engelen aan de mensen had gezonden en niet via de profeten, zouden sommigen hebben gezegd:

“Omdat we niet in staat zijn om de engelen te zien, kunnen we hun onze vragen niet voorleggen. We kunnen niet vrijuit spreken vanwege onze angst voor hen. Het is gemakkelijk voor de engelen om te zeggen: “Niet zondigen”, want zij kunnen geen zonden begaan. Was het maar een mens geweest die ons deze berichten had gebracht. Zou hij zelf in staat zijn geweest om datgene te doen wat hij ons beveelt?”

Degenen die zo zouden praten zouden wel eens gelijk kunnen hebben. Het is gemakkelijk om te zeggen “doe dit of doe dat”, maar het is veel moeilijker om het zelf toe te passen. Dit is de reden waarom onze Almachtige Heer Zijn bevelen heeft gezonden door Zijn profeten, die deze bevelen ten uitvoer brachten, zich onthielden van Zijn verboden en zo de beste voorbeelden voor hun mensen werden.”

De hand van Akif ging op en neer, het was duidelijk dat hij aarzelde om zijn vraag te stellen.

Toen zijn leraar de aarzeling van Akif opmerkte, zei hij:

“Het lijkt dat je iets wil opmerken Akif.”

“Ja, maar ...”, zei Akif en vervolgens zweeg hij.

“Wees niet bang. Zeg wat je wil zeggen Akif.”

“Werden de profeten betaald voor hun opdrachten? En als ze werden betaald, van wie kregen ze dan hun geld?”

De leraar glimlachte. Akif toonde nog steeds enige aarzeling. Hij was danig in verlegenheid gebracht en vroeg zich af of hij een domme vraag had gesteld. Andere kinderen zaten nieuwsgierig te wachten op de reactie van hun leraar. De leraar zei:

“Goede vraag, Akif. Deze vraag wordt in de Heilige Koran meerdere malen beantwoord. Alle profeten vertelden de mensen die ze tot het rechte pad uitnodigden: “Ik vraag jullie niet om een beloning, mijn beloning berust alleen bij Allah.” De tevredenheid van Allah jegens Zijn dienaren geldt voor hen als de grootste beloning. En de grootste en meest langdurige diensten zijn die welke gratis worden verleend.”

Precies op dat moment rinkelde de schoolbel. De leraar bedankte Hussein voor zijn goede presentatie en zijn verhelderende antwoorden. Hussein zei op zijn beurt:

“Eigenlijk zou ik u moeten bedanken, meneer. Ik heb alles van u geleerd. Indien u mij niet had geholpen, had ik mij voor deze opdracht niet kunnen voorbereiden.”

M. Yaşar Kandemir

ONZE GIDSEN

De Straat van Bosporus, die de continenten Azië en Europa van elkaar scheidt, bezit een unieke schoonheid. Elke dag varen honderden schepen door deze zeestraat, die de Zwarte Zee en de Zee van Marmara met elkaar verbindt. Aangezien sommige delen van deze straat te nauw en te ondiep voor grote schepen zijn, is het heel gevaarlijk deze zeestraat te passeren. Vooral grote vrachtschepen, olietankers en grote passagiersschepen moeten heel voorzichtig zijn wanneer ze de Bosporus bevaren. Dit is de reden waarom de kapiteins van deze schepen lokale autoriteiten om een gids, een loods verzoeken, die hen kan begeleiden en kan beschermen tegen ongelukken en tegen het vastlopen van het schip tegen de bodem van de Bosporus. Met behulp van deze loodsen kunnen ze deze straat veilig passeren, want zij kennen het verkeer in de Bosporus, de vaardieptes en de wisselende omstandigheden aan de kusten heel goed.

Het leven van deze wereld lijkt op een schip en wij, als mensen, zijn de passagiers op dit schip, dat afkomstig is uit de wereld van onze zielen en naar de verblijfplaats van het Hiernamaals vaart. Indien wij als kapitein de Bosporus zouden willen passeren, zouden wij de lokale autoriteiten om een loods dienen te verzoeken. In deze prachtige wereld hebben we ook gidsen nodig om een mooi leven te kunnen leiden, om

het Paradijs te kunnen bereiken en om gered te worden van de Hel in het Hiernamaals: profeten gezonden door Allah de Almachtige vertolken voor ons de rol van zulke gidsen.

De reden voor de schepping van menselijke

Allah de Verhevene zegt:

“En Wij maakten hen (de profeten) tot leiders die op Ons bevel de goede richting wezen...”

De Koran, Soera al-Anbiyā' 21:73

wezens is om Allah te aanbidden en zich Zijn tevredenheid te verwerven. Mensen die in deze wereld worden beproefd en getest, moeten vechten tegen de satan, tegen gevoelens die leiden tot slecht gedrag, zoals liegen, gierigheid en agressiviteit. Onze Almachtige Heer heeft hen op deze moeilijke tocht niet zonder begeleiding gelaten. Hij heeft hun immers het rechte pad getoond en hun goede raad gegeven om de waarheid te vinden. Hij heeft eveneens enige gidsen te midden van hen gekozen, met de bedoeling om hun de beste levende voorbeelden te presenteren.

DE PROFETEN EN EIGENSCHAPPEN VAN DE PROFETEN

Geloven in de profeten is één van de zes artikelen van het geloof. Geloven in de profeten houdt het geloof in dat zij als boodschappers door Allah de Almachtige zijn gezonden en tevens de acceptatie dat alle berichten die ze hebben gebracht waar zijn. Het ontkennen van de profeten betekent het ontkennen van de godsdienst; profeten zijn immers degenen die de religie hebben gebracht, de goddelijke boeken hebben onderwezen en de berichten die ze van Allah de Almachtige kregen hebben verkondigd.

We noemen de profeten die verantwoordelijk zijn voor het overbrengen van de geboden en de verboden van Allah aan de mensheid boodschappers, ofwel schriftprofeten. Onze Almachtige Heer benoemde de eerste mens, Adam (vrede zij met hem), tevens als de eerste profeet. Adam bracht de boodschappen van Allah naar de mensen toe. Na verloop van tijd begonnen de mensen Allah en het Hiernamaals te vergeten en van het rechte pad af te dwalen. Elke keer als zoiets gebeurde zond onze Heer nieuwe boodschappers om de mensen te herinneren en te waarschuwen.

Tussen de eerste profeet Adam en laatste Mohammed (vrede zij met hen) zijn er vele profeten geweest; in één van de uitspraken van onze Profeet wordt gesteld dat er 124.000 profeten zijn gezonden. In de Edele Koran worden alleen 25 van hen bij naam genoemd en wordt ons bij wijze van voorbeeld informatie over de levens van

deze profeten voorgespiegeld. De namen van de profeten die in de Koran worden genoemd zijn:

Ādam, Idrīs, Nūh, Hūd, Sālih, Ibrāhīm, Lūt, Ismā'il, Ishāq, Yāqūb, Yūsuf, Ayyūb, Shu'ayb, Mūsā, Hārūn, Dāwūd, Sulaymān, Ilyās, al-Yasa'a, Yūnus, Zul-Kifl, Zakariyyā, Yahyā, 'Isā en Mohammed (vrede zij met hen).

Allah de Almachtige koos mensen als Zijn profeten: ze waren als wij, ze aten, dronken, werkten en hadden een beroep. Ze trouwden en kregen kinderen. Ze werden net als iedereen ziek en stierven. Echter, in één opzicht verschilden profeten van ons: zij ontvingen openbaringen. Ze waren bijzondere en gezegende mensen, gekozen door Allah de Almachtige, om een missie te volbrengen. Zij waren verantwoordelijk voor het verkondigen van de godsdienst die Allah voor de mensheid heeft uitgekozen en om zelf in overeenstemming met de principes van die godsdienst een modelleven te leiden.

Allah heeft Zijn boodschappers uitgerust met een aantal superieure eigenschappen. Door deze eigenschappen waren ze in staat om hun missie op de beste manier te volbrengen. Ze waren ook in staat de problemen waarmee ze werden geconfronteerd te overwinnen. Alle profeten hadden deze eigenschappen. Deze kenmerken, ook bekend als "de eigenschappen van de profeten", zijn:

Allah de Verhevene zegt:

"[We hebben] gezanten als verkondigers van goed nieuws en als waarschuwers [gezonden], opdat de mensen tegen Allah geen argument zouden hebben na [het optreden van] de gezanten..."

De Koran, Soera al-Nisā' 4:165

Allah de Verhevene zegt:

En er is geen gemeenschap of er is een waarschuwer [tot hen] gekomen.

De Koran, Soera al-Fātir 35:24

Sidq	Kenmerk van oprechtheid, waarachtigheid en waarheidsgetrouwheid van de profeten in hun woorden en hun daden.	Profeten hebben nooit in hun leven nooit leugens verteld. Waarachtigheid is een uitstekende eigenschap, die door de gehele mensheid wordt gewaardeerd. Indien één van onze vrienden ons een leugen vertelt, geloven we hem niet meer; daarentegen vertrouwen en respecteren we degenen die de waarheid spreken. Om die reden is het onmogelijk ons iemand voor te stellen die boodschappen van Allah naar de mensen brengt en niet de waarheid spreekt, en tegelijkertijd leugens verspreidt. Mensen vertrouwen immers geen leugenaars en nemen geen voorbeeld aan diegenen van wie de woorden en daden niet met elkaar overeenkomen.
Amānah	Kenmerk van betrouwbaarheid van de profeten.	Profeten zijn “amīn”, oftewel betrouwbare mensen. Vanwege deze eigenschap genieten zij het vertrouwen van mensen, zowel inzake hun handelingen in deze wereld als inzake kwesties met betrekking tot godsdienst. Mensen vertrouwen de woorden en de gedragingen van de profeten, zij luisteren naar hen en proberen zoals zij te gedragen.
Fatānah	Kenmerk van de hoge intelligentie en inzicht van profeten.	Profeten konden door middel van hun hoge intelligentie de openbaring die zij ontvingen snel begrijpen. Zodoende konden zij bevredigende antwoorden geven op de vragen die mensen hun stelden.
Ismah	Kenmerk van het niet begaan van zonden.	Profeten hebben in hun hele leven nooit een zonde begaan. Er kan over hen nooit worden gedacht dat zij gelijkwaardigen aan Allah zouden toekennen, diefstal zouden plegen, alcoholische dranken zouden nuttigen of ontucht zouden begaan. Mensen veroordelen degenen die in dergelijke foutieve handelingen vervallen en nemen deze personen niet tot voorbeelden in hun eigen leven.
Tabligh	Kenmerk van de profeten dat ze alle geboden en verboden die ze van Allah hebben gekregen volledig aan de mensen overbrengen.	Elke profeet heeft de bevelen die hij aan de mensheid moest verkondigen volledig overgebracht. De profeten wijken niet af van hun missie, zelfs als ze worden geconfronteerd met lijden en mishandelingen. Vele profeten zijn met de dood bedreigd, alleen omdat ze hun opdrachten wilden vervullen. Sommigen van hen, zoals Zakariyyā (Zacharias) en Yahyā (Johannes de Doper), stierven zelfs een martelaarsdood.

GEMEENSCHAPPELIJKE BOODSCHAPPEN VAN DE PROFETEN

Er zijn in de berichten van de profeten, van de eerste mens en tevens de eerste profeet Ādam tot aan de laatste profeet Mohammed (vrede zij met hen), een aantal onveranderlijke en gemeenschappelijke principes aanwezig. Alle profeten adviseerden de mensen op dringende wijze om te geloven in God (tawhid), in Zijn engelen, in Zijn boeken, in Zijn boodschappers, in de Dag des Oordeels en in het lot. Eerlijkheid,

behulpzaamheid en goedheid zijn morele maatstaven, die sinds de schepping van de mens in alle samenlevingen zijn aanvaard; daarentegen worden liegen, bedriegen, gokken, stelen, moorden en het berokkenen van schade aan de samenleving geaccepteerd als afkeurenswaardig gedrag. We kunnen de belangrijkste grondregels die de profeten hebben verkondigd onder de volgende rubrieken opsommen:

Bescherming van godsdienst	Godsdienst is het belangrijkste element dat het voortbestaan van een samenleving waarborgt. En de belangrijkste voorwaarde voor een sterke godsdienst is een correct geloof in Allah. Om deze reden hebben alle profeten hun volkeren en hun gemeenschappen opgeroepen om in de eenheid van Allah te geloven en alleen Hem te aanbidden. Tawhīd, ofwel het geloof in de eenheid van Allah, is de gemeenschappelijke boodschap van alle profeten.
Bescherming van leven	Het menselijk leven is heilig. Het onterecht nemen van een leven is een grote misdaad. Volgens de bewoordingen van de Nobele Koran is “het doden van één persoon zonder een rechtvaardige reden als het doden van de gehele mensheid.”
Bescherming van intellect	Alle soorten van voedingsmiddelen en drank die iemand het gebruik van een gezond verstand en een helder redeneringsvermogen onmogelijk maken, zijn verboden. Daarom is het gebruik van alcohol en verdovende middelen in de Islam verboden.
Bescherming van nageslacht	Het tot stand brengen van gelovige generaties met goede zeden en gedragingen kan alleen worden bereikt door de bescherming van het gezinsleven. Om deze reden heeft onze godsdienst alle soorten immorele daden verboden, zoals ontucht en prostitutie, die veelal tot gevolg hebben dat gezinnen uit elkaar vallen.
Bescherming van eigendom	In de boodschappen van de profeten worden op geoorloofde wijze verworven bezittingen als heilig en onschendbaar beschouwd. Het recht op het bezitten van rechtmatig verkregen eigendommen wordt in de Islam in bescherming genomen. Schadelijke handelingen zoals diefstal, onrechtmatige inbezitneming, beroving en omkoping zijn in de Islam verboden.

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN DE PROFETEN

DE PROFETEN

- laten ons kennismaken met Allah de Almachtige.
- leren ons hoe wij Allah moeten aanbidden.
- geven ons betrouwbare informatie over onze eeuwige verblijfplaats ofwel over het Hiernamaals.
- laten ons zien hoe de fundamenten van een beschaving dienen te worden gelegd.
- vormen door hun goede zeden en hun gedragingen voor ons de beste voorbeelden.

Wanneer we het universum onderzoeken, zien we dat dit een perfecte orde uitstraalt. Wij denken automatisch dat een dergelijk volmaakte orde niet tot stand kan zijn gekomen door puur toeval. Op deze manier komen we tot de conclusie dat dit universum en alle wezens daarin gemaakt dienen te zijn door een Schepper. We kunnen echter uit onszelf niet begrijpen wie en hoe deze Schepper is en wat voor eigenschappen Hij heeft. God, Die ons beter kent dan wij onszelf kennen, heeft ons ook deze informatie over Hemzelf niet onthouden en Zijn hulp aan ons verleend en Zijn genade aan ons getoond. Hij heeft een aantal van Zijn dienaren te midden van de mensen tot Zijn boodschappers uitgekozen. Deze boodschappers zijn voor ons gidsen met betrekking tot de goddelijke eigenschappen. Zij zijn degenen die ons met Allah de Almachtige kennis laten maken.

Allah de Almachtige zegt:

“Ibrahim zeg tegen je volk: ‘Zij (afgoden) zijn vijanden van mij. Behalve de Heer der Werelden is mijn vriend. Hij heeft mij geschapen en Hij is het, Die mij leidt; En Die mij voedsel en drank geeft. En Die mij geneest wanneer ik ziek ben; En Die mij zal doen sterven en daarna weer tot het leven terugroepen.’”

de Koran, Soera al-Shuara 26:77-81

Als mens willen we weten waarom we op deze wereld zijn, we zouden onszelf en onze Heer, Die ons heeft geschapen, willen leren kennen, alsmede al het andere in het universum. Wij voelen de behoefte om te bidden, te smeken, Hem aan te roepen en Hem te aanbidden, terwijl we niet vanuit onszelf kunnen bepalen hoe we Hem dienen te aanbidden. Dit is de reden waarom onze Heer boodschappers heeft benoemd om deze taak te vervullen. Profeten zijn levende voorbeelden die ons laten zien hoe onze Heer te aanbidden. Zij zijn degenen die ons leren hoe Allah de Almachtige dient te worden aanbeden.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Bid zoals jullie mij hebben zien bidden”

Bukhari, Ahad, 1

Heilige boeken en profeten vormen de enige bronnen van onze kennis over het leven na de dood. Allah de Almachtige zendt ons de informatie over het Hiernamaals via Zijn boodschappers. Profeten geven ons informatie over de dingen die we in het Hiernamaals tegemoet kunnen zien. Ze geven het goede nieuws van de beloningen die diegenen kunnen verwachten die in Allah geloven en goede daden verrichten. Zij waarschuwen ook degenen die niet geloven in Allah en in het Hiernamaals, door hen aan de bestraffing die hen wacht te herinneren.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Jullie Heer zal tot ieder van jullie spreken zonder een tolk. Men zal naar zijn rechterzijde kijken en zijn goede daden zien; dan zal men naar zijn linkerzijde kijken en zijn verkeerde daden zien. En dan zal men recht voor zich uitkijken en niet anders dan het Hellevuur zien. Laat dan ieder van jullie zichzelf beschermen voor het Vuur, al is het maar door met een halve dadel [aan liefdadigheid] zichzelf te redden.”

Bukhārī, Zakat, 9

Profeten zijn onze gidsen in deze wereld en ze geven ons informatie over onze eeuwige verblijfplaats ofwel het Hiernamaals.

Profeten waren leiders en hun leiderschap werd ondersteund door de openbaringen die zij ontvingen. Zij hebben zich beziggehouden met landbouw, handel en velen van hen hebben het beroep van herder uitgeoefend. Op die wijze droegen zij bij aan cultuur en beschaving; ze waren primair, **direct betrokken bij de oprichting van beschavingen** waarin mensen in rust en vrede konden leven. Ze probeerden om hun volgelingen gelukkig te maken, zowel in deze wereld als in het Hiernamaals. Onder de voorbeelden die in de Heilige Koran worden genoemd, bevinden zich dat van profeet Nūh (vrede zij met hem), die wist hoe schepen te bouwen en dat van Dāwūd (vrede zij met hem), die wist hoe ijzer moet worden gesmolten en gebruikt kan worden.

Allah de Verhevene zegt:

“Wij schonken Dāwūd gunsten van Ons... En Wij hebben het ijzer voor hem zacht gemaakt. En zeiden “Maak maliënkolders van volle lengte en meet de schalmen af...”

De Koran, Soera al-Saba 34:10-11

Allah de Verhevene zegt:

“[O Nūh] En bouw de ark voor Onze ogen en volgens Onze openbaring.”

De Koran, Soera al- Hūd 11:37

Onze familie en onze omgeving hebben een grote invloed op de vorming van onze manieren en van ons gedrag. Vanaf onze kindertijd nemen onze vaders, moeders, leraren, ouderen en geliefden als voorbeelden in ons leven. We worden door hun daden beïnvloed en proberen ons net als hen te gedragen. Onze Almachtige Heer heeft Zijn profeten gezonden om voor ons als rolmodel te fungeren. Profeten leren ons de waarheid, rechtvaardigheid, eerlijkheid, bedrijvigheid, barmhartigheid, vergeving en mededogen. **Zij zijn de beste voorbeelden voor ons door hun goede zeden en hun voorbeeldig gedrag.**

Allah de Verhevene zegt:

“Er was in hen inderdaad een uitstekend voorbeeld voor jullie aanwezig om na te volgen...”

De Koran, Soera al-Mumtahina 60:6

IN DE LEVENS VAN PROFETEN ZITTEN DE BESTE VOORBEELDEN

Allah de Almachtige heeft de levens en de goede zeden van de profeten gepresenteerd als de beste voorbeelden voor de gehele mensheid.

Verhalen van de profeten die in de Koran worden vermeld vormen eveneens bewijzen voor het profeetschap van Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem), hij was immers een ummi-profeet (die niet kon lezen en schrijven). Het was onmogelijk voor iemand die niet kon lezen en schrijven om dergelijke nauwkeurige informatie te vertellen over het leven van de profeten, die eeuwen daarvoor hadden geleefd. Hij moet deze informatie hebben verkregen uit een betrouwbare bron of deze hebben aangeleerd. De bron werd gevormd door Allah de Almachtige en Zijn openbaringen. Dit feit wordt als volgt in de Koran weergegeven:

“En Wij hebben ook vóór jou boodschappers gezonden. Onder hen zijn degenen over wie Wij jou hebben verteld en onder hen zijn degenen over wie Wij jou niet hebben verteld...” (de Koran, soera al-Mu'min 40:78)

Laten we nu in het kort enkele voorbeeldige levens bekijken van sommige profeten die in de Koran worden genoemd:

Ādam (vrede zij met hem)

Hij is de eerste mens en de eerste profeet. Allah de Almachtige leerde hem de namen van

alle dingen en leerde hem hoe te praten. Allah de Almachtige beval Zijn engelen om zich voor Adam als teken van respect ter aarde te werpen. Alle engelen wierpen zich voor hem ter aarde, maar de satan gehoorzaamde niet aan dit bevel. De satan beloofde om mensen te laten afdwalen van het rechte pad. Allah de Verhevene heeft hem toestemming gegeven om te leven tot de Dag des Oordeels en waarschuwde de mensen om op te passen voor zijn listen en valstrikken.

Ādam en zijn vrouw Hawwā (Eva) werden door de satan misleid en aten van het fruit van de verboden boom toen ze nog in het Paradijs leefden. Ten gevolge van die verkeerde handeling werden ze naar de aarde gezonden. Adam en Hawwā realiseerden zich al snel hun fout: de satan had hen met zijn woorden bedrogen. Ze toonden onmiddellijk berouw voor hun ongehoorzaamheid. Vele jaren lang waren ze verdrietig, zij huilden vaak tranen met tuiten. Smekend om vergiffenis wierpen zij zich voor Allah de Almachtige ter aarde. Ten slotte accepteerde Allah de Almachtige hun berouw en schonk Hij hun vergiffenis..

Het leven van Adam is zeer belangrijk om de status, de waarde van de mensen bij Allah goed te kunnen begrijpen. De vergiffenis die aan Adam (vrede zij met hem) door Allah is geschonken, nadat hij het fruit van de verboden boom had gegeten, is een teken van de barmhartigheid van Allah jegens Zijn dienaren.

Op deze manier leert onze Heer aan alle mensen dat er tot aan de Dag des Oordeels de mogelijkheid bestaat om berouw te tonen.

Allah de Almachtige zei:

“In hun (profeten) verhalen bevindt zich werkelijk een les voor mensen die begrijpen...”

De Koran, Soera al-Yūsuf 12:111

Ādam (vrede zij met hem) is het beste voorbeeld voor ons om voor onze zonden berouw te tonen en aan Allah vergiffenis te vragen.

Nūh (vrede zij met hem)

Nūh is één van de profeten die door Allah als gidsen zijn aangesteld om de mensheid het rechte pad te tonen. De mensen van Nūh waren afgeweken van het pad dat eerdere profeten reeds hadden laten zien.

Sterke mensen onderdrukten de zwakkeren. Mensen begonnen afgoden te aanbidden die ze met hun eigen handen hadden gemaakt. Nūh riep hen op tot terugkeer naar het geloof in de eenheid van Allah. Hij probeerde alles om de mensen het rechte pad te tonen en hen Allah te doen aanbidden. Zijn volk beledigde en bespote Nūh, maar hij weigerde om de uitvoering van zijn opdracht op te geven. Hij probeerde de mensen de religie die door Allah was gezonden te leren gedurende een periode van 950 jaar. Dag en nacht predikte hij de waarheid; hij trachtte op alle mogelijke mensen te leiden, maar uiteindelijk geloofde nog geen honderdtal mensen in zijn boodschap.

Ongelovigen voerden veel discussies met hem. Bovendien kwelden ze hem vaak. Toen Nūh hen waarschuwde voor de straf van Allah, bespotten zij hem door te zeggen: "O Nūh! Breng datgene waarmee je ons bedreigt nu al over ons, als je tenminste de waarheid spreekt."

Nūh was erg bedroefd over de reactie van zijn volk. Uiteindelijk beval Allah de Almachtige hem om een groot schip, een ark te bouwen en daarin degenen mee te nemen die hem geloofden en één paar van elk dier dat daar leefde in de ark te verzamelen. Toen begon het te regenen, langdurig. Water bedekte het gehele gebied. Nūh en de mensen die hem geloofden werden gered van de zondvloed omdat ze zich op de ark bevonden, terwijl degenen die niet hem geloofden en hem hadden bespot allen in de zondvloed verdonken.

Nadat de regen was opgehouden, rustte de ark van Nūh op de berg Jūdī. Profeet Nūh en degenen die met hem waren konden het schip veilig en wel verlaten.

De inspanningen en het geduld van profeet Nūh op het pad van de waarheid vormen voor ons een goed voorbeeld.

Ibrāhīm (vrede zij met hem)

Profeet Ibrāhīm is een groot profeet, die door Allah in de Koran als “Khalīl” of vriend is genoemd. Ibrāhīm begon op zeer vroege leeftijd tot mensen te prediken over het bestaan en de eenheid van Allah. Echter, de mensen van Babylon, te beginnen met zijn eigen vader Āzar, geloofden niet in hem. Hoewel zijn vader hem beledigde en hem wegjoeg, behandelde hij zijn vader toch op een aardige manier.

Ibrāhīm vocht met Nemrūt (Nimrod), de koning van zijn tijd, die zichzelf vertrouwend op zijn rijkdom en soevereiniteit tot god had verklaard. Hij martelde degenen die zijn beweringen niet accepteerden. Ibrāhīm nodigde Nemrūt uit tot het ware geloof; hij probeerde hem te overtuigen om zijn aanspraak op goddelijkheid op te geven. Hij riep Nemrūt op om te geloven in Allah, Die alles uit niets heeft geschapen, Die alles doodt en weer tot leven brengt. Nemrūt beweerde dat ook hij bij machte was dood en leven te bepalen. Toen riep hij twee mannen bij zich en doodde één van hen en liet de andere vrij.

“Kijk! Ik dood en ik geef het leven.”, zei hij. Op dat moment zei Ibrāhīm tegen hem: “Allah doet de zon opkomen uit het oosten, waarom doe jij de zon niet opkomen uit het westen?” Nemrūt stond sprakeloos...

Het was een feestdag. Mensen waren op weg gegaan naar de gebeurtenissen van het feest. Ibrāhīm zag nu zijn kans schoon, dus begaf hij zich naar ‘de tempel’, het huis met de afgoden. Hij brak alle afgoden in stukken, behalve de grootste. Toen hing hij zijn bijl op diens schouder... Toen de mensen van het festival waren teruggekeerd, raakten ze helemaal van streek toen ze zagen wat er in de tempel was gebeurd. Ze dachten meteen aan Ibrāhīm en aan hetgeen hij hun over hun afgoden had verteld. Ze riepen Ibrāhīm en vroegen:

“O Ibrāhīm! Ben jij degene die dit onze goden heeft aangedaan?” Ibrāhīm antwoordde:

“Misschien heeft die grote dit de anderen aangedaan. Vraag hem dat maar als hij kan praten.”

“Op dat moment moesten de mensen toegeven dat hun afgoden levenloze wezens waren en niet in staat waren om te praten. Daarop herinnerde Ibrāhīm hen aan het geloof in de eenheid van Allah:

“Waarom wenden jullie je dan af van de Enige God en aanbidden jullie deze afgoden, die jullie noch voordeel kunnen opleveren noch schade kunnen berokkenen? Schamen jullie je, en wee degenen die jullie aanbidden! Kom eindelijk tot inkeer!”

Ook al hadden de afgodendienaren geen enkel zinvol antwoord op deze logische opmerkingen, toch verlieten ze hun verkeerde pad niet. Ze besloten om Ibrāhīm in het vuur te werpen en te verbranden.

Een groot ‘vreugdevuur’ werd voorbereid. Ibrāhīm werd erin geworpen door middel van een katapult. Allah echter, de Eigenaar van alle dingen, gebod het vuur: **“O vuur, wees koel en vredig voor Ibrāhīm.”** (Soera al-Anbiyā’, 21:69) Het vuur gehoorzaamde dit bevel en verbrandde Ibrāhīm niet. De mensen waren stomverbaasd te zien dat het vuur hem niet had verbrand.

Na dit voorval verliet Ibrāhīm Babylon en reisde hij naar Egypte en Jeruzalem. Hij vestigde zich in Jeruzalem met zijn vrouw Sarah. Hij liet zijn andere vrouw Hādjār en zijn zoon Ismāīl zich vestigen in de vallei van Mekka. Het was in die stad, Mekka, dat hij samen met zijn zoon Ismāīl de Kaāba bouwde. Tawhīd ofwel de eenheid van Allah, was de basis van de godsdienst die door Ibrāhīm (vrede zij met hem) is gebracht.

Ibrāhīm (vrede zij met hem) is een goed voorbeeld voor ons om de perfecte ordening van het universum te onderzoeken en zich vervolgens van het bestaan van Allah bewust te worden.

Yūsuf (Jozef, vrede zij met hem)

Yūsuf was één van de zonen van Yā’qūb (Jakob, vrede zij met hen). Hij was een zeer leuke en intelligente jongen. Zijn broers waren al vroegtijdig erg jaloers op hem en nog toen hij een klein jongetje was, wierpen ze hem in een put in de woestijn. Daarna logen ze tegen hun vader, en zeiden: “Yūsuf is opgegeten door een wolf.” Toen mensen van een karavaan die voorbijtrok uit de put water wilden halen, vonden ze Yūsuf. Ze verkochten hem op de markt voor een greintje, waarna hij als slaaf werd meegenomen naar het paleis van de heerser van Egypte. In het paleis werd hij onterecht belasterd en in de gevangenis gezet. Zijn jeugd jaren bracht Yūsuf in de gevangenis door.

Allah de Almachtige had Yūsuf met de kennis begiftigd om dromen te kunnen uitleggen en de betekenis ervan te verklaren. Yūsuf verklaarde de dromen van zijn vrienden in de gevangenis en nodigde hen uit om in de eenheid van Allah en in het Hiernamaals te geloven. Op een nacht had de heerser van Egypte een interessante droom, die niemand kon uitleggen. Een oude medegevangene van Yūsuf vertelde de heerser van Egypte dat hij, Yūsuf, in staat zou zijn om zijn uit droom te leggen.

Profeet Yūsuf verklaarde de droom van de heerser heel goed. Hij zei dat er in de toekomst sprake zou zijn van een grote hongersnood, maar dat mensen deze met behulp van een aantal voorzorgsmaatregelen zouden kunnen overleven. De heerser was blij met deze uitleg. Tezelfdertijd vernam hij dat Yūsuf ten onrechte in de gevangenis was terechtgekomen. Hij haalde daarom Yūsuf uit de gevangenis en gaf hem verantwoordelijkheid over de schatkist van het land.

Tijdens zijn werkzaamheden als bewaarder van de schatkist herkende Yūsuf op een keer zijn broers, die naar Egypte waren afgereisd om wat tarwe in te kopen gedurende de jaren van hongersnood. Hij nodigde zijn ouders en zijn broers naar Egypte uit om daar samen met hem te leven, waarbij hij zodoende een groots gebaar van vergeving en vriendelijkheid maakte.

Het levensverhaal van profeet Yūsuf is het beste levensverhaal in de Koran. Het hoofdstuk over Yūsuf (soera 12) houdt zich bezig met een aantal gevoelige onderwerpen van het menselijk leven, zoals scheiding en vereniging, welke ieder mens in zijn leven kan ervaren. Er wordt ook gesproken over hoe jaloezie mensen naar het kwaad kan leiden. De slechte gevolgen van laster en onterechte beschuldigingen worden in dit hoofdstuk uitgebeeld.

Profeet Yūsuf is voor ons een mooi voorbeeld voor het vergeven van degenen die ons kwaad hebben gedaan en voor het beantwoorden van kwaad met vriendelijkheid.

Mūsā (Mozes, vrede zij met hem)

Mūsā is één van de vele profeten die door Allah de Almachtige naar de zonen van Israël zijn gezonden. De zonen van Israël, die afkomstig zijn

uit het geslacht van profeet Yā'qūb, waren ten tijde van de profeet Yūsuf in Egypte neergestreken. Na verloop van tijd hadden ze hun vrijheden in Egypte verloren en werden ze meer en meer behandeld als slaven. De heersers in Egypte werden farao's genoemd. De farao (fir'awn) die over Egypte regeerde in de tijd dat Mūsā werd geboren vaardigde een wreed bevel uit. Hij beval dat alle zonen van Israëlsche ouders moesten worden omgebracht. Allah de Almachtige inspireerde de moeder van Mūsā om haar baby in een mand te plaatsen en in de rivier de Nijl te werpen. Allah liet haar weten dat de baby in het paleis van de farao zou opgroeien en dat hij later een profeet zou worden. De moeder van Mūsā deed hem in een mand en wierp hem in de rivier. De vrouw van de farao vond de mand en nam deze mee naar het paleis. Ze vroeg haar man om hem niet te doden, opdat hij voor hen tot nut kon zijn of zij hem als kind konden nemen. Zo zou de farao zelf diegene grootbrengen die in opstand zou komen tegen zijn verkeerde daden en tegen hem in zijn eigen paleis over Allah zou prediken.

Mūsā bracht zijn jeugd in het paleis door. Tijdens zijn jonge jaren verliet hij Egypte een tijdje en woonde hij in Madyan, bij Shuayb (Jetro) waar hij een gezin stichtte. Op zijn weg terug naar Egypte, in het gezelschap van zijn vrouw en familie, kreeg hij op de berg Sinaï de eerste openbaringen van Allah. Zo werd hij uitverkoren als een profeet en werden hem diverse wonderen gegeven. Hem werd bevolen om zijn gebeden te onderhouden en de farao tot het rechte pad op te roepen. Zijn broer Hārūn (Aäron) werd benoemd tot zijn helper.

Mūsā stond, samen met zijn broer Hārūn, tegenover de wrede farao en vertelde hem over Allah en Zijn bevelen. De farao was een arrogante en verwaande persoon, die dacht dat hij alle macht in de wereld bezat en in opstand tegen Allah kon komen. Mūsā toonde hem enkele wonderen om hem tot het geloof te brengen, maar de farao geloofde niet in deze wonderen en beschouwde ze als uitingen van tovenarij. Toen daagde de farao

hem uit om een wedstrijd met zijn tovenaars te houden. Mūsā accepteerde deze uitdaging.

De tovenaars van de farao wierpen hun touwen en staven op de grond. Ze bedrogen hun publiek: hun touwen en staven schenen in de ogen van de mensen als slangen. Daarna wierp Mūsā eveneens zijn staf op de grond. En de staf veranderde in een grotere slang, die alle andere slangen opslokte. De tovenaars zagen dat dit een wonder was en geen tovenarij. Ze wierpen zich onmiddellijk op de aarde neer en verklaarden hun geloof in Allah.

De farao bedreigde hen, maar zij weigerden zich van hun geloof af te keren. Ze werden gemarteld: hun handen en voeten werden aan weerskanten afgesneden. Toen de kinderen van Israël zich realiseerden dat farao van plan was om Mūsā en al zijn volgelingen te doden, verlieten zij Egypte onder de leiding van Mūsā.

Mūsā en de kinderen van Israël kwamen vast te zitten tussen de Rode Zee voor hen en het leger van de farao achter hen. Toen creëerde Allah de Almachtige een wonder en splitste Hij de Rode Zee in tweeën en opende Hij voor de gelovigen een pad om doorheen te trekken. Nadat de gelovigen

het pad waren gepasseerd, trachtten de farao en zijn mannen om hen langs hetzelfde pad te achtervolgen. Zodra de farao en zijn mannen een voet op het pad zetten, verdwenen ze echter onder de golven van de Rode Zee, die zich boven hen sloten. Zo verdronken ze.

Mūsā vocht tegen de farao, en de kinderen van Israel waren in staat om aan de martelingen van de farao te ontsnappen. Mūsā bracht de rest van zijn leven door de Tawrāt en zijn principes te onderwijzen aan de kinderen van Israel.

Het leven van Mūsā (vrede zij met hem) is voor ons een mooi voorbeeld om te leren hoe we kunnen strijden tegen onderdrukking.

‘Īsā (Jezus, vrede zij met hem)

Maryam (Maria), de moeder van profeet Īsā, behoorde tot de familie van Imrān, die in de Koran door Allah de Almachtige wordt beschreven als een voorbeeld voor de mensheid. De vrouw van Imrān, Hanna, droeg de baby die ze verwachtte

op aan de dienst van Allah. Toen haar baby was geboren, noemde Hanna haar Maryam. Ze hield zich aan haar belofte en droeg haar dochter op aan de dienst van het heiligdom in Jeruzalem, waar nu de al-Aqsa Moskee is gebouwd. Maryam werd opgevoed als een kuis vrouw onder de hoede van profeet Zakariyya (Zacharias), de man van haar tante. Maryam bracht haar tijd door in aanbidding, in een kamer die voor haar in het heiligdom was gereserveerd, en ze was verantwoordelijk voor het schoonhouden van de gebedsruimte.

Op een dag verscheen Jibrīl (Gabriël) aan Maryam en hij vertelde haar dat Allah de Almachtige haar een jongen zou schenken. Maryam sprak over haar kuisheid en vroeg hoe zoiets mogelijk zou kunnen zijn, vanwege het feit dat ze maagd was. Jibrīl vertelde haar, dat, wat Allah Zich ook wenst onmiddellijk gebeurt. Zo is Īsā op wonderbaarlijke wijze geboren, zonder vader. De Israëlieten geloofden niet in de maagdelijke geboorte van Īsā en verweten dat Maryam, door te zeggen “Ze heeft iets beschamends gedaan.” Daarop wees Maryam op haar pasgeboren zoon en vroeg aan de mensen om tegen hem te praten. Nauwelijks hadden de kinderen van Israël gezegd dat baby’s niet kunnen praten of een ander wonder geschiedde: op wonderbaarlijke wijze begon de baby te praten...

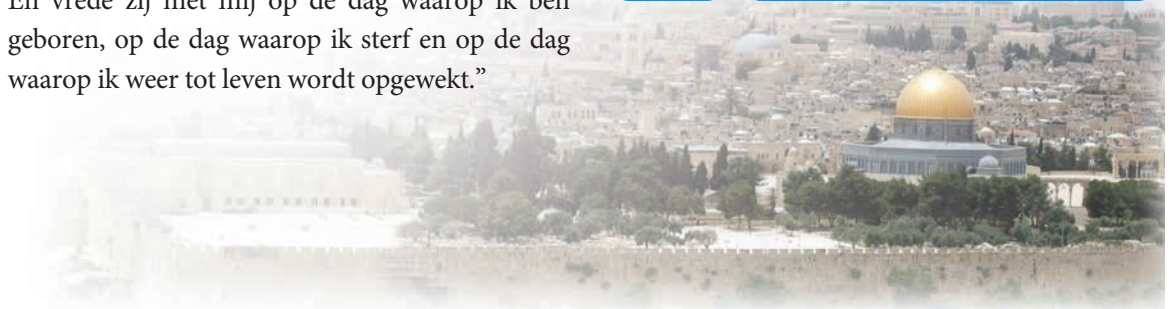
Hij zei: “Ik ben de dienaar van God; Hij heeft mij het Boek gegeven en mij tot een profeet gemaakt. Hij heeft mij gezegend waar ik me ook bevind en Hij heeft mij de salāt (het gebed) en de zakāt opgelegd, zolang ik leef, [en eveneens] om vriendelijk te zijn tegen mijn moeder. Hij heeft mij niet ongehoorzaam en onderdrukkend gemaakt. En vrede zij met mij op de dag waarop ik ben geboren, op de dag waarop ik sterf en op de dag waarop ik weer tot leven wordt opgewekt.”

Dat is Īsā, de zoon van Maryam, het woord van waarheid hetgeen zij betwijfelen. Het is ondenkbaar dat Allah Zich een kind heeft genomen. Verheven is Hij! Wanneer Hij iets verordent, zegt Hij alleen: ‘Wees! En het is.’ Allah is zowel mijn Heer als jullie Heer, dus dien Hem. Dit is het rechte pad.” (De Koran, Soera al-Maryam 19:30-36)

Net zoals Allah de Almachtige Ādam zonder vader en moeder schiep, schiep Hij Īsā zonder vader. Toen hij dertig jaar was, werd Īsā de opdracht tot het profeetschap gegeven en als bewijs voor zijn profeetschap werden hem ook enkele wonderen gegeven. Echter, nog steeds heel weinig mensen, de hawārī’s ofwel de apostelen (leerlingen) genoemd, geloofden in hem.

De Joden wilden voorkomen dat Īsā en zijn apostelen hun boodschap verkondigden, dus besloten ze om hem om het leven te brengen. Allah de Almachtige redde hem echter uit hun handen. De Joden hadden iemand gevangen en gekruisigd die uiterlijk sterk op Īsā leek. Vervolgens zeiden zij dat zij Īsā, de zoon van Maryam, hadden gedood, terwijl zij niet profeet Īsā, maar iemand anders hadden gedood. Allah de Almachtige had hem verheven tot de hemelen...

Er zijn voor ons veel goede voorbeelden in de goede manieren van Īsā te vinden: zijn barmhartigheid en zijn verlangen om vriendschap onder de mensen uit te dragen en hun zielen te zuiveren.

Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem)

Mohammed is de laatste van de profeten van Allah, hetgeen door onze Almachtige Heer in soera al-Ahzāb, āya 40, als volgt wordt bevestigd: “...maar hij is de boodschapper van Allah en het zegel der profeten...” Voordat Mohammed als een boodschapper van Allah werd gezonden, waren de mensen van het rechte pad afgedwaald. Morele waarden waren in verval geraakt. Onderdrukking en onrecht waren wijdverbreid. De sterken overheersen over de zwakken op tirannieke wijze. Mensen waren verslaafd aan alcoholische dranken en aan gokken. Stelen en andermans rechten afpakken behoorden tot alledaagse routinehandelingen. De mensheid wachtte op een leider, die hun kon laten zien wat goed en wat kwaad was, die hen uit de duisternis kon halen en naar het licht kon brengen.

Het was Mohammed (vrede en zegeningen zij met hem) die toen als profeet voor de hele mensheid werd gezonden. Mohammed werd geboren in Mekka, in het jaar 571. Zijn moeder heette Āmina en zijn vader Abdullah. Zijn vader was voordat hij werd geboren al overleden. Onze Profeet werd kort na zijn geboorte aan een voedster gegeven, genaamd Halima, met wie hij gelukkige dagen heeft doorgemaakt. Toen hij zeven jaar oud was, overleed zijn moeder Āmina, waarna onze geliefde Profeet onder de hoede kwam van zijn grootvader Abdulmuttalib. Toen ook hij twee jaar later stierf, nam Abū Tālib, de oom van onze Profeet, de zorg over hem over. Onze Profeet bracht zijn jeugd jaren bij zijn oom door. Hij hielp zijn oom in zijn dagelijkse praktijken. Hij werkte soms zelfs als herder en hoedde de dieren. Hij was anders dan de andere kinderen. Hij heeft nooit een leugen verteld, noch afgoden aanbeden. Hij stond altijd klaar om anderen te helpen.

Hij genoot ieders vertrouwen. Om deze reden noemden de Mekkanen hem “Mohammed al-Amin hetgeen Mohammed de Betrouwbare betekent”.

Allah de Verhevene zegt:

“En Wij hebben jou voor de gehele mensheid niet anders gezonden dan als een bringer van goed nieuws en als een waarschuwer...”

De Koran, Soera al-Saba’ 34:28

Onze Profeet deed tijdens zijn jonge jaren zaken met zijn oom Abū Tālib. Toen hij de leeftijd van vijftientig bereikte, trouwde hij met Khadijah. Toen onze geliefde Profeet de leeftijd van veertig bereikte, begon hij zich vaak terug te trekken in een grot in de buurt van Mekka, genaamd Hirā'. Op een nacht in de maand Ramadan, toen hij zich in de grot van Hirā' bevond, kwam aartsengel Jibrīl (Gabriël) (vrede zij met hem) naar hem toe en vertelde hem dat hij was uitverkoren en uitgekozen als een boodschapper van Allah.

Onze Profeet vertelde alles wat er in de grot was gebeurd aan zijn vrouw Khadijah. Ze geloofde onmiddellijk in hem. Na Khādiyah werden Abū Bakr, 'Alī en Zayd (moge Allah tevreden met hen zijn) eveneens moslims.

Vervolgens nodigde onze Profeet de Mekkanen uit tot de Islam. Hoewel sommigen van hen in hem geloofden, maakten de meesten van hen hem uit voor een leugenaar. Daar bleef het niet bij, zij trachtten zelfs de moslims te onderdrukken. De Boodschapper van Allah en de gelovigen hebben gedurende die periode vele martelingen geduldig moeten doorstaan. De missie van de Profeet in Mekka duurde dertien jaar.

Om in overeenstemming met de Islam te leven en om zijn boodschap beter over te kunnen brengen, emigreerden onze Profeet en de gelovigen in 622 naar Medina. Daar zou hij tot aan zijn overlijden verblijven, tien jaar. In deze periode hebben de gelovigen de Moskee van de Profeet in Medina gebouwd en is er broederschap gesticht tussen de

Medinensische gelovigen (de Ansār ofwel de Helpers) en de Mekkaanse emigranten (de Muhājirūn).

De Koranverzen over de regels in het sociale leven zijn tijdens deze periode geopenbaard. Aanbiddingsrituelen zoals het geven van de zakāt (verplichte bijdrage voor de behoeftigen), het vasten en het verrichten van de bedevaart zijn eveneens in deze periode verplicht gesteld.

Onze Profeet (vrede zij met hem) zond gezanten naar de heersers van naburigelanden om de boodschap van de Islam over te brengen en nodigde hen daartoe uit. Als gevolg van de schending van het vredesakkoord door de Mekkanen veroverde de Profeet Mekka in het jaar 630 en vernietigde hij alle afgoden die in de Kaāba stonden. De Islam verspreidde zich over het hele Arabische Schiereiland. In 632 volbracht hij de afscheidsbedevaart (Hajjat-al-Wadā) en gaf hij zijn beroemde afscheidspraak, bestaande uit zeer belangrijke boodschappen aan de mensheid. In hetzelfde jaar, op drieënzestigjarige leeftijd, overleed hij in Medina.

Onze geliefde Profeet is de meest vooraanstaande dienaar van Allah de Almachtige. In de Koran prijst onze Almachtige Heer zijn hoogstaande moraal en gebiedt Hij ons als volgt om hem in elk aspect van ons leven als voorbeeld te nemen: "Jullie hebben waarlijk in de Boodschapper van Allah een uitstekend voorbeeld..."

(Soera al-Ahzāb 33:21)

Onze geliefde Profeet is een voorbeeldige persoon die alle goede zeden van de hem voorafgaande profeten in zich draagt.

O Heer! De Schepper van de gehele schepping op de aarde en in de hemelen! Jij hebt onder de mensen profeten uitgekozen en zond hen voor ons als voorbeelden. We hebben onze handen voor Jou geopend en wij smeken Jou! Lieve Heer! Schenk ons de gunst om begunstigde dienaren te zijn, die zoals

Ādam

Idrīs

Nūh

Hūd

Sālih

Lūt

Ibrāhīm

Ismāil

Ishāq

Yāqūb

Yūsuf

Shu'ayb

Mūsa

Harūn

Dāwūd

Sulaymān

Ayyūb

Zu'l Kifl

Yūnus

Ilyās

Alyasa'

Zakariyyā

Yahyā

ʿIsā

Mohammed

VREDE ZIJ MET HEM

oprecht berouw tonen voor hun zonden

bij Jou naar een hoog niveau stijgen

alles doen om Jouw boodschap over te brengen

aan de kant staan van de verdrukten, tegenover de onderdrukkers

de zieken bezoeken en voor de armen en de behoeftigen zorgen

zich inspannen om immoraliteit te voorkomen

zich met hun gehele hart aan Jou overgeven

de moed tonen om omwille van Jou hun leven op te geven

mensen naar het rechte pad leiden

hun vertrouwen in Jou nooit verliezen

kuis blijven

betrouwbaar zijn

niet aarzelen om de waarheid te vertellen in het gezicht van de onderdrukkers en de ondankbaren

de volgelingen van het rechte pad bijstaan

staan te popelen om Jou te aanbidden

al hun bezit op Jouw pad uitgeven

geduld kunnen opbrengen tijdens ziektes en tegenspoed

in Jouw aanwezigheid door een deugdelijk gezelschap worden genoemd

Jou zowel in rijkdom als in armoede gedenken

met goedheid herinnerd worden

tot de rechtvaardigen behoren

Jou vanuit hun hart aanroepen

een martelaar op Jouw pad worden

hun ziel van het kwaad zuiveren

zich verfraaien met de moraal van de Koran

ONZE PROFEET EN DE VOORGAANDE PROFETEN

Mohammed (vrede en zegen zijn zij met hem) is de laatste profeet die naar mensheid is gezonden. Terwijl eerdere profeten naar specifieke mensen of naar volkeren van hun tijd waren gezonden, is onze Profeet gezonden naar de gehele mensheid, tot aan de Dag des Oordeels. Dit is de reden waarom onze Profeet tijdens zijn leven naar sommige landen en regio's brieven en boodschappers heeft gestuurd om de boodschap van de Islam over te brengen. Zo nodigde hij de heersers van de twee krachtige koninkrijken van toen, Perzië en Byzantium, samen met hun onderdanen uit om de Islam te accepteren als de enige ware godsdienst. Vandaag de dag is het overbrengen van de heilige boodschap van de

Profeet aan de hele wereld de verantwoordelijkheid van zijn volgelingen.

De profeten die door Allah de Almachtige zijn uitgekozen, hebben keihard gewerkt voor het geluk van de mensen. Ze zeiden allemaal "mijn beloning is aan Allah", en ze vroegen niemand om enige vergoeding voor hun missie. Onze geliefde Profeet heeft eveneens zijn opdrachten als profeet perfect vervuld en heeft zich een levensstijl zoals die in de Nobele Koran wordt bevolen eigen gemaakt. Omwille van zijn missie leverde hij de grootst mogelijke inspanning en bracht daarvoor vele offers. Hij stichtte in het licht van de verzen van de Koran een vreedzame en voorbeeldige samenleving.

De missie van de profeten is om de mensen tot Allah op te roepen en om het rechte pad te laten zien. We kunnen in de Nobele Koran lezen over de levens van de profeten en wat ze voor de mensheid hebben betekend. We lezen in hun levensverhalen over de onveranderlijke waarheden en de tijdloze goede manieren. **Alle profeten zijn gezanten die hun informatie uit dezelfde bron verkrijgen en die tot dezelfde boodschap uitnodigen.** Onze geliefde profeet heeft geuit dat “de profeten als broeders zijn van wie de vader dezelfde is en de moeder verschillend, en van wie de godsdienst dezelfde is.” Om deze reden hebben alle profeten van God, vanaf Adam tot aan Mohammed, elkaars boodschap als waarheid aangegeven en ondersteund. Geen profeet sprak de andere profeten ooit tegen.

Onze geliefde profeet legt door middel van het volgende voorbeeld uit hoe alle profeten elkaars boodschap hebben geverifieerd, ofwel de juistheid ervan hebben bevestigd: *“Mijn gelijkenis ten opzichten van de andere profeten vóór mij is als volgt: Iemand bouwt een prachtig huis. Het huis is af, met uitzondering van één plek voor één baksteen in de hoek. De mensen die het huis bezichtigen en zich over de schoonheid ervan verwonderen, zien de lege plek in de hoek van het gebouw en zeggen: ‘Was deze plek maar niet leeggelaten.’ Ik ben die ontbrekende baksteen. Ik ben gekomen als de laatste van de profeten.”* (Bukhārī, Manāqib, 18)

Onze geliefde Profeet gedacht de vroegere profeten met liefde en respect. Wanneer hij hun namen wilde noemen, zou hij beginnen met woorden als “profeet van Allah...” of “mijn broer...”. Als hij bijvoorbeeld over Mūsā wilde spreken, zei hij: “Mijn broer Mūsā...” Op de terugweg van Tāif vroeg hij Addās, een christelijke slaaf, waar hij vandaan kwam. Toen Addās antwoordde dat hij van Ninowa afkomstig was, zei de Profeet tegen Addās: “Ben je van de stad van mijn broer

Allah de Verhevene zegt:

“Zeg: ‘Gehoorzaam Allah en gehoorzaam de boodschapper, maar als jullie je afkeren, dan is hij alleen maar verplicht tot datgene waarmee hij belast is. En jullie zijn verplicht tot datgene waarmee jullie belast zijn. En als jullie hem gehoorzamen dan laten jullie je de goede richting wijzen. De boodschapper heeft alleen maar de plicht van de duidelijke verkondiging.”

De Koran, Soera al-Nūr 24:54

Yūnus?”, gaf hem complimenten en nodigde hem uit het geloof waartoe profeet Yūnus uitnodigde: het geloof in de eenheid van Allah. Addās beantwoordde zijn uitnodiging bevestigend en bekeerde zich tot de Islam.

Onze geliefde Profeet gaf voorbeelden uit het leven van eerdere profeten. Hij spoorde zijn volgelingen aan om de manieren van de eerdere profeten als voorbeelden te nemen en om zoals hen een zuiver leven te leiden. Hij gaf bijvoorbeeld profeet Dāwūd als voorbeeld voor iemand die zijn levensonderhoud met handenarbeid verdiende en zei dat de beste verdienste datgene is wat men met zijn eigen handen verdient. De Profeet adviseerde degenen die buiten de maand Ramadan extra wilden vasten wederom het voorbeeld van profeet Dāwūd, die om de dag vastte.

Onze geliefde Profeet vertelde zijn metgezellen over interessante gebeurtenissen die vroegere profeten hadden meegemaakt. Hij vroeg hun om zich de lessen ter harte te nemen uit de levens van de profeten en uit de behandeling die zij kregen van de mensen die ze tot het ware geloof

uitgenodigden. Onze Profeet vertelde ook over het lijden van de profeten en hun ontberingen die zij tijdens hun missie ondervonden. **Hij toonde het geduld en het doorzettingsvermogen die zij vertoonden als voorbeelden aan zijn vrienden.**

Hij troostte de gelovigen die vanwege hun geloof werden onderdrukt. Ook hijzelf vond troost in de ervaringen van de vroegere profeten wanneer hij zich tegenover allerlei soorten van lijden en ontberingen bevond. Toen na de slag van Hunayn de oorlogsbuit werd verdeeld, begonnen sommige mensen te klagen en er werd tegen de Profeet zelfs gezegd dat hij eerlijk moest zijn. De Profeet was zeer gekwetst vanwege deze woorden en hij zei: "Als ik niet rechtvaardig ben, wie kan dan nog als rechtvaardig worden beschouwd?" Dan troostte hij zichzelf door te zeggen: "Moge Allah genade tonen aan Mūsā. Hoewel hij met ergere mishandelingen dan deze werd geconfronteerd, heeft hij toch geduld opgebracht."

Onze geliefde profeet verklaarde dat de profeten zich inzetten voor de redding van de mensheid. Hij sprak over het belang van het gehoorzamen van de profeten en over het volgen van de goddelijke bevelen die door hen zijn gebracht. Hij heeft de profeten eens vergeleken met mensen die zijn volk een belangrijke boodschap brengen. Hij zei: "Mijn gelijkenis (voorbeeld) en de gelijkenis van Islam waarmee ik door Allah ben gezonden, is die van een man die naar een gemeenschap van mensen kwam en zei:

"O mensen! Ik heb met eigen ogen het [vijandige] leger gezien dat naar jullie toe komt. Ik ben voor jullie een duidelijke waarschuwer, die jullie hiervan op de hoogte brengt. Red dan jullie levens!"

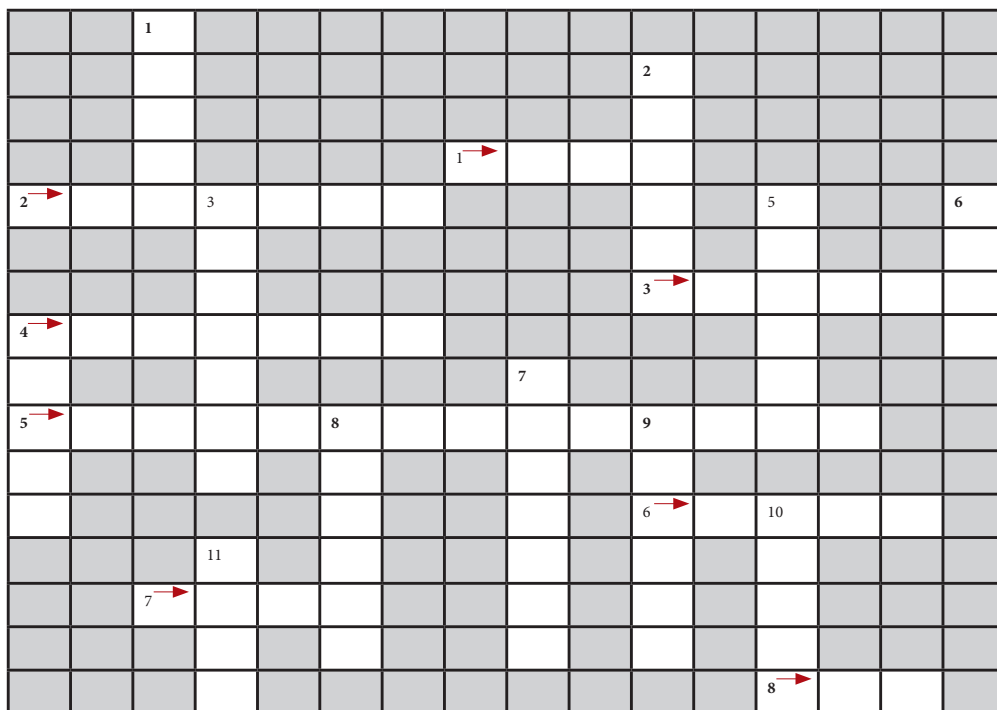
Na deze woorden gehoorzaamde hem een groep van de mensen, deze vluchtte 's nachts op haar gemak uit haar verblijfplaats en redde zo haar leven, terwijl een andere groep van de mensen hem voor leugenaar uitmaakte en op hun plaatsen bleef: het leger viel 's morgens bij hen in en doodde hen allen. Dit is dus de gelijkenis van degenen die mij gehoorzamen en datgene wat ik heb gebracht (de Koran en de Soenna) volgen, en van degenen die aan mij ongehoorzaam zijn en datgene wat ik van Allah aan waarheid heb gebracht loochenen." (al-Bukhārī, l'tisām, 2)

Onze geliefde Profeet maakte de volgende vergelijking om uit te leggen dat de profeten werken voor de goedheid van de mensheid: "Mijn gelijkenis en jullie gelijkenis is als die van een persoon die een vuur heeft aangestoken en die op het moment dat de krekels en de motten erin beginnen te vallen zich inspant om deze uit de buurt van het vuur te houden. Ik hou jullie bij jullie riemen om jullie bij het vuur weg te houden; jullie proberen echter uit mijn handen te ontsnappen en in het vuur te belanden." (Muslim, Fadā'il, 19)

VRAGEN

Laten we puzzelen

Horizontaal

1. De eerste mens en tevens de eerste profeet.
2. Een ander woord voor boodschapper van Allah.
3. De gemeenschappelijke boodschap van de profeten, waarmee de eenheid van Allah wordt aangegeven.
4. De vooraanstaande profeet over wie Allah heeft gesproken als Zijn "khalil" of vriend.
5. De naam die de Mekkanen aan onze Profeet hebben gegeven vanwege zijn eerlijkheid.
6. De Medinensische moslims die de islamitische emigranten uit Mekka de helpende hand hebben aangeboden.
7. De grot waarin onze geliefde Profeet de eerste openbaring heeft gekregen.
8. In de schip van welke profeet vonden mensen redding ten tijde van de zondvloed.

Verticaal

1. De naam die aan de Egyptische heersers wordt gegeven.
2. De naam van de koning die in de tijd van profeet Ibrāhīm zichzelf voor een god uitmaakte.
3. De profetische eigenschap hoge intelligentie.
4. De profetische eigenschap van zondeloosheid.
5. De naam waarmee de leerlingen van profeet 'Īsā worden aangeduid.
6. De berg waarop de ark van profeet Nūh is gestrand.
7. De profetische eigenschap van het volledig overbrengen van de goddelijke geboden en verboden.
8. De moeder van de profeet 'Īsā.
9. De profetische eigenschap van betrouwbaarheid.
10. Het wezen dat uit het Paradijs is gezet, omdat hij heeft geweigerd om zich voor Adam uit respect ter aarde te werpen.
11. De profetische eigenschap van oprechtheid in woorden en daden.

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Het ontkennen van de profeten	om alleen Hem te aanbidden.
2	De profeten zijn verantwoordelijk met het zelf toepassen van de godsdienst en	altijd met liefde en respect.
3	Ondanks dat de profeten moeilijkheden en onderdrukking hebben moeten doorstaan,	Is een teken van de barmhartigheid van Allah jegens Zijn dienaren.
4	De profeten hebben de mensen opgeroepen om in de eenheid van Allah te geloven en	In het beantwoorden van het kwade met het goede.
5	Onze verheven Heer heeft ons als model-mensen	vervolgens met het verkondigen ervan aan andere mensen.
6	Het feit dat Adam vergiffenis is geschonken nadat hij van de verboden boom had gegeten	Zijn profeten gezonden.
7	Onze geliefde Profeet gedacht de voorgaande profeten	hebben ze nooit hun missie verlaten.
8	Profeet Yūsuf is voor ons een voorbeeld	betekent het ontkennen van de gehele godsdienst

Vul het juiste woord in

(uitstekend / Bid / leiders / argument / een les / jullie/ begrijpen / waarschuwers/ richting / zien)

1. “En Wij maakten hen (de profeten) tot die op Ons bevel de goede wezen...”
(De Koran, Soera al-Anbiyā’ 21:73)
2. “[We hebben] gezanten als verkondigers van goed nieuws en als [gezonden], opdat de mensen tegen Allah geen zouden hebben na [het optreden van] de gezanten...” (De Koran, Soera al-Nisā’ 4:165)
3. “Er was in hen inderdaad een voorbeeld voor aanwezig om na te volgen...”
(De Koran, Soera al-Mumtahina 60:6)
4. “In hun (profeten) verhalen bevindt zich werkelijk voor mensen die”
(De Koran, Soera al-Yūsuf 12:111)
5. “..... zoals jullie mij hebben bidden” (al-Bukhārī, Āhād, 1)

Laten we onszelf testen

1. Hoe wordt degene genoemd die, de geboden en de verboden van Allah via openbaring ontvangt en aan de mensen overbrengt en die hen naar het rechte pad leidt?
A) Imam
B) Geleerde
C) Profeet
D) Vrome
2. Wat betekent de profetische eigenschap "Sidq"?
A) Nooit afwijken van oprechtheid)
B) Het niet begaan van zonden.
C) Zeer intelligent zijn.
D) Betrouwbaar zijn.
3. Wat is het grootste wonder dat aan onze Profeet is gegeven?
A) De Isrā (de nachtreis van Mekka naar Qoeds, Jeruzalem)
B) De Nobele Koran
C) De splitsing van de maan in tweeën
D) De mi'rāj (de hemelreis)
4. Welke van de onderstaande eigenschappen duidt de hoogbegaafdheid van de profeten aan?
A) Amānah
B) Fatānah
C) Ismah
D) Sidq
5. Hoe worden de buitengewone gebeurtenissen genoemd die door Allah aan de profeten worden gegeven om daarmee aan de mensen hun profeetschap te bewijzen?
A) Wonder
B) Tovenarij
C) Karāma
D) Kahāna

ANTWOORDEN

Laten we puzzelen

		¹ F													
		A								² N					
		R								E					
		A					¹ A	D	A	M					
² P	R	O	³ F	E	E	T				R		⁵ H			⁶ J
			A							U		A			U
			T							³ T	A	W	H	I	D
⁴ I	B	R	A	H	I	M						A			I
S			N					⁶ T				R			
⁵ M	O	H	A	M	⁸ M	E	D	A	L	⁹ A	M	I	N		
A			H		A			B		M					
H					R			L		⁶ A	N	¹⁰ S	A	R	
			¹¹ S		Y			I		N		A			
		⁷ H	I	R	A			G		A		T			
			D		M			H		H		A			
			Q									⁸ N	U	H	

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Het ontkennen van de profeten	4	om alleen Hem te aanbidden.
2	De profeten zijn verantwoordelijk met het zelf toepassen van de godsdienst en	7	altijd met liefde en respect.
3	Ondanks dat de profeten moeilijkheden en onderdrukking hebben moeten doorstaan,	6	is een teken van de barmhartigheid van Allah jegens Zijn dienaren.
4	De profeten hebben de mensen opgeroepen om in de eenheid van Allah te geloven en	8	in het beantwoorden van het kwade met het goede.
5	Onze verheven Heer heeft ons als model-mensen	2	vervolgens met het verkondigen ervan aan andere mensen.
6	Het feit dat Adam vergiffenis is geschonken nadat hij van de verboden boom had gegeten	5	Zijn profeten gezonden.
7	Onze geliefde Profeet gedacht de voorgaande profeten	3	hebben ze nooit hun missie verlaten.
8	Profeet Yūsuf is voor ons een voorbeeld	1	betekent het ontkennen van de gehele godsdienst.

Vul het juiste woord in

1. leiders – richting
2. waarschuwers – argument
3. uitstekend – jullie
4. een les – begrijpen
5. Bid – zien

Laten we onszelf testen

1. C
2. A
3. B
4. B
5. A

HET ECHTE LEVEN:

HET GELOOF IN HET HIERNAMAALS

- *De waarheid van het leven in deze wereld*
 - *De dood en het graf*
 - *De Dag des Oordeels en de Wederopstanding*
- *Het leven in het Hiernamaals*
- *De voordelen van het geloven in het Hiernamaals*
- *De balans tussen onze wereld en het Hiernamaals in het leven van onze Profeet*

HET EEUWIGE LEVEN

Het was een dag in de herfst, de bomen zagen er halfnaakt uit door de afgefallen bladeren. Mohammed luisterde naar het ruisen van de bladeren, terwijl hij buiten liep, op weg naar Beşçamlar. Bedroefd herinnerde hij zich hoe hij en zijn vriend Sami samen, deze weg vaak vrolijk hadden bewandeld. Een diep gevoel van droefheid maakte zich van hem meester, omdat zijn vriend een week daarvoor was overleden en begraven. Zijn ogen vulden zich met tranen van verdriet, hij voelde zich helemaal verlaten op weg naar Beşçamlar.

Mohammed staarde naar de hemel en zei: "Lieve Heer! Mijn vriend Sami geloofde in het leven van het Hiernamaals. Hij wist dat het leven in het graf het begin is van de dood, hij wist ook dat eerst de engelen Munkar en Nakir komen en aan de

overledene zullen vragen: 'Wie is jouw Heer? Wat is jouw godsdienst? Wie is jouw profeet?'

We hadden de gewoonte om samen de antwoorden op deze vragen te herhalen: 'Mijn Heer is Allah, mijn goddienst is Islam en Mohammed is mijn profeet.'

Hij geloofde eveneens dat een engel, genaamd Isrâfil, de eerste keer op de bazuin zal blazen. Dan wordt alles vernietigd en begint de Dag des Oordeels. Hij geloofde ook dat, op Jouw bevel, voor de tweede keer op de bazuin zal worden geblazen. Alle mensen zullen tot leven worden gewekt en uit hun graven opstaan, net als bij de wederopleving van bloemen in iedere lente.

Hij geloofde dat de mensen zich dan zullen verzamelen op een plaats genaamd Mahshar, en

verantwoording moeten afleggen voor datgene wat zij in deze wereld hebben gedaan.

Hij wist dat de *Kirāman Kātibīn*-engelen zijn goede en slechte daden in deze wereld in een boek van daden opschreven, en hij wist ook dat iedereen zijn boek op de Dag des Oordeels zal ontvangen. Tot Jou hebben we vaak samen gebeden met de woorden: **‘O Allah! Maak ons tot de rechtschapen dienaren, aan wie hun boeken aan de rechterkant worden gegeven! O Allah, geef ons onze boeken van daden niet aan onze linkerkant.’**

Hij geloofde dat de goede en slechte daden van de mensen worden gewogen door een speciale weegschaal, genaamd de *Mizān*, waarvan de werkelijke aard aan niemand bekend is behalve aan Jou. Hij was ervan overtuigd dat de mensen de *Sirāt*-brug, die over de Hel is gespannen, moeten oversteken om in de *Jannah* (het Paradijs) te komen. Goede gelovigen zullen de brug snel oversteken, zonder enige moeite, tot zij in het Paradijs aankomen. De slechte mensen zijn absoluut niet in staat om deze brug over te steken; zij vallen onvermijdelijk in de *Jahannam* (de Hel).

Mijn vriend Sami was niet bang voor de dood, want hij wist dat dat geen einde zou betekenen, maar het begin van een eeuwig leven. Hij verlangde in dat opzicht naar het Paradijs en wilde de zegeningen die daarin zouden worden gegeven bereiken. O Allah! Vergeef hem! Toon hem genade! Verander zijn graf in een tuin van het Paradijs.”

Mohammed zei toen “*āmīn*” en streek met beide handen over zijn gezicht. Hij voelde heel duidelijk, dat het overweldigende verdriet in zijn borst was verdwenen. Terwijl hij verder wandelde, dacht hij: “Hoe mooi is het om in het Paradijs je vrienden weer te ontmoeten!”

M. Yaşar Kandemir

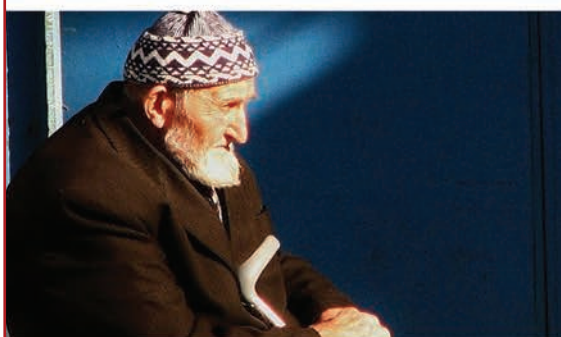
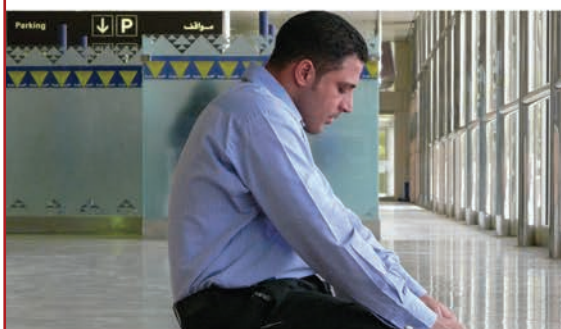
ONS AVONTUURLIJKE LEVEN

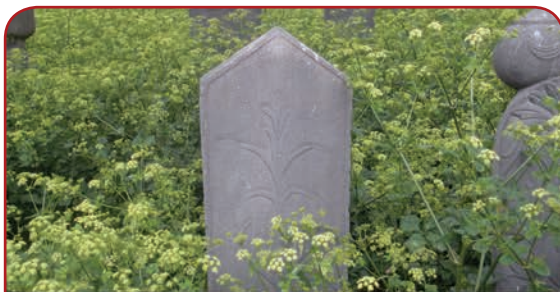
Niet-bestaan

Baarmoeder

Wereld

Hiernamaals

DE GROOTSTE ZEGEN DOOR ALLAH AAN ONS GEGEVEN: HET LEVEN IN DEZE WERELD

Het leven in deze wereld is een reis

Op dit moment zijn wij allen bezig met een reis door het leven, vanaf de dag dat we zijn geboren. Deze reis zal voor sommigen onder ons een lange reis inhouden en voor anderen onder ons een korte reis. Er is niettemin één zekerheid: deze wereld zal niet voor altijd voortduren. Niemand van ons is in deze wereld gekomen om er voor eeuwig en altijd te blijven.

Het leven in deze wereld is vergelijkbaar met een halteplaats waar we tijdens onze reis tijdelijk uitstappen. Met de bedoeling om deze waarheid tot uiting te brengen, legde onze geliefde Profeet (vrede zij met hem) zijn hand op de schouder van Abdullah ibn Umar en zei: "Wees in deze wereld alsof je een reiziger bent." Ibn Umar, die deze

profetische raad zijn hele leven heeft gevolgd, geeft ons het volgende advies: "**Neem ten tijde van je gezondheid maatregelen bij wijze van voorzorg voor de tijd dat je ziek bent, en neem ten tijde van je leven maatregelen bij wijze van voorzorg voor de tijd dat je dood zal zijn.**" (al-Bukhārī, Riqāq, 3)

De schoonheid van het leven in deze wereld is tijdelijk

Onze Almachtige Heer heeft ons in deze wereld eindeloos veel schoonheden en zegeningen geschonken. Allah heeft deze wereld versierd met de meest gunstige zegeningen die we nodig hebben en heeft die ons ter gebruik aangeboden. Hij wil van ons dat wij deze zouden benutten,

Allah de Verhevene zegt:

De gelijkenis van het wereldse leven is zoals die van regenwater, dat Wij vanuit de hemel hebben neergezonden, en dat de planten van de aarde absorberen en waarvan mensen en vee eten. Totdat, wanneer de aarde haar ornamenten heeft aangenomen en is versierd, en haar bewoners veronderstellen dat zij over macht over haar beschikken, Ons bevel tot haar komt, bij dag of bij nacht. En Wij maken haar dan tot een stoppelveld, alsof ze niet dag ervoor nog in bloei had gestaan. Op die wijze maken Wij de tekenen duidelijk aan een volk dat nadenkt.

De Koran, Soera al-Yūnus 10:24

en dat wij onze dankbaarheid zouden tonen aan Degene Die ons dit alles heeft gegeven.

De schoonheden in deze wereld zijn ons toevertrouwd voor een bepaalde tijd. Allah de Almachtige test ons met het hoe en waar wij van zulke zegeningen gebruik maken, zegeningen zoals rijkdom, gezondheid en kennis. Wij kunnen onze dankbaarheid tonen, indien we niet vergeten Wie ons deze zegeningen heeft gegeven en indien we deze zegeningen gebruiken in overeenstemming met het doel waarvoor ze zijn geschapen. Het zou ondankbaar zijn als we de Schenker van deze zegeningen vergeten en deze op manieren aanwenden welke Allah niet goedkeurt en welke mensen en andere schepsels beschadigen.

Het leven in deze wereld is een test

Deze wereld is een testterrein en de test is het leven in deze wereld. Tijdens een test de tijd goed gebruiken is net zo belangrijk als het bezitten van kennis. Het verstandig gebruiken van de tijd in deze wereld is nog veel belangrijker. Er is immers geen terugkeer mogelijk wanneer de tijd in deze wereld voorbij is. De mensen die geen waarde hechten aan de beperkte tijd die hun in deze wereld is gegund, en hun adem, hun dagen, hun maanden en hun jaren verspillen zullen zeker spijt krijgen. Onze Almachtige Allah drukt deze waarheid in de Koran als volgt uit:

Allah de Verhevene zegt: **“Totdat tot één van hen de dood komt, dan zegt hij: “Mijn Heer, zend**

mij terug. Hopelijk kan ik dan goede werken verrichten voor wat ik heb nagelaten...” De Koran,

Soera al-Mu'minūn 23: 99-100

De spijt die zulke mensen na hun dood zullen hebben, zal hen echter niet baten. Allah de Almachtige zal hen herinneren aan de mogelijkheden van deze wereld en aan de tijd die hun is gegeven, door tegen hen te zeggen: Allah de Verhevene zegt: **“... Hebben Wij jullie niet een leven gegeven, lang genoeg opdat iedereen die zich [de waarschuwing] erin wilde herinneren zich deze kon herinneren? Bovendien is er een waarschuwer tot jullie gekomen. Beproof dus [de bestraffing], en voor de onrechtplegers is er geen helper.”** De Koran, Soera al-Fātir 35:37

Deze wereld is de akker van het Hiernamaals

Deze wereld is een plaats waar de mens een kans wordt gegeven om het Paradijs te bereiken. In feite winnen of verliezen wij het Paradijs in deze wereld. Geen van onze daden in deze wereld zal zonder vergelding blijven, we zullen de resultaten van onze acties in het Hiernamaals terugzien. Als we in deze wereld goede daden verrichten, worden we daarvoor in het Hiernamaals beloond. Evenals Hij onze goede daden beloont, bestraft onze Almachtige Heer degenen die volharden in slechte daden.

Allah de Almachtige zegt:

Degene Die de dood en het leven heeft geschapen, opdat Hij jullie moge beproeven, wie onder jullie het beste is in daden Hij is de Almachtige, de Vergevensgezinde.

De Koran, Soera al-Moelk 67:2

Allah de Almachtige zegt:

Wie een goede daad verricht, ontvangt het tienvoudige daarvan, en wie een slechte daad verricht, ontvangt alleen een daaraan gelijke vergelding; hem wordt geen onrecht aangedaan.

De Koran, Soera al-An'ām 6:160

HET GROENE KLEED

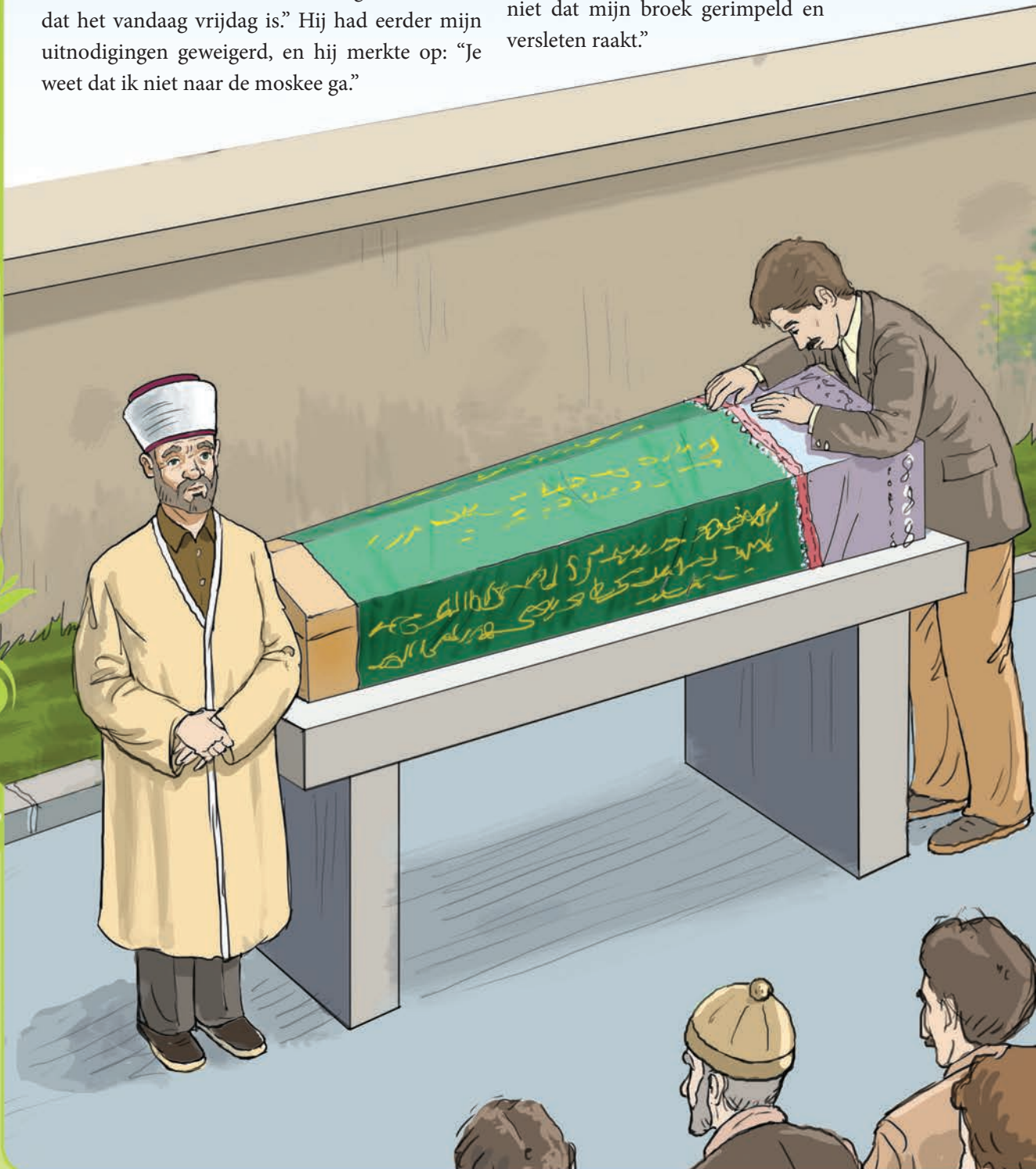
Toen we elkaar onverwacht tegenkwamen, riep de muezzin op tot het vrijdaggebed.

Ik zei tegen hem:

“Laten we naar de moskee gaan. Je weet dat het vandaag vrijdag is.” Hij had eerder mijn uitnodigingen geweigerd, en hij merkte op: “Je weet dat ik niet naar de moskee ga.”

Ik zei: “Dat weet ik, maar ik vraag me af waarom.”

Hij zei: “Ik weet het niet. Ik kan het gewoon niet. Misschien is het de omgeving. Ik wil ook niet dat mijn broek gerimpeld en versleten raakt.”

Ik kon een lach niet onderdrukken: “Maak je een grapje? Hoe kan iemand niet naar de moskee willen gaan vanwege zo’n excuus?”

Hij zei: “Ik ben serieus. Zoals je weet ben ik dol op mijn kleding en ik ben vooral helemaal weg van de kleur groen.”

Dat was waar. Hij droeg altijd iets met groen en zijn kleren zijn altijd keurig gestreken.

Toen vroeg ik hem: “Ben je ooit in een moskee geweest?”

“Ja,” zei hij “Ik ben een paar keer met mijn grootvader naar de moskee gegaan toen ik nog een kind was. Maar ik denk niet dat ik daar nog een keer naar toe kan gaan.”

Zijn woorden verrasten me en ik had spijt dat ik het gesprek sowieso was begonnen.

Toen schudden we elkaars handen vervolgden we ieder onze eigen weg.

Twee maanden na dat bewuste gesprek werd mij verteld dat mijn vriend zich in de moskee bevond. Ik ging er meteen naar toe. Hij bevond zich voor de gemeenschap en hij had een groen kleed over zich heen. Ik kwam dichtbij hem en fluisterde:

“Je zou toch nooit meer naar de moskee komen?”

Hij reageerde niet... Hij lag in een kist bedekt met een groen kleed in de musallā, een open gebedsruimte, in afwachting van het begrafenisgebed.

Cüneyd Suavi

DE TIJD WANNEER WE DE GENOEGENS VAN DE WERELD VERLATEN: DE DOOD

Ieder mens in deze wereld wordt een bepaalde hoeveelheid tijd gegeven. We beëindigen onze tijd in deze wereld met de dood en gaan vervolgens naar een andere wereld. De dood is het einde van het leven op deze wereld en het begin van het leven in het Hiernamaals.

Net als het leven is de dood een zegening voor ons. Het is een grote zegen, vooral voor de zieken die geen hoop op herstel meer hebben en voor de bejaarden.

Laten we ons bijvoorbeeld eens voorstellen, dat de grootvaders van onze grootvaders en hun grootvaders nog in leven zouden zijn. Wie zouden onder zulke omstandigheden nog voor elkaar en voor zich-zelf kunnen zorgen? Zij allen zou gedwongen zijn te leven in moeilijke omstandigheden. Vanuit dat perspectief begrijpen we beter wat een grote zegen de dood in feite is en hoeveel pijn het leven voor zulke stokoude mensen zou inhouden. We moeten daarom niet bang zijn om te sterven, maar bang zijn om niet in staat te zijn goede daden te verrichten.

Het ontkennen van het Hiernamaals en het vrezen van de dood kunnen de dood niet voorkomen. Ongeloof in het Hiernamaals voorkomt

niet de gang naar het Hiernamaals, maar het voorkomt wel het binnentreden van het Paradijs.

De dood heeft voor ons dezelfde betekenis als de geboorte. Baby's verlaten de buik van hun moeders en komen op deze wereld, en vanuit deze wereld worden ze geboren in het Hiernamaals. Terwijl zij hun ogen in deze wereld sluiten, openen ze deze in een andere wereld. Onze komst op deze wereld gebeurt op bevel van Allah, het verlaten van deze wereld gebeurt ook op Zijn bevel.

De dood lijkt op wat er gebeurt als we in slaap vallen. Dit is de reden waarom slapen "de kleine dood" wordt genoemd. Degene die overlijdt, sluit immers zijn ogen voor deze wereld en opent deze voor een nieuwe wereld.

De dood betekent niet het einde van het bestaan, maar het begin van een nieuw bestaan. Het is een verplaatsing van het ene leven naar het andere. Wanneer we doodgaan verlaten we deze wereld, waar we voor een korte tijdsperiode hebben geleefd om te worden getest. Vervolgens gaan we naar onze eeuwige verblijfplaats. Het graf fungeert als de poort tot deze nieuwe verblijfplaats.

Allah de Verhevene zegt:

Iedere ziel moet de dood proeven. Daarna worden jullie tot Ons teruggebracht.

De Koran, Soera al-Ankabut 29:57

Allah de Verhevene zegt:

Waar jullie je ook bevinden, de dood zal jullie bereiken, zelfs al bevinden jullie je in sterk gebouwde torens...

De Koran, Soera al-Nisā 4:78

DOOD IN DE HERFST

Eerst viel er één blad van een boom, daarna volgden andere bladeren, achter elkaar. De bladeren waarvan de tijd was verstreken verdwenen of onder de aarde, of stroomde, samen met het water weg.

Samen met de bladeren verlieten veel mensen deze oorden. Rozen verdorven, vogels hielden op met zingen, vlinders verdwenen. Bomen veranderden in skeletten en bossen in begraafplaatsen. Een paar maanden geleden nog was elke centimeter van dit bos vol van leven, maar nu wandelt alleen het begrafenispersoneel er rond. Degenen die deze plek hebben verlaten, zijn hier ooit glimlachend gekomen. Allen waren zeer gelukkig om hier te vertoeven.

Waarom zijn ze dan weggegaan? Omdat ze dat moesten. Ze hadden geen keus. Net zoals ze geen keus hebben gehad om er te verschijnen. Er is namelijk Iemand Die hen zendt en terugroept. Toen ze op Zijn bevel verschenen, was de aarde versierd met duizend en één vormen van schoonheid. Nu is zij ontdaan van al haar versieringen en draagt ze alleen een witte lijkwade.

Ümit Şimşek

DE POORT VAN DE WERELD NAAR HET HIERNAMAALS: HET GRAF

Het graf is de eerst halte van het nieuwe leven dat met de dood begint. De periode tussen de dood en de wederopstanding wordt het leven in het graf genoemd. Iedereen zal het leven in het graf meemaken, zelfs indien hij niet in een graf wordt begraven. Dit leven in het graf wordt ook wel “de wereld van *barzakh* (barrière)” genoemd, omdat het voorkomt dat de mens teruggaat naar deze wereld.

De mensen worden in hun graven volgens hun daden in deze wereld behandeld. Twee engelen, genaamd Munkar en Nakir, zullen bij de dode komen en vragen: “**Wie is jouw Heer? Wie is jouw Profeet? Wat is jouw religie?**” Degene die in deze wereld goede daden heeft verricht, zal op deze

vragen de juiste antwoorden geven, een poort naar het Paradijs zal voor hem worden geopend. Zijn graf zal worden verruimd. Ongelovigen, polytheïsten en schijnheiligen zullen niet in staat zijn om op deze vragen de juiste antwoorden te geven. Een poort naar de Hel zal voor hen worden geopend en hun graven zullen worden vernauwd. De zielen van de ongelovigen en de schijnheiligen zullen in hun graven lijden, terwijl de zielen van de gelovigen plezier en voldoening zullen hebben, allerlei zegeningen zullen hen ten deel vallen.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Het graf is de eerste halte van het Hiernamaals. Wanneer iemand deze halte goed passeert, zullen de volgende haltes veel gemakkelijker te passeren zijn. Wanneer hij deze halte niet goed passeert, zullen de volgende haltes vele malen moeilijker te passeren zijn.”

al-Tirmizi, Zuhd, 5

Zijn wij klaar voor het Hiernamaals?

Om onszelf op het Hiernamaals voor te bereiden, moeten we onze tijd zo goed mogelijk gebruiken. Immers, ons enige bezit in deze wereld is ons leven. Alles kan met geld worden gekocht, behalve tijd.

Wij nemen van deze tijdelijke wereld alleen onze goede en slechte daden mee. Het doodgaan als een gelovige zou ons grootste doel zou moeten zijn. Dit is ons door onze Almachtige Heer als volgt bevolen: **“O jullie die geloven, wees je bewust van Allah zoals het behoort en sterf niet, behalve als een moslim.”** (De Koran, Soera Āl ‘Imrān 3, 102). Om deze reden moeten wij ons hele leven op een goede manier doorbrengen, om als een gelovige te sterven.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Jullie zullen sterven zoals jullie leven en jullie zullen voor Allah verschijnen zoals jullie sterven.”

Fayd al-Qadir, V, 633

Onze geliefde Profeet zegt:

“Het graf is ofwel een tuin van de tuinen van het Paradijs of een put van de putten van de Hel.”

al-Tirmizī, Qiyāmah, 26

Onze geliefde Profeet zegt:

“Een intelligent persoon is iemand die zichzelf ter verantwoording roept en zich klaar maakt voor het leven na de dood.”

al-Tirmizī, al-Qiyāmah, 25

NACHTMERRIE

Sinds mijn kinderjaren ben ik altijd bang geweest voor kleine ruimtes en heb ik deze altijd zoveel mogelijk vermeden. Later heb ik me gerealiseerd dat dit een ziekte was, maar ik kon er niet van af komen. Ik zou binnenkort een gesloten ruimte binnentreden, hoewel ik dat niet wilde. Ik was gewikkeld in een doodskleed en werd in een grafkist geplaatst. Ik hoorde het gepraat van de mensen om me heen, en op de één of andere manier kon ik hen ook zien terwijl mijn ogen gesloten waren. Ze zeiden:

“Arme jongen! Hij is erg jong overleden, terwijl hij nog zo veel werk te doen had.”

Het was inderdaad waar dat ik nog zoveel dingen onafgemaakt had achtergelaten. Ik was van plan om een bedrijf voor mijn zoon op te richten. Ik was nog niet klaar met het afbetalen van mijn televisie en mijn auto. Nu zijn mijn plannen om een groot bedrijf te beginnen en daar met mijn vrienden samen te werken allemaal in het water

gefallen. Nu is het niet meer dan een droom. Hoewel de winter voor de deur stond, had ik het brandhout nog niet kunnen regelen. Bovendien had ik het dak nog niet gerepareerd... Toen ik zat te denken aan al mijn onafgemaakte werken, werd ik opgeschrikt door een geluid dat als het ware uit een luidspreker leek te komen. Het geluid weergalmde tot in de diepste uithoeken van mijn hersenen: “Het is nu te laat!”

Ik wenste dat het niet te laat was. Ik kon nog steeds niet begrijpen hoe dat ongeluk was gebeurd. Ik was immers zo’n goede chauffeur!

Terwijl ik me probeerde te herinneren wat er was gebeurd, zag ik mijn vrienden mijn grafkist sluiten. Ik wilde ze tegenhouden en probeerde zo hard mogelijk te schreeuwen, maar ik kon me noch bewegen, noch een geluid uitbrengen. Al snel bevond ik mij in de duisternis van mijn kist. Ik staarde naar het licht dat door de spleten van mijn grafkist scheen. “O mijn God!”, zei ik, “wat gaat er nu met mij gebeuren?”

Ik kon niet nadenken vanwege mijn angst. Op dat moment pakten de mensen mijn grafkist op en begonnen mij weg te dragen. Ik merkte aan de geluiden buiten dat het regende. Het geluid van de regendruppels mengde zich met het gepiep en het gekraak van de grafkist. Vermoedelijk waren we op weg naar de moskee voor het begrafenisgebed.

Toen kwam het bij me op dat ik nooit de tijd had genomen om naar de moskee te gaan en mijn gebeden vijfmaal per dag te verrichten. Terwijl de moskee zich vlak bij mijn huis bevond en ik vijf keer per dag daartoe werd uitgenodigd via de azān, de oproep tot het gebed. Ik had ook niet de moeite genomen om mijn gebeden thuis te verrichten. Ik zei altijd tegen mezelf dat ik erover zou denken met bidden te beginnen en al mijn slechte gewoontes op te geven wanneer ik vijftig jaar zou worden. Ja... ja! Indien dat ongeluk er niet was geweest, zou ik een goed mens zijn geworden. De stem die ik eerder ook had gehoord, zei nogmaals: "Het is nu te laat! Jouw tijd is voorbij!"

Ondertussen was mijn begrafenisgebed voorbij en pakten de mensen mijn grafkist weer op. Toen we het theehuis passeerden, waar ik dagelijks met mijn vrienden zat te kaarten, kon ik hun uitbundige lach vanuit het theehuis horen. Ik dacht dat het nieuws van mijn dood hen waarschijnlijk nog niet had bereikt. De stemmen vervaagden... Toen ik voelde dat ik schuin werd gedragen, begreep ik dat we bergopwaarts de oprit van de begraafplaats opliepen. De regen die door de spleten van de kist naar binnen sijpelde, maakte mijn lijkwade natter en natter.

Nog steeds luisterde ik zorgvuldig naar waar de mensen over praatten. Sommige van mijn vrienden bespraken de slechte gang van zaken op de financiële markten, terwijl anderen vol lof waren over de prestaties van het nationale voetbalteam in een belangrijk toernooi. Een ander fluisterde in het oor van zijn vriend: "Het slechte humeur van de overledene is af te lezen uit het weer op zijn sterfdag. We zijn allemaal doorweekt." Ik kon niet geloven wat ik hoorde, het moest een vergissing zijn. Waren dat niet mijn vrienden voor wie ik mijn nachten en mijn slaap vaak had opgeofferd?

Snel daarna was onze reis voorbij en werd mijn kist op de grond gelegd. De kist werd geopend, mijn levenloze lichaam werd door een

aantal handen opgetild en neergelaten in een kuil, waar zich reeds een laagje regenwater op de bodem had gevormd. Ik keek om me heen. O mijn God! Was dit niet een graf? Waarom had ik niet kunnen bedenken dat ik op een dag in deze grafkuil zou belanden? Mijn geluidloos geschreeuw kon door niemand worden gehoord en ik voelde dat mijn vrienden haast maakten om mijn graf met aarde te vullen.

Opnieuw bevond ik mij midden in de duisternis. Ik begon vanuit al mijn zwakte te bidden:

"Mijn Lieve Allah! Kan Je mij niet nog één kans geven, zodat ik een dienaar kan zijn zoals Jij dat wil en mijn graf in een paradijselijke tuin kan veranderen?"

Dezelfde stem herhaalde, ditmaal krachtiger: "Het is nu veel te laat! Alles is voorbij!"

Mijn graf was bedekt met planken en het lawaai dat de vallende aarde op deze planken maakte was angstaanjagend. Met de laatste resten van mijn energie probeerde ik overeind te komen en opende mijn ogen...

Toen realiseerde ik me dat ik in mijn comfortabele bed lag. Het was een nachtmerrie... Mijn buurman, die dokter is, probeerde me te wekken en zei: "Het is voorbij. Kijk, het is voorbij. Je hoeft je geen zorgen meer te maken."

Ik ging langzaam rechtop zitten. Ik was doorweekt van het zweet. Ik dacht dat ik in één keer twintig kilo had verloren. Buiten stormde het en mijn huis schokte en schudde door de donderslagen. Terwijl ik probeerde te herstellen van de gevolgen van mijn nachtmerrie, bad ik:

"O Allah! Duizendmaal dank aan Jou! Wat zou er zijn gebeurd als Jij mij geen tweede kans had geschonken om een goede dienaar te zijn."

Cüneyd Suavi

ONS ECHTE EN EEUWIGE LEVEN: HET HIERNAMAALS

Het Hiernamaals (al-Ākhirah) is het begrip dat wordt gebruikt voor het leven na de dood. Het geloof in het Hiernamaals is één van de principes van het geloof en wordt in de Koran meerdere malen beschreven samen met het geloof in Allah. Iemand die de Wederopstanding, de afrekening op de Dag des Oordeels, het bestaan van het Paradijs en de Hel ontkent, wordt een ongelovige. Het leven na de dood en de gebeurtenissen in het Hiernamaals zijn zaken die niet kunnen worden

gezien. We kunnen deze gebeurtenissen niet met onze zintuigen waarnemen en ook niet door middel van experimenten verklaren. De Koran en de uitspraken van onze Profeet (vrede zij met hem) zijn onze enige bronnen van informatie over het leven in het Hiernamaals. Het is onze verantwoordelijkheid om in het Hiernamaals te geloven, de waarheid waarover wij door Allah zijn geïnformeerd te accepteren en niet te vergeten dat wij verantwoordelijk zullen worden gehouden voor onze daden.

Het einde van het leven en de orde van het universum:

Net als iedere levensvorm op aarde heeft ook de aarde zelf een beperkte levensduur. Een levend wezen sterft als zijn tijd voorbij is. Als die tijd voor de aarde komt, zal het de Dag des Oordeels zijn.

Qiyāmah betekent het einde van het leven en van de orde in het universum. De Qiyamah zal beginnen wanneer één van de aartsengelen, Isrāfil, op een instrument blaast. Dit instrument heet

de Dag Des Oordeels

“sūr”, de aard ervan kennen wij niet. Wanneer er voor de eerste keer op de sūr wordt geblazen zal al het leven op aarde sterven. De orde van de aarde en hemel zal worden verstoord. Dan verduistert de zon, de sterren verspreiden zich, de zeeën koken en de bergen zullen tegen elkaar botsen. Die Dag zal alles worden verstoord. Niemand behalve Allah de Almachtige weet wanneer deze Dag des Oordeels zal plaatsvinden.

Allah de Verhevene zegt:

Wanneer de hemel wordt uiteen gespleten,
en wanneer de sterren worden verspreid,
en wanneer de zeeën met elkaar worden vermengd,
en wanneer de graven binnenste buiten worden
gekeerd,
dan beseft iedere ziel wat zij vooruit heeft gezonden
en wat zij achterwege heeft gelaten.

De Koran, Soera al-Infītār 82:1-5

Dit wordt duidelijk aangegeven in de Nobele Koran en in de uitspraken van de Profeet. Onze geliefde Profeet heeft dus ook niet geweten wanneer de Dag des Oordeels zal plaatsvinden, maar heeft wel gesproken over bepaalde aanwijzingen die aangeven dat deze Dag naderbij komt. Eigenlijk is het voor ons

ook niet noodzakelijk om te weten wanneer de Dag des Oordeels zal plaatsvinden. Het is onze verantwoordelijkheid om de nodige voorbereidingen voor ons leven na de dood te treffen, voor het leven dat begint met onze dood. Met andere woorden: het is onze taak om klaar te zijn voor het Hiernamaals, alsof we morgen zullen sterven.

Wij zullen tot leven worden gewekt, zoals zaadjes uit de aarde ontkiemen:

De bevestigende uitspraak van het geloof bevat het deel “wa’l ba’thu ba’d al-mawt”. Dit houdt in: “Ik geloof dat er na de dood een wederopstanding plaatsvindt”. Dit principe vormt één van de fundamentele geloofsprincipes in de Islam. Na het einde van de wereld zal Isrāfil nog een keer op de sūr blazen, op een tijdstip dat onze Almachtige Allah dat wenst. Nadat Isrāfil voor de tweede keer heeft geblazen zullen alle wezens die vanaf haar schepping op de aarde hebben geleefd tot leven worden gewekt.

Vragen zoals “Wat zal er met ons gebeuren en is wederopstanding mogelijk?” hebben de gedachten van de mens altijd beziggehouden. Bomen verliezen hun bladeren in de herfst en herleven weer in de lente. Levenloze zaadjes verspreid over de aarde beginnen te ontkiemen en te groeien, ze veranderen soms zelfs in grote, levende bomen. Elke dag zijn er duizenden cellen in ons lichaam die sterven en nieuwe cellen die hen vervangen. Indien we dingen zorgvuldig onderzoeken en diep nadenken over onszelf en over het universum, kunnen we zien dat er veel voorbeelden voorhanden zijn die aangeven dat de wederopstanding uit de dood mogelijk is.

Onze Heer, Die leven geeft en leven neemt, legt deze werkelijkheid in de Koran uit door middel van voorbeelden en gelijkenissen. Deze geven ons op een levendige wijze een beeld van de wederopstanding, die op elk moment van ons leven kan worden waargenomen:

Wederopstanding

“O mensen, indien jullie in twijfel verkeren over de Wederopstanding, besef dan goed dat Wij jullie hebben geschapen uit aarde, daarna uit een levenskiem, daarna uit een bloedklonter, daarna uit een [embryonaal] vleesklompje –sommige gevormd, sommige ongevormd–, opdat Wij jullie [Onze almacht] duidelijk maken...”

....En je ziet de aarde uitgedroogd– en dan, wanneer Wij er regen op doen nederdalen, huivert zij, zwelt zij op en brengt zij paarsgewijs alle soorten prachtige planten voort.

Dit is omdat Allah de Waarheid is en omdat Hij de doden tot leven wekt en omdat Hij Almachtig is over alle dingen.

En het Uur komt zeker, daaromtrent bestaat geen twijfel. En Allah wekt zeker degenen op die zich in de graven bevinden.”

(De Koran, soera Hadj 22: 5-7)

Allah de Almachtige zegt:

“En hij [de mens] heeft voor Ons een vergelijking opgeworpen en zijn [eigen] schepping vergeten. Hij zegt: “Wie brengt de beenderen tot leven terwijl ze vergaan zijn?” Zeg: ‘Degene Die hen voor de eerste keer schiep, brengt hen weer tot leven. Hij bezit kennis over iedere [vorm van] schepping.”

De Koran, Soera al- YāSīn 36:78-79

HEROPELEVING IN HET VOORJAAR

Er was geen enkel teken meer op de aarde aanwezig. Het laatste levende wezen dat hier had rondgezworven, was een paar maanden geleden met de aarde vermengd, zelfs van gevallen bladeren was geen spoor overgebleven. Alleen dode bomen waren als skeletten achtergelaten, ze toonden nog niet het geringste teken van leven.

Toen kwam de blijde boodschap van de herleving op aarde. De lucht weergalmde dit nieuws, de zon glimlachte vanwege dit nieuws. De aarde was begonnen zich te ontdoen van haar lijkwade.

Degenen die waren vertrokken hadden geen enkel spoor achter zich gelaten. Sommigen waren gekomen, maar het was niet bekend waar vandaan. Ze verschenen één voor één, alsof ze uit het niets tevoorschijn kwamen. Kijk naar de sporen van de barmhartigheid van Allah! Hoe Hij de doden opwekt!

De skeletten werden één voor één levend. Bladeren, bloemen en fruit ontkiemden aan droge takken. Honderdduizenden tongen riepen de naam van Degene Die hun leven heeft gegeven. Kijk naar de sporen van de barmhartigheid van Allah: hoe Hij de doden opwekt! Hoe Hij hen verfraait! Hoe Hij hen

tot spreken brengt!

Elke bloem was een uitnodiging van liefde voor vlinders, elke bloem heeft duizenden gasten gastvrij onthaald. Zij boden hen zoetheid aan, de zoetheid van hun Heer's schatten van barmhartigheid. In ruil daarvoor droegen de vlinders de toekomst van de bloemen waar zij te gast waren, zodat de aarde tijdens de volgende herleving met nieuwe bloemen zou kunnen lachen.

Deze bloemen en vlinders zullen binnenkort dood gaan. Het maakt niet uit. Er zullen in hun plaats nieuwe tot leven worden gewekt. Zij die zullen vertrekken, en zij die erna komen. Met andere woorden: de hele schepping zal spreken over de Schenker van het Leven. Ze zullen allen zeggen: "Wij zijn sterfelijk." En zij zullen aan degenen die Hem via hun harten kunnen zien tonen dat Allah de Enige Eeuwige is. Elke keer als de aarde herleeft, zal de stem van de Koran in het universum weerklinken:

"Zie de sporen van de barmhartigheid van Allah; hoe Hij de aarde doet herleven nadat zij dood was. Voorwaar, zo zal Hij de doden opwekken. Hij heeft macht over alle dingen."

(De Koran, soera al-Rûm 30:50)

Wij zullen worden verzameld in de aanwezigheid van Allah de Almachtige om te worden ondervraagd:

Wij zullen worden opgewekt, wij zullen opstaan uit onze graven en wij zullen worden ondervraagd in de aanwezigheid van Allah over hetgeen wij in deze wereld hebben gedaan. Deze bijeenkomst heet “*hashr*” en de plaats van de bijeenkomst heet “*mahshar*”.

Op de dag van mahshar zullen wij worden bijeengebracht en zullen we wachten in aanwezigheid van Allah de Almachtige, op een eindeloze vlakke, in een schroeïende hitte. Allah vertelt over die Dag als volgt:

“En op de Dag waarop Wij de bergen in beweging brengen en jij de aarde ziet afgevlakt, dan hebben Wij hen bijeengebracht en hebben We niet één van hen uitgesloten. En zij staan opgesteld in rijen en worden aan jouw Heer gepresenteerd: [Hij zal zeggen] Nu zijn jullie tot Ons gekomen zoals Wij jullie de eerste keer hebben geschapen. Doch jullie dachten

Het Laatste Oordeel

dat Wij zo’n afspraak niet voor jullie hadden vastgesteld.” (De Koran, soera al-Kahf 18:47-48)

Elke ziel zal op de Dag van mahshar genoeg hebben aan zijn eigen problemen. Het wordt voor de mensen een zeer moeilijke Dag, het wordt voor hen een zeer onaangename, angstaanjagende en gruwelijke Dag. Die Dag kunnen we zelfs niet ons bezig houden met onze familie.

“De Dag waarop de mens wegvlocht van zijn broeder (of zus), en van zijn moeder en zijn vader, en van zijn echtgenote en zijn kinderen. Eenieder van hen heeft op die Dag genoeg problemen...”

Op die Dag zijn sommige gezichten stralend, lachend en zich verheugend [op blijde berichten]. En sommige gezichten zijn op die Dag met stof bedekt, versluierd door een donkere laag. Diegenen zijn nu de ongelovigen, de zondaars.” (De Koran, Abasa 80:34-42)

Onze geliefde Profeet zegt:

Allah zal aan zeven [personen] schaduw geven, op de Dag wanneer er geen schaduw is, behalve de schaduw die Hij verleent [van Zijn Troon]. Deze zeven personen zijn:

- ☼ Een rechtvaardige heerser.
- ☼ Een jongere, die zijn jeugd heeft doorgebracht met het aanbidden van Allah.
- ☼ Een moslim die de verplichte gebeden met de gemeenschap in de moskeeën verricht.
- ☼ Twee personen die van elkaar houden alleen omwille van Allah; zij ontmoeten elkaar en scheiden van elkaar alleen omwille van Allah.
- ☼ Een man die de uitnodiging voor onzedelijkheid van een aantrekkelijke

vrouw van adellijke afkomst weigert en tegen haar zegt: “Ik vrees Allah.”

- ☼ Een persoon die in het geheim aan liefdadigheid giften uitgeeft, in zoverre dat zijn linkerhand niet weet wat zijn rechterkant weggeeft.
- ☼ En een persoon die Allah in afzondering gedenkt, waarbij zijn ogen worden overspoeld met tranen. (al-Bukhārī, Azān 36)

DE MAN DIE ALLAH EN HET HIERNAMAALS ONTKENDE

Er waren eens twee vrienden. Eén daarvan had gezonde kinderen en bezat grote rijkdommen, waaronder twee enorme wijngaarden, omringd door dadelpalmen. Tussen zijn uitgestrekte tuinen stroomden riviertjes, die zijn bomen van water voorzagen.

Het was zomer. De druiven en de dadels waren al rijp. De rijke man nodigde zijn vriend

uit, om hem zijn rijkdom te tonen. Hij was van plan om zijn vriend een rondleiding door zijn tuinen en velden te geven, om zo zijn vriend te imponeren.

De rijke man liep met zijn vriend in zijn tuinen en vertelde hem over zijn fruit en over de kwaliteit ervan. Hij genoot ervan om zijn bezit aan anderen te tonen. Hij was zo in beslag genomen door zijn rijkdom, dat het nooit in hem was opgekomen dat Allah de Verhevene hem al die rijkdom had geschonken. Hij dacht uitsluitend en alleen aan zijn bezittingen. Vol trots en hoogmoed zei hij tegen zijn vriend:

“Ik ben rijker dan jij. Ik ben ook meer begunstigd met kinderen.”

Toen betraden zij een andere tuin, waarvan de rijpe vruchten er oogverblindend uitzagen. De rijke man begon ook over deze tuin op te scheppen. Hij zei:

“Ik denk niet dat deze tuin ooit zal vergaan. Ik geloof ook niet meer dat deze wereld ooit zal eindigen. Al zou deze wereld eindigen, dan zou Allah mij een betere tuin geven, omdat ik een gerespecteerd en welvarend man ben. Natuurlijk zou Allah mij deze geven, vanwege mijn hoge status.”

Zijn vriend, die geloofde in Allah en in de Dag des Oordeels, werd boos vanwege deze woorden. Waarschuwend zei hij:

“Ontken jij Hem, Die jou heeft geschapen uit aarde en je in de baarmoeder heeft gevormd? Jij zou moeten weten dat ik in Allah met heel mijn hart geloof en dat ik geen partners aan Hem toeken. Jij zou Allah, de Gever van deze zegeningen, moeten gedenken, maar in plaats

daarvan doe jij het tegenovergestelde. Jij ontkent Hem. Indien je je tuin zou binnengaan en zou zeggen: 'Hoe mooi heeft Allah het geschapen! Er is geen kracht die deze schoonheden kan scheppen, behalve de kracht van Allah.' Ja, ik heb minder rijkdom en minder kinderen dan jij, maar ik hoop dat Allah mij iets beters geeft dan jouw tuinen. Wanneer jij doorgaat met waar je nu mee bezig bent en aan Allah geen dankbaarheid betoont, zal Hij Zijn zegeningen terugnemen. Je tuinen zullen worden vernietigd door een ramp die Hij zal zenden, of Hij doet het water zo diep in de grond zakken, dat jij niet in staat bent om dat te bereiken. Dan zullen deze prachtige tuinen, wijngaarden en velden alle vergaan."

Kort na dit gesprek kwam alles wat de gelovige man had gezegd uit. De tuinen kwamen zonder water te staan en droogden uit. De aarde barstte uiteen door het gebrek aan water. Ten gevolge van deze ramp verloren de bomen hun vruchten en gingen de oogsten teloor. De bomen werden skeletten. De rijke man, die vanwege zijn trots Allah had vergeten, zag zijn tuinen en wijngaarden in woest landschap veranderen. Hij was geschokt zijn tuinen zo geruïneerd te zien. Hij begon te jammeren uit verdriet, al zijn inspanningen waren verspilde moeite geweest en zijn gehele bezit was vernietigd. De man kreeg enorm veel spijt van wat hij eerder had gedaan. Hij zei:

"Wee mij! Ik wenste dat ik nooit partners aan mijn Heer had toegekend, door te denken dat ik mijn rijkdom en mijn bezittingen geheel alleen had opgebouwd, in plaats van te beseffen dat alles eigenlijk van Allah afkomstig is! Ik wou dat ik nooit ondankbaar was jegens Zijn zegeningen..."

(zie soera al-Kahf 32 t/m 44)

**We ontvangen in het Hiernamaals de verslagen
van onze daden in deze wereld:**

Nadat we op de plaats van mahshar samen zijn gekomen, ontvangen we de verslagen van onze wereldse daden. In deze boeken zijn onze goede en slechte daden door de engelen Kirāman Kātibīn tot in de kleinste details opgeschreven. Al onze zondige daden en al onze goede daden, zowel grote als kleine, worden door hen opgeschreven. Onze Almachtige Heer beschrijft hoe verbaasd de schuldige dienaren zijn en hoe bang ze zich voelen nadat zij hun verslagen hebben ontvangen:

“En het boek is voorgelegd [waarin van alle mensen is opgenomen, hetgeen ze op aarde hebben gedaan]. Jij ziet de schuldigen vrezen vanwege wat erin staat en zij zeggen: ‘Wee ons! Wat voor een boek is dit! Het slaat noch iets kleins noch iets groots over, doch het somt daarentegen alles op.’ En al hetgeen zij hebben gedaan vinden zij [daarin] aanwezig en jouw Heer doet niemand onrecht aan.” (De Koran, al-Kahf 18:49)

De ontvangst van de Boeken der Daden

Het van de rechterkant ontvangen van het Boek der Daden is geweldig nieuws, het van de linkerkant of van achteren ontvangen is een voorteken van de bestraffing. Met andere woorden: de mensen van het Paradijs zullen hun boeken van rechts ontvangen, terwijl de mensen van de Hel hun boeken van links of van achteren zullen ontvangen.

Op die Dag zal niemand kunnen ontkennen wat er in zijn boek is geschreven. Iedereen zal zijn eigen daden zien, daarvan zelf getuigen en alles bekennen:

“En de werken van ieder mens hebben Wij om zijn hals gehangen; en op de Dag der Opstanding brengen Wij voor hem een boek tevoorschijn, dat hij opengeslagen [voor zich] aantreft.

‘Lees jouw boek. Jijzelf bent deze dag toereikend om met jezelf te kunnen afrekenen.’”

(De Koran, soera al-Isrā’ 17:13-14)

**We worden verantwoordelijk gehouden voor
wat we in deze wereld doen:**

Onder de brandende zon van de Dag des Oordeels zullen wij op het plein van mahshar ongeduldig, angstig en opgewonden wachten voor de ondervraging. De ondervraging zal uiteindelijk beginnen en wij zullen met onze boeken van onze daden in onze handen in de aanwezigheid van onze Heer treden. Iedereen zal tegelijkertijd, doch ieder apart, door onze Almachtige Heer worden ondervraagd. We zullen rekenschap moeten afleggen over al onze daden en gedragingen vanaf onze puberteit, de leeftijd van verantwoordelijkheid, tot aan het moment van onze dood.

Onze geliefde Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) benadrukte dat niemand in staat zal zijn om verder te gaan voordat hij op de volgende vijf zaken antwoord heeft gegeven:

1. Hoe en waar hij zijn leven heeft doorgebracht,
2. Hoe hij zijn jeugd heeft doorgebracht,
3. Hoe hij zijn rijkdom heeft verworven,
4. Waaraan hij zijn rijkdom heeft uitgegeven,
5. Of hij al dan niet in overeenstemming met zijn kennis heeft gehandeld.

al-Tirmizī, Qiyāmah, 1

“Ondervraag jezelf, voordat je wordt ondervraagd. Bereid je voor op het grote oordeel. Het oordeel in het Hiernamaals zal alleen licht en gemakkelijk zijn voor degenen die zichzelf in deze wereld ondervragen.”

(Umar ibn al-Khattāb)

Rekenschap en Ondervraging

Niemand zal tijdens de ondervraging op de Dag des Oordeels onrechtmatig worden behandeld. Iedereen zal zijn verdiende loon krijgen; de onderdrukker en de onderdrukte worden met elkaar geconfronteerd. Degenen die tijdens het wereldse leven anderen kwaad en onrecht hebben aangedaan kunnen een zware ondervraging verwachten; degenen die werden onderdrukt ontvangen ten volle waar ze recht op hebben en hun onderdrukkers worden voor hun daden bestraft.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Het eerste waarover de mensen op de Dag des Oordeels verantwoording zullen afleggen is het voorgeschreven gebed.”

Abū Dāwūd, Salāt , 145

Onze goede en slechte daden zullen worden gewogen op de weegschaal van rechtvaardigheid van Allah:

De *Mizān* is een soort weegschaal, waarvan de aard alleen bekend is bij Allah de Verhevene. Een weegschaal waarop onze goede en slechte daden worden gewogen, nadat wij zijn ondervraagd en rekenschap hebben afgelegd. Als onze goede daden op de *Mizān* zwaarder wegen, dan behoren wij tot de mensen die zijn gered. Als onze slechte daden echter zwaarder wegen, dan behoren wij tot de ellendigen.

Onze Almachtige Allah beschrijft deze situatie als volgt: **“En Wij stellen op de Dag der Opstanding weegschalen der gerechtigheid in, opdat in geen geval iemand onrecht wordt aangedaan. Al betreft het slechts het gewicht van een mosterdzaadje, Wij brengen het naar voren [om te wegen] en Wij zijn toereikend als Rekenaars.”** (De Koran, soera al-Anbiyā’ 21:47)

Geen enkele weegschaal is zo nauwkeurig als de *Mizān*. De goede en de slechte daden die wij in deze wereld hebben verricht, zullen alle op de *Mizān* worden gelegd en worden gewogen. Wij zullen zien dat ook de goede daden

De Mizān (de Weegschaal van het Hiernamaals)

die wij echt wilden doen, maar die we uiteindelijk niet hebben kunnen waarmaken, op de *Mizān* als meetellende goede daden worden geplaatst.

De loftuitingen die we uitspreken, zoals **“alhamdulillah”** of **“subhānallāh”**, worden eveneens op de *Mizān* gewogen. Onze inspanningen op het pad van Allah, ons lijden en onze vermoeidheid in het verspreiden van de Islam: alles wordt meegewogen, zelfs de stof die op onze schoenen tijdens onze goede daden is terechtgekomen. Een kleine glimlach die we aan anderen tonen, een stuk chocolade dat we een kind aanbieden, een glas water dat we naar onze ouderen brengen of een beetje eten dat we aan een behoeftig dier geven: alles komt terecht op de schaal voor goede daden van de *Mizān*.

Wie weet! Misschien zal een goede daad, die wij als klein en onbenullig beschouwen, ervoor zorgen dat de schaal met onze goede daden straks zwaarder weegt dan de schaal met onze slechte daden. Laten we daarom zoveel mogelijk goede daden verrichten, nu het nog kan. We dienen spreuken van *tawhīd*, berouw, smeekbede en gedachtenis van Allah vaak op te zeggen. We dienen nooit een goede daad te kleineren. Wanneer we de kans krijgen om iets goeds te doen en daarmee de tevredenheid van Allah te verkrijgen, moeten we die kans grijpen.

Doe iets goeds, al is het iets kleins. Zelfs als de mensen het niet weten te waarderen, weet dan dat Allah daarvan op de hoogte is en dat Hij het wel waardeert.

We steken de Sirāt over, die over de Hel heen is gebouwd:

De *Sirāt* is een brug die over de Hel heen is gebouwd en die alle mensen moeten oversteken. Er wordt gezegd dat de brug dunner is dan een haar en scherper dan een zwaard. Hoe we de *Sirāt* oversteken, hangt af van de sterkte van ons geloof en van het gewicht van onze daden in deze wereld. Sommige gelovigen zullen deze brug oversteken met de snelheid van het licht, anderen passeren de brug erg snel, weer anderen rennen erover heen en sommige mensen lopen. Ook zijn er gelovigen die over de *Sirāt* moeten kruipen. Ongelovigen en mensen waarvan de slechte daden zwaarder

De Brug naar het Paradijs

wegen dan de goede daden zullen helaas niet in staat zijn om de *Sirāt* over te steken: zij struikelen, vallen en belanden in de Hel.

We zullen de beste beloning ontvangen voor onze goede daden:

Het Paradijs is de prijs die Allah voor Zijn gelovige dienaren heeft voorbereid. Het is een eeuwige verblijfplaats van vrede en geluk voor de gelovigen. Er is geen dood in het Paradijs, het leven is er eindeloos. Degenen die het Paradijs betreden vinden daarin alles wat ze willen. Zij kunnen van alles en nog wat proeven, zoveel als zij willen.

In het Paradijs zijn er soortgelijke, maar niet precies dezelfde zegeningen als in deze wereld. Er zijn diverse soorten fruit, groentes, kledij, huizen en paleizen met tuinen, waaronderdoor rivieren stromen. Er zijn daarin diverse onvoorstelbare gunsten en schoonheden aanwezig. Allah de Al-machtige beschrijft het Paradijs en de zegeningen in de Koran. Vertalingen van een aantal verzen kunnen als volgt worden weergegeven:

het Paradijs

“O Mijn dienaren, geen vrees komt op deze Dag over jullie, noch zijn jullie bedroefd. Degenen die in Onze tekenen geloven en zichzelf hebben overgegeven: **“Treed het Paradijs binnen, jullie en jullie echtgenotes, om verblijd te worden.”** Te midden van hen zullen gouden schalen en bekers worden rondgereikt en daarin bevindt zich alles waar de zielen naar smachten en wat de ogen verrukt van geraken. En daarin behoren jullie [voor eeuwig] tot de verblijvenden. Dit is het Paradijs, dat jullie hebben geërfd vanwege hetgeen jullie hebben verricht. En voor jullie bevinden zich daarin vele vruchten waarvan jullie eten.” (De Koran, al-Zukhruf 43:68-73)

Er zal in het Paradijs geen verdriet, wrok, haat of vijandschap zijn. Iedereen heeft liefde en respect voor elkaar. De mensen van het Paradijs zullen elkaar opzoeken, op mooie, comfortabele banken zitten en geweldige gesprekken voeren.

Onze geliefde Profeet beschrijft het Paradijs als volgt: “Er zal geen onenigheid tussen hen zijn en geen vijandschap; hun harten zijn immers als één hart.” (Sahih Muslim, Jannah, 17)

Toen de Boodschapper van Allah sprak over de zegeningen van het Paradijs, vertelde hij het volgende over het leven in het Paradijs:

“Er zal een omroeper in het Paradijs zijn, die het volgende aan de bewoners van het Paradijs zal verkondigen: ‘Voorwaar, hier zullen jullie voor altijd leven en jullie zullen niet sterven. Jullie hebben een eeuwige gezondheid en jullie zullen nooit ziek worden. Ook zullen jullie voor altijd jong blijven en nooit oud worden. Jullie zullen altijd in welvaart leven en nooit behoeftig zijn.’”

(Sahih Muslim, Jannaah, 22)

De bestemming van de ongelovigen en de onderdrukkers:

De Hel is de plaats van pijn en bestraffing. Ongelovigen, polytheïsten, schijnheiligen, onderdrukkers en zondaars zullen hun straf daar ondergaan.

In de Hel voltrekt zich de bestraffing van Allah. Degenen die niet geloven in Allah en het Hiernamaals zullen voor altijd in de Hel verblijven

De Hel

en zullen verstoken zijn van de genade van Allah en Zijn tevredenheid, vanwege hun ontkenning van de waarheid. Zondige gelovigen zullen hun straf uitzitten in de Hel, doch ze zullen er niet voor altijd blijven. Na hun straf mogen zij het Paradijs betreden.

Wanneer de schuldige zondaren de Hel betreden, zal deze Hel grote vonken uitstoten en zal haar gebrul weerklinken. Aan de mensen

van de Hel die dorst hebben, wordt bloed, pus en kokend water geserveerd, dat hun darmen uit elkaar scheurt.

In de Hel is geen koelte. De enige schaduw die de mensen kunnen aantreffen is de schaduw van het vlamrende, uitbarstende vuur zelf. Er is ofwel ijzige, doordringende kou, ofwel brandend, uitputtend vuur. De huid van degenen die in Hel verbranden wordt steeds door een nieuwe vervangen. Herhaaldelijk worden zij dus bestraft met het Hellevuur.

De bewoners van de Hel zullen de bewoners van het Paradijs zien en hun om hulp vragen, maar hun verzoek zal worden geweigerd: **“En de bewoners van het Vuur riepen tot de bewoners van het Paradijs: ‘Giet wat water over ons heen of iets waarvan Allah jullie heeft voorzien.’ Zij antwoordden: ‘Allah heeft voorzeker beide voor de ongelovigen verboden.’”** (De Koran, soera al-A'raf 7:50)

De bewoners van de Hel zullen spijt hebben van hetgeen zij in deze wereld hebben gedaan.

Hun grootste wens is om terug te gaan naar de wereld. Zij willen terugkeren om hun geloof te verkondigen, om te aanbidden en om een goed mens te zijn. Ze wensen het Paradijs te betreden, maar het is te laat voor hen. Ze zijn niet in staat om terug te keren naar deze wereld. Als een dienaar zich bewust is van het Paradijs en de Hel, moet het grootste doel van zijn leven zijn om de liefde van Allah en Zijn tevredenheid te verkrijgen. Dit doel kan alleen worden bereikt door te leven als een gelovige en door het verrichten van goede daden.

Daarom moeten we ons hele leven doorbrengen als een gelovige. We dienen een leven te leiden naar de geboden en de verboden van Allah. We moeten onze daden van aanbidding verrichten en goede manieren tonen. We moeten de rechten van Allah, de mensen en andere levende wezens waarnemen en respecteren. We moeten berouw tonen voor onze zonden en Allah om vergiffenis vragen. Alleen op deze manier kunnen we ons beschermen tegen het Hellevuur.

DE BARMHARTIGHEID EN DE GENADE VAN ALLAH ZIJN EINDELOOS

Wanneer we zeggen: “Bismillāhir-rahmānir-rahīm (In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle)” vermelden we de naam van Allah samen met Zijn eigenschappen van barmhartigheid en van genade.

Allah is inderdaad genadevol. Hij behandelt heel Zijn schepping met Zijn genade. Hij schenkt Zijn zegeningen zonder enig onderscheid te maken tussen Zijn gelovige en Zijn ongelovige dienaren. De barmhartigheid van Allah omvat alles. Ook al begaan Zijn dienaren allerlei soorten zonden, Hij schenkt hun toch nog steeds Zijn gunsten, vanuit Zijn barmhartigheid. Allah is barmhartig.

Op de Dag des Oordeels zal Zijn barmhartigheid voor de gelovigen oneindig zijn. Onze Almachtige Allah zal Zijn gelovige dienaren in deze wereld en in het Hiernamaals behandelen met genade. Zijn genade in het Hiernamaals zal veel omvangrijker zijn dan Zijn genade in deze wereld. Zelfs degenen die de geringste hoeveelheid geloof in hun harten hebben, zullen kunnen profiteren van de genade van Allah en het Paradijs kunnen betreden.

Onze geliefde Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) beschrijft de uitgestrektheid van barmhartigheid van Allah als volgt: **“Allah heeft de genade in honderd delen verdeeld; Hij heeft negenennegentig delen bij Zich gehouden en Hij heeft één deel naar aarde gezonden. Het is vanwege dat ene deel dat Zijn schepselen genadig tegenover elkaar zijn, zoals een dier haar jong met genegenheid behandelt. En Allah heeft de overige negenennegentig delen van genade gereserveerd voor de Dag van de Opstanding, de Dag waarop Hij Zijn dienaren met genade behandelt.”** (Sahih al-Bukhārī, Ādāb, 19; Sahih Muslim, Tawba, 17)

Allah de Almachtige zegt:

Zeg: ‘O Mijn dienaren die buitensporig met hun zielen zijn omgegaan, wanhoop niet aan de genade van Allah. Allah vergeeft waarlijk alle zonden, Hij is de Vergevensgezinde, de Genadevolle.’

De Koran, Soera al-Zumar 39:53

Als één deel van de genade van onze Almachtige Heer deze kracht bezit, stel je dan eens voor wat negenennegentig delen zouden kunnen doen. Als alle genade in deze wereld van niet meer dan één deel afkomstig is, dan is de genade van Allah in het Hiernamaals onvoorstelbaar groot. Dit goede nieuws mag ons echter niet bedriegen en mag niet tot enerzijds luiheid leiden: niet mag worden vergeten dat sterven als een gelovige afhangt van leven als een gelovige. De satan en ons ego zullen ons anders misleiden en ons weghouden van het verrichten van daden van aanbidding, door ons in te fluisteren: "Je bent een trouw persoon, Allah zal je zeker vergeven. Je zal hooguit een klein beetje gestraft worden in de Hel en daarna worden vrijgelaten." Zo kunnen ze ons verleiden om sommige zonden te begaan.

Zij kunnen ons meenemen buiten de grenzen van ons geloof.

Aan de andere kant moeten we niet vergeten dat we mensen zijn en zonden zullen begaan. Daarom moeten we nooit de hoop opgeven op de genade van Allah. Wat er ook gebeurt, we moeten ons naar Allah wenden en om Zijn vergeving smeken.

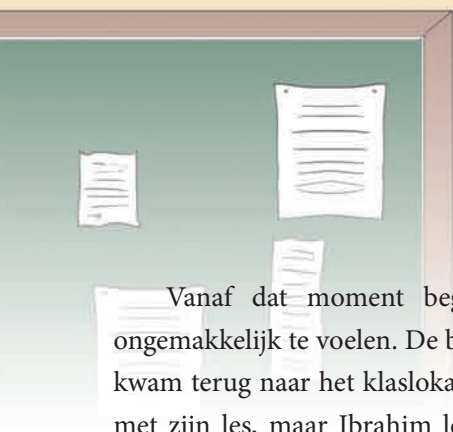
Daarom moeten we als gelovigen leven tussen angst en hoop. We moeten ons zorgen maken over het verliezen van de liefde van Allah en het verdienen van Zijn bestraffing. Maar we moeten ons tevens herinneren dat Allah de Meest Barmhartige en de Meest Vergevensgezinde is. We mogen ons niet prijs geven aan de wanhoop vanwege onze zonden en onze fouten.

IBRAHIM'S ZORGEN

Tijdens het verlaten van het klaslokaal zag Ibrahim dat Selim geld uit zijn zak liet vallen, maar hij vertelde hem dit niet. Hij wachtte tot iedereen de klas had verlaten, pakte het op en stopte het snel in zijn zak. Niemand had het gezien.

Vanaf dat moment begon hij zich zeer ongemakkelijk te voelen. De bel ging en iedereen kwam terug naar het klaslokaal. De leraar begon met zijn les, maar Ibrahim lette niet op wat de leraar vertelde. Hij was met al zijn gedachten bij het geld van Selim. Hij was bezorgd wat er zou gebeuren als anderen erachter kwamen dat hij degene was die het geld had gepakt.

Precies op dat moment trok het verhaal van de leraar over het geloof in het Hiernamaals de aandacht van Ibrahim. Hij vertelde dat iedereen ondervraagd zou worden over zijn handelingen en het resultaat daarvan in het Hiernamaals zou merken. Deze woorden vergrootten het ongemak van Ibrahim zeer sterk.

Hij wachtte totdat de les was afgelopen, zodat hij zijn geweten kon geruststellen door Selim zijn geld terug te geven. Na een paar stressvolle minuten luidde eindelijk de bel. Ibrahim voelde zich plotseling opgewonden. De nervositeit

die hem gedurende het hele lesuur parten had gespeeld ten gevolge van zijn handeling, had hem van binnen aangevreten. Hij was volkomen uit zijn evenwicht geraakt.

Toen iedereen het lokaal had verlaten, zei hij zachtjes tegen Selim:

“Selim, je hebt dit geld tijdens de laatste pauze laten vallen. Ik heb het opgepakt en in mijn zak gestoken. Het spijt me dat ik het niet gelijk terug heb gegeven.”

Selim bedankte zijn vriend voor het teruggeven van zijn geld. Ibrahim bedankte Allah voor het hem besparen van zonden. Nu begreep hij hoe geloven in het Hiernamaals direct effect heeft op de dagelijkse daden van iemand. Hij beloofde zichzelf nooit meer opnieuw dezelfde fout te maken.

M. Yaşar Kandemir

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN HET HIERNAMAALS

GELOVEN IN HET HIERNAMAALS

- ✿ Versterkt ons gevoel van verantwoordelijkheid.
- ✿ Zorgt ervoor dat de begrippen 'rechtvaardigheid' en 'eerlijkheid' in de maatschappij heersen.
- ✿ Beschermst ons tegen egoïsme.
- ✿ Houdt ons uit de buurt van verboden dingen en brengt ons dichter bij rechtvaardige manieren van geld verdienen.

Het geloven in het Hiernamaals houdt in dat we geloof moeten hebben in het feit dat we na onze dood verantwoording moeten afleggen voor alles wat we in deze wereld hebben gedaan. Met andere woorden: het houdt in dat we geloven dat deze wereld een grote test vormt. Zo'n geloof maakt ons **bewust van onze verantwoordelijkheden** tegenover Allah, tegenover onze maatschappij en tegenover andere wezens. Wij geloven dat degenen die goede daden verrichten worden beloond en dat degenen die onrechtvaardige daden plegen voor deze daden worden gestraft. Dat wil zeggen: het geloof in het Hiernamaals verbetert en versterkt ons gevoel van verantwoordelijkheid. Het helpt ons onze gedachten, onze gevoelens en ons gedrag te beheersen en te controleren.

Wanneer we handelen met een gevoel van verantwoordelijkheid streven we ernaar klaar te zijn voor de grote test op de Dag des Oordeels. Wij vervullen onze taken op de best mogelijke manier en we besteden veel aandacht aan onze woorden en onze gedragingen. We proberen het Paradijs te bereiken en onszelf te redden van het Hellevuur. We behandelen onze vrienden en familie vriendelijk, we behandelen niemand onrechtvaardig en we ontwikkelen ons tot eerlijke mensen.

Allah de Almachtige zegt:

Aan Allah behoort hetgeen zich in de hemelen en hetgeen zich op aarde bevindt. Of jullie nu openlijk naar buiten brengen wat in jullie binnenste leeft of dat verbergen, Allah verrekent dat met jullie en Hij vergeeft wie Hij wil en Hij bestraft wie Hij wil. Allah is Almachtig over alle dingen.

De Koran, Soera al-Baqara 2:284

Het is heel belangrijk dat mensen in een gemeenschap elkaar kunnen vertrouwen. Vertrouwen kan bereikt worden door rechtvaardigheid en gerechtigheid. Dit is veel gemakkelijker te realiseren in een gemeenschap die wordt gevormd door mensen met een sterk geloof in het Hiernamaals, aangezien het geloof in het afleggen van verantwoording ten aanzien van onze daden in deze wereld onze kijk op deze wereld beïnvloedt. Dit geloof begeleidt ons in onze relaties met andere mensen. Het zorgt er ook voor dat de idealen van eerlijkheid en rechtvaardigheid in de samenleving heersen.

Als we een sterk geloof hebben in het Hiernamaals, zullen we andermans rechten niet schenden. We besteden aandacht aan onze daden en aan ons gedrag. We nemen afstand van lelijke en kwetsende woorden. We behandelen mensen niet oneerlijk. We behandelen armen en wezen aardig. Net zoals we aandacht besteden aan onze eigen rechten, dienen we ook de rechten van andere mensen te respecteren en te beschermen. We brengen geen schade toe aan andermans bezittingen, leven, kuisheid, rechten en vrijheid. We verraden niemand die ons vertrouwt. Kortom, we worden betrouwbare mensen, waarbij we niemand benadelen met onze woorden of met onze daden.

Onze geliefde Profeet zegt:

“Weten jullie wie bankroet is?”

Zij (de metgezellen van de Profeet) zeiden:

“Voor zover wij weten, is een persoon die bankroet, is iemand die geen dirham heeft, noch rijkdom, of iemand die al zijn bezittingen verloor en financieel geruïneerd is.”

Hij (de Profeet) zei:

«Een persoon komt op de Dag des Oordeels met zijn gebeden (salaat), zijn vasten en zijn zakat, maar omdat hij van een ander misbruik maakte, een andere lasterde, onrechtmatig de rijkdom van anderen verbruikte, bloed vergoot en anderen sloeg zullen zijn deugden worden toegeschreven aan degenen die hij onrecht heeft aangedaan. En als zijn goede daden tekortkomen, zullen hun zonden aan hem worden toegekend en wordt hij [alsnog] in de Hel gegooid. Zo is dus degene uit mijn ummah bankroet.»

Muslim, Birr, 59

Elkaar helpen is één van de belangrijkste factoren in een samenleving die voorzien is van vrede en rust. Het helpen van anderen en het verzorgen van hun behoeften bouwt bruggen van liefde onder ons.

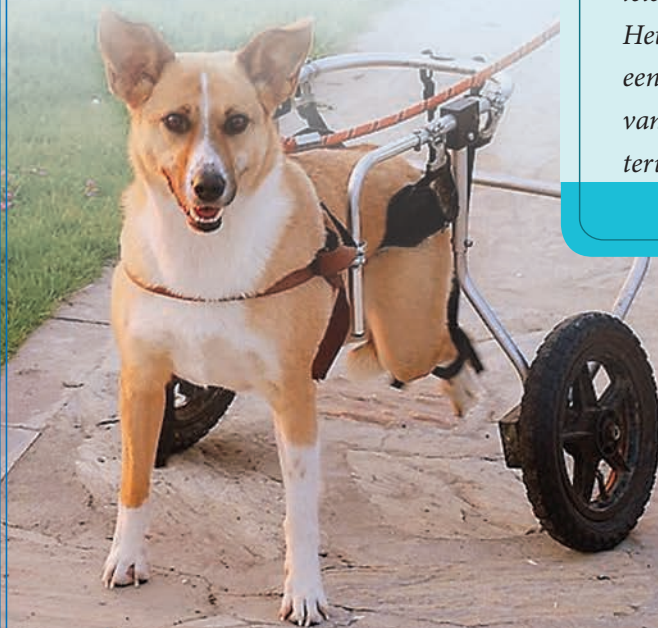
Als we geloven in het Hiernamaals denken we niet alleen aan onszelf, maar ook aan anderen. Geloven in het Hiernamaals **beschermt ons tegen egoïsme**. We houden van de mensen die perfect zijn gevormd door Allah en we helpen ze. We proberen goede daden te doen die niet alleen goed zijn voor ons leven hier, maar die doorgaan na onze dood. We helpen en zorgen voor de armen en de behoeftigen door onze aalmoezen en giften.

Door het geloof in het Hiernamaals hebben moslims een beschaving van stichtingen en onsterfelijke monumenten. Omwille van Allah hebben ze het gebruiksrecht hiervan aan anderen geschonken. Ze bouwden voor de armen, de behoeftigen, de weduwen en de wezen gaarkeukens, ziekenhuizen en fonteinen. Ze hebben speciale stichtingen opgericht voor gewonde dieren en om dorstige dieren te voorzien van water. Ze dachten na over het leven na de dood. Ze hebben werken verricht en voorzieningen tot stand gebracht waarvoor ze na hun dood zullen worden beloond. Zulke gedachtes en ideeën zijn het resultaat van het geloven in het Hiernamaals.

Onze Geliefde Profeet zei:

“Wanneer een mens sterft komen al zijn daden tot een einde, behalve drie. Terugkerende liefdadigheid, profijitvolle kennis (waarvan mensen gebruik maken) en een vroom kind dat voor hem bidt (voor de overledene)”. (Terugkerende liefdadigheid [sadaqa jāriyah] betekent iets wat mensen continu ten goede komt. Het bouwen van een school, een moskee, een weg of een fontein en het planten van een boom zijn allemaal vormen van terugkerende liefdadigheid.)”

Muslim, Wasiyyah, 14

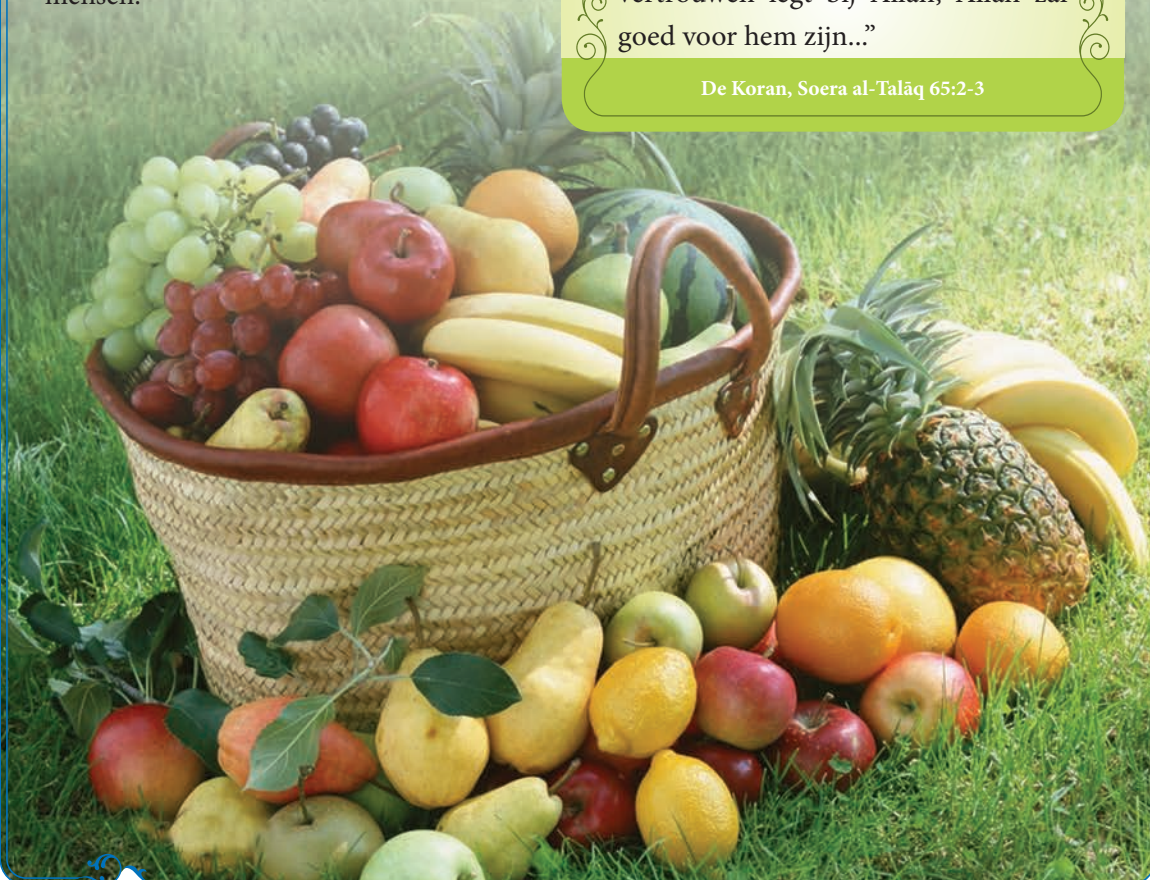
Degenen die de dood vergeten en niet geloven in de ondervraging na de dood zullen niet aarzelen om een zonde te begaan. Deze mensen denken alleen maar aan eten, drinken en plezier maken. Ze gedragen zich hebberig. Ze zijn niet tevreden met al hetgeen ze reeds bezitten. Ze doen alles om aan geld te komen, om rang en roem te krijgen. Ze denken aan geld verdienen zonder na te denken of de bron wel rechtmatig of onrechtmatig is. Ze kunnen stelen, ze vergieten bloed of ze doden zelfs voor een beetje geld.

Het geloven in het Hiernamaals leert ons om tevreden te zijn met hetgeen we hebben. Het brengt zegeningen en een zuiver resultaat. Het geeft ons kracht en geduld om de moeilijkheden te doorstaan, om eerlijk te verdienen. Het plaatst in ons hart de overtuiging dat we zullen terugkeren tot een dergelijke levensstijl in het Hiernamaals. **Het houdt ons uit de buurt van harām, onrechtmatigheid en brengt ons dichterbij halāl, wettige winst.** Het zuivert ons hart van negatieve eigenschappen zoals hebzucht en ontevredenheid. Het helpt ons om onze gevoelens te verbeteren, en eveneens die van andere mensen.

Allah de Almachtige zegt:

“... En degene die Allah vreest, Hij zorgt voor een uitweg en Hij voorziet hem van voorzieningen die hij niet voor kon stellen. En als iemand zijn vertrouwen legt bij Allah, Allah zal goed voor hem zijn...”

De Koran, Soera al-Talāq 65:2-3

DE BALANS TUSSEN DEZE WERELD EN HET HIERNAMAALS IN HET LEVEN VAN ONZE PROFEET

Onze geliefde Profeet is het beste voorbeeld voor ons om deze wereld te begrijpen en ons voor te bereiden op het Hiernamaals. Zijn opvattingen over deze wereld en het Hiernamaals zijn als volgt:

De Boodschapper van Allah (vrede zij met hem) benutte de mooie en schone giften van deze wereld, maar hij hield niet van wereldse dingen. Hij vormde zijn leven naar de eisen voor het Hiernamaals en gedroeg zich vanuit het idee: «O Allah! Het echte leven is alleen het leven van het Hiernamaals...» (Bukhāri, Rīqāq, 1).

Hij vergat nooit dat hij zich voor Allah zou dienen te verantwoorden en deed niets wat hij niet kon verantwoorden. Hij kende zijn verantwoordelijkheden ten opzichte van Allah en hij verzuimde nooit zijn daden van aanbidding te

verrichten. Hij vormde met zijn handelwijze een voorbeeld voor ons allen.

Hij kwetste nooit iemand of deed iemand onrecht aan, en hij stond niet toe dat anderen dit deden. Hij was heel zorgvuldig over andermans rechten. Hij was bang om tijdens de Dag des Oordeels bij Allah te verschijnen met de rechten van een ander. Daarom adviseerde hij om de rechten van aderen af te lossen in deze wereld en om vergiffenis te vragen aan degene die onrecht zou zijn aangedaan.

De Boodschapper van Allah zei: *“Degene die een ander onderdrukt met betrekking tot zijn reputatie, eer of eigendom, zou hem moeten smeken om vergiffenis vóór de Dag der Opstanding (de Dag waarop er geen goud of zilver te vinden zal zijn). Anders worden zijn goede daden hem afgenomen*

al naar gelang de mate van zijn onderdrukking, en aan de rechthebbende gegeven. Als hij geen goede daden heeft, dan zullen de zonden van de onderdrukte persoon aan hem worden gegeven.”

(Bukhāri, Mazālim 10, Riqaq 48)

Onze geliefde Profeet (vrede en zegeningen zij met hem) **leefde zijn leven in overeenstemming met de verzen van de Koran.** Het bevel van Allah de Almachtige «*En dien jouw Heer tot de dood naar je toe komt.*» (De Koran, soera al-Hidjr 15:99) was één van de grondbeginselen van zijn leven. Hij aanbad Allah en vervulde aan alle eisen van zijn dienstbaarheid tot het einde van zijn leven. Zijn wereldse leven werd gevormd volgens de betekenis van het volgende vers: “Zeg: *‘Mijn gebed, al mijn aanbiddingen, mijn leven en mijn dood zijn voor Allah, de Heer van de werelden.’*” (De Koran, soera al-An’am 21:162) Zelfs tijdens zijn sterfbed voerde hij nog zijn taken uit als dienaar en profeet en onderwees hij zijn vrienden.

De boodschapper van Allah wist dat **het leven en de dood zich alleen in de handen van Allah bevinden.** Hij verloor nooit zijn hoop en moed. Hij geloofde dat, zolang Allah het niet wenste, niemand voordeel zou behalen of verlies zou treffen. Vanwege dit geloof is hij niet bang geweest voor de dood en vocht hij in de voorste rijen tijdens de moeilijkste fases van oorlogen.

Onze geliefde Profeet lette op **het evenwicht tussen deze wereld en het Hiernamaals.** Hij verwaarloosde het Hiernamaals niet door zich volledig op deze wereld te richten. Maar hij verliet ook niet deze wereld door zich volledig op het Hiernamaals te richten. Hij vond het niet goed als mensen zich totaal onthielden van de wereldse gunsten. Hij heeft altijd zijn metgezellen geadviseerd om een evenwicht te vinden tussen deze wereld en het Hiernamaals. Een keer spraken drie metgezellen met elkaar af om voortdurend

dadens van aanbidding te verrichten. Volgens hun afspraak zou één van hen elke dag vasten, een ander zou alle nachten bidden, en de derde zou nooit trouwen. Toen de Boodschapper van Allah over deze afspraak hoorde, waarschuwde hij hen en zei:

“Zijn jullie degenen die dit hebben gezegd? Ik waarschuw jullie! Ik zweer bij Allah, onder jullie ben ik het meest vrezend voor Allah en respecteer Hem het meest. Niettemin toch vast ik soms wel en soms niet. ’s Nachts bid ik, maar ik slaap ook. Ik trouw ook met vrouwen. Dus degene die zich niet aan mijn tradities houdt is niet één van mijn volgelingen.” (Bukhāri, Nikāh, 1)

Onze geliefde Profeet **onderschatte nooit een goede daad in deze wereld.** Hij zei dat goede daden de mensen beschermen tegen de Hel. Zelfs de kleinste goede daad wordt in het Hiernamaals beantwoord. Hij zei: “*Bescherm jezelf voor het Vuur, al is het (door het geven) van een halve dadel.*” (Bukhāri, Zakāt 9) Hij vertelde dat alle goede daden, grote of kleine, redenen kunnen zijn om naar het Paradijs te gaan en gaf hiervan verschillende en opvallende voorbeelden.

Eén van deze voorbeelden is als volgt: “*Een man zag een tak op de weg liggen. Hij zei: ‘Ik zweer bij Allah, ik zal deze weghalen, opdat geen moslim er last van zal hebben.’ Hij raapte de tak op en de man werd vanwege deze daad in het Paradijs geplaatst.*” (Bukhāri, Adhān, 32, Mazālim, 28)

De Boodschapper van Allah **was niet bang om te werken, te strijden of om goede daden te verrichten.** Hij adviseerde altijd hoop te hebben en inspanningen te leveren en om goede daden te verrichten.

De volgende hadith is de beste illustratie hiervan: “*Als je tijdens de Dag des Oordeels een boompje in handen hebt, probeer het dan te*

planten voor het einde van de wereld is gekomen.”

(Ahmad bin Hanbal, Musnad, III, 191)

Onze geliefde Profeet bad altijd tot Allah voor zijn gezondheid en zijn welzijn, en leefde een schoon en ordelijk leven. Hij geraakte nooit opstandig in tijden van problemen en ziekten. De zonden worden vergeven vanwege het geduld dat mensen betonen in tijden van ziekte, moeilijkheden en problemen. Zij weten dat de beloning van dit geduld van Allah komt. Hij leerde zijn volgelingen dat één van de belangrijkste taken van moslims voor elkaar, het bezoeken van de zieken en het bijwonen van het gebed voor een overledene is. Deze taken volbracht hij met zorgvuldigheid, hij bezocht de zieken en bad voor ze. Hij sprak hen moed in door hun mooie spreuken voor te houden en door zijn advies geduld te hebben, opdat zij in het Hiernamaals beloond zouden kunnen worden.

De Boodschapper van Allah raadde ons aan oprecht te leven, zonder de dood en het Hiernamaals te vergeten. Hij zei: *“Denk aan de dood, die in de wereldse genoegens snijdt als een mes.”* (Tirmidhi, Zoehd 4) Hij had de dood altijd in zijn gedachten en leefde zijn leven ook op zodanige wijze dat hij er klaar voor was. **Hij herinnerde een stervende aan de eenheid van Allah, aan Zijn eindeloze genade en barmhartigheid, en hij fluisterde de boodschap van de tawhīd, de eenheid van Allah in.** Zo hielp hij hen om de wereld als een gelovige te verlaten. Hij zei tegen zijn metgezellen *“Stimuleer jullie stervenden ‘Er is geen god dan Allah’ te zeggen.”* (Muslim, Janaiz, 1)

De Boodschapper van Allah was **zeer geduldig ten tijde van de dood van zijn familieleden en geliefden.** Hij wist dat deze van Allah afkomstig was en wachtte de beloning van Allah van zijn geduld af. Hij heeft veel verliezen geleden, en verdroeg de pijn van de dood van zijn dierbaren, vooral van zijn geliefde vrouw Khadijah. Hij verloor zijn drie zonen en drie van zijn dochters. Een aantal van zijn vrienden en familieleden, zoals Jafar al-Tayyar en zijn oom Hamza, werden martelaar. Hij had veel verdriet

en hij huilde om het verlies. Ondanks al zijn verdriet en pijn verloor hij nooit zijn geduld en zijn kracht om hun verlies te dragen. Hij was het perfecte levende voorbeeld van hoe een gelovige zich in dergelijke omstandigheden behoort te

gedragen. Hij diende de wil van Allah. Hij vergat niet dat Allah Degene is Die het leven geeft en weer terugneemt. En hij was niet opstandig jegens Allah, door te jammeren en allerlei dingen uit te schreeuwen.

Toen de profeet bij zijn stervende zoon Ibrahim kwam, begon de profeet te huilen. Abdur-Rahman bin Awf vroeg verbaasd: *“O Allah’s Boodschapper, ben jij zelfs aan het huilen?”*

Onze geliefde Profeet zei tegen hem: *“O Ibn Awf, deze tranen zijn de tekenen van barmhartigheid en medelijden. De ogen tranen en het hart treurt. We zullen alleen dingen zeggen welke Allah zegent. O Ibrahim! We zijn door jouw verlies echt bedroefd.”* (Bukhāri, Janāiz, 43)

De Boodschapper van Allah laat ons weten dat sommige wandaden een reden kunnen zijn voor

bestrafing in het graf, wandaden als roddelen over mensen en het niet tonen van nette toiletmanieren. Hij zocht zijn toevlucht bij Allah tegen marteling in het graf. Hij herinnerde de mensen eraan dat zij in het graf met hun daden zullen worden geconfronteerd en zei: *“Een dode wordt door drie dingen begeleid naar zijn graf: zijn familie, zijn eigendommen en zijn daden. Van deze drie keren twee terug en blijft er één achter. Zijn familie en eigendommen keren terug, terwijl zijn daden met hem achterblijven.”* (Bukhāri, Riqāq, 42)

Onze geliefde Profeet heeft gezegd: *“Diegenen die een bezoek willen brengen aan graven, begraafplaatsen, moeten dat doen. Zo’n bezoek herinnert ons aan het leven in het Hiernamaals.”* (Tirmidhī, Janāiz, 60) Hij bezocht vaak graven. **Hij beschouwde het bezoeken van graven als een herinnering aan de dood en het Hiernamaals.** Hij bezocht de begraafplaats van Jannat al-Bāqi en bad voor de overleden gelovigen. Bij het betreden van de begraafplaats, zei hij: «Vrede zij met u (salām alaikoem), oh bewoners van deze begraafplaats!» daarna bad hij en zei: *“Moge Allah ons en jullie vergeven. Jullie gingen ons voor en wij zullen jullie volgen.”* (Tirmidhī, Janāiz, 59) En door deze woorden dacht hij na over de dood en het leven in het Hiernamaals. Onze geliefde Profeet vroeg aan Allah de Almachtige goedheid, zowel in deze wereld als in het Hiernamaals. Hij dacht tijdens zijn aanbidding nooit alleen maar aan zichzelf, maar altijd aan zijn hele gemeenschap, zijn ummah.

Hij vroeg aan Allah de gunst dat het verhoor van hem op de Dag des Oordeels gemakkelijk zou verlopen, en om gered te worden van de Hel en naar het Paradijs te mogen gaan. Hij vroeg Allah’s genade en vergeving en hoopte om vergiffenis te verkrijgen. Maar hij liet nooit zijn voorbereidingen voor de Dag des Oordeels en het Hiernamaals na, door gewoon op de eindeloze genade van Allah de Almachtige te vertrouwen. Hij zei dat intelligente mensen degenen

zijn die zichzelf beoordelen en zichzelf klaarmaken voor het leven na de dood.

Op een dag kwam een man van de Ansar naar onze geliefde Profeet. Na de begroeting vroeg de man: "O Boodschapper van Allah! Welke gelovige is meer deugdzzaam?"

Allah's boodschapper zei:

"Degene die fatsoenlijk is."

De man vroeg weer:

"O Boodschapper van Allah! Welke gelovige is meer intelligent?"

De Profeet antwoordde hierop: "Degenen die het meest aan de dood denken en de beste voorbereidingen op het leven na de dood treffen."

(Ibn Mājah, Zoehd, 31)

Onze geliefde Profeet wist **dat elke goede daad in deze wereld Allah zou plezieren en hij gedroeg zich daarnaar**. Hij beschouwde deze goede daden als een manier om Allah's genade en vergeving te verkrijgen. Hij sprak met zijn metgezellen over de schoonheid van het Paradijs en de martelingen van de Hel. Hij gaf gelijkenissen waaruit blijkt hoe belangrijk de goede daden zijn voor het verdienen van Allah's tevredenheid. Hij vestigde de aandacht op de betekenis van het evenwicht tussen deze wereld en het Hiernamaals. Een van deze voorbeelden is als volgt:

Voorwaar, Allah, de Verhevene en Glorieuze, zal op de Dag der Opstanding zeggen:

"O zoon van Adam. Ik was ziek, maar je hebt Mij niet bezocht."

De zoon van Adam zou zeggen:

"O Allah! Jij bent de Heer van de werelden, hoe kon ik Jou bezoeken?"

Daarop Hij zou zeggen:

Onze Geliefde Profeet zegt:

"O Allah, behoed mij voor vergissingen in mijn religie die de basis is voor mijn handelingen. Zorg ervoor dat mijn handelingen in de wereld waarin in leef goed gaan. Help mij het Hiernamaals te verdienen waarnaar ik terugkeer. Maak het voor mij mogelijk om tijdens mijn leven nog meer deugden te verrichten. En maak mijn dood een bron van troost voor mij, die mij beschermt tegen al het kwaad."

Muslim, Dhikr, 71

"Mijn dienaar was ziek, maar je hebt hem niet bezocht. Wist je dat je Mij bij hem zou aantreffen als je hem bezocht had? En oh zoon van Adam, Ik vroeg eten aan jou, maar je gaf Mij geen eten."

De zoon van Adam zou zeggen:

"O Allah! Jij bent de Heer van de werelden, hoe kon ik Jou eten geven?"

Hij zei:

"Mijn dienaar vroeg eten aan jou, maar dat heb je hem niet gegeven. Weet je dan niet dat, wat je hebt gegeven je bij Mij zou aantreffen als je hem eten had gegeven?"

Allah de Almachtige zou verder zeggen:

"O zoon van Adam! Ik vroeg water aan je, maar je hebt Mij dat niet gegeven."

De zoon van Adam zou zeggen:

"O Allah! Jij bent de Heer van de werelden, hoe kon ik Jou water geven?"

Daarop zou Allah, de Almachtige zeggen: “Die en die dienaar van Mij vroeg jou om water, maar je hebt het hem niet gegeven. Je zou de beloning van het geven bij Mijn Troon hebben aangetroffen als je hem te drinken had gegeven.” (Muslim, Birr, 43)

Tenslotte: onze geliefde Profeet creëerde een mooi evenwicht tussen deze wereld en het Hiernamaals. Deze balans vormde zijn levensstijl en kwam tot uiting in zijn daden van aanbidding en in zijn gedragingen. Hij voerde zijn taken naar Allah op de beste manier uit. Hij keek naar de mensen en naar alle andere levende wezens met barmhartigheid en medegevoel. En hij benaderde hen met mededogen. Hij streelde barmhartig de hoofden van wezen en benaderde de kinderen met liefde. Hij hielp de armen en stond de mensen die onrecht was aangedaan bij. Hij glimlachte altijd naar de mensen om hem heen. Hij behandelde zijn familie, kinderen en vrienden met genegenheid.

Hij vergat nooit dat Allah, de Genadevolle en Barmhartige, de bron van al de genade in deze wereld en het Hiernamaals is.

Onze Geliefde Profeet zegt:

“Als iemand een werelds probleem van een gelovige oplost, lost Allah een probleem van hem op tijdens de Dag der Opstanding. Als iemand voor een ander die zich in een benarde positie bevindt de situatie vergemakkelijkt, zal Allah de situatie voor hem in de wereld en het Hiernamaals vergemakkelijken. Als iemand een schandelijke daad van een moslim verbergt, zal Allah zijn schandelijke daden in de wereld en het Hiernamaals verbergen. Zolang een gelovige een dienaar (van Mij) of een gelovige helpt, zal Allah hem ook helpen.”

Muslim, Dhikr, 38

Zainab, de dochter van de Profeet (vrede zij met hem), stuurde een boodschapper naar de Profeet; en ze verzocht hem te komen omdat haar kind op sterven lag. Maar de Profeet zei tegen de boodschapper:

“Ga terug naar haar en zeg het volgende tegen haar: Allah is Degene Die geeft en neemt. Alles bij Hem heeft een vaste termijn in deze wereld. Dus ze moet geduld hebben en hopen op een beloning van Allah.”

Opnieuw zond Zainab een bericht naar hem en smeekte dat hij zou komen.

De Profeet stond deze keer op en ging samen met een aantal van zijn metgezellen naar zijn

dochter. Toen ze bij het huis aankwamen gaven ze het stervende kind aan de Profeet. Het kleine ding ademde met moeite. Tranen stroomden over de wangen van de Profeet (vrede zij met hem).

Sad bin Oebada die dit zag zei:

“O Boodschapper van Allah! Wat is dit?”

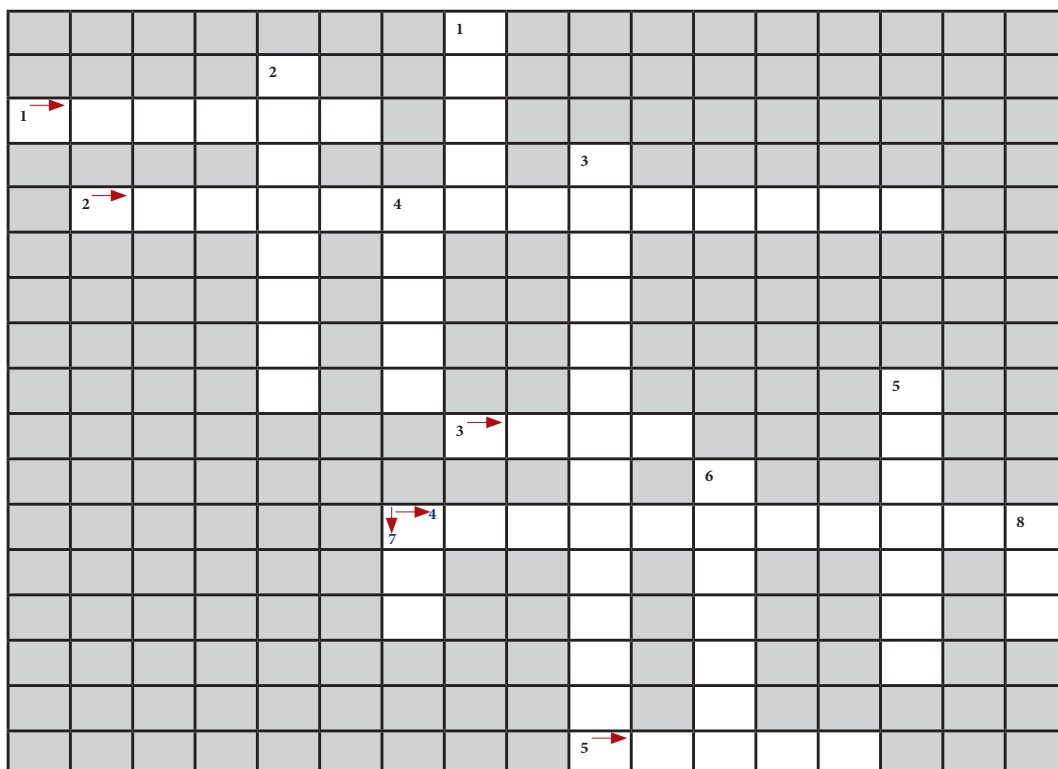
Hij antwoordde:

“Het is het gevoel van genade dat Allah heeft geplaatst in de harten van Zijn dienaren. Allah is alleen Barmhartig tegen Zijn dienaren die barmhartig zijn voor anderen.» (Bukhāri, Janā'iz, 33)

VRAGEN

Laten we puzzelen

Horizontaal

1. Eén van de twee engelen die een dode in zijn graf ondervraagt.
2. Zo heten de engelen die de goede en de slechte daden opschrijven.
3. Het einde van het wereldse leven en het begin van een nieuw bestaan.
4. Het leven na de dood.
5. De brug over de Hel.

Verticaal

1. Een soort weegschaal die de goede en slechte daden weegt.
2. De eeuwige verblijfplaats van vrede en geluk voor gelovigen.
3. Een ander woord voor Qiyamah, het begrip voor de gebeurtenis die het leven in het universum zal beëindigen.
4. Moslims geloven in alleen in Hem.
5. De naam van de aartsengel die op de sur blaast.
6. De plaats van de veroordeling tijdens de Dag de Oordeels
7. De plaats van pijn en bestraffing in het Hiernamaals.
8. Het gebruik van dit instrument kondigt de Dags des Oordeels aan.

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	De wereldse gunsten zijn voor tijdelijk gebruik	op aarde verdiend.
2	Mensen die hun gegeven tijd niet goed benutten	aarzelen niet om zonden te begaan.
3	De dood is niet het einde	van verboden dingen.
4	Het schrift van daden ontvangen in de rechterhand is goed nieuws,	aan ons gegeven.
5	Hij heeft zijn hemel	dat er recht en rechtvaardigheid is in de wereldse samenleving.
6	Geloven in het Hiernamaals houdt ons weg	krijgen na de dood zeker spijt.
7	Geloven in het Hiernamaals zorgt ervoor	maar juist het begin van een nieuw bestaan.
8	Degenen die de dood vergeten of niet geloven in een verantwoording na de dood	maar het in de linkerhand ontvangen is een voorbode van straf.

Vul het juiste woord in

(de genade – het leven – beenderen – zonden – bidt – beproeven – Ons – schiep – kennis – Elk mens)

1. “(Hij) Die de dood en schiep, opdat Hij jullie kan wie van jullie het best in daden is.” (Soera al-Moelk 2)
2. “..... zal de dood beproeven, daarna worden jullie tot teruggebracht.” (Soera al-Ankaboet 57)
3. “En hij zet Ons verhalen voor, terwijl hij zijn eigen schepping vergeet. Hij zegt: “Wie brengt deze weer tot leven terwijl ze bedorven zijn? Zeg: “Hij Die hen voor de eerste keer brengt hen weer tot leven.” (Soera al-Yasin 78-79)
4. “Wanhoop niet aan van Allah, Allah vergeeft alle Hij is de Vergevensgezinde, de Genadevolle.” (Soera al-Zomar 53)
5. “Wanneer een mens sterft komen al zijn daden tot een einde, behalve drie. Terugkerende liefdadigheid, profijtvolle en een vroom kind dat voor hem” (Muslim, Wasiyyah 14)

Laten we onszelf testen

1. **Welke van de onderstaande opmerkingen is geen voordeel van het geloof in het Hiernamaals?**
 - A) Om ons te weerhouden van wandaden
 - B) Om ons aanmoedigen om goede daden te doen
 - C) Om het egoïsme te verwijderen
 - D) Om het liegen aan te moedigen
2. **Welke van de volgende namen is niet één van de namen van de Dag des Oordeels?**
 - A) de Dag van de Ondervraging
 - B) de Dag van Ashura
 - C) de Dag van Mahshar
 - D) de Dag der Opstanding
3. **Welke van de volgende uitspraken is onjuist?**
 - A) Het incident dat het leven in het universum zal beëindigen wordt Qiyamah genoemd.
 - B) Mizan is een woord dat gaat over het meten van de daden.
 - C) De periode tussen de dood en de wederopstanding wordt 'het leven in het graf' genoemd.
 - D) De ziel die een lichaam leven geeft, gaat na de dood naar een ander wezen.
4. **Wat betekent «wa'l ba'thu ba'd al-mawt»?**
 - A) Er is geen God dan Allah.
 - B) In de naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle.
 - C) Er is na de dood een wederopstanding.
 - D) Alleen Allah wordt aanbeden.
5. **Welke van de volgende opmerkingen over geloven in het Hiernamaals is onjuist?**
 - A) De gelovigen die hebben gezondigd zullen voor altijd in de Hel blijven.
 - B) Sirat is de naam van de brug over de Hel.
 - C) Alle mensen zullen worden opgewekt na de tweede Sur.
 - D) Het leven in deze wereld zal eindigen met de eerste Sur.
6. **Welke van de volgende gedachten is verkeerd volgens de islam en het geloof in het Hiernamaals?**
 - A) Deze wereld en het Hiernamaals vormen een geheel en geen van beiden moet verwaarloosd worden.
 - B) De wereld is het eindpunt van het leven en de dood betekent ophouden te bestaan.
 - C) Het verkrijgen van het Hiernamaals is afhankelijk van onze daden op deze wereld.
 - D) De dood is het begin van onze eindeloze reis in het Hiernamaals.

ANTWOORDEN

Laten we puzzelen

							¹ M										
				² P			I										
¹ M	U	N	K	A	R		Z										
				R			A		³ D								
	² K	I	R	A	M	⁴ A	N	K	A	T	I	B	I	N			
				D		L			G								
				I		L			D								
				J		A			E								
				S		H			S					⁵ I			
							³ D	O	O	D				S			
									O		⁶ M			R			
						⁷ H	⁴ I	E	R	N	A	M	A	A	L	⁸ S	
						E			D		H			F		U	
						L			E		S			I		R	
									E		H			L			
									L		A						
									⁵ S	I	R	A	T				

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	De wereldse gunsten zijn voor tijdelijk gebruik	5	op aarde verdiend.
2	Mensen die hun gegeven tijd niet goed benutten	8	aarzelen niet om zonden te begaan.
3	De dood is niet het einde	6	van verboden dingen.
4	Het schrift van daden ontvangen in de rechterhand is goed nieuws,	1	aan ons gegeven.
5	Hij heeft zijn hemel	7	dat er recht en rechtvaardigheid is in de wereldse samenleving.
6	Geloven in het Hiernamaals houdt ons weg	2	krijgen na de dood zeker spijt.
7	Geloven in het Hiernamaals zorgt ervoor	3	maar juist het begin van een nieuw bestaan.
8	Degenen die de dood vergeten of niet geloven in een verantwoording na de dood	4	maar het in de linkerhand ontvangen is een voorbode van straf.

Vul het juiste woord in

1. het leven – beproeven
2. Elk mens – Ons
3. beenderen – schiep
4. de genade – zonden
5. kennis - bidt

Laten we onszelf testen

1. D
2. B
3. D
4. C
5. A
6. B

HET GODDELIJKE PROGRAMMA: DE VOORBESTEMMING, HET LOT

- *De voorbestemming en Het Lot*
 - *De Vrije Wil*
- *Werk, Levensonderhoud en Vertrouwen in Allah*
 - *Ziekte en Dood*
- *De Voordelen van het Geloven in het Lot*
- *Onze Profeet Beschouwde Alles Wat van Allah komt als Mooi*

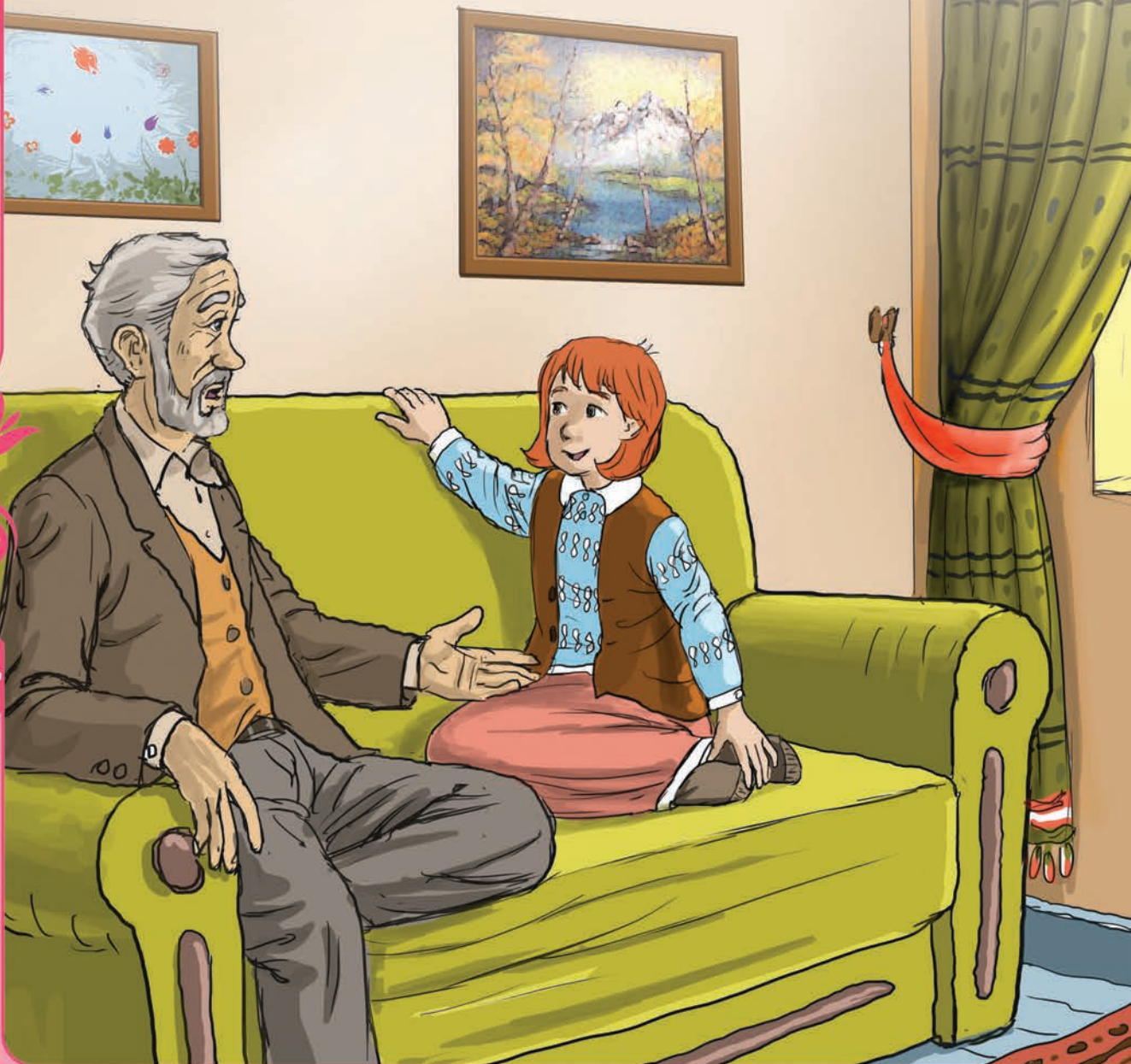

LET OP MIJN WOORDEN

Elif was een nieuwsgierig meisje dat van leren hield. Dingen die ze niet begreep vroeg ze aan haar opa Ahmed en ze luisterde met interesse naar wat hij vertelde. Haar grootvader vond haar nieuwsgierige vragen en haar aandacht erg leuk. Bij het beantwoorden van de vragen maakte opa Ahmed gebruik van wat hij had gelezen en

geleerd, en van zijn ervaringen. Vaak schoten zijn oude herinneringen hem te hulp.

Op een dag waren Elif en haar grootvader in een diep gesprek verwickeld. Deze keer ging een vraag van Elif over het lot. Deze vraag bracht opa Ahmed naar zijn kindertijd. Met een glimlach en een lieve zachte stem begon hij te vertellen:

“Mijn nieuwsgierige kleindochter! Net als jij was ik vroeger ook een nieuwsgierig kind. Even tussen ons; ik was ook een beetje ondeugend. Ik was altijd buiten, niets hield mij tegen. Soms joeg ik op vogels en soms viste ik in beekjes. Ik vond het erg leuk om te rennen in de weilanden, te klimmen in de bergen en te wandelen in de bossen. Het was mooi om naar de schoonheid van de natuur in de bergen te kijken. Omdat ik nog klein was, lieten mijn ouders me niet alleen gaan. Ik mocht alleen gaan met een volwassene en anders niet.

Mijn oudere neef Hussein was een goede jager. Met jagen als smoes bracht hij een bezoek aan de bossen en beklom de bergen. Op een dag vroeg ik Hussein me mee te nemen. Hussein zei:

“Oké Ahmed! Zorg ervoor dat je morgenochtend vroeg klaar bent.”

Ik vertelde het mijn moeder en vroeg haar om toestemming te krijgen van mijn vader. Mijn moeder zei:

“Dit gaat moeilijk worden, maar laten we het proberen.”

Ik zou in gebieden van het bos komen waar ik nog nooit was geweest en een berg beklimmen die ik nog nooit had beklommen. Je kunt je wel voorstellen hoe opgewonden ik was.

Mijn moeder ging naar mijn vader. Ik wachtte ongeduldig voor de deur. Toen hoorde ik mijn vaders boze stem:

“Nee! Een kind dat niet normaal op straat kan spelen, zal zeker in de bergen niet stil zitten. Ik weet zeker dat als hij een slang ziet, hem om zijn arm probeert te wikkelen. Als hij een leeuw ziet wil hij ermee paardje rijden...”

Mijn arme moeder – God hebbe haar ziel – probeerde nog van alles om mijn vader over te halen. Stel je voor hoe ik voor de deur stond: ik probeerde elk woord dat ze zeiden te volgen. Ik was bang en verdrietig dat mijn vader me niet zou laten gaan. Tot slot zei mijn vader:

“Oke dan, omdat jij ook wil dat hij gaat, maar laat me je vertellen wat er gaat gebeuren morgen. Jouw zoon zal in elke boom klimmen en overal zijn neus insteken. En op het einde zal hij gewond en in een verschrikkelijke staat thuis komen.”

Mijn moeder probeerde opnieuw mijn vader te kalmeren:

“Nee dat doet hij niet. Zo ondeugend is Ahmed toch niet?”

“Jawel, dat doet hij wel! Let op mijn woorden.” schreeuwde mijn vader –Allah hebbe zijn ziel- en streek, zoals hij altijd deed, met zijn vinger op de muur. Net alsof hij het opschreef.

Hoe dan ook, uiteindelijk kreeg ik toestemming. Ik was zo blij! Ik kon niet slapen van opwindend en van het fantaseren over de avonturen ik de volgende dag zou beleven.

Hussein, zijn jacht maatjes en ik gingen 's ochtends vroeg op pad. We liepen kilometers lang het bos in. We klommen over heuvels en bergen. Ik was zo blij dat ik niet eens besepte hoe moe ik was. Dit was mijn dag. Mijn kleren waren gescheurd en ik zag er verschrikkelijk uit, maar het kon me niet schelen. Ik kon me zelfs niet meer de woorden van mijn vader herinneren.

Elif, weet je wanneer ik zijn woorden aan mijn moeder weer herinnerde? Pas toen ik thuis kwam herinnerde ik me ze weer. Ik was in een staat precies zoals mijn vader een dag eerder had

voorspeld, erger zelfs. Wat zou is tegen mijn vader zeggen? Wat voor smoesje moest ik verzinnen opdat hij mij zou vergeven? Welk leugentje moest ik vertellen? Ik was echt radeloos toen ik bij mijn ouders kwam. Mijn moeder, mijn arme moeder, was radelozer dan ik was. Mijn vader draaide zich om naar mijn moeder en zei:

“Kijk jouw zoon nou! Heb ik je het gisteren niet gezegd?”

Op dat moment kreeg ik een duivels idee, maar ik durfde het niet tegen mijn vader zeggen. Eigenlijk omdat ik me schaamde.

Elif vroeg ongeduldig:

“Wat was u van plan hem te vertellen, opa?”

“Dit zou ik gezegd hebben: Papa! Het is niet mijn schuld. U wist van tevoren wat ik zou gaan doen. U vertelde het gisteren aan mijn moeder. U hebt zelfs de woorden zogenaamd op de muur geschreven. Dus ik heb gewoon gedaan wat u hebt gezegd. Als ik iets verkeerd heb gedaan, dan is dat het afluisteren van jullie gesprek.”

Elif giechelde:

“Ik ben blij dat u dat niet hebt gezegd. Dat zijn kinderlijke gedachtes, die nergens opslaan. Uw vader heeft dat niet gezegd opdat u dat zou doen. Hij dwong u ook niet om die dingen te doen.”

Opa Ahmed was blij om dit van Elif te horen.

“Goed van je mijn slimme meid! Dit probeer ik je over de lotsbestemming uit te leggen. Je ziet hoe mijn oude herinneringen weer een ander probleem hebben opgelost.”

“Mijn kind! De kennis van Allah is eindeloos. Dat Allah van tevoren weet wat wij gaan doen betekent niet dat Hij ons dwingt om het te doen. Allah heeft ons intellect, het vermogen om te denken gegeven en laat ons kiezen wat goed en fout is. Hij heeft ons de vrije wil geschonken om zelf te kiezen. Hij heeft nog een gunst gegeven door ons met de woorden “Doe geen slechte dingen. Hier hou Ik niet van. Als jullie het toch doen ...” te waarschuwen.

Zou het eerlijk zijn als we slechte dingen doen en dan de schuld aan Allah geven? Wie zou ons geloven, als we zouden zeggen: “Wat kan ik er aan doen? Ik deed het omdat Allah zou weten dat ik het zo zou doen. Dit is mijn lot.” Hierin geloven we zelf nog niet eens. Ja toch?

“Ja zeker!” zei Elif trouw. Maar toen bedacht ze iets anders. “Opa! Als Allah het wil, kan Hij gemakkelijk ons tegenhouden om slechte dingen te doen, maar dat doet Hij niet. Hij houdt zoveel van ons, waarom weerhoudt Hij ons niet van het begaan van zonden?”

Opa Ahmed was blij om zulke slimme vragen te horen van zijn kleindochter en reageerde onmiddellijk:

“De grootste gunst van Allah aan ons is het geven van de vrije wil. Wat is de waarde van het Paradijs en de Hel als Allah ons de kracht om slechte dingen te doen niet had gegeven, of als Hij ons verhindert slechte dingen te doen? Dan waren de profeten en heilige boeken ook niet nodig geweest. Dit heeft veel met elkaar te maken.

Als Allah ons zou verhinderen om te zondigen, dan zouden we klagen en zeggen: “Zijn we slaven? Waarom zijn we gebonden aan

iets? Waarom kunnen we niet zelf kiezen wat we willen?”

Dat Allah ons zo heeft geschapen zoals vandaag, dat Hij alles heeft gekoppeld aan ons handelen, dat Hij goed en slecht vrij heeft gelaten, dat alles is lotsbestemming mijn lief kind.”

Elif zei:

“Opa! Ik heb u vandaag echt vermoeid, maar er schiet mij nog één vraag te binnen. Als u deze ook beantwoordt zal ik u niet meer lastig vallen. Soms zegt mijn moeder: “Al het goede en het kwade komen van Allah.” Is dat waar? Zo ja, dan zou het toch niet eerlijk zijn om gestraft te worden voor iets wat van Allah komt?”

“Ja, meisje het is waar, maar de mensen leggen deze woorden verkeerd uit. Laat me je vertellen waar ze een fout maken. Zoals je weet is er in dit universum één Schepper, Allah de Almachtige.”

“Natuurlijk.”

“Oké, dus Allah is de enige Schepper, dan is Hij ook Degene Die alles, maar ook alles heeft geschapen. Dus ook het goede en het slechte. We kunnen niet zeggen: “Maar wat kunnen wij daaraan doen?”

Allah heeft het goede en het kwade voor ons geschapen. We komen weer op hetzelfde punt. Allah heeft ons intelligentie en vrije wil geschonken. Hij heeft ook om ons te testen de

wegen die naar de Hel en het Paradijs leiden gewezen en zei:

“Als jullie goed willen doen, zal Ik dit scheppen en tevreden zijn over jullie. Als jullie slechte daden willen verrichten, zal Ik dat creëren voor jullie, want Ik ben de Enige Schepper, maar hierover zal Ik niet tevreden zijn.”

“Je ziet mijn kleine meid. Dit betekent ‘al het goede en het kwade komen van Allah’. Dus Allah scheidt het goede en het kwade, maar Hij creëert ze volgens onze keuzes. Dit is de reden waarom Hij ons verantwoordelijk houdt voor wat we doen.”

Elif was opgelucht en blij, omdat ze op al haar vragen antwoord had gekregen. Haar geloof in de grootheid van Allah, Zijn eindeloze kracht en macht waren nog sterker geworden.

**M. Yaşar
Kandemir**

(Geciteerd
met enkele
aanpassingen)

DE VOORBESTEMMING EN HET LOT

Op zeeniveau kookt water
bij 100 °C .

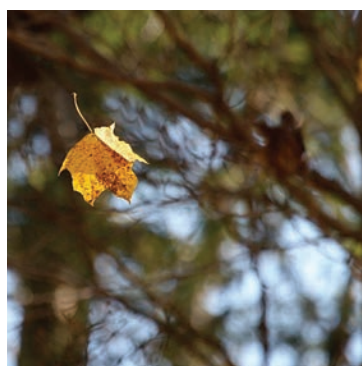
Elke plant leeft volgens
maten die voor hem
bepaald zijn.

Er is geen rust in een
samenleving waar
immoraliteit en onrecht
heerst.

Door de zwaartekracht
vallen dingen naar
beneden.

Elk dier handelt naar zijn
aard.

Er is chaos in een
samenleving wanneer
de inkomsten oneerlijk
worden verdeeld.

Water heeft de kracht om
dingen te tillen.

Ieder levend wezen sterft.

Samenlevingen die
wetenschap en kennis niet
belangrijk vinden blijven
achter.

We kunnen nog veel meer van deze voorbeelden geven. Deze voorbeelden laten ons zien dat elk wezen in dit universum volgens een plan, een programma is gemaakt. Het leeft en vervult zijn taak volgens dit plan en dit programma.

Allah, Degene Die alles volgens een plan heeft geschapen, heeft elk schepsel uitgerust met de nodige eigenschappen en talenten. Hij heeft in dit universum niets doelloos gemaakt. Alles wordt gemaakt met Zijn kennis, Zijn wil en Zijn macht. Dus het plan dat Allah heeft bepaald voor elk levend wezen en de kennis die Allah heeft over alles wat er in het universum gebeurt kunnen we beschrijven als het lot, de voorbestemming van een levend wezen. Datgene wat Allah van tevoren weet en datgene wat uitkomt op het moment dat de tijd ervan is gekomen, duiden we dan aan met het begrip lotsbestemming.

We nemen regen als voorbeeld. Allah de Almachtige heeft een hoeveelheid voor de regen en de aanleiding voor het regenen bepaald.

- * Het water op de aarde verdampt door de zon en stijgt naar de lucht.
- * Wanneer de damp in koele lucht komt vormt deze kleine waterdruppeltjes.
- * Waterdruppeltjes bij elkaar vormen wolken.
- * Als de waterdruppeltjes te groot en te zwaar zijn geworden vallen ze door de zwaartekracht op de aarde.

Deze kringloop is voor regen ontworpen door Allah, het is het lot van de regen. Sinds de schepping regent het volgens dit programma. Allah heeft de maat bepaald voor de regen. Hij weet ook het beste waar, wanneer en hoeveel het gaat regenen.

Allah de Almachtige zegt:

“Waarlijk, Wij hebben alles volgens een formaat geschapen.”

De Koran, Soera al-Qamar 54:49

HET LOT VAN EMRE

Op een dag maakte Emre huiswerk, terwijl zijn ouders een gesprek met elkaar voerden. Emre wist niet waar ze het over hadden. Toen hoorde hij zijn vader zeggen:

“Het is de wil van Allah. Het is het lot. Wat kunnen wij doen?”

Deze woorden trokken Emre's aandacht. Hij draaide zich naar zijn vader om en vroeg:

“Papa! Waar heb je het over?”

“Welke van de twee? De wil van Allah of het lot?”

“Beide”

“Oké, ik zal je het vertellen, maar het is een beetje moeilijk voor je om te begrijpen.”

“Papa, ik was hierover aan het lezen en ik probeerde het te begrijpen, maar ik begrijp niet wat voorbestemming is.”

“Geef me je boek. Laten we eens samen kijken.”

Emre gaf het boek aan zijn vader. Zijn vader las zorgvuldig de passage met de uitleg over voorbestemming en het lot. Hij dacht na en zei:

“Nou, mijn zoon! Ik denk dat er geen eenvoudigere uitleg van de voorbestemming en het lot gegeven kan worden. De reden waarom je het niet begrijpt, is niet omdat het ingewikkeld is geschreven, maar omdat het gewoon moeilijke begrippen zijn.”

“Nou, papa! Hoe kan ik die dan begrijpen? Bij een opdracht in het boek staat dat we begrippen als het lot en de voorbestemming aan onze ouders moeten vragen. De leraar zei dat we dit thuis moesten leren zodat we er al iets over weten. Ik heb het gelezen maar nog niet begrepen.”

Emre's vader dacht even na en zei:

“Geef me even de kalender. We gaan hem samen bekijken. Emre, welke dag is het vandaag?”

“Zondag”

“Waarom ben je vandaag niet naar school gegaan?”

“Omdat het zondag is. Op zondagen is de school toch dicht?”

“Welke dag is het morgen?”

“Morgen is het maandag. Dan gaan we weer naar school en jij gaat naar je werk.”

“Vertel me waarom jij vandaag niet naar school ging en ik niet ben gaan werken, maar dat morgen wel zal doen.”

Emre was erg verbaasd en keek zijn vader aan met de uitdrukking ‘Wat is dit voor gekke vraag?’ op zijn gezicht. Toen zei hij:

“Maar, papa ...” Hierop zei zijn vader:

“Emre! Ik stel je nog een vraag. Ben je niet vandaag niet naar school gegaan, omdat er op de kalender staat dat het zondag is?”

“Ja!”

“Hoe wisten de mensen, die de kalender hebben gemaakt, dat het vandaag zondag zal zijn?”

“Ze hebben het misschien uitgerekend.”

“Hoe hebben ze het uit kunnen rekenen? Met hun kennis, is het niet?”

“Natuurlijk papa, dat kan toch niet zonder kennis.”

“Nu zal ik je nog een vraag stellen. Wat zou er gebeurd zijn als ze op de kalender bij elke dag zondag hadden geschreven? Zouden we dan elke dag vrij gehad hebben?”

“Nee natuurlijk niet, dat kan toch niet!”

“Waarom?”

“Omdat er na zondag geen zondag komt. De mensen die deze kalender hebben gemaakt weten dat toch?”

“Goed zo Emre. Je hebt gelijk. Zij weten dat het niet mogelijk is. Luister nu goed naar mij. We hebben geen vrij, omdat het op de kalender staat geschreven. De mensen die de kalender

samenstellen hebben het een jaar geleden berekend en opgeschreven dat het vandaag zondag zal zijn. Vandaag is het zondag en jij bent niet naar school gegaan. Zij hebben ook vastgesteld dat het morgen maandag zal zijn. Jij zal morgen gewoon weer naar school gaan. De kennis van Allah over wat er met ons zal gebeuren in dit leven op aarde en dat zo opschrijven, net als het maken van een kalender, is de voorbestemming. Als de tijd is gekomen dat de geschreven gebeurtenissen gebeuren, als hun dag en hun uur is aangekomen, noemen we dat het lot.

“Wil je dat ik een ander voorbeeld geef?”

“Ja, papa.”

“Je ziet dat er op de kalender ook staat wanneer de zon opkomt en dat klopt precies. De zon komt niet op om die tijd omdat het op de kalender staat, maar omdat de zon om die

tijd behoort op te komen. Het leven van de mens lijkt hierop. Door te leven, bepalen mensen zelf hun voorbestemming, ze hebben een grote rol hierin. Het is een beetje ingewikkeld, maar ik hoop dat je het begrijpt.”

“Ja papa, maar ik denk dat ik het nu wel een beetje begrijp. Ik zal nadenken over de voorbeelden die je hebt gegeven. Als ik iets niet begrijp zal ik het weer aan je vragen. Bedankt papa voor je uitleg.”

“Moge Allah je helderheid van geest geven.”

Emre vervolgde weer met zijn huiswerk en zijn ouders vervolgden hun gesprek.

Mustafa Öcal

De Kennis van Allah en Voorbestemming

Allah de Almachtige kent zowel de gebeurtenissen in het verleden als de gebeurtenissen die nog zullen gebeuren in de toekomst. Zijn kennis omvat alles. Niets gebeurt buiten Zijn kennis en niets kan gebeuren buiten Zijn wil.

We moeten niet vergeten dat de kennis van Allah niet hetzelfde is als onze kennis. Onze kennis wordt door de tijd bepaald. We weten alleen maar iets uit het verleden en het heden. We weten niet wat er in de toekomst zal gebeuren, daar kunnen we alleen maar naar raden. Terwijl de kennis van Allah eindeloos is: deze heeft geen grenzen. Eindeloze kennis betekent alles op hetzelfde moment weten, van het verleden, het heden en de toekomst. Daarom ziet en weet Allah alles van gisteren, vandaag, morgen, overmorgen, de Laatste Dag en het Hiernamaals tegelijkertijd. Hij is immers Degene Die alles heeft bepaald en geschapen.

De mens is een onderdeel van het universum dat door Allah de Almachtige is gecreëerd. Hij ontstaat en leeft net als de rest van de schepping, omdat het de wil van Allah is. Allah, de Alwetende, heeft de mens de vrije wil gegeven. Hij heeft deze zo gecreëerd opdat zij hun eigen gedrag kunnen kiezen. Dit heeft Allah gedaan om de mens te testen.

Allah de Almachtige zegt:

“En bij Hem bevinden zich de sleutels (de schatten) van het verborgene; niemand kent deze, behalve Hij. En Hij weet wat op het land en wat in de zee is. En er valt geen blad zonder dat Hij het weet, noch is er een korrel in de duisternissen van de aarde, noch iets wat vers of uitgedroogd is, zonder dat het in een duidelijk Boek is vermeld.”

De Koran, Soera al-An'am 6:59

Allah de Almachtige zegt:

“Hij openbaarde haar (de ziel) wat slecht en wat goed is. Succesvol is degene die haar zuivert en verloren is degene die haar ten gronde richt.”

De Koran, Soera al-Shams 91:8-10

Wilskracht: De Vrijheid van Keuze

We kunnen handelingen in twee groepen verdelen:

1. Handelingen die gebeuren buiten onze wil
2. Handelingen die plaatsvinden vanuit onze wil

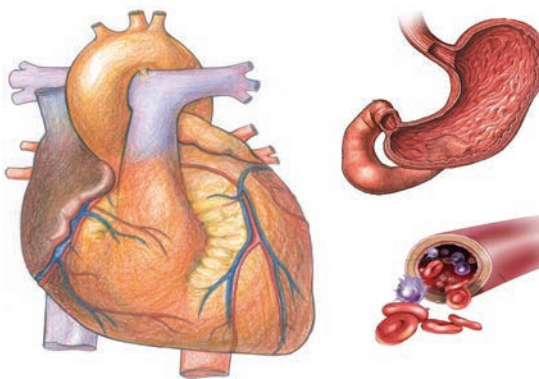
Allah heeft onze organen gecreëerd en hun werking bepaald. Zoals:

- de werking van ons hart
- de werking van onze maag
- de omloop van het bloed door onze aderen

Deze handelingen gebeuren buiten onze wil. Allah heeft ze gecreëerd met een bepaalde taak en deze voeren ze uit.

De situaties die buiten onze wil gebeuren zijn bijvoorbeeld:

- het uitkiezen van onze ouders

- het beslissen van onze geboortedag
- het bepalen van onze huidskleur

In deze gevallen is het onmogelijk om te kiezen. Wij zijn niet verantwoordelijk voor de dingen waarover wij niet kunnen kiezen.

Er zijn ook acties en gedragingen die gebeuren als gevolg van onze wil. We kiezen ze door onze vrije wil. Handelingen zoals eten, drinken, zitten, leren en het uitvoeren van daden van aanbidding zijn afhankelijk van onze wil. Wij eten en drinken wanneer wij dat willen. We beslissen zelf over hetgeen we eten en drinken. Spreken of zwijgen zijn ook afhankelijk van onze keuzes. Als we spreken kunnen we er zelf voor kiezen om de waarheid te vertellen of te liegen. Dus als mens kunnen we door onze vrije wil te gebruiken kiezen voor het goede of voor het kwade. De keuze is aan onszelf. Wij zijn voor de handelingen waarover wij zelf kunnen beslissen wel verantwoordelijk.

Laten we dit toelichten met een voorbeeld:

Stel je eens voor dat je de portemonnee van een vriend vindt. In zo'n situatie kan je twee dingen doen:

1. Je kan denken 'Dit geld is niet van mij. Zonder toestemming mag ik andermans geld niet uitgeven.' en de portemonnee teruggeven.

2. Je kan het geld in je zak steken en het uitgeven.

Het kiezen van één van deze acties is aan ons en de verantwoordelijkheid hiervan is ook voor ons. Als we voor het eerste kiezen, doen we iets goeds. Allah zal ons belonen voor deze goede daad. Als we voor het tweede kiezen, overtreden we een verbod van Allah en begaan we een zonde. Vanwege deze zonde zullen we verantwoording moeten leggen in het Hiernamaals.

Allah de Almachtige zegt:

“Allah belast niemand met verantwoordelijkheden die buiten zijn draagkracht liggen. Alles wat hij (goed) doet is in zijn eigen voordeel. Alles wat hij (slecht) doet, is in zijn nadeel.”

De Koran, Soera Al-Baqara 2:286

Allah de Almachtige houdt ons verantwoordelijk voor de handelingen en gedragingen die plaatsvinden door onze vrije wil.

IK VLUCHT VAN HET LOT VAN ALLAH NAAR HET LOT VAN ALLAH

Tijdens zijn kalifaat ging Omar ibn Al-Khattab naar Damascus. Hij kwam vlakbij Damascus Abu Ubaida bin Al-Jarrah, de commandant van de Islamitische leger, en zijn vrienden tegen. Ze vertelden hem dat er in Damascus een pestepidemie was uitgebroken.

Omar besprak deze situatie met zijn vrienden en de ouderen. Zij verschilden van mening. Sommigen zeiden dat het niet goed was om op te geven. Terwijl de anderen zeiden dat het beter was om terug te gaan, omdat de pest zeer besmettelijk is.

Omar zei tegen hen:

“Ik zal in de ochtend terug rijden naar Medina, jullie zouden dat ook moeten doen.”

Abu Ubaida zei toen:

“O kalief! Loopt u op weg van het lot van Allah? Als Allah voor u heeft bepaald aan deze ziekte te sterven, dan sterft u. Als Hij dat niet heeft bepaald, dan overkomt u niets.”

Omar antwoordde:

“Ik wou dat niet jij maar iemand anders zo iets had gezegd. Abu Ubaida!”

Abu Ubaida was een goede vriend van Omar. Daarom wilde Omar niet met hem discussiëren. Toen ging Omar verder en zei:

“Ja, we lopen weg van het lot van Allah, naar Zijn lot. Stel je voor Abu Ubaida, dat je een stel kamelen zou hebben en een weiland met aan de ene kant veel groen gras en de andere kant verdord gras. Indien je de kamelen van het groene gras laat grazen is dat het lot van Allah. Is het dan ook het lot indien je ze van het dorre gras laat grazen?”

Met deze woorden had Omar zijn vriend Abu Ubaida overtuigd. Op dat moment kwam Abdurrahman bin Awf en zei:

“Hierover heb ik enige kennis. Allah's Boodschapper zei, dat als je weet dat er ergens een besmettelijke ziekte heerst moet je daar niet naartoe gaan. En als er een besmettelijke ziekte heerst waar je woont moet je deze plaats niet verlaten.”

Toen Omar van Abdurrahman bin Awf deze hadith hoorde, dankte hij Allah voor het nemen van de juiste beslissing. Hij ging niet naar Damascus en keerde terug naar Medina.

(Bukhāri, Tibb, 30)

WERK, LEVENSONDERHOUD EN VERTROUWEN

Werk en Levensonderhoud

Alle levende wezens op aarde handelen volgens het plan dat door Allah is bepaald. Zij vervullen hun taken volgens het doel waarvoor ze zijn gecreëerd. Ze werken en zoeken naar het levensonderhoud, de *rizq* dat Allah voor hen heeft bepaald. Vogels die 's ochtends met honger hun nesten verlaten en zoeken naar voedsel om 's avonds met een volle maag weer terug te komen. Alle levende wezens, van de dieren in de bossen tot de vissen in de zeeën, zetten allen hun leven voort volgens de maatregelen die voor hen is bepaald. Bijen verzamelen stuifmeel en maken honing. Mieren werken hard en verzamelen voedsel. Leeuwen proberen hun prooi te vangen. Schildpadden gaan zeer langzaam maar geduldig op zoek naar voedsel. Vissen zwemmen rond om hun voedsel te bereiken. Kortom, alle dieren zijn voortdurend bezig, ze werken om zich te voeden.

Zou het gepast en eerlijk zijn als een mens niets doet terwijl alle levende wezens zo hard werken om hun taken te vervullen? Natuurlijk niet! Allah zegt ons dat Hij ieder levend wezen

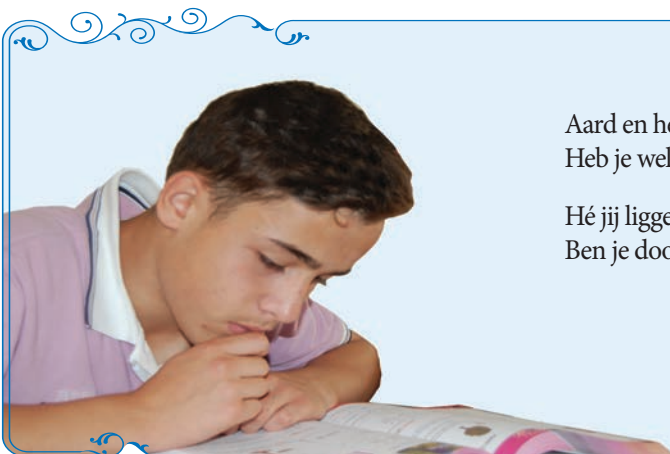
Onze Geliefde Profeet zegt:

“Niemand heeft ooit iets beters gegeten dan zijn eigen verdiensten. De Boodschapper van Allah Dawoed (Vrede zij met hem) at alleen de verdiensten die hij zelf met zijn eigen handen had gemaakt.”

Bukhari, Anbiya, 37

zijn kost zal geven. Om dit te krijgen heeft Hij een formaat bepaald. Voor de mens is deze bepaling dat hij zijn levensonderhoud moet verdienen door te werken. In de Koran staat: **“De mens krijgt alleen wat hij heeft verdiend.”** (Soera al-Najm 53:39) Met dit vers doet Allah ons weten wat de bepaling is. Dus de taak van een mens is werken en het verdienen van de kost die Allah voor hem heeft bepaald.

Allah heeft alles in de wereld verbonden met een reden, alles wordt bepaald door oorzaak en gevolg. Volgens dit principe moet je zaaien om te kunnen oogsten en moet je bomen planten om vruchten te kunnen plukken. Om te kunnen

WERK

Aard en hemel werken hard, zit, als je je niet schaamt!
Heb je wel een excuus voor dit alles? Wacht!

Hé jij liggende, terwijl de gehele wereld wakker is!
Ben je dood, je doet niets? Schaam je voor Allah!

Mehmed Âkif Ersoy

DUBBEL OOGSTEN

In het land van de Abbasiden zag de kalief Haroen al-Rashid op een dag een oude man een jong boompje planten en hij vroeg de oude man:

“Vadertje! Je bent erg oud. Van deze boom zal je de vruchten niet meer kunnen plukken. Waarom maak je het jezelf zo moeilijk?”

De oude man antwoordde:

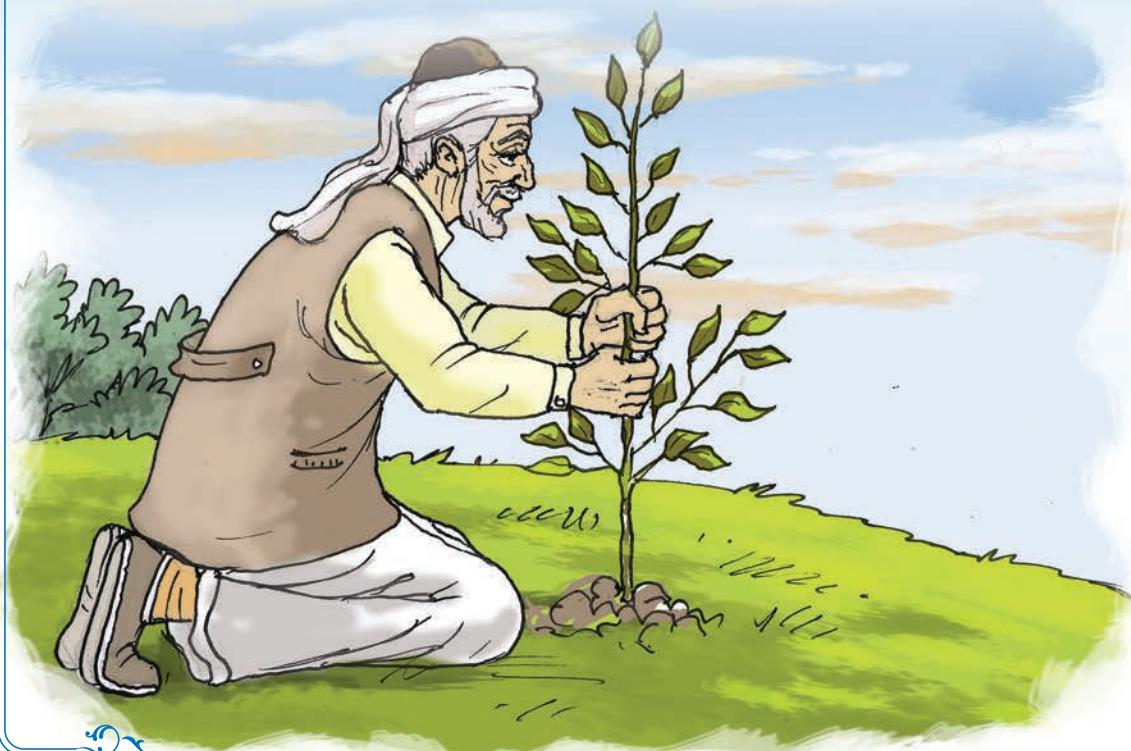
“Degenen die ons voor waren hadden bomen geplant en wij aten hun vruchten. En nu moeten wij bomen planten, zodat degenen na ons de vruchten kunnen eten.”

Haroen al-Rashid was zo blij om zo’n antwoord te horen dat hij de oude man een buidel met goud gaf. De oude man zei:

“Zie je? Mijn boom werpt nu al zijn vruchten af.”

Haroen al-Rashid was zo blij om zo’n antwoord te horen dat hij de oude man nog een buidel met goud gaf. De oude man begon te lachen. Toen de kalief hem vroeg waarom hij lachte, zei hij:

“Zie je het niet, mijn heer? Bomen geven meestal eenmaal per jaar vruchten, die van mij nu al twee keer!”

slagen moet je leren. En om naar het Paradijs te kunnen gaan moet je je houden aan de geboden en verboden van Allah.

Om succes te hebben in het leven moeten de mensen werken op de wereld, dit is een maat die Allah heeft bepaald. Hij wil ook dat we onze vrije wil voor werken gebruiken. Mensen die hun vrije wil voor daden van aanbidding en werk gebruiken worden zeker beloond. Dus als gelovigen die in het lot geloven, dat alles door Allah is bepaald, werken wij volgens de regels van het universum en voeren we onze taken uit en wachten we op het resultaat van Allah. We doen alles om het werk goed te doen, vertrouwen op Allah en laten de rest aan Hem over. We bidden tot Allah om onze wens uit te laten komen, we vragen hulp aan Hem. We vertrouwen met heel ons hart alleen Hem en niemand anders dan Hem.

Werk en Vertrouwen

Tawakkul is vertrouwen in Allah. Dit betekent dat je het aan Allah overlaat, nadat je je verplichtingen en alles wat mogelijk is hebt gedaan. Tijdens het werken aan Allah denken en het resultaat aan Allah overlaten.

Tawakkul betekent niet dat de mensen niets hoeven te doen en hun taken naar Allah kunnen doorschuiven en aan Hem kunnen toekennen. Onze lieve Profeet zei tegen een man die zijn kameel niet vastbond en op Allah vertrouwde:

Allah de Almachtige zegt:

“Waarlijk, mijn Heer verruimt en beperkt het levensonderhoud voor wie Hij wil van Zijn dienaren. En wat jij ook (weldadig) besteedt, Hij zal het teruggeven en Hij is de beste Voorziener.”

De Koran, Soera al-Saba 34:39

Allah de Almachtige zegt:

“Door uitingen van liefde en barmhertigheid van Allah ben jij (Profeet) zachtmoedig tegen hen (gelovigen) geweest; als jij hard van hand en ruw van hart zou zijn geweest, zouden zij zich zeker uit jouw omgeving hebben verwijderd. Neem het hen daarom niet kwalijk. Vraag voor hen vergiffenis en raadpleeg hen in belangrijke zaken. En wanneer jij vastbesloten bent, vertrouw dan op Allah. Allah heeft degenen lief die vertrouwen in Hem hebben.”

De Koran, Soera Al-i Imran 3:159

“Je moet eerst je kameel vastbinden en daarna op Allah vertrouwen.” (Al Tirmizi, Qiyamah 60) Met deze uitspraak maakte hij duidelijk dat het verkeerd was om zo met vertrouwen om te gaan.

Dus een boer ploegt en zaait op de juiste tijd. Op de juiste tijd en manier geeft hij water, mest en andere middelen die de grond en de planten nodig hebben. Daarna bidt hij tot Allah voor een rijke en goede oogst. Hij vertrouwt op Allah en wacht Zijn resultaat af.

Het was in de tijd dat Omar kalief was. Een groep mensen zat in de moskee te praten. Omar kwam na enige tijd de moskee binnen en vroeg hen waarom ze zaten.

Ze zeiden:

“O kalief. Wij zijn mensen die vertrouwen op Allah. Wij geloven dat Hij onze levensonderhoud naar ons zal sturen.”

Omar werd boos toen hij deze woorden hoorde. Hij stuurde de luie mensen weg, mensen die in plaats van werken liever niks deden. Hij zei:

“Jullie zijn geen mensen met vertrouwen (mutawakkil), maar nietsnutters die alles voorgekauwd willen hebben (mutaakil).”

Salim zit op een internaat. Op een dag zei hij tegen zijn vrienden:

“In de Koran staat dat ‘Allah de levensonderhoud aan alle wezens op aarde geeft.’ Dus waarom zou ik nog moeite doen? Wat mijn lot is zal mij treffen. Ik zal alleen op Allah moeten vertrouwen.”

Zijn vrienden probeerden hem nog te waarschuwen dat deze gedachte echt niet goed is. Maar Salim wilde niet luisteren.

Toen het tijd was voor het ontbijt gingen alle kinderen in de rij staan met een bord. Maar Salim niet, die dacht:

“De kok komt toch mijn eten brengen.”

Toen de kok klaar was met het uitdelen van het ontbijt vroeg hij nog luid:

“Heeft iemand nog niet gehad?”

Nadat hij niets hoorde, ruimde hij alles op. En Salim had honger.

Bij de lunch ging het precies hetzelfde.

Salim, die ‘s avonds wel erg honger had, dacht dat hij zijn kostje wel zou krijgen. De kok deelde het eten uit aan de leerlingen die in de rij stonden. Op het einde riep hij weer:

“Heeft iemand nog niet gehad?”

Toen Salim zag dat de kok alles ging opruimen, wist hij dat hij hongerig zou blijven. Dus hij hoestte. De kok hoorde dit en zei:

“Wat hoest je? Als je wil eten moet je je bord geven.”

Salim gaf zijn bord en ging daarna lekker eten. Hij zei tegen zijn vrienden:

“Allah zei dat Hij ons de kost zal geven, maar om dat te krijgen moeten we op z’n minst hoesten.”

DE LEEUW EN DE VOS

Eens verliet een man zijn dorp om de kost te verdienen. Toen hij in het bos aankwam was het donker geworden en besloot hij daar de nacht door te brengen. Aangezien hij bang was voor wilde dieren, klom hij in een grote boom en maakte een plekje om te slapen. In de stilte van de nacht wachtte hij tot dat het ochtend zou

worden. Opeens hoorde hij een zacht gejammer. Nieuwsgierig keek hij om zich heen, en hij zag onder aan de boom een kreupele vos.

Hij vroeg zich af hoe de vos aan voedsel kon komen.

Toen zag hij dat een leeuw dichterbij kwam. De leeuw had een hert in zijn bek; hij sleepte dat mee tot nabij de boom waarin de man zat en begon zijn prooi op te eten. Toen de leeuw weg was kwam de kreupele vos heel voorzichtig, kruipend tevoorschijn en vulde haar maag met de restjes die de leeuw had achtergelaten. De man die dit zag was verbaasd en zei in zichzelf:

“Zie de barmhartigheid van Allah! Hij stuurt zijn eten tot de voeten van een kreupel dier en zorgt ervoor dat het niet verhongerd. Dus waarom zou ik zou hard werken? Is het de moeite waard om dag en nacht te werken? De vos kreeg zijn kostje tot aan zijn voeten, waarom ik niet? Ik had de betekenis van tawakkul van deze vos moeten leren. Ik zou me ook moeten terugtrekken en moeten wachten.”

Toen het ochtend werd begaf de man zich met deze gedachte weer op pad; hij zocht een grot op en wachtte daarin. Hij wachtte precies drie dagen in deze grot in de bergen. Maar er kwam helemaal niemand. Niemand bracht hem eten of drinken. Uiteindelijk viel de man flauw. Hij werd wakker door een luide stem:

“Sta op lui! Wat lig je te niks! Wat is dit voor luiheid terwijl je gezond en wel bent? Waarom wil je liever een kreupele vos zijn? Ga net als de leeuw werken. Voor jezelf en voor anderen.”

De man besepte onmiddellijk de waarheid van deze woorden. Hij verliet de grot en vervolgde zijn weg om te werken en op een goede manier de kost te verdienen.

Sa'di Shirazi

ZIEKTE EN DOOD

Allah heeft de levende wezens verschillende kenmerken gegeven. Mensen worden geboren, groeien op en gaan op een moment dood, net als de andere levende wezens. Tijdens zijn leven is hij wel eens ziek. Deze ziektes zijn soms niet te voorkomen en soms ook wel: in die gevallen wordt de mens ziek door zijn eigen nalatigheden, zijn eigen fouten.

Iedereen kan ziek worden. De profeet zei: **“Allah de Almachtige heeft de genezing van elke gegeven ziekte ook geschapen.”** (Muslim, Salam 26) Door deze woorden gaf onze geliefde Profeet aan dat Allah ook hierin een maat heeft bepaald. Allah geeft ook de genezing voor een ziekte. Alleen Allah kan genezing geven. Wij worden herinnerd aan deze waarheid door de woorden van Ibrahim: **“Als ik ziek ben, is Hij Degene Die mij geneest.”** (Soera al-Shu'ara 26:80)

In de islam moet de mens tijdens ziekte zoeken naar oplossingen, de dokter bezoeken en medicijnen nemen om beter te worden. Nadat een noodzakelijke behandeling heeft plaatsgevonden moet de mens bidden voor genezing en op Allah vertrouwen; beide zullen helpen de ziekte te genezen. Daarnaast zijn zowel de hulp van artsen als het gebruik van medicijnen gewenst

Onze geliefde Profeet zegt:

Een metgezel vroeg onze geliefde Profeet: “O Boodschapper van Allah! We nemen maatregelen om onszelf te beschermen tegen ziekte. We bidden en krijgen medische behandelingen. Veranderen zij het lot?”

Het antwoord van onze Profeet was erg zinvol:

“Het nemen van maatregelen, bidden en het krijgen van een behandeling is ook het lot.”

Tirmizi, Tib, 21

en veelal noodzakelijk om het genezingsproces in de goede richting te leiden. Nooit ziek worden is niet onze taak. Wat wel onze taak is, is een ziekte voorkomen en bij ziekte een behandelwijze zoeken voor genezing. Vervolgens dienen we tot Allah te bidden en in Hem te vertrouwen.

Niet in opstand komen tegen Allah

is even belangrijk als het krijgen van een goede medische behandeling tijdens een ziekte. Geloven in het lot helpt ons niet in opstand te komen. Het geeft de zieke kracht en hoop om tijdens de periode van ziekte te weten dat alles, dus ook de ziekte zelf en de genezing, van Allah afkomstig is. Het geduld dat we hebben tijdens ziekte en andere moeilijke periodes zorgt ervoor dat we de liefde en de beloning van Allah krijgen.

Allah de Almachtige zegt:

“Wanneer een rampspoed hen overkomt, zeggen de geduldigen: ‘Wij behoren aan Allah en tot Hem keren we terug.’”

De Koran, Soera al-Baqara 2:155-156

Een van de wetten in het leven is dat ieder levend wezen een keer dood gaat. Het vers: **“Iedere ziel zal de dood ondergaan...”** (Soera Al-i Imran 3:185) vertelt ons dit.

Voor ieder mens is het einde bepaald. Iedereen sterft wanneer zijn tijd is gekomen. Zowel het leven als de dood bevinden zich in de handen van Allah. Allah is Degene Die leven geeft en leven neemt. Dus als er iemand die wij lief hebben overlijdt, door een ziekte of een ongeluk moeten we ons gedragen zoals we geloven. We zouden geduldig moeten zijn en niet in opstand moeten komen. Dit is het gedrag waar Allah van houdt.

ALLAH MAAKT HET SLECHTE GOED

Allah maakt het slechte goed
Denk toch niet dat Hij het anders doet
Oh geleerde, schouw het aan,
Wacht, en zie wat Allah doet
Wat Hij doet dat doet Hij goed.

Zeg niet: waarom is dit zo?
Alles bevindt zich immers op z'n plaats
Wacht... met veel geduld, alles heeft een einde...
Wacht, en zie wat Allah doet
Wat Hij doet dat doet Hij goed.

Kijk niet met hoogmoed naar mensen om je heen
Doe niemand pijn, breek geen harten, kleiner er niet één
Verlies niet de strijd met je lusten en begeerten
Wacht, en zie wat Allah doet
Wat Hij doet dat doet Hij goed.

Wallah... Hij heeft het mooi gemaakt
Billah... Hij heeft het mooi gemaakt
Tallah... Hij heeft het mooi gemaakt
Wacht, en zie wat Allah doet
Immers, wat Hij doet dat doet Hij goed.

Ibrahim Hakki uit Erzurum

DE VOORDELEN VAN HET GELOVEN IN HET LOT

GELOVEN IN LOTSBESTEMMING

- ☼ Het helpt ons ons te realiseren dat er een goddelijke wijsheid zit achter alles wat er gebeurt.
- ☼ Het herinnert ons eraan dat alles in het heelal door de kennis, de wil en de kracht van Allah is ontstaan.
- ☼ Het zorgt ervoor dat we accepteren dat alles van Allah komt en dat Hij tevreden is over ons.
- ☼ Het helpt ons ons niet onnodig zorgen te maken over de toekomst.

We proberen de dingen die we mee-
maken met onze kennis te begrijpen. De
gebeurtenissen bestaan echter niet alleen uit
de dingen die wij kunnen zien; ze hebben ook
kanten die wij niet kunnen zien en begrijpen.
Alleen Allah weet die innerlijke kant ervan.
Geloven in het lot betekent, dat we geloven
dat alle gebeurtenissen in het universum
door Allah de Alwetende, de Machtige zijn en
worden geschapen. **Dit helpt ons te beseffen
dat er zich een goddelijke wijsheid bevindt
in alle gebeurtenissen.** Dat verandert onze

kijk op het leven. We gaan gebeurtenissen anders beoordelen. De roem of het aanzien die we graag
willen hebben zijn misschien goed voor ons, maar kan ook een reden vormen dat we hoogmoedig,
opschepperig worden. Daarom vragen we Allah ons te geven wat het beste voor ons is. Soms lijkt
hoofdpijn of koorts wel vervelend, maar misschien voorkomen ze wel een ergere ziekte, of misschien
heeft een klein ongelukje een groter ongeluk voorkomen. Als we de gebeurtenissen zo bekijken
dan danken we Allah in alle omstandigheden en vragen we Hem ons te beschermen voor grotere
ongelukken of ellende.

Allah de Almachtige zegt:

“...maar het kan zijn, dat jullie een
afkeer hebben van iets terwijl het goed
voor jullie is en het kan zijn, dat jullie
van iets houden terwijl het slecht voor
jullie is. Allah weet het en jullie weten
het niet.”

De Koran, Soera al-Baqara 3:216

Onze Almachtige Allah heeft met Zijn oneindige kennis, kracht en macht een evenwicht in het universum gecreëerd. Alles wat er gebeurt, gebeurt binnen Zijn kennis. Alles gebeurt door Zijn wens, kracht en schepping. De zon komt op in het oosten en gaat onder in het westen, dit is al zo vanaf de schepping van de aarde. Er is zwaartekracht en drijfvermogen. Door water is er leven. Deze wetten zijn door Allah vastgesteld en zijn voor ons grote zegeningen. Door deze natuurlijke, biologische en maatschappelijke wetten is de wereld voor de mens een leefbare planeet geworden. Als je gelooft in lotsbestemming, helpt het om het perfecte systeem van het universum te zien. Het herinnert ons eraan dat alles van het universum is ontstaan door de kennis, de wil en de kracht van Allah.

Allah de Almachtige zegt:

Zeg: “Hebben jullie in beschouwing genomen, indien Allah de nacht onophoudelijk voor jullie doet voortduren tot de Dag der Opstanding, welke god buiten Allah jullie dan licht zou kunnen brengen? Luisteren jullie dan niet?”

Zeg: “Hebben jullie in beschouwing genomen, indien Allah de dag onophoudelijk voor jullie doet voortduren tot de Dag der Opstanding, welke god buiten Allah zou jullie een nacht waarin jullie rusten kunnen brengen? Zien jullie dan niet?”

En vanuit Zijn barmhartigheid heeft Hij de nacht en de dag voor jullie ingesteld, opdat jullie daarin kunnen rusten en opdat jullie naar Zijn overvloed kunnen uitzien en opdat jullie dankbaar zijn.

De Koran, Soera al-Qasas 28:71-73

We worden gelukkig wanneer we iemand van wie we houden ontmoeten, maar we worden verdrietig als we hem verliezen. Allah test ons in deze wereld soms met geluk, soms met verdriet. Immers de wereld is een plek waar wordt getest. Als we deze waarheid niet vergeten en ons zo gedragen, zullen onze gelukkige en verdrietige momenten kansen worden om Allah's tevredenheid te verkrijgen. We zullen Allah dankbaar zijn voor de gunsten die Hij heeft gegeven. En we zullen geduldig zijn ten aanzien van de tegenspoed en de ellende die ons overkomen. We accepteren wat Allah voor ons heeft bepaald en dat maakt ons tevreden personen. Het verwijdert ons van gevoelens als jaloezie, hebzucht en afgunst. Daarom zorgt het geloven in het lot ervoor, dat we de tevredenheid van Allah krijgen door te accepteren dat alles van Hem komt.

Allah de Almachtige zegt:

“Er gebeurt geen ongeluk op aarde of met jezelf zonder dat het is opgetekend in het Boek voordat Wij het openbaren. Voorzeker - dat is gemakkelijk voor Allah - Opdat je niet treurt over hetgeen je verloren hebt noch juicht over hetgeen Hij je heeft gegeven, want Allah houdt niet van opscheppers.”

De Koran, Soera al-Hadid 57:22-23

De mensen die niet op Allah vertrouwen hebben zorgen over hun toekomst. Ze zijn bang dat ze alles wat ze bezitten zullen verliezen. Ze vergeten de gunsten die ze hebben en ze zijn bang om arm te worden. Ook vergeten ze hun gezondheid en zijn ze bang om ziek te worden. De dingen die ze willen hebben en de doelen die ze willen bereiken houden hen steeds bezig. Soms kunnen ze niet goed slapen of worden ze ziek, door de zorgen over de toekomst.

Op Allah vertrouwen en geloven in het lot zorgt ervoor dat we ons niet onnodig zorgen gaan maken over de toekomst. We weten dan dat er niets anders gebeurt dan wat Allah wil. Zonder de toestemming van Allah gebeurt er niets met ons. En niemand anders dan Allah kan een gebeurtenis terug draaien. De problemen die we tegen komen kunnen we met Zijn hulp overwinnen. Als mens is het onze taak te werken en op Allah te vertrouwen. Op Hem te vertrouwen en Hem om hulp vragen.

Allah de Almachtige zegt:

“Zeg: Niets kan ons overkomen, behalve hetgeen Allah voor ons heeft verordend. Hij is onze Beschermers. En in Allah zullen de gelovigen hun vertrouwen leggen.”

De Koran, Soera al-Tawbah 9:51

DE PROFEET VOND ALLES MOOI WAT VAN ALLAH AFKOMSTIG IS

Onze geliefde Profeet was een man die het leven positief bekeek en de schoonheden van het leven zag. Hij had een optimistisch karakter. Bij alles wat hij meemaakte zag hij wel een positieve kant en hij dankte Allah. **Hij geloofde dat alles door de wens en toestemming van Allah gebeurt.** Hij legde uit dat geloof is *“het geloven in Allah, in Zijn engelen, in Zijn Boeken, in Zijn profeten, in het Hiernamaals, in het lot, in het goede en het kwade”*. (Muslim, Iman 1)

De Boodschapper van Allah wist **dat Allah altijd bij hem was en vertrouwde op Hem.** Het mooiste voorbeeld hiervan is de reis van Mekka naar Medina. Onze geliefde Profeet en zijn vriend Abu Bakr hadden zich verscholen in de grot Sawr. De mensen uit Mekka, die hun achterna zaten, waren tot aan de grot gekomen. Als zij zouden bukken en kijken hadden zij de Profeet en Abu Bakr kunnen zien. Abu Bakr was bezorgd dat die mensen de Profeet iets zouden aan doen. Zelfs onder die gevaarlijke omstandigheid zei de Profeet: *“Wees niet bang. Allah is met ons.”*

De Profeet wist dat alles binnen de kennis en het toezicht van Allah plaatsvindt. Bij alles wat hij deed dacht hij aan de tevredenheid van Allah. Hij geloofde dat, zolang Allah het niet wenste niemand hem iets zou kunnen aan doen. Hij adviseerde dit ook aan zijn metgezellen en volgelingen. Hij heeft eens tegen de jonge Abdullāh bin Abbas gezegd: *“Lieve jongen, kom, ik zal je een paar basisregels leren.”* en hij leerde de jongen het geloof in Allah en het lot. Hij zei:

“Let op de geboden van Allah, zodat Allah op jou kan letten en beschermen.”

Hou Allah's tevredenheid bij alles wat je doet voorop, dan vind je Allah voor je.

Als je iets wil vragen, vraag het aan Allah. Als je iets wil wensen, wens het aan Allah.

Weet dat, al zou iedereen jou iets goeds willen geven, ze dat slechts kunnen geven indien Allah dat toelaat.

Weet dat, al zou iedereen jou iets willen aandoen, ze dat slechts kunnen doen indien Allah dat heeft toegestaan.” (Tirmidhi, Qiyamah, 59)

Onze geliefde Profeet werkte harder en verrichtte meer daden van aanbidding door zijn geloof en vertrouwen in Allah. Dit geloof heeft bij hem nooit tot luiheid of onverantwoordelijk gedrag geleid. Hij bad vaak met de woorden “O Allah! Ik zoek mijn toevlucht bij Jou tegen zwakheid, luiheid en lafheid.” Voor hem behoorden luiheid en nalatigheid niet tot manieren van denken en leven voor een moslim.

De Profeet wist dat dingen alleen gebeuren met de kracht en macht van Allah en hier leefde hij ook zijn leven naar. Als hij iets moest doen, deed hij eerst wat zijn taak was daarna vroeg hij hulp aan Allah. **Hij heeft benadrukt dat het fout is om de luiheid en de nalatigheid van de mensen te koppelen aan het lot van Allah.** Toen de Profeet adviseerde om 's nachts op te staan voor een gebed, vond hij het niet fijn dat een metgezel als volgt reageerde: “O Boodschapper van Allah! Ons leven is in handen van Allah. Als Hij het wil geeft Hij, als Hij het wil neemt Hij. Als Allah wil dat we wakker worden, maakt Hij ons wakker.” (Bukhari, Tahajjud, 5) Volgens de Profeet moet je in deze situatie maatregelen treffen om wakker te worden, al is het aan Allah om te zorgen dat je ook wakker wordt.

De Boodschapper van Allah deed alles wat in zijn vermogen lag voordat er tenslotte iets

gebeurde. Als het dan was gebeurd accepteerde hij met tevredenheid de wil van Allah. Hij uitte vaak zijn vertrouwen aan Allah door de woorden “hasbunallahu wa ni'ma al-wakil (Allah is genoeg voor ons. Wat is een mooie Wakil [Verlener van vertrouwen] is Hij.) Hij kwam niet in opstand tegen Allah en wanhoopte niet in tijden van moeilijkheden en ellende. De profeet benadrukte dat er iets goeds is in iets wat Allah doet gebeuren. Hij zei dat de mens dankbaar moet zijn over Zijn gunsten en geduldig ten aanzien van nare gebeurtenissen. Hij zag nare gebeurtenissen als een mogelijkheid om Allah's tevredenheid te verdienen en zei:

“Het leven van een gelovige is het benijden en bewonderen waard. Want elke situatie is voor hem een reden voor goedheid. Zo'n eigenschap is alleen bij een gelovige aanwezig. Bij een blijde gebeurtenis is hij dankbaar aan Allah en dit is voor hem een goede daad. Bij een nare gebeurtenis betoont hij zijn geduld en dat is voor hem ook een goede daad.” (Muslim, Zoehd, 64)

De Boodschapper van Allah was niet pessimistisch. **Hij hield niet van zinloze negatieve gesprekken en gedragsuitingen die een situatie toch niet konden veranderen.** Hij adviseerde zijn metgezellen:

“Een sterke gelovige is beter dan een zwakke gelovige. In allebei is iets goeds. Je moet wat voor jou goed is proberen te bereiken. Vraag alleen om hulp aan Allah. Wees niet hulpeloos. Als er iets gebeurt, zeg dan niet ‘Had ik maar zo gedaan, dan was er dit gebeurd.’ Zeg ‘Dit is Allah's wil. Hij doet wat Hij wil.’ De woorden ‘Had ik maar zo...’ openen de deur voor de satan.” (Muslim, Qadr, 34)

Onze geliefde Profeet heeft opgemerkt dat ziekten, verlies, lijden en ellende een soort verzoeningsvormen zijn. Zij zullen de zonden zuiveren. Hij zei dat degenen die geduldig zijn

in tijden van ellende en moeilijkheden grote beloningen zullen ontvangen. Dat geduld opbrengen hun niveau bij Allah zal verhogen. Met de volgende woorden gaf hij aan dat het beter voor hen is om geduldig te zijn:

“Voor Allah is alles een middel om een moslim te vergeven; vermoeidheid, langdurige ziekte, problemen, ellende en zelfs een doorn in zijn voet.” (Bukhari, Marda’ 1, 3)

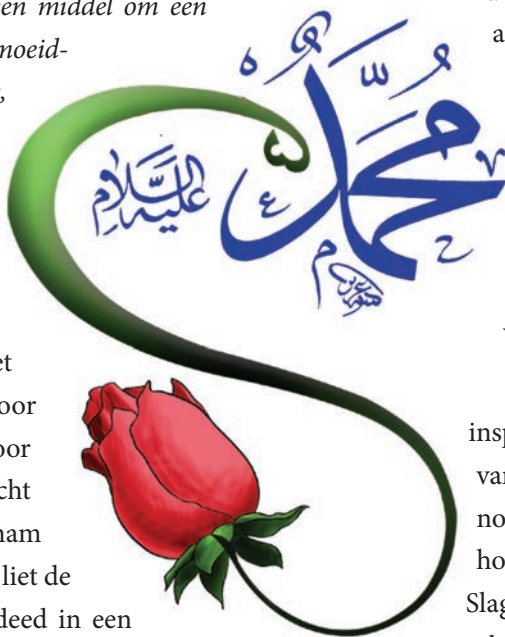
De begrippen lot, vertrouwen en geduld waren voor onze Profeet niet zomaar begrippen voor overgave en acceptatie voor hopeloze situaties. Hij vocht tegen moeilijkheden. Hij nam de nodige maatregelen en liet de rest aan Allah over. Hij deed in een situatie wat binnen zijn verantwoordelijkheden lag en gaf deze daarna over aan Allah's wil. Eén van de mooiste voorbeelden van zijn begrip van lot en vertrouwen zie je terug in zijn gedrag tijdens de Slag van de Gracht:

Toen de Profeet hoorde dat de Mekkaanse afgodendienaren Medina zouden aanvallen ging hij direct met zijn metgezellen in beraad. Hij raadpleegde zijn metgezellen hoe ze het beste konden handelen en wat voor maatregelen ze konden treffen. Zebesloten het voorstel van Salman al-Farisi uit te voeren om een gracht rondom Medina te graven. Deze verdedigingsmethode was in die tijd niet bekend bij de Arabieren. Het was ook een vermoeiende methode. De Profeet werkte zelf persoonlijk mee met het graven. Onder ijzige kou werkte hij dagenlang. Om zijn honger te stillen had hij zelfs een steen vastgebonden aan zijn buik.

Terwijl hij wist dat Medina door een groot en sterk leger omsingeld zou worden, gaf hij zijn vertrouwen in Allah niet op. Als dienaar had hij al de voorbereidingen getroffen die hij had kunnen doen. Daarna bad hij en vroeg hij

Allah om hulp en overwinning. De afgodendienaren kwamen met een groot leger naar Medina, maar ze kwamen niet voorbij de gracht. Na een dagenlange omsingeling kwam Allah's hulp. Een grote storm vernietigde de tentenkampen van de afgodendienaren.

Allah de Almachtige heeft de inspanningen en het vertrouwen van onze Profeet en de moslims nooit veronachtzaamd. De houding van onze Profeet in de Slag van de Gracht is een goed voorbeeld van geloof, geduld, strijd en vertrouwen in Allah voor alle moslims tot aan het einde van de wereld.

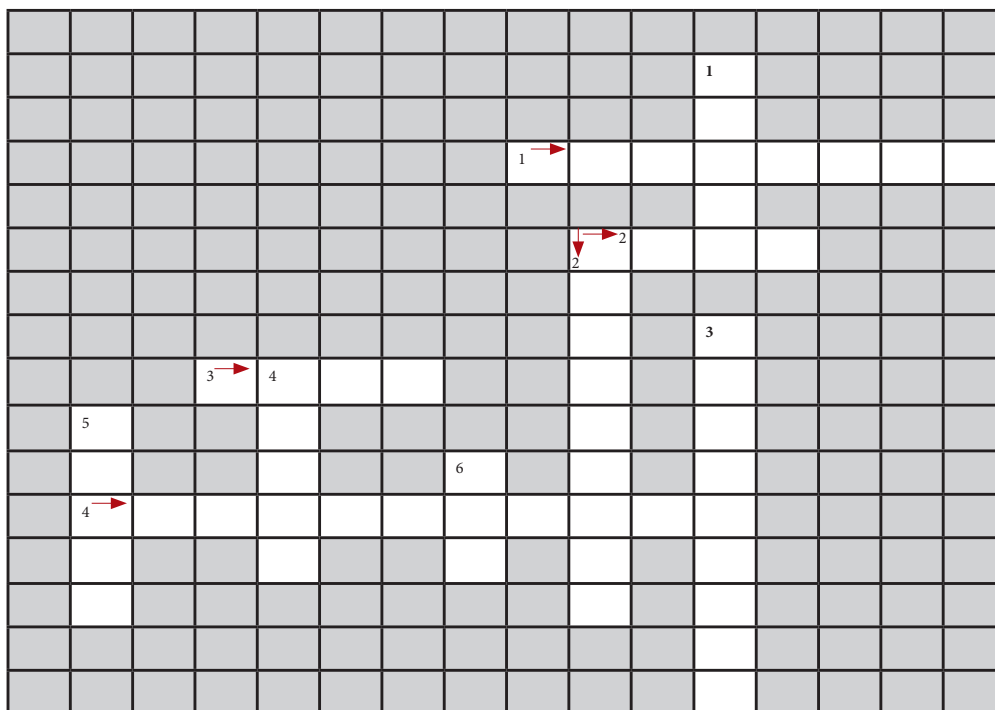
Eén van de jonge metgezellen, Bara' bin Azib hield erg veel van de Profeet. Zijn hart was vol liefde en respect voor de Boodschapper van Allah. Onze geliefde Profeet leerde Bara' de volgende smeekbede over het vertrouwen in Allah en adviseerde hem dit voor het slapen te lezen:

“O Allah! Ik geef me over aan Jou en ik went mijn gezicht naar Jou. Ik draag al mijn zaken aan Jou over en ik vertrouw Jou alles toe. Ik zoek mijn toevlucht tot Jou om Jouw gunsten te vragen en uit vrees voor Jouw bestraffing. Er is geen andere schuilplek dan bij Jou. Ik geloof in het geopenbaarde Boek (de Koran) en de Profeet (Mohammed) die Jij hebt gestuurd.” (Bukhāri, Daawat, 6)

VRAGEN

Laten we puzzelen

Horizontaal

1. Het resultaat aan Allah overlaten nadat wij al het mogelijke hebben gedaan.
3. Geduldig zijn ten aanzien van pijn, moeilijkheden en onrecht.
5. Alle gunsten in de wereld die de mensen voor levensonderhoud gebruiken.
9. Het ogenblik van sterven.

Verticaal

1. De kennis die niemand anders dan Allah bezit.
2. Je wensen kenbaar maken aan Allah.
3. De eigenschap die aangeeft dat Allah alles kent: het verleden, het heden en de toekomst.
4. De keuzevrijheid van de mens.
5. Het plan, het programma dat Allah voor een wezen heeft bepaald.
6. De zaken die Allah van te voren weet.

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Het geloof in het lot zorgt ervoor dat	onze eigen daden.
2	Allah test ons soms met geluk en soms met verdriet	zoals Allah dat heeft bepaald.
3	Een moslim gelooft dat alles in het heelal	we geen last hebben van onnodige angsten.
4	Er bestaat geen beter eten	de verborgen waarheid na een gebeurtenis.
5	De mens krijgt alleen	is ontstaan door de wil en toestemming van Allah.
6	Door in het lot te geloven zie je	want de wereld is een plek om getest te worden.
7	We zijn verantwoordelijk voor	dan eerlijk verdiende kost.
8	Alle levende wezens op aarde leven	wat hij heeft verdiend.

Vul het juiste woord in

(geschapen - een middel - rampspoed - slecht - een maat - draagkracht - goed verantwoordelijkheden - vergeven - geduldigen)

1. "Waarlijk, Wij hebben alles volgens". (Soera al-Qamar 54; 49)
2. "Allah belast niemand met die buiten zijn liggen." (Soera al-Baqara 286)
3. "Wanneer hen overkomt, zeggen de: "Wij behoren aan Allah en tot Hem keren we terug." (Soera al-Baqara 155-156)
4. "...maar het kan zijn, dat jullie een afkeer hebben van iets terwijl het voor jullie is en het kan zijn, dat jullie van iets houden terwijl het voor jullie is. Allah weet het en jullie weten het niet." (Soera al-Baqara 216)
5. "Voor Allah is alles om een moslim te; vermoeidheid, langdurige ziekte, problemen, ellende en zelfs een doorn in zijn voet." (Bukhari, Marda' 1, 3)

Contrôle des connaissances

1.

- I. “Waarlijk, Wij hebben alles volgens een maat geschapen.” (Soera al-Qamar 54:49)
- II. “De zon en de maan volgen (precies) de berekende baan” (Soera al-Rahman 55:5)

Welke van onderstaande opmerkingen komen niet overeen met de gegeven verzen?

- A) Alles is door Allah geschapen.
- B) De zon en de maan bewegen volgens een systeem.
- C) Alles is volgens een systeem geschapen.
- D) Het universum is per ongeluk ontstaan.

2.

- I. Hij doet alles wat hij kan en is tevreden met wat Allah hem geeft.
- II. Hij gelooft dat Allah alles verordent en dat hij zelf niets kan doen.
- III. Hij verliest nooit zijn hoop en streeft en werkt.

Welke opties zijn waar ten aanzien van iemand die in het lot gelooft?

- A) I-II
- B) I-III
- C) II-III
- D) I-II-III

3. **Welke van de volgende mogelijkheden kunnen we zelf kiezen door onze vrije wil?**

- A) Onze geboortedatum
- B) Onze ouders
- C) Onze vrienden
- D) De tijd van onze dood

4. **Welke van de spreuken van de Profeet vertelt dat je moet werken voor de kost?**

- A) Het gebed is de pijler van de islam.
- B) Reinheid is de helft van het geloof.
- C) Degene die de nacht doorbrengt met volle maag terwijl zijn buurman honger heeft is niet één van ons.
- D) Er bestaat geen beter eten dan eerlijk verdiende kost.

5. **Voor welke daad wordt iemand niet aansprakelijk gesteld?**

- A) Laster
- B) Liegen
- C) Afgunst
- D) Flauwvallen

6. Tariq doet zijn taken niet helemaal goed en laat alles op zijn beloop. Tegen mensen die vragen waarom hij zo doet zegt hij: “Als het mijn lot is, zal het toch gebeuren.”

Het gedrag van Tariq past niet bij één principe van het geloof. Welke is dat?

- A) Geloof in Profeten
- B) Geloof in Engelen
- C) Geloof in het lot
- D) Geloof in de Boeken

ANTWOORDEN

Laten we puzzelen

												¹ G				
												H				
								¹ T	A	W	A	K	K	U	L	
												Y				
									¹ S	A	B	R				
									M							
									E		³ A					
			³ R	⁴ I	Z	Q			E		L					
	⁵ Q			R					K		W					
	A			A			⁶ L		B		E					
	⁴ D	O	O	D	S	M	O	M	E	N	T					
	A			A			T		D		E					
	R								E		N					
											D					
											E					

Zoek de bijbehorende zinsdelen bij elkaar

1	Het geloof in het lot zorgt ervoor dat	7	onze eigen daden.
2	Allah test ons soms met geluk en soms met verdriet	8	zoals Allah dat heeft bepaald.
3	Een moslim gelooft dat alles in het heelal	1	we geen last hebben van onnodige angsten.
4	Er bestaat geen beter eten	6	de verborgen waarheid na een gebeurtenis.
5	De mens krijgt alleen	3	is ontstaan door de wil en toetsing van Allah.
6	Door in het lot te geloven zie je	2	want de wereld is een plek om getest te worden.
7	We zijn verantwoordelijk voor	4	dan eerlijk verdiende kost.
8	Alle levende wezens op aarde leven	5	wat hij heeft verdiend.

Vul het juiste woord in

1. geschapen - een maat
2. verantwoordelijkheden - draagkracht
3. rampspoed - geduldigen
4. goed - slecht
5. een middel - vergeven

Laten we onszelf testen

1. D
2. B
3. C
4. D
5. D
6. C

Handwriting practice area consisting of 20 horizontal dotted lines.

